

СВЕТЛИНИТЕ НА АГНИ ЙОГА 1970

[Грани Агни йоги 1970]

(Записи на Б.Н. Абрамов от 1970 г.)

ПРЕДИСЛОВИЕ ОТ ПРЕВОДАЧИТЕ

«Защото, ако първият завет беше без недостатък, нямаше да се търси място за втори.» (Послание на апостол Павел до Евреите, 8:7)

Всяка религиозна вяра е свързана с признаването на обстоятелството, че съществува Йерархия на Силите, в която човекът заема някое от по-ниските стъпала, а тези над него са заети от същества с по-висок ранг, като светци, ангели, архангели и така нататък до върха, който по право е отреден за Съществото или Силата, Която е единствена по рода Си и се счита за непознаваема поне за хората на Земята. Независимо от това немалко хора от най-древни времена и до днес са правили и продължават да правят опити за доближаване до Най-висшето и за разбиране на Неговото естество. Същевременно опити за връзка с хората са правени и се правят и Отгоре, от страна на по-високите етажи на духовната стълбица, в резултат на което са се появили различните Свещени писания, съдържащи в днешния си вид отделни откъслечни сведения за естеството на духовната Йерархия и някои практически знания и напътствия за живота на обществото. По такъв начин, започвайки примерно от Ведите, като едни от най-старите известни Свещени писания и стигайки до Корана, като сравнително по-късно Послание до вярващите, всяко от известните на света Свещени писания съдържа определени актуални за времето и мястото си сведения, но нито едно не би могло да се приеме за завършено и съдържащо цялата или пълната Истина, без остатък. При все това преобладаващата част от хората в Християнския свят са склонни да смятат, че Бог е наставлявал човеците единствено чрез Старозаветните пророци, евангелистите и апостолите и че единствено Библията трябва да се приема като Божие слово, а всички останали Свещени Писания са неверни и лъжливи. Същото се отнася и до привържениците на останалите вероизповедания, макар че много преди тяхната поява един не малък пророк е засвидетелствувал търпимостта и уважението си към всички съществуващи религии, като е заявил: «Не трябва да се почита само собствената религия и да се осъждат останалите, а трябва да се почитат и религиите на другите. Постъпвайки така, помагаш на своята собствена религия, като правиш услуга и на другите. Но ако постъпваш обратно, навреждайки на другите ти копаеш гроба и на своята собствена религия.» Идва времето и вече е дошло, когато Бог, в лицето на Йерархията на Учителите, отново отправя своите Послания към хората с надеждата да ги отвърне от робуването на телесните възжеления, тоест на животинската им природа и да обърне погледа им нагоре, към вечното и нетленното, както им е било завещано преди време: “Аз казах: Вие сте Богове. Всички сте синове на Всевишния.” (Псалми, 82.6)

Този е бил един от първите Завети, но и преди, и след него е имало и ще има още такива, при това все по-съвършени и по-задълбочени. Предлагащата поредица от Писания Може да се нарече Най-нов Завет към хората от Земята и всеки търсач на Истината, който без преднамереност се запознае с тези Записи, ще ги приеме с удовлетворение и преклонение към Този, Който ги е дал и с благодарност към този, който ги е записал. Велики Владико, Утвърди нашия скромн труд и ни Дай възможност да продължим да разпространяваме Твоето

Благовестие за благото на хората от нашата малка, но голяма по дух страна България.

ПРЕДИСЛОВИЕ ОТ ИЗДАТЕЛСТВОТО (Към първото издание на Записите на Б.Н.Абрамов от 1951 г.)

Записите на Борис Николаевич Абрамов, приети по умозрителен път от Йерархията на Учителите или Всемирното Бяло Братство, са пряко продължение на известните като Агни Йога или Учение на Живата Етика записки на Елена Ивановна Ръорих, получени по същия начин и от същия Висок Източник през първата половина на 20 век.

Николай Константинович Ръорих със сина си Юрий пристига за участие в Манджурската експедиция през 1934 година в Харбин, където се организира група хора, стремящи се към духовно самоусъвършенстване и приели ръководството на Николай Константинович.

Един от най-устремените и духовно подготвени се оказва Б.Н.Абрамов, вече много години отдал на изучаването на философската и окултна литература с надежда да намери своя духовен път. Скоро Борис Николаевич получава пръстен на ученичеството от ръцете на своя Гуру. След отпътуването на Николай Константинович връзката продължава чрез преписка, в която се включва и Елена Ивановна Ръорих. През април 1936 г. в писмо до Абрамов тя препоръчва на Борис Николаевич: „Пишете за всички Ваши наблюдения и духовни преживявания и ги записвайте. Всичко това е извънредно важно и с годините ще се превърне в забележителна хроника. ... Разбира се, записвайте и Вашите сънища”. През януари 1937 г. още един път потвърждава: „Събирайте всички знаци и знамения - ще се получи забележителна Книга”.

До края на 1950 г. повече публикувани писма на Елена Ивановна до Абрамов няма. Обаче има нейно писмо от януари 1940 г. до Екатерина Петровна Инге, една от най-близките ученици на Ръорихови, живееща тогава в Харбин, с препоръки за Борис Николаевич. „Много Ви моля, скъпа Е.П., да предадете на Б.Н. да продължава да записва всички свои духовни преживявания и всички усещания във връзка със събитията. Също така, ако чутото от него с вътрешното или духовно ухо отговаря на доброто, нека да доверява, тъй като доброто е единната мярка във всичко. Много обичам неговите писма...” Тук ние за първи път вече намираме споменаване за възприемането от Борис Николаевич на някакви послания.

За следващите 10 години публикувани писма на Ръорихови до Абрамов или със споменаването му нямаме. Но неговият верен ученик и първи издател на неговите Записки Б.А. Данилов в книгата си „Вестъ принесший” пише за този период: „Още в 40-те години Борис Николаевич започна да възприема мислено отначало отделни думи, а после и цели фрази, идващи при него от пространството”. И първите Записки от 1951 г. още представляват такива „отделни думи”. В изреченията понякога се срещат два варианта на думата или фрагмента от фразата, има празнини, отразяващи забравени или неразбрани думи. Информативни ли са тези Записки и струваше ли си да се публикуват? На първо място, те илюстрират процеса на сформирание и задълбочаване на Общуването с

Учителя, което за много читатели може да бъде не само интересно, но и полезно, а на второ място, не носят ли и те значение, скрито за определено време? Тъй като Елена Ивановна пише на съпрузите Фосдик през 1950 г.: „За времето на своя опит и аз съм отхвърлила не малко неща като нещо погрешно или даже безсмислено, но дойде време и много стана ясно и пълно с дълбоко значение”.

И още една забележка, отнасяща се до названията на издадените книги със Записи на Борис Николаевич като „Грани Агни Йоги”, което у много читатели предизвиква недоумение и предложение за други названия.

„Моето Учение е Свято и няма граници за неговите прояви. Безкрайно, неограничено и очертано само от предела на постигащото го съзнание. То се излива от Безпределността във всички векове, блестяйки с безчислените страни на своите многообразни аспекти, безкрайни по своята разновидност. Страните са безчислени, безбройни по число, страни на единния Адамант, името на което е Истина за Битието. Те са безгранични и безпределни, и извън рамките на човешкото осъзнаване.” (ГАЙ 1952 г.)

ПРЕДИСЛОВИЕ ОТ Б.А.ДАНИЛОВ, УЧЕНИК НА Б.Н.АБРАМОВ (Към първото издание на записите на Б.Н.Абрамов от 1954 г.)

Един ученик се обърнал към своя духовен Учител с думите: ”Искам да постигна Твоя Мир в дните на моя живот”. Последвал отговор: “Отвърни се от себе си, вземи своя кръст и Ме последвай”. Така просто и кратко Учителят обозначил линията на живота, по която трябва да върви стремящият се към духовно усъвършенстване.

Пребиваването на човека на Земята е като пътешественик на междинна станция – временно, но съвършено необходимо. Тъй като именно тук той придобива скъпоценните бисери на опита, без който е невъзможно по-нататъшното придвижване по духовния път. Един от тези “бисери” е прокарването на канали в Тънкия Свят, по които духът ще се устреми след заминаването си от плътния земен свят. Важно е да се отбележи, че тази работа човек може да изпълни само тук, на Земята. След Прехода от пътника не се създават нови направления в дейността и в Тънкия Свят той може да твори и да се придвижва само по направления, заложили от него в плътния свят.

В Учението на Живата Етика и Записките на Борис Николаевич Абрамов за такава подготовка се препоръчва два пъти дневно да се мисли за Далечните Светове и за Бъдещето, установявайки още на Земята сътрудничество с човечествата на тези Светове и помагайки с това не само на своята еволюция, но и за придвижването на земното човечество, а и на самата планета Земя. А на дадения етап от пътя такъв процес способства също и за обостряне и усъвършенстване на мисленето и с помощта на ритъма дисциплинира волята на човека. Тъй като е известно, че самата материя е инертна, хаотична и само огнената воля е способна да ѝ придаде форма и да внесе порядък, тоест, да създаде космос.

Постоянно и последователно прилагайки в живота тези и други Съвети на Учителя, може съзнателно да се залагат плетениците на кармата на своите

бъдещи възплъщания. Тъй като в този живот често се налага твърде болезнено да се изкупват предишни грешки и прегрешения - плодове на собственото несъвършенство. Разбирането, че всички усложнения и трудности са дадени не по нечий произвол, позволява да се пренесе полето на битката от обстоятелствата вън вътре в себе си, тоест, да се бориш и удържаш победа над себе си, над своите изживявани качества. Но такова изживяване не оставя след себе си пустота, а се запълва по закона на полярността с противоположни качества, необходими за приближаването до целта, макар и много далечна – да заприличаваме на своя Небесен Отец.

По такъв начин важната и отговорна задача, стояща пред всеки пътник на духовния път, е да утвърждава Основите на Учението на живота. В това ще бъде създанието. А ако всички дела си оставят само на езика, то разбудените енергии известно време ще носят напред, а след това, незакрепени с опитно приложение, ще се върнат при своя породител, но вече не със създаваща сила, а с разрушаваща. “Не думите ще спасят, а тяхното прилагане. Да се говори е много по-лесно, отколкото да се прилага. Думите, неутвърдени с действие са като сухи листа”. (Грани Агни Йоги.1956.42)

Земята и Космосът са единни по своя строеж и по своето предназначение. Космическите Закони регулират всички процеси, протичащи в Мирозданието. И ние, зеляните, не представляваме изключение. Времето, когато човек се е стремил да познае и разбере само грубо физическите закони, тоест, достъпните за наблюдение от съвременните органи на чувствата на хората от нашата планета, е минало. Животът на всичко съществуващо, от атома до звездните галактики, се подчинява на единните Космически Закони. И човекът, създаден по образ и подобие на Бога, носи пълна отговорност за всичко, произвеждано от неговия микрокосмос. Ежесекундно всеки от нас ражда мисли, чувства и емоции, носещи в зависимост от тяхното качество огън и светлина или зло, тъмнина и разруха. А да се излъчва светлина в пространството е възможно винаги, насън или при бодърстване, ако е запален светлия огън в сърцето на пътника. С това се оказва помощ в еволюционното развитие на всички и на всичко обкръжаващо, даже на далечното и невидимото. Да си спомним за картината на Николай Константинович Ръорих “Прокопий Праведник се моли за неизвестните плаващи” или за неговото платно “Агни Йога”...

Според Космическите Закони истинското Служене започва тогава, когато малкото “аз” израсне в колективно, а след това стане едно с голямото “Аз”, с Индивидуалността. Този процес е неразривно свързан с еволюцията на духа. И на нашия хоризонт вече блещука новата, по-висока духовна степен, която ще ознаменува завивката на прехода към космическо съзнание. “Личното съзнание е расло и се е развивало по плана на еволюцията, и е било нужно като необходимо стъпало към следващата, по-висша форма на неговата проява. <...> Човечеството преминава на колективни релси, независимо от това дали иска това или не го иска. Колективът разширява съзнанието и го приобщава към по-широк кръг. Колективът расте, обхващайки в края на краищата цялото земно човечество, за да стане след това част от вселенското човечество”. (Грани Агни Йоги.1956.34)

Трябва да се помни, че най-важният ключ към успеха по пътя към това стъпало на духовното усъвършенстване се явява постоянното помнене на

Учителя, на Йерархията на Светлината, постоянното представяне на Висшето. За овладяването на този ключ способства въвеждането на ритъм във всички благи дела и мисли, тъй като на ритъма, като на един от основните Космически Закони, се държи цялото Мироздание. И, разбира се, цялата дейност трябва да бъде при това съзнателна, с пълното разбиране на следствията от всяка постъпка, дума, чувство и мисъл. Само при тези условия е възможно ускорено следване на пътя на духовното усъвършенстване.

“Казах вече: допустимо е всичко, но с Мен, за да мога Аз да Вляза във всички ваши дела с утвърждение. А отдихът е възможен, и развлеченията са възможни, но не при условие на забравя на най-нужното. Даже съсредоточавайки се върху сериозна работа не трябва да се забравя Учителя. Затова се говори за постоянно представяне и неразделност на съзнанията. Не е голямо постижение да се помни Учителя в моментите на Общуване, забравяйки за Него в по-голямата част от деня или нощта. Говоря за непрекъснато помнене. <...> А когато завърши земният живот, ще помогне лесно и без съжаление да се разделите с всичко, което той ви е предоставил временно и свободно и радостно да заминете за Другия свят, в Света на Моите безпределни възможности, откриващи се пред тези, които са с Мен”. (Грани Агни Йоги.1955.283)

Б.А.Данилов

ЖИВОТ НА ПОДВИГ И НЕПОКЛАТИМА ПРЕДАНОСТ

[Кратка биография на Борис Николаевич Абрамов, наричан от Великия Владика (Маха Коган) Махатма Мория Негов Син, изпратен в света да донесе на Земята последното Благовестие или Посланията на Йерархията на Учителите за хората от епохата на Водолея.]

Борис Николаевич Абрамов е роден в Русия на 2 август 1897 година. В юношеските му години склонността към военното дело го завежда във флота и той става военен моряк. През 1917 година над Русия преминава ураганът на революцията и Борис Николаевич заедно с много руснаци се оказва зад пределите на родината си. Страхотна тежест ляга на плещите на онези, което се оказват зад границата в такава ситуация. “Зовът на Родината” е реално съществуващо явление, макар и да не се измерва с нашите земни мерки и трудно да се разбира от не изпиталите това чувство. Озовал се зад границата, той не изгубва вярата си към Родината и не ѝ изменя, съблазните на Запада не го изкушават. Той си остава не само по кръв, но и по дух руснак. Той не се стреми към забогатяване, неговите потребности от материални блага са много скромни.

Б.Н.Абрамов бил човек с голяма култура и всестранно образован: разбирал от техника, работил в химическа лаборатория, познавал добре музиката и литературата, като самият той свирел на пиано и пишел стихове. Негово постоянно увлечение били познанията за предназначението на човека, за неговото място и роля в мирозданието. По пътя на духовните си търсения Борис Николаевич се запознал с различни философско-религиозни системи. На него са били близки Ученията на Христос, Буда, Платон, Конфуций, Зороастър. Така се полагали основите на неговия мироглед, който окончателно се формирал след срещата му с Николай Константинович Ръорих.

През 1934 година, по време на пътешествие в Китай, Н. К Ръорих пристига в Харбин. Руското население на града с уважение посреща своя земляк, вече известен по това време като голям художник, пътешественик и учен. Зад границата били известни също и философските възгледи на Николай Константинович. Естествено, че към него се устремили хора, живеещи с духовните си интереси. От многото идващи при него харбинци Николай Константинович избрал хора, които били духовно най-подготвени за сътрудничество с него и които сформирали неголяма група ученици, приемащи Н. К Ръорих за свой земен Учител – Гуру. В това число бил и Б. Н. Абрамов. От цялата група ученици Николай Константинович отделил двама, на които връчил донесени от Хималаите пръстени на ученичеството, като знак на особено доверие и духовна близост. Тези избрани били Б.Н.Абрамов и А.П.Хейдок. От този момент започнала нова страница в живота на Б.Н.Абрамов. Николай Константинович го завел до изворите на Живата Етика, коленичейки пред които избраният ученик жадно попивал новите знания. Дългите години на търсене смисъла на живота най-после го довели до отговора на този въпрос. Може да се каже, че на тази група хора (ученици) е била предоставена уникалната възможност да бъдат приобщени към Мъдростта на Живота от самият Н.К.Ръорих – една от големите духовни личности на 20 век. Те имали щастието да се срещат често с Николай Константинович, докато пребивавал в Харбин. Той провеждал с тях срещи, по време на които били заложени основите на бъдещото сътрудничество, предавал им своя богат опит в служенето на еволюцията и общото благо. Със заминаването на Н. К. Ръорих в Индия установеният контакт не се прекъснал, а продължил като преписка. Спомняйки си за срещите с Николай Константинович, Абрамов казвал, че Гуру ясно е сформулирал закона за Йерархията на Светлината и Нейното значение като основен закон на мирозданието. Удивителната духовна култура, свойствена на Н. К. Ръорих, до голяма степен се предала на Б. Н Абрамов и станала негово жизнено кредо. Той бил външно обикновен и скромен, и много хора, преминавайки покрай него или дори влизайки в допир с него, даже и не подозирали какво представлява действителната негова същност, изпълнена с огнена устременост и непреклонна преданост към духовния Учител. Вероятно е било нужно не едно възплъщение, за да се утвърди в сърцето такъв мощен енергетичен потенциал. Неговият живот може да бъде наречен подвиг в служенето на еволюцията. Нямамо гръмки думи, ефектни постъпки, нямамо провъзвестия. Пътят на Б.Н.Абрамов бил изпълнен с много трудности – така било зад границата, така било и тук, в родината (той пристигнал в СССР през 1959 година). Имало моменти в неговия живот, когато

препятствията се нареждали пред него като стена и физическото обзрение не виждало никакви възможности, а само сърцето е знаело и помнило думите на Учителя: "И това ще се преживее". Какво му е помагало в тези минути? Устремът и предаността на своя духовен Учител. Помощта идвала в последния момент. Облаците се разсейвали и отново изгрявало слънцето. Б.Н.Абрамов като човек е притежавал и някои качества, присъщи на всички нас, хората. Е.И.Ръорих в своето време му показвала тези особености и, трябва да се каже, че той приемал тези съвети и ги спазвал точно. Още в 40-те години Борис Николаевич започнал мислено да възприема отначало отделни думи, а след това и цели фрази, идващи при него от пространството. Новите явления в неговия живот били неочаквани и предизвиквали в него различни въпроси. Но у него не възникнало чувство на гордост и величие. Тук, безусловно, се е проявила онази духовна култура, която щедро споделял с него неговият Гуру. В писмо до Н.К.Ръорих, във връзка с новия си и неочакван опит, Б.Н.Абрамов попитал как да се отнася към него. Отговорът пристигнал бързо, но не от Николай Константинович, а от Елена Ивановна, която се обръщала към него с молба да ѝ изпрати образци от получените записки. След получаването им Елена Ивановна му писала отново, потвърждавайки техния Висок източник, изразила радостта си за него и го посъветвала да продължи работата. Борис Николаевич изпълнил този съвет и до края на земните си дни продължил почти ежедневно да води записки на постъпващата информация. Естествено, че е била необходима пълна мобилизация не само на физическите, но и на духовните сили. Информацията, като правило, пристигала нощем и трябвало веднага да бъде записана на хартия, тъй като плътната физическа обвивка не е в състояние да задържи дълго в съзнанието си тънките докосвания на Висшите сфери. Такова колосално натоварване нощ след нощ за десетилетия трудно може някой да си представи. Този процес може да се нарече подвиг. Какво е движело този човек, за да изпълни този титаничен труд? Не е имало принуждение, не е имало славословия и хвалебствени химни в негова чест. Той не излизал по трибуните и не пожънвал буря от аплодисменти. Той преминал скромно през живота, незабелязан от мнозина.

Дошло е времето многогодишният труд на Б. Н. Абрамов да стане достъпен за читателите. По същия начин и светлината на някоя далечна звезда достига до нас тогава, когато физическото тяло на звездата вече не съществува, като ни кара да обърнем глави нагоре и някакъв трепет изпълва сърцето ни.

В настоящата книга са поместени записите, направени от Борис Николаевич през 1970 година. Тяхното съдържание помага да се разкрият нови страни от Агни Йога и по-добре да се разбере и усвои Мъдростта, изложена в книгите на Живата етика, тъй като и всички те са дадени от Единния висок Източник. Б. Н.Абрамов е получавал информация от Великия Учител, а след заминаването на Николай Константинович и Елена Ивановна Ръорих от земния план, е възприемал също и техни съобщения, което е отбелязано в началото на съответните записи с думите "Гуру" и "М.А.Й."(Майката на Агни Йога). При подготовката на ръкописите за издаване са били запазени особеностите на стила и формата на изложение на записките, което, несъмнено, ще помогне на читателя да почувства дълбочината и значението на тези знания, дошли до нас благодарение на подвижническия труд на Борис Николаевич Абрамов.

ЗАПИСИ НА БОРИС НИКОЛАЕВИЧ АБРАМОВ ОТ 1970 ГОДИНА

1970 г. 001. (Майката на Света). На децата на Земята Изпращам в Лъчите Енергиите на Новата Епоха. Те трябва да се приемат, осъзнаят, асимилират със сърцето и после вече да се утвърждават на Земята. Да проследим как върви това утвърждаване в масите. Новите Лъчи се докоснаха до сърцето на жената и тя се събуди, и сега по лика на Земята това пробуждане се усилва, и Новата Страна е напред. Новите Лъчи са докоснали сърцето и изкуството процъфтява. Новите Лъчи са докоснали мозъка - и застиналите струпвания на вековете, сковавали свободата на духа, се рушат. Така Моите Лъчи събуждат света и хората, и живота със своята сила. Хората упорстват и се борят против тях, но нима човек може да устои срещу Космическите Сили. Животът ще се преобрази независимо от всичко и Новият Свят ще победи стария, тъй като Моите Лъчи са над Земята. По-добре е да настроят съзнанието в съгласувана възприемчивост към Лъчите и така да застанат на страната на Новия Свят. На хората са обещани Ново Небе и Нова Земя и те ще им бъдат дадени, и със силата на мощните Лъчи на Моята далечна Звезда животът ще бъде преобразен. Той вече се преобразява явно и само слепият не вижда накъде е насочена еволюцията на духа. Волята на Небесата е очертана в звездите, но се осъществява на Земята. И на децата на Земята не е по силите да я нарушат или да спрат процеса на нейното осъществяване. Но е по-добре да се посрещне тя в съзвучие на духа, тъй като това, което подлежи да се сбъдне, неотвратимо ще навлезе в живота. Силите на еволюцията са събрани в мощни енергии и са устремени към Земята. Те трябва да се приемат. Иначе ще съкрушат и ще пометат противоборстващите. Прибойт на вълните на Космическия Океан е мощен и е възможно да се устремите заедно с вълната и даже на нейния гребен, но горко на вървящите против - ще ги помете и ще ги отнесе завинаги от Земята в бездната на пространството, където се изхвърля космическия боклук. Но на тези, които тръгнат заедно с еволюцията, е отсъдена победата над стария земен живот. Красотата ще се утвърди на планетата Земя.

1970 г. 002. Победата над сложността на живота е в духа. Те (тези сложности) може да не се засягат, тъй като кривото не може да се изправи, но отхвърляйки тяхната власт над духа и заставайки над тях, тоест побеждавайки ги в духа, те могат да се победят и вън. Трудностите на живота се побеждават в себе си, животът се побеждава в себе си, и светът също се побеждава в себе си. Аз Победих света, без да засегна света и без да се боря с него вън, а само преодолявайки външното вътре. Вътре в себе си, в духа го побеждаваме и с това побеждаваме света вън, който е наоколо. И без да вдигне ръката Си в Своя защита, Спасителят Победи света. Всичко се преодолява вътре, в себе си, преди да се преодолее вън. Победата е скрита в духа. В духа вълните се посрещат красиво.

1970 г. 003. Ние Устремяваме съзнанието в бъдещето, защото в миналото вече нищо не може да се измени, но в бъдещето може. Творческата мощ

на човешкото въображение позволява да се създава верига от нови причини извън зависимостта от старите - един вид преминаване на нов коловоз или на нова пътека на живота. Привичката кара човека безволно да се търкаля по утъпканата пътека, следвайки определената верига от причинности. Но бъдещето е забележително с това, че именно в него съзнанието може да твори нови форми на живот, тъй като бъдещето е пластично в ръцете на човека. Затова Ние Зовем в бъдещето. Ние Сме Гравирали в него картината на еволюцията на живота и за човечеството остава само да се стреми към това бъдеще, разбирайки чудесните възможности, които му се дават. Именно в бъдещето всичко е осъществимо. Победното шествие на еволюцията се обезпечава от тези особености на бъдещето, в които може да се твори извън ограниченията на настоящето. Съзнанието се настройва в съзвучие с висшите стъпала на еволюцията, заложиени от Йерархията на Светлината в пространството и изкачването по тях става достъпно за всеки устремен към Светлината дух. Главната трудност е в това да се откъснеш от привичността към миналото и да се разрушат стените на неразбиране на най-близките задачи на еволюцията. Сияйното бъдеще стои пред човечеството като утрешния ден. То трябва да се усети със сърцето, за да се влезе в съприкосновение с него. Всеки нов ден е стъпало към това бъдеще. И никой и нищо не може да задържи човека, ако той се е устремил огнено към него. Затова Ние Казваме: устремете се, оставяйки без съжаление назад товара на миналите натрупвания. В бъдещето не може да се влезе, бидейки вързан за ръцете и краката с веригите на несъвършенствата на миналото. „В миналото всичко е изгорено за Огнената Йога“. Но Йога е път на живота, Йога е именно „тясната пътека, водеща в живота“. И човечеството може да премине в сияйното бъдеще именно с нея.

1970 г. 004. Ще започнем този ден с преодоляване на преградите, които се поставят от ненавистниците на Светлината, за да преградят пътя ѝ. Енергиите на разрушението се насочват явно и тежко към всеки, който иска да внесе в обкръжаващия свят Светлината на бъдещето, запалена от Владичите на Светлината. За тези, които вървят по Нашия Път, борбата не е лека. Не трябва да се самозалъгвате считайки, че този Път е лек. Всичко въстава срещу носещия Светлина. Гониха и преследваха Нас, ще гонят и вас и именно заради това, че усещат върху вас Лъчите на Йерарха. И не е ли все едно в каква форма се проявява това упорито противодействие на Йерархията на Светлината, тъй като вървящите срещу вас вървят срещу Този, Който ви е Призовал да вървите след Него. В дните на Великото Разделение на човечеството по полюсите на Светлината и тъмнината противодействието на тъмнината става особено яростно.

1970 г. 005. (2 януари). Полезността на препятствията може да се разбере още по-широко и да се види, че всяка искра живот, vyplътена в материята, си пробива път през нея и завоюва все по-голяма и по-голяма свобода на проява, усвоявайки особеностите на средата, в която се намира. И растенията, и птиците, и рибите, и животните - всички не толкова се приспособяват към тази среда в процеса на продължителната еволюция, колкото преодоляват нейното съпротивление и я овладяват в една или друга степен. Прав беше мислителят, който подчерта този принцип на преодоляването. Той се проявява особено ярко в живота на човека изобщо и особено при Нашите ученици. Всяко ново стъпало е преодоляване на несъвършенствата на предходните стъпала и овладяването на нови

способности или качества на духа, или огъня, който се изразява в тези качества и способности. И всичко това се извършва при упоритото противодействие на обкръжаващата среда и съзнателното противоборство от страна на тъмните, които не оставят стремящите се до пълна победа над духа на тъмнината. И в това е особената трудност, тъй като само при несломима твърдост на духа е възможно да се запази устремът. И няма откъде да се чака помощ. Пътя трябва да се премине със своите крака, никой няма да го премине вместо ученика. Също както самият човек трябва да вземе храната, да я сдъвче, да я погълне и усвои, точно така той трябва да усвои и жизнения опит и да израсне духом от всичко препятстващо неговия възход. Налага се да се говори за това отново и отново, тъй като противодействието и съпротивлението на обкръжаващата среда е особено силно и през цялото време нараства с растежа на силите на духа. И колкото по-висок и по-силен е духът, толкова по-мощно е противодействието. Всеки ученик достига до такова състояние, когато започва да черпи сили за съпротива и да ги взема именно от силите, които му противодействат. И колкото по-трудни са препятствията, толкова по-могъща сила на огньовете предизвиква той за борбата от дълбините на своя дух. И победата се превръща в задължение, тъй като вече няма път назад. Когато тази граница е премината, ученикът става Наш завинаги. И тогава вече няма нищо, което да може да го спре.

1970 г. 006. (М. А. Й.). Едно от препятствията, затрудняващи пътя, е очевидността. Тя упорито закрива действителността и като тъмен облак засенчва светлите далечини. В тези моменти беснееето на тъмнината особено се усилва и Майя може временно да тържествува. Но каквото и да се случва наоколо, ще държим здраво Сребърната Нишка на духа, тъй като всичко е временно, но тя е постоянна.

1970 г. 007. (Гуру). Съкровените възможности на духа се разкриват за победителя на плътната очевидност.

1970 г. 008. (3 януари). Когато Основите са заложили здраво в съзнанието, вече нищо не може да го разколебае: нито личните преживявания, нито обременяванията с обстоятелства, нито сгъстяването на токовете, нито тъмните нападения. В трудна минута винаги можете да се опрете на Основите. Те няма да изменят тъй, като са неизменни и постоянни. Именно в тях е запечатано непреходното. Затова се Дава Съвет те да бъдате повтаряни, тъй като когато всичко се колебае, е нужно да се утвърждавате още по-здраво върху тях. И когато се рушат личните миражи или постройки, и когато се разсипва на прах поредната илюзия на Майя, Основите остават непоколебимо прибежище за духа. Каквито и изненади да поднася животът, знайте твърдо, че „и това ще премине“, ще премине всичко и ще трябва да се отиде в прекрасния Надземен Свят, разделяйки се с плътната очевидност, но отнасяйки Основите със себе си. И там, сред преходността на тънките условия, те ще дадат опора и ще помогнат да се запази непоколебимо равновесие. Силата на Основите е в това, че те продължават нагоре до Огнения Свят и се разполагат върху непреходното. Когато Говорех за Камъка на Вечната Основа на Живота, имах предвид тях. Колкото по-често се връщате към тях, толкова по-здраво се утвърждава съзнанието върху тях. Паднаха Вавилон, Рим, Византия, но Основите не са се разколебали от това. Ще умре и ще престане да съществува личността, проявена в едно или друго тяло, но Основите няма да

претърпят от това никакви изменения. Ще се измени всичко и Новият Свят ще влезе победно в живота на човечеството, но Основите ще останат както и преди непоколебими и неизменни. Само върху тях може да се утвърдите.

1970 г. 009. (М. А. Й.). Много е полезно да се препрочитат записите, тъй като това помага да си припомните това, което е било забравено или това, което не е било приложено в живота. Не е възможно да се усвои веднага всичко, което се дава, тъй като за това е нужно време, необходимо за асимилация. Ако се проследи живота на средния човек не е трудно да се види, че за целия свой земен живот той се променя сравнително малко и че отнася със себе си и по-нататък своите характерни особености, враснали здраво в него. И даже смятащите, че са преобразили себе си, често остават почти същите, както и при възплъщението. И само огнено устремите духове се освобождават успешно от много от своите недостатъци и несъвършенства. Нужен е неукротим устрем, който движи напред с такава бързина, че всичко тежко, плътно и неизживяно по-рано не издържа скоростта на движението и започва да отпада. Учителят Казва: устремете се, тъй като със силата на устрема всичко се преодолява.

1970 г. 010. (Гуру). За да победите очевидността, трябва ясно да разберете и да си представите какво именно представлява тя. В някои случаи това е много лесно, например когато небето се слива на хоризонта със Земята, знанието или опитът помагат. Но понякога е невероятно трудно. Първото свойство на очевидността е нейната двойственост. Доволството от нещо днес се преобръща утре в печал. Но от противоположностите не може да се избяга. Работата не е в тях, а в това как се отнасят към тях, когато само даден полюс на явлението се обръща с лице към съзнанието. Мъдростта умее да види в този момент и втория, противоположния полюс и, виждайки ги двата и знаейки, че след единия задължително трябва да се изяви и вторият, тя позволява, утвърждавайки се в неутралната точка на уравняване на двата, да се запази нужното равновесие и да не се изкушавате и да не изпадате в наивен възторг. Затова йогът никога не се радва прекалено и не изпада във възторг от успешно стеклите се обстоятелства. Той запазва равновесие и в мъка, и в радост и прилича на елхата, която е еднаква и през зимата, и през лятото. Той вече не може да бъде измамен от илюзията на очевидността. Той не се поддава на въздействието на момента, знаейки познавайки скоротечната природа на подобни явления. По този начин биполярното зрение или разбиране на живота му позволява да сваля маската от много прояви на измамната очевидност.

1970 г. 011. (4 януари). „Изтърпелият докрай ще бъде спасен“ - само с тази формула може да се премине през всички изпитания на живота. При това изтърпяването трябва да бъде активно-дейно. Седенето със скръстени ръце не дава желаните следствия. Не е трудно да се изслуша Указанието: „Върви през всичко“, но колко е трудно да се изпълни това! С всяка година изпитанията ще бъдат по-сложни и по-трудни. Препятствията ще се трупат като планини. И ще ви се струва, че няма изход. Но все пак трябва да се върви и само напред, и само с Учителя, без да прекъсвате спасителната връзка.

1970 г. 012. (Гуру). Главното е да не се променя ритъмът на постъпателното движение. Ако той се поставя в зависимост от временните и постоянно изменящи се външни условия, то това ще означава разрушаване на

основите на напредъка. Постоянството на устрема и възхода на духа не могат да се основават на непостоянството на преходните явления. Царството на духа, което не е от този свят и което е родина на духа, е свободно от въздействието на тези сфери, където има плач и скърцане със зъби.

1970 г. 013. (6 януари). Да се наруши контакта е лесно, да се възстанови е трудно. Нужно е да се установи хармонично състояние на духа и тялото. Арфата на духа се нуждае от настройка. Съвременният живот е лишен от хармония. Главният враг е суетата. Работата не пречи, ако в нея не е внесена суета. Вреди отсъствието на ритъм. Ритъмът в работата съхранява енергията на работника и усилва много продуктивността на работата. Конвейерната система е добра и не износва организма само при условие, че се съблюдава ритъмът. Бързината на работата не действа разрушително на нервната система само тогава, когато е обусловена от ритъма. Бързата, но аритмична работа изморява необичайно. На съвременните хидро- и електростанции гигантските електротурбини работят с такава бързина, че изглеждат неподвижни. И най-малкото нарушение на ритъма на движението моментално ще изкара машината от строя. Също така вредно се отразява нарушаването на ритъма и върху сложната апаратура на човешкото тяло. Въпросът за ритъма в работата е необичайно важен. Бързината на работата може да се увеличава само при съответствие с ритъма ѝ. В противен случай резултатите ще бъдат отрицателни. Нервните движения на човека са аритмични. Суетливостта е аритмична, хармонията трябва да господства в живота на хората. Животът на градовете стана дисхармоничен и суетлив. Затова има толкова нервно-неуравновесени хора и толкова болести. Трябва да се обърне внимание на вредата от аритмичността на труда. Хората страдат много поради тази причина. Някога хармонията и ритъмът ще влязат в живота на човека като непременно условие за всяко преуспяване. Ритъмът е основа на Космическия живот и той трябва да бъде съзнателно утвърден в живота на човека, ако хората искат да следват законите на еволюцията.

1970 г. 014. (М. А. Й.). Аритмичността в музиката е разрушителна и действа разлагащо на съзнанието. Подобна музика трябва неотложно да се премахва от обръщение, тъй като е недопустимо чрез нея да се разлагат човешките организми. За съжаление това бедствие още не е осъзнато от хората. За съжаление по радиото, телевизията и на естрадни концерти такава музика се допуска и се приветства от несъзнателните любители на дисхармонията и разложението. Време е това беззаконие да се прекрати. Време е да се разбере неговата вредоносност. Време е да се опазят децата и младежите от тази отрова.

1970 г. 015. (Гуру). Музикантите, художниците, поетите и всички истински дейци на изкуството прекрасно разбират значението на хармонията и ритъма. Именно хармоничното съчетание на цветовете придава на платното красота и ценност. Красотата е основана на хармонията. Без хармония няма Красота. Изкуството, Красотата и хармонията създават висшите ценности на човешкия дух. Когато говорим за Красотата не отделяме от нея нито хармонията, нито ритъма, тъй като Красотата се проявява чрез тях. Ще дойде време, когато Красотата ще навлезе във всички области на живота. Фабриките и заводите, градовете и селата ще станат чисти, светли, прекрасни и хармонично построени във

всички детайли. Ще дойде време и Красотата ще победи света, тъй като в него ще се установят ритъмът и хармонията.

1970 г. 016. (7 януари). Да се удържи хармоничното състояние на духа е необичайно трудно, тъй като обкръжаващата дисхармония му въздейства много силно. В природата все още може да се намери тишина, но даже и нейното равновесие е силно нарушено от човека. Възможно е да се търси тишина вътре, в цитаделата на духа. Това изисква пълнота на самовглъбяването. Звученето на тишината е богато с голямо съдържание и нейното въздействие на организма е благотворно. Добре е всеки ден поне за няколко минути да се потапяте в света на тази спасителна тишина. Това не е сън, това не е концентрация върху някаква мисъл или усещане, или чувство. Това е просто спиране течението на всякакви мисли и чувства, и влизане в сферата на звучащата тишина. Тази тишина не е отсъствие на звукови възприятия, само че това са възприятия вече от други измерения, неуловими за обикновения слух. Трябва да се научите да слушате тишината.

1970 г. 017. (М. А. Й.). В съзнанието на Сведенборг този и другият свят не са били разделяни. Осъществяването на отсъденото бъдеще ще тръгне под знака на съединение на световите. Световите се съединяват в съзнанието на човека. Външно в самия свят нищо няма да се измени, тъй като фактически световите не са били разединени. Тяхното разединение е имало място само в съзнанието на човека и затова в него ще настъпи и тяхното обединение. Твърде много явления се отнасят към разреда на плътните, докато в същото време в действителност те са тънки. Тънкият Свят е препълнен със земни предмети, които имат форма, миризма, цвят и всички свойства на предметите, с изключение на тяхната плътност, твърдост, обичайно тегло и така нататък. По външна форма и цвят лежащата гредка може по нищо да не се отличава от същата гредка в Тънкия Свят, но тънкото лесно може да се вдигне с мисъл, тъй като върху предметите на Тънкия Свят е лесно да се въздейства с мисъл. Възползвайки се от това свойство на мисълта там е лесно да се твори и да се създават желаните съчетания от форми. Възможностите на тънките условия са много широки, но изискват отричане от обичайните земни мерки.

1970 г. 018. (Гуру). Изгорената картина продължава да съществува в Тънкия Свят. Идеите, съдържащи се в изгорената книга, не се унищожават с гибелта на последната. Разрушеният град на Земята продължава да съществува в пространството на другите измерения. По този начин земните и надземните мерки се различават. Унищожаването на земния предмет съвсем не означава унищожаване на неговата тънка форма, но унищожаването на тънката форма на земния предмет винаги довежда и до разрушаване на неговата плътна форма. Плътните предмети възприемат вибрациите на мисълта и реагират на тях. С предметите, без да говорим вече за цветята и растенията, може да се беседва, изпълвайки ги с блага аура. Те съхраняват дълго време тези въздействия, носейки със себе си благословия или проклетие.

1970 г. 019. (8 януари). Даването на Заповед (от Учителя) говори за напрегнатата значимост на момента. Заповедта се изпълнява безпрекословно. Трябва да се изпълните с разбиране на скритото значение на ставащото. Трябва да разчитате на Указанието на Водещия. Указания Сроку не може да не се съпровожда със знаци. Необикновеното време не трябва да се прекарва обикновено. Трябва да

съберете всички сили на духа, за да се удържите върху гребена на вълната. Не е чест да покажете тъпо неразбиране, не е чест да изпаднете в безволие или да се поддадете на слабостта, не е чест да се превърнете в сивичък, сляп еснаф, криещ се зад печката, когато трябва да бъдете твърд и неustraшим воин, не е чест огнените вълни да се посрещат в облеклото на сивото ежедневиe. Възможно е да настъпва срокът, когато ще е необходимо да се събере цялото съзнание, за да устои то пред вихъра.

1970 г. 020. (М. А. Й.). Подберете и отбележете находчиво всеки даван знак. Условията не позволяват да се разсейват те без необходимост. Те няма да се повторят. Трябва да се приложи цялата зоркост и да се съберат силите. Нека вихрите да преминават покрай вас, вие знайте своето и не се отклонявайте от главното. Нека преминаващият ураган само да укрепи мощта на вашия дух. Само в кулите на духа може да се устои. Планетните събития ще дадат сили да се устои до края, тъй като е постигнато разбиране на ставащото. По напрегнатостта на проявите на тъмнината може да се съди за мощта на идващата Светлина. Напред има Светлина.

1970 г. 021. (Гуру). Камбаната бие! Камбаната е за чувствителното ухо. Глухите няма да я чуят. И ще повтарят тъпо вече никому ненужните думи. А отсъденото време настъпва стремително. И как трябва да бъдат готови за него всички чувстващи Великото Приближаване. Нека всеки да се запита: готов ли е? В миналото всичко се изгаря, остава само Светлината на Бъдещето.

1970 г. 022. (9 януари). Съкровището на Камъка се умножава в най-трудните или притискащи обстоятелства. Преуспяването е неотделимо от трудностите. Колкото повече трудности, толкова повече огън. Мъдрият приветства трудностите на живота, тъй като знае, че без тях е невъзможно да расте. Или да приемете с разбиране трудностите и усилията, или да се откажете от напредъка. Няма средно положение. Неопитността и незнанието искат да преуспяват сред тишина и покой, без да са тревожени от нищо. Напразни очаквания! Тишината и покоят са допустими само за натрупване на изразходваната енергия. Но колко много се стремят именно към покоя, не разбирайки, че той предизвиква застой и угасване на огньовете. В Твърдината не познават покоя.

1970 г. 023. (М. А. Й.). Нима е възможно да си представите Архат в бездействие? Даже когато Неговото тяло е неподвижно, действа духът и дори още по-напрегнато, отколкото в тялото. Мечтите за покой трябва да се оставят. Под лежащ камък вода не тече. Даже отдишът в Девачан не е покой, а асимилация на най-добрите земни находки. Природата не познава покоя. Космосът не го познава. Животът е едно постоянно движение.

1970 г. 024. (Гуру). Нашият живот протичаше в непрестанен труд. Благодарение на него имаше какво да оставим след себе си на хората в наследство. Не познавахме покоя. И трудностите, и изпитанията не ни подминаха. Хлябът на живота се добива с пот на лицето.

1970 г. 025. (Гуру). Грижливо, предпазливо и внимателно подбирайте всички знаци. Те ще послужат като отметки, като вехи по пътя към стремително приближаващото се отсъдено бъдеще. Не трябва да се пропускате нищо от даваното. Времето е особено, изискващо напъгане на всички сили на духа. И знаците се дават навреме. Проверката във времето е най-надеждната.

1970 г. 026. (М. А. Й.). Психическата енергия, както и всяка енергия, изисква умело боравене. За използване енергията на водата се строят бентове. Първо водата трябва да се събере, а после да се използва нейната сила. Психическата енергия трябва първо да се натрупа, а после да се прилага в действие. Психическата енергия или Агни се събира бавно. Способите са много. Все пак един от основните ще бъде удържането на равновесието. Качеството равновесие е многостранно: в него влизат и спокойствието, и съдържаността, и мълчаливостта, и безстрашието, и много други свойства. Само равновесието или разпуснатостта, или страха, или суетливостта, или раздразнението са му непознати. Затова ако искаме да съберем Агни, ще бъдем упорити в утвърждаването и удържането на съответстващите качества.

1970 г. 027. (Гуру). За най-ценно свойство на пътника по безпределния Път ще считаме неотклонността, когато Пътят не се прекъсва от нищо: нито от радост, нито от мъка, нито от болест, нито от успех, нито от похвали, нито от подигравки, нито от злобата на жестоките сърца, нито от нападенията на тъмните. Когато нищо вече не е в състояние да прегради Пътя и да спре напредъка, тогава може да се каже, че колкото и далечна да е, целта ще бъде достигната.

1970 г. 028. (12 януари). Крайните срокове показват също, че това ще бъде време на крайно и неистово напрежение на тъмнината. Последният натиск ще бъде много силен. Ще бъде много трудно да се издържи. Тежко време за всички и особено за знаещите. Не се налага да се очаква облекчение, тъй като обременяванията във всички видове са неизбежни. Мнозина няма да издържат физически. Ще има много преждевременни смърти. Раковите заболявания и туберкулозата ще се учестяват. Ожесточението и човеконенавистничеството ще достигнат до предела. Ще бъде много тъмно. Тъмните ще се постараят да насочат към зло дори и най-добрите начинания. И даже познаването на бъдещето няма да облекчи тежестта на текущото време.

1970 г. 029. (М. А. Й.). Отново напомням думите на Владиката: „И вашата скръб ще ви бъде в радост“. Другият полюс на явленията е неотвратим. Преди края на тъмния век по неговото напрежение може да се съди за настъпващия Век на Огъня и Светлината. Напред има Светлина. С тези мисли и ще навлизаме в бъдещето. Светлината на бъдещето е огромна.

1970 г. 030. (Гуру). Правилно: решението на всичко е в Твърдината. То вече е факт. Но трябва да се изтърпи докато тънките форми на вече завършеното бъдеще не се отлеят в плътни образувания. Бъдещето, което е отсъдено, вече съществува, но в света на другите измерения. И когато настъпи срокът, то ще се утвърди победно на Земята.

1970 г. 031. (13 януари). Сред суетата и суматоката на живота, сред всевъзможните преживявания и впечатления е толкова лесно и просто да се разпилеят натрупванията на духа или просто да се забрави за тях. Сред хората има толкова много забравили за духа. Всичко е съсредоточено около временната личност, и по-далеч от нейните интереси, удобства и доволство мисълта не отива. Затова за човека, заминаващ си от земния свят, разрушението на феноменалния свят е толкова драматично. Даже зрънцата знание в живота на духа имат голяма ценност, тъй като дават материал за живота на съзнанието в света на духа. И мислите, и беседите, и книгите, и постъпките от духовен порядък дават на човека

такива материали. Поетите прекрасно разбират какво значи да се живее животът на духа и да се твори с мисъл над делничността. Мислите за прекрасното са от духа. Този, който се е научил да живее на Земята живота на духа, той ще види в Надземния Свят, че неговите възможности в това направление стават още по-широки, по-чудесни и по-богати.

1970 г. 032. (М. А. Й.). Необходимо е да споделяте своето богатство с тези, които нямат, но които го искат. Нека никакви съображения не спират даващата ръка. Далеч не всички могат да дават, тъй като нямат нищо или имат, но не свое, а взето от другите. Но имащият свое и получаващият щедро от Учителя съкровищата на духа е длъжен да ги сподели.

1970 г. 033. (Гуру). Да! Вярно е, човекът много бързо и лесно забравя за най-нужното, веднага щом поредната вълна на неспокойното житейско море се устреми към него. Добре е да се научите да посрещате тези вълни здраво удържайки съзнанието върху това, което е по-важно и по-нужно от всичко и без което няма да има с какво да живеете в Извънплътния Свят. Затова Учителят трябва да бъде на първо място в съзнанието и нищо да не закрива Неговия Светъл Образ.

1970 г. 034. (14 януари). Невъзможно е да се дават завършени и изчерпващи положения дори само заради това, че синтетичната способност на съзнанието през цялото време расте и всяко положение може да се разширява и задълбочава непрестанно. Колкото по-високо се издига духът, толкова по-широк става хоризонтът на видимостта и разбирането. Няма такава завършеност и в Учението на Живата Етика, няма я в нито едно от Ученията, дадени по-рано. С тази незавършеност е пронизана всяка дума на Христос. Това е и разбираемо, тъй като всичко е в движение. Основната особеност на знанието е в това, че то може да се разширява и задълбочава безпределно.

1970 г. 035. (М. А. Й.). „Светлината е невидима за носещия я“. Но другите виждат и усещат излъчваната благодат и съзнателно, и несъзнателно се пса привлечени, понякога обременявайки неизмеримо. Не знаете колко давате и само по ответната реакция може да съдите за това, че е дадено много повече, отколкото сте предполагали. По степента на признателност понякога може да се съди за размера на даването. Говоря за да знаете, че вече можете да раздавате получените съкровища с полза. Всеки, в когото има искра Светлина, ще приеме вашия дар. Само враговете на Светлината ще отвърнат с удар, затваряйки си по този начин пътя към бъдещето. Мъдростта на раздаването изисква предпазливост и способност да се дава според съзнанието. На всеки идващ за Светлина трябва да се даде, но не повече от това, което може да вмести. Натрапването на Учението е недопустимо.

1970 г. 036. (Гуру). Христос е бил дърводелец, Преподобният Сергей е работел с бравата и е издигнал много постройки. Тялото се нуждае от физическа работа. Такава работа е нужна за уравновесяване на устрема и активността на духа. Иначе няма да се установи равновесие. Иначе може да се откъснете от Земята. Безпочвените мечтатели са антипод на йога. Земята не може да се остави, тъй като по нея трябва да се достигне до далечната цел. Следвайки правилото „с ръката и крака човешки“ не се откъсвайте от Земята и не я оставяйте безпризорна.

1970 г. 037. (15 януари). Независимо съществуване на човека от обкръжаващия го свят няма и не може да има. Храната, напитките и въздухът,

вдишан от него, дават на тялото това, което е необходимо за неговия живот. В течение на седем години съставът на тялото се променя и обновява напълно. Връзката на плътното тяло със света вън е неразривна. В същото положение, но вече по отношение на Тънкия Свят се намира и неговото тънко тяло. Астралната материя в него се намира в процес на постоянен обмен с материята на Тънкия Свят. Същият този процес се осъществява и с менталното тяло. Мислите през цялото време се сменят една с друга и потокът от ментална материя тече през менталната обвивка. Бидейки част от света, човек не може да се откъсне от него и да съществува отделно. Астралните емоции и мисли на цялото човечество, вливайки се в океана на пространството, влизат в съприкосновение със съзнанието на отделните хора, на всеки човек, способен да съзвучи на мислите и емоциите от един или друг вид. Всичко е едно и човекът не може да се отдели от него. Фантазиите за независимо съществуване са безпочвени. Всеки отговаря за всички и всички - за всекиго, и носят върху себе си тежестта на човешките дела. Идеята за единното стадо или за единното, хармонично, дружно, съгласувано общочовешко семейство е осъществима. И само при това условие човечеството ще може да продължи своето по-нататъшно съществуване.

1970 г. 038. (М. А. Й.). Да бъдеш в състояние да даваш на хората Светлина - каква изумителна способност или свойство е това. Добре е още по-дълбоко да се замислите над това и да разберете тази необикновена способност на Носителите на Светлина. Има толкова малко такива в света. Всичко е потънало в мрака на делничността. Къде са те, способните да дават храна на духа? Бисерите на съзнанието трябва да се оценяват по достойнство.

1970 г. 039. (16 януари). Ние Предпочитаме необичайните пътища. В Нашите действия, мисли и начинания няма шаблони. Учителят е нов във всеки настъпващ ден. В безкрайното разнообразие и многообразие на Космоса могат да се избягват пътищата, утъпкани от множество крака. Основите са винаги едни и същи, но формите на тяхното изразяване са нови и неповторими. При аналогичност на завивките на спиралата на еволюцията природата никога не се повтаря. Обновяване, но не повторение е закон на живота. Няма два еднакви момента. В спиралата на времето привидно се повтарят пролет, лято, есен и зима, но това повторение е привидно, тъй като всяка отново настъпваща пролет вече не е тази, която е била, а е вече нова, носеща обновление и нови възможности, нови стъпала за развитие на живота.

1970 г. 040. (17 януари). Потребностите на тялото са силни. Даже в Тънкия Свят те дават още дълго да се знае за тях. Но е необходимо всички те да бъдат овладени. Победата над чувството за глад съвсем не означава той да бъде унищожен, а това да се утвърди властта над него. Например човекът, който не се е хранил два дни, се чувства нещастен и слаб, докато в същото време това чувство отсъства при лечението с глад. Цялата работа е в състоянията на съзнанието и в навика да се владеят своите чувства. Овлабяването на себе си, за което говори Учението, е едно от високите достижения. Може постоянно да се упражнявате в него, тъй като самият живот дава много възможности за това. Това овладяване има голямо значение и за следсмъртното състояние, тъй като освобождава духа от земните преживявания. Нищо не привързва толкова здраво развълпътения дух към Земята, както именно тези преживявания. Цялото земно обкръжение се стреми да

властва над човека. Ненапразно подвижниците са се отдалечавали в пустините, горите и планините. Не самата Земя, а кривите условия на плътното обкръжение, създадени от човека, пречат. Не трябва да се освобождавате от красотите на природата, тъй като тяхната красота не обвързва, а освобождава. Да се отнесат със себе си образите на земните красоти значи да се влезе в Тънкия Свят с благи натрупвания. Свързва не красотата, а безобразието във всички видове и форми.

1970 г. 041. (Гуру). Тънката материя на низшата дуада, тоест на четвъртия и петия принцип на човека, има определен състав в зависимост от неговите склонности, привички, мисли и чувства. Колкото по-чист и по-съвършен е човекът, толкова по-тънка и по-разредена е тази материя; колкото е по-чувствен, по-низък и по-груб, толкова е по-плътна и по-затъмнена. Всички имат тънко тяло, но неговият състав е много различен. Според характера на този състав всяко тяло съответства и се привлича към родствените му по този състав слоеве на пространството и пребивава в тях. Задачата на ученика е да разрежи и изтънчи своето тънко тяло и да създаде естествено и вече заслужено привличане към Висшите Слоеви на Надземния Свят. Възможно е почти безпогрешно да си представите, познавайки характера и склонностите на дадено лице, към какви именно сфери ще бъде привлечено то. Вярно е, привличането към низшите сфери обикновено се съпровожда с противоборство срещу това притегляне от страна на всичко добро, което е в човека и ако то е достатъчно силно, то по-доброто побеждава. Хората трябва да знаят неизбежните и често непреодолими следствия на своите мисли, чувства и постъпки, тъй като всички те или изтънчват и очистват, или огрубяват тяхното тънко тяло.

1970 г. 042. (М. А. Й.). Когато кръгът на плътната безизходица се затваря, трябва с мисъл да бъде разрушен и да се разбере, че е временно всичко, което тече като поток през съзнанието на човека, че безизходицата не е нищо друго освен поредната илюзия на Майя, опитваща се да закрие със своите призраци звездния път на духа в Безпределността. Именно пред Безпределността (пред лика на Безпределността) стават нищожни и нямащи значение всички временни и така кратки в сравнение с нея преживявания на човека, всички негови трудности и изпитания. Дори сравнявайки продължителността на пребиваване в този свят и в другия не е трудно да се забележи колко кратък се оказва земният живот на човека. Но пелената на Майя е наметната здраво и не позволява да се погледне действителността в очите. Трябва да се събере силата на разбирането и да се каже твърдо с цялата решимост: „Майя, отстъпи“.

1970 г. 043. (Гуру). Не трябва да се отрича това, което съществува. Не трябва да се отричат изпитанията, преживяванията и страданията на човека, ако той носи върху себе си тяхната тежест, но може и трябва да се разбира тяхното значение. И това разбиране ще освободи човека от тяхната власт над него. Великите Духове са Страдали тежко, идвайки на планетата, но разбирането на смисъла на тези страдания Им е давало сила да издържат всичко до края. Няма нищо по-горчиво от безсмисленото страдание, изтърпявано неизвестно защо. Но когато се постигне това, всеки удар на съдбата да закалява бронята на духа и да дава нови находки и най-ценен опит, който е невъзможно да се придобие по друг път, тогава и отношението към всичко това се променя коренно, и тогава

мъжествено, твърдо и спокойно могат да се срещат вълните и да се издържа всичко.

1970 г. 044. (19 януари). Когато щастлив и богат човек оказва помощ на нещастния и бедния е едно, но когато това прави обремененият от съдбата нуждаещ се човек, неговата заслуга е голяма. И ако Архатът Изпраща своите енергии на помощ, то това съвсем не означава, че Неговите собствени дела не са в нужда. Само самоотвержеността оказва помощ, без да мисли за себе си и своите страдания. А такава степен на самоотверженост е вече подвиг. Отвърщането от себе си е първото условие за следване на Учителя на Светлината. Учението се дава трудно, ако човекът е изпълнен със себе си и със своите лични преживявания, поточно, то съвсем не се дава. Затова самоотвержеността е най-краткият път към Светлината. Но хората предпочитат криволичещите обиколни пътечки, не довеждащи до целта, макар и създаващи миража на напредъка. Колко много са тези самозалъгващи се пътници, бродещи съвсем не натам, накъдето си мислят. Устремът е добър, когато е движен от любов, преданост и самоотверженост. Тъй като може да се устремите и към пропастта. Има много устремени хора, но не така, както е нужно и не натам, накъдето е нужно. Къде са всички те? Къде ги е завел този изкривен устрем?

1970 г. 045. (М. А. Й.). Как мислите, защо животът на ученика се счита понякога за каторга? Очевидно за това има основание, и то достатъчно убедително. Действително, някои периоди в живота на ученика могат да бъдат много тежки. Трябва винаги да бъдете готови за това, за да ги преминете победно. Не е лесно да се запази победното състояние на съзнанието, когато изпитанията вървят на предела на силите и когато изглежда, че те нямат край. Но трябва да се съхрани верността към Учителя на Светлината и да се премине победно през всичко. Пътят на подвига не е постлан с рози.

1970 г. 046. (Гуру). Все пак защо са толкова много званите и толкова малко избраните, толкова много устремяващите се и толкова малко, изключително малко, достигащите. Отначало пътят е лек и непомрачаван. Начинаещият през цялото време получава обилно и щедро знаци. Той гори с устрем и вдъхновение, той насища радостно съзнанието си с даровете на Учителя. Но минава време и идва времето на изпитанията, и постепенно всичко се променя. Вече е нужно не само да се взема, но и да се дава. Нужно е не само да се учат, но и да учат (обучават). Нужно е не само да мислят за себе си и своя възход, но и за другите и често без да се съобразяват със себе си и отмествайки своите интереси на заден план. А препятствията се трупат като планини. И тъмните обкръжават и затварят своя кръг. И ако огънчето е слабо, то лесно може да угасне, но ако е силно, то е неизбежна борбата, победата в която се постига само с несломима твърдост на духа. Ето защо пътят на ученичеството е така неимоверно труден.

1970 г. 047. (20 януари). Ако съзнанието се е утвърдило непоколебимо върху Основите и е усвоено, че Моята Близост е над всичко, то може спокойно и уверено да се движите по-нататък. Малко ли всякакви мисли могат да обременят и малко ли неща могат да се случат наоколо, които могат силно да пречат, но съблюдаването на двете указани условия ще позволи да не се нарушава ритъмът на Общуването. Трябва да се проявява доверие към Водещата Ръка, тъй като без доверие напредването е невъзможно.

1970 г. 048. (М. А. Й.). Именно на прага на отчаянието и безизходицата (привидна) може да бъдете близко до блестящата победа, близко като никога. Тежката очевидност и видимост могат да скриват новите достижения и новите възможности. Земното око не е в състояние да види сложността на духовния растеж. Майя закрива не само сиянието на бъдещето, но и огнената радостна действителност на настоящето. Майя, отстъпи!

1970 г. 049. (Гуру). На ученика постоянно се налага да преодолява различни слабости и недостатъци в себе си. И ако в моментите на трудни изпитания той не позволява те отново да го овладяват под каквито и да било предлози, той може да бъде поздравен с победата. Тъмните често се стремят да доведат човека до отчаяние, за да разбудят в него отново изживените свойства на неговата низша природа. Лесно е да преодоляваш себе си, когато огньовете на духа горят ярко, но действителната победа се утвърждава във всички негови състояния и положения, даже най-безрадостните, най-обременяващите и изглеждащи (привидно) безизходни. **1970 г. 050. (М. А. Й.).** Защо трябва да се чакат никакви особени условия, когато може да се помогне на приятеля просто споделяйки с него своята Светлина. Дори само желанието да се помогне сърдечно вече оказва някаква помощ. Доброто отношение към човека винаги въздейства благотворно върху него. И даже не са нужни думи. Невидимият, но мощен мълчалив обмен постоянно тече между хората, влизащи в съприкосновение един с друг.

1970 г. 111. (Гуру). За да бъде кулата здрава защита не е достатъчно да се заложи само здрав фундамент, нужно е още да се издигнат и здрави стени. Кулата на духа също изисква стени. Дори Твърдината е оградена със здрави стени. Имащият уши нека да слуша и да приложи незабавно.

1970 г. 112. (17 февруари). Даваме импулса, предоставяйки останалото на свободната воля. Бъдете като огледало, отразяващо действителността. Но даже и огледалото отразява само това, към което е насочено или към което е обърнато. Затова толкова много зависи от това накъде и към какво е обърнато съзнанието. Светът е толкова огромен и в него има толкова предмети, вещи и явления, че без точно оформен устрем неговото възприемане няма да бъде планомерно и целеустремено. Ако вземем за пример десет души, то няма да е трудно да се убедим доколко се различават възприятията на обкръжаващия ги свят у всеки от тях. И обикновено тези възприятия са хаотични, тъй като хората не знаят къде накъде вървят и защо, за какво живеят и какво е това живот на духа. Има много безцелно блуждаещи духове. Но даже поставилите пред себе си определена цел като кариера, охотен живот или нещо друго от този род, ги ограничават в краткия срок от няколко години или един живот. Оттук всички нелепости и противоречия на живота. Невярната предпоставка поражда също такива следствия и хората попадат в задънена улица. Само приемането на Основите дава възможност да се осмисли земното пребиваване и да се разбере великото значение на живота.

1970 г. 113. (М. А. Й.). Колко просто и леко свири музикантът на цигулката, колко свободно бягат пръстите по струните и прекрасната мелодия се излива без задръжки. Време е да се разбере колко труд, усилия и настойчивост се крие зад всяко достижение на човека. Такова разбиране напълно освобождава от завистта към чуждите достижения и даже към чуждото щастие и благоденствие, тъй като всичко има своята заслуга в миналото. В света на причинността всичко

донася своите следствия. И е толкова важно умението да се творят причини, донасящи добри следствия.

1970 г. 114. (18 февруари). Въздействието на цветята върху човека се осъществява посредством аромата, цвета и аурните излъчвания на цветето. Степента на въздействие зависи от чувствителността на възприемащия апарат. Тези въздействия биват положителни и отрицателни. Има цветя отровни, има и лечебни. Маслата от цветя тепърва ще намират широко приложение в медицината именно в смисъла на въздействие върху психиката на човека. Изкуствените масла, разбира се, нямат такава сила, тъй като, ако са от минерален произход, те са лишени от прана. Науката още не признава скритите свойства на вещите, предметите и явленията и не вижда разликата между въжето, на което се е обесил човек и въжето, на което сушат бельо. В същото време аурното насищане на всяко от тях е различно и не би попречило на скептиците да поставят под възглавницата си въжето, прекъснало живота на човека и да отбележат своето усещане. Ще дойде време, когато най-тънките апарати ще позволят да се правят снимки на аурите не само на човека, животните и растенията, но и на предметите. И тогава скритата страна на вещите ще стане достъпна за изучаване. Живеем в свят изпълнен с явления, скрити от очите, слуха, обонянието, осезанието и вкуса, докато в действителност тези явления съществуват и въздействат на човека. И чувствителните натури усещат тези невидими и нечувани докосвания на вещите. Само сърцето може безпогрешно да каже: “Тази вещ ми е приятна, а тази отблъсква”. Но за това е нужно сърцето да се събуди.

1970 г. 115. (М. А. Й.). Природата на вещите е недостъпна за съзнателно разбиране от обикновения човек, макар че несъзнателно хората отлично се ориентират в атмосферата на жилищата, старите замъци, градовете казвайки, че едни им харесват, а други не. Необходимо е само понякога да се обръща особено внимание на тези усещания, за да започнете да си давате сметка защо те имат място и възникват в съзнанието. Докосването на Учителя често просто отваря очите на ученика. Предварителното допускане в мислите на възможността за явлението му отваря входа. Само отричането е като врата, заключена с тежка ключалка. В това отношение утвърждаването е винаги положително, тъй като винаги дава нещо. Отричането винаги е мъртво, тъй като убива възможността.

1970 г. 116. (Гуру). Ненадминатата красота на истинските произведения на изкуството е получила своята сила от Висшите Сфери. Да! Има Сфери на Невидимия Свят, наситени с красота и хармонични във всички форми на своята изява. Красотата и безобразието са също така антиподи, както Светлината и тъмнината. И ако Светлина и Красота са синоними, то синоними ще бъдат и безобразието и тъмнината. Орбитите на тези два антипода на проява на земния свят може да се разширяват, включвайки във всяка от тях съответстващи явления. И ако в орбитата на Светлината се включи хармонията, съзвучието, вдъхновението, добросърдечиято, великодушието, мъжеството, подвига и всички други положителни и светли качества на духа, то в орбитата на тъмнината ще влязат противоположните им и преди всичко злобата, жестокостта и човеконенавистничеството. Определили орбитата на тези антиподи, вече не е трудно съзнателно да се присъедините към тази, която привлича към себе си

съзнанието. Трябва само да се добави, че ако орбитата на тъмнината е ограничена в кръга на своята проява, то орбитата на Светлината няма граници.

1970 г. 117. (19 февруари). Когато миражът на личността се разсее и представата за себе си като за малкото земно „аз“ в даденото въплъщение изчезне, човек почти не забелязва това, тъй като той усеща своето голямо „Аз“ и самия себе си също така ярко или даже по-ярко, отколкото по-рано. И дори той да забравя всичко от последното въплъщение, то това не се отразява на пълнотата на неговото осъзнаване на своето „Аз“, на своята вече не личност. И какво остава от земната личност на всяко определено въплъщение? Физическото тяло се отхвърля и се превръща в прах. Ефирният двойник се разтваря. Низшата триада изчезва напълно. Низшата дуада, състояща се от четвъртия и петия принципи, става черупка, съсредоточила в себе си всички психическите и астралните свойства на земната личност, но лишена от яснота и пълнота на съзнанието и способността да мисли свободно, тъй като смътното, рефлексно и автоматично мислене на черупката, подобно на папагал, може само полусъзнателно да бърбори това, което човек е вършел съзнателно, когато е живял на Земята в тяло. „Аз-ът“ на човека се издига нагоре, отнасяйки със себе си представата за себе си, не нарушена в своята пълнота от загубата на своята земна личност. Много важно е да се разбере кое в човека умира и кое именно подлежи на смърт. Елементите на непреходното не умират и остават с него завинаги, а всичко земно, свързано с личността, е обречено на смърт. Астралната черупка също постепенно се разтваря в пространството. Но Безсмъртната превъплъщаваща се Индивидуалност продължава да живее съзнателен и пълен живот, ако отхвърлената и изчезнала земна личност е събрала и натрупала за Нейя достатъчно материал за Нейния съзнателен живот в Надземното. Ако не, Тя се въплъщава отново и отново поражда нова личност, за да събира с нейното посредничество в новия земен живот елементи на безсмъртието, толкова нужни ѝ за живот на Висшите Планове на Битието. Затова е много важно живеейки на Земята в плътно тяло да се научите да отделяте в своето съзнание преходното от непреходното, временното от вечното, телесното от духа и да помните, че можете да вземете със себе си в бъдещето само това, което е от духа, което е от непреходното, а всичко останало ще се наложи да оставите. При това може да се разбере какъв ярък, силен и плътен свят на илюзиите живее човек на Земята, в света, който е обречен на пълно разрушение веднага щом смъртта разруши физическото тяло. „Моето Царство не е от този свят“ - може ли по-ясно да се изрази в какво именно се заключава светът на Надземната действителност, в който духът може да живее вечно и който не изчезва със смъртта на плътното тяло.

1970 г. 118. (М. А. Й.). Това Царство, което не е от този свят, има свои закони, свои особености и условия, при съблюдаването на които може да се приобщите към него. Те се отличават от законите и правилата, създадени от човека. Това са неписани закони. Обаче тяхното съблюдаване дава право на вход в това Царство. Човекът, облечен с всички знаци на земно могъщество и власт, може да не бъде допуснат там, а лишеният от всичко и нямащ нищо може да получи свободен достъп. Причината не е във външното, а в състоянието на съзнанието. Само духовността на съзнанието дава право на вход в това Царство. Всеки може да се устреми към него и не само да се устреми, но и да достигне, ако постави това

достигане над всичко: над всички земни дела, интереси и над земното благополучие.

1970 г. 119. (Гуру). Животът на ученика съвсем не се състои в отказ от всичко земно и убиване на плътта, а в хармонично съчетаване на Небесното и земното, тоест на изискванията на духа и необходимостите на тялото. Тъй като земния живот се дава за да се преживее и да се изживее, и да се извлече от него всичко, което той може да даде. Убиването на плътта осакатява духа. Соломон не е бил аскет и не е изтезавал своето тяло и въпреки това е бил на такава висока степен на духовните достижения, които са били напълно недостъпни за който и да било аскет.

1970 г. 120. (Гуру). Целият ни живот и цялата ни дейност са проникнати от несломима вяра в крайната несъмнена и отсъдена победа на Силите на Светлината над силите на тъмнината. Поражението е немислимо. Немислимо е отстъплението на Небесното Войнство пред натиска на войнстващата тъмнина. Победата е предрешена. Но това съвсем не значи, че тя ще бъде добита на лека цена. Сами виждате колко яростно се надига цялото зло, всички отпадъци на човечеството от дъното на живота, за да встъпят в това последно, решаващо състъпване със Силите на Светлината. И какво от това? Толкова по-славна ще бъде победата. Днес говорим за победата, тъй като пространството вече започва да звучи с вибрациите на Светлината, вече запечатани в свитъците на бъдещето.

1970 г. 121. (21 февруари). Труден е пътят на възходящия дух. И трудностите не само не намаляват и не изчезват, но обратно, растат. И крайт им не се вижда. Силата и съпротивлението на обкръжаващата среда нарастват по закона за ускорението. От разбирането на това не става по-леко. И Висшата Помощ не бърза. Един срещу друг и лице в лице с яростното противодействие на тъмнината. И ти се струва, че си оставен на разкъсване от обстоятелствата. “Защо си ме оставил, Владико”. Тези думи може да се приемат като формула, неизбежна при възхода на духа и именно в момент на най-трудни изпитания, които трябва да се приемат като нещо, което не може да бъде избегнато. Но всяко изпитание има край. И колкото по-труден е бил животът, толкова по-светла и по-лека е неговата противоположна страна. Това не е утешение, а действителност. Законът уравновесява противоположностите. Пострадалите тук имат компенсация там. Гледайте на всяко страдание като на заплащане за входа в отсъдените Светли Сфери. Някой би искал да влезе безплатно. Но такова не се случва. Колкото по-голям е духът, толкова по-тежко заплащане внася той за входа в още по-високите сфери. А когато са достигнати най-високите, Той Поема вече доброволно върху Себе Си тежестта на Бремето на този свят, тъй като се Намира на Велико Служене на хората. Принасяната Жертва се измерва със степента на Величие на Духа.

1970 г. 122. (М. А. Й.). Смирението пред неизбежността на страданията по пътя на възхода на духа не е нещо друго, а разбиране, че друг път няма, тъй като Сам е Казал: “В света ще имате скръб”, но това смирение, или по-точно, разбиране, не означава нито безволие, нито инертност, нито безизходица, нито отчаяние, нито слабост, а по-скоро концентрация на всички сили на духа, толкова нужни за съхраняване на равновесието и вътрешната сила, необходима за успешното преодоляване на изпитанията. Телесните сили могат да бъдат изчерпани, но силите

на духа са неизчерпаеми. Призовавайки тях, Великите Духове са Преминавали през всичко, през което Им е било съдено да преминат и са Преминавали победно.

1970 г. 123. (Гуру). Светът отхвърля разпънатия Спасител и хората са забравили за разпятието, макар и всекидневно да са разпъвани на кръста на живота и ще бъдат разпъвани дотогава, докато не се осъществи възкресението на духа и докато не разберат, че само осъзнаването на духа може да ги освободи от затворения кръг на плътната очевидност и да ги изведе на простора на пространствените измерения.

1970 г. 124. (22 февруари). При несъответствие на вибрациите Лъчът не може да даде желаните следствия. Следователно за пълнота на следствията е необходимо излъчванията да се издигнат до степента на светлоносност. Приемникът на Лъча на Йерарха трябва да бъде в пълен порядък. Но недоволството, помрачаването, недоверието, съмнението и страхът правят възприемащия апарат нечувствителен към изпращаните вибрации. И ако е останал още някакъв боклук пред прага, като нечисто мислене, приемникът не може да действа пълнозвучно. В добавка към това тъмните, виждайки петната върху аурата, се стремят да се впият в тях и да въздействат чрез тях. Колкото повече са тези петна и колкото по-силно са се вкоренили те в аурата, толкова по-силно и по-продължително въздействат тъмните и толкова по-трудно е да се очертае и прокара защитния кръг на Светлината. Получава се пълно подобие на крепост, оградена от стени, но с врата отворена за врага. Затова Учителят Изисква пълно очистване на съзнанието от всякакъв боклук. Той (боклукът) е много магнетичен и привлича към себе си от пространството отровени частици по своето сродство с тях. Очистването на съзнанието трябва да бъде пълно и искрено, тоест желанието да се отхвърлят негодните мисли не може да бъде половинчато. Малко ли иска астралът и малко ли всякакви склонности е успял да придобие. Всичко се отхвърля без всякаква жалост или снизхождение, или желание да се удържи нещо в дълбините на съзнанието. Всичко неочистено отново ще изплува на повърхността и ще поиска внимание към себе си и съчетаване на съзнанието с тези негодни мисли. Не е нужно да се отричате от нищо, но се изисква освобождаване от всякаква мръсотия и всичко, което не е съзвучно с разбирането за Светлина. Победата в това направление е абсолютно необходима, тъй като призраците на миналото като вампири се впиват в аурата и пречат на придвижването, лишавайки Лъча от достъп, а съзнанието – от възможности за пълна асимилация на изпращаните вибрации на Светлината.

1970 г. 125. (М. А. Й.). Воинът, стоящ на пост, трябва да бъде въоръжен. Невъоръженият воин вече не е воин, а обикновен човек. И докато борбата не е прекратена, оръжието на Светлината винаги трябва да бъде подръка, даже нощем, даже по време на сън. Да се озовеш в Тънкия Свят обкръжен от врагове и при това без оръжие е твърде неприятно. Трудно е да се отбранявате от тъмните с юмруци. Не трябва да се оказвате без оръжие и следователно незащитен пред лицето на врага. Мислите за Красотата, Хармонията, Любовта към Учителя са мощна защита срещу натиска на тъмнината.

1970 г. 126. Борба с миналото и освобождаване на съзнанието от негодните наслоения – така може да се нарекат някои периоди от живота, през които се налага да премине ученикът. Много от това, което е могло да дойде в миналото, е напълно недопустимо в настоящето. Оттук и борбите на духа. Всички

преминават през тях. А косматите ръце подхвърлят към това още и своето, стремейки се да задълбочат и усилят нежеланите свойства и слабости. Те лесно вършат това, когато има към какво да приложат. Но когато няма към какво и, приближавайки се, нямат нищо в ученика, тогава са принудени да отстъпят в безсилие. Помнете формулата: “Ето, идва Князът на този свят и няма нищо в Мен”.

1970 г. 127. (23 февруари). Утвърдили се здраво в решението да не се потапяте с мислите в миналите нежелани мислени образувания, може да се подготвите за времето, когато те започнат да чукат на вратата на съзнанието и да изискват допуск, в никакъв случай да не ги пускате, да им давате нова храна и да не встъпвате в съчетание с тях. Не получили храна и не поддържани от по-новите мисли, те ще започнат да съхнат и линееят, докато не загубят сила и не изчерпят напълно своите енергии. Но приети в съзнанието, подхранени с нова сила и получили ново признание и, така да се каже, право за продължаване на своето съществуване, те, изпълвайки и помрачавайки съзнанието, ще си отидат, за да се върнат отново и ще се усилят все повече и повече с всяко ново завръщане, докато не израснат до гиганти, поробващи човека до степен на невъзможност да се бори с тях. Така растат негодните мисли, получаващи подкрепа и признание от страна на техния породител. Тъмните при това се стараят да раздухат всяка недостойна мисъл и да потушат всяка искрица Светлина, можеща да пламне в съзнанието. Повратният и решаващ момент настъпва тогава, когато човек вече не е в състояние да се справя със своите тъмни мисли и да ги прогонва. Тогава той става тяхна безволна жертва, обречена на пребиваване в Надземния Свят в съответстващите на такива мисли низши слоеве на астралния свят и губи връзка със своите висши принципи. Така малкото отстъпление пред негодните мисли израства в нещо голямо, решаващо съдбата на духа.

1970 г. 128. (М. А. Й.). Не само че се налага да се борите с мислените наслоения, натрупани в даденото възплъщение, необходимо е още да изтръгнете и самия корен на злото, укрепил се в дълбините на миналото в продължение на много векове. Тъй като именно неговите разклонения са давали кълнове на плевели и в последното възплъщение. Всички свойства и вродени черти на характера са наследство от миналото. Всеки човек или върви нагоре по стълбата на живота, или се спуска надолу и като магнит за притегляне нагоре или надолу служат светлите или тъмните натрупвания. В този случай решаващо условие може да бъде волята на човека, съзнателно избираща посоката и даваща си ясна сметка за това, какви следствия влачи след себе си този избор. Каква посока ще избере зависи от самия човек, решаващ е той самият и никой не може да реши неговото бъдеще вместо него.

1970 г. 129. (Гуру). Колко рязко е обособен пътят на всеки дух! Могат да седят на една маса, могат да живеят в една стая, в една къща, но колко различна може да бъде съдбата на всеки от участниците в живота. И страданията, и преживяванията, и щастието носят строго личен характер, правейки живота поле за индивидуален опит и находки. И седящите един до друг, или стоящите на едно стъпало могат рязко да се различават по това, че единият в духа е устремен нагоре и се издига, а другият се спуска безнадеждно и безвъзвратно надолу. Различието на човешките характери наистина е изумително и кой ще се реши да поеме върху себе

си смелостта да бъде съдия на това, което не може да знае в цялата пълнота, за да има правото да съди.

1970 г. 130. (24 февруари). Причините не могат да бъдат унищожени, но следствията могат да се посрещат в пълно въоръжение на съпротивата, решителна и необратима, докато те не изчерпят върху съзнанието своите енергии, вложени в тях от техния творец. Колкото по-силен е енергетичният заряд, вложен в причината, толкова повече противене изискват следствията. Призраците на миналите деяния, като живи същности, могат да обкръжат съзнанието и да му затворят изхода нагоре. Но това е измама на Майя - изходът нагоре е винаги отворен, стига само да се устремите нагоре, тъй като Аз Съм винаги с вас, но не долу, а над вас. И затова не надолу и не в миналото трябва да се гледа, а нагоре и в бъдещето. „Светлината на бъдещето е голяма“, и нейният магнетизъм действа мощно. И освобождението от миналото и неговите деяния е само в бъдещето. Животът на съзнанието се настройва в ключа на бъдещето. Материалните условия нямат значение, тъй като за какво е всичко, ако духът пребивава в робство на миналото. По-добре да бъдеш лишен от всичко, но на свобода, отколкото да имаш всичко, но в робство. Външното е нищо, ако духът побеждава. И всички земни блага са за нищо, ако той е победен или побеждаван от своите натрупвания. Всичко се пренася в областта на духа. Така животът на духа се поставя в главата на тъгъла. И тогава вече не е важно какво ядеш и какво пиеш, и в какво се обличаш, и как и къде живееш, и какво е обкръжението, тъй като духът е над всичко. Така духом и в духа се разрушава миражът на земната Майя. Животът в духа е по-важен от живота в тяло, тъй като тялото ще умре и земната приказка ще свърши, но духът пребивава вовеки. Да се разруши илюзията на времето, пространството и вещите е задължение на духа пред себе си. Да не разрушиш - значи да умреш в духа, да разрушиш - значи да победиш. Призовавам ви към победа, тъй като „Аз Победих света“.

1970 г. 131. (Гуру). Каквото и да се случва във външния свят, пътят на индивидуалния възход на духа остава решаващ и определящ неговото бъдеще в световите. Външното ще си отиде, вътрешното ще остане, за да обкръжи духа със Светлина или тъмнина според това, което е вътре.

1970 г. 132. Ако искате Аз да Вляза във вашите сърца, очистете сърцата от всякакъв боклук. По силата на желанието да се очисти сърцето и степента на действителното му очистване не е трудно да се съди за искреността и напрежението на устрема. Словесните уверения или най-прекрасните намерения, неутвърдени в приложение, са безплодни и няма да дадат резултати. В това е вредата на прекрасните, но неосъществени, макар и благи намерения. Те представляват самоизмама, прикриваща безволието и безсилието да се борите със себе си за изкореняване на нежелателните натрупвания. Колко даже и малкото очистване на съзнанието е по-полезно от най-възвишените, красиви, но не съпроводени с дела думи! Кого искат да измамат сладкодумците? Когато и да искат, но мамят само себе си, тъй като те трябва да се разплащат за измамата и ще заплатят напълно. Ценим думата, родила се в резултат на приложение на Учението в живота. Всъщност човек има право да говори за това, а главно, да поучава за това, което е утвърдил със своята ръка и своя крак, тоест за това, което е извършил сам и за този път, по който е преминал със своите крака. Лесно е да се поучава с чужди

думи. Но такива поучения не достигат до сърцето. Но словото, запечатано с дела, се врязва в съзнанието. Очистването на сърцето, утвърдено със съответни постъпки, придава на духа несломима сила за противене на злото и обуславя неотклонното му и твърдо придвижване по неговия път.

1970 г. 133. (М. А. Й.). Да! Ние продължаваме да вървим напред по веднъж и завинаги приетото направление. И тези, които не искат да изостават от нас, трябва да запазят същата непреклонност на движението по веднъж и завинаги избраната цел. Тази цел е Йерархията на Светлината и нейното средоточие – Великото Сърце. Тя остава неизменна във вековете. Тя се определя и избира за цялото време, което е и което ще бъде. Тя, подобно на пътеводна звезда, води устремения дух към достигането на това, което обикновено се счита за невъзможно и недостижимо.

1970 г. 134. (Гуру). Всяка победа над себе си, всяко завоевание означава също и получаване и разширяване на познанието. По такъв начин знанието се придобива чрез победата над себе си. Мястото, освободило се от изхвърления недостатък, не остава празно, а се запълва вече не с недостатък, а с достойнство или полезно качество. А тъй като качествата на духа са в същото време и оръдия на познанието, то с техния растеж и натрупване се натрупват и знания. Така например любовта служи като най-добър познавач на това, към което тя е устремена; или постоянството, непременно довеждащо до целта; или спокойствието на ума, откриващо възможности за познание, необременено от пречещите на процеса емоции. Утвърдените качества на духа отварят широко вратата за опознаването на обкръжаващия ни свят.

1970 г. 135. (25 февруари). Даже отминалото лято не може да се повтори, даже вчерашният ден е невъзвратим. Така и даденият живот на човека в текущото му възплъщение не може да се върне отново. Човекът ще се върне отново на Земята и ще живее отново, но ще бъде друг: и тялото, и хората, и обкръжението, и даже неговите способности ще претърпят изменение. Основните качества на духа ще останат същите, но в малко по-други форми на проява. Всички дни се състоят от едни и същи елементи на утро, пладне и вечер. Всеки ден изгрива едно и също слънце, но нито един ден не е точно повторение на другия, тъй като е винаги нов и наситен с нови възможности. Нищо в природата не се повтаря, независимо от външното сходство на явленията. В това е щедростта на природата. И е добре да се разбира, че животът и възплъщенията на човека са неповторими, независимо че той идва на Земята много, много пъти. Вярно, възможностите се повтарят, но вече в нови съчетания. Затова животът оправдава себе си само тогава, когато даваните на духа възможности се използват напълно, защото изпуснатата възможност е невъзвратима.

1970 г. 136. (Гуру). От изминалия ден в съзнанието на човека не остава нищо, освен спомените. Много от изминалите дни той изобщо не помни, при това без да губи нищо от пълнотата на осъзнаване на своето „аз“ или на своята личност. Същото се получава ако човек не помни своите възплъщения, при което той не престава да се усеща като център на самосъзнание. Затова една или друга степен на загуба на паметта по време на пребиваването на човека в различните сфери на Надземния Свят, след освобождаването му от тялото, не му пречи да продължава

да се счита за себе си и даже да не забелязва как отпадат земните наслоения и спомена за тях.

1970 г. 137. (26 февруари). Сърце изпраща вест на сърце. Връзката преминава не през мозъка, а през сърцето. А мозъкът е само фиксатор на това, което казва сърцето. Но трябва да се научите да слушате сърцето. Твърде много място в съзнанието се отделя на мозъка, докато в същото време сърцето е в немилост. А то може, получавайки свобода, да дава това, което мозъкът не е в състояние да даде. Отделяйте повече внимание на сърцето! А мозъкът и мислите, раждащи се в него, трябва да се придържат на юзда. Често те са за нищо, защото настъпва векът на сърцето. А сърцето изисква внимание и грижа. Иначе то ще замлъкне.

1970 г. 138. (М. А. Й.). Светлината на Висшите Сфери е над низшата сфера и не достига там. За да се докосне до нея съзнанието се издига над блатото на ежедневието. Ежедневното и всичко лично, земно и малко са свързани в едно. Не е лесно да се излезе от кръга на ежедневието. Учението помага, но излизайки, трябва още и да се удържите на висота. Ежедневието като тресавище засмуква съзнанието. И ти се струва, че няма изход. Но Безпределността е неотречима, тъй като е навсякъде и наоколо. Мисълта, устремена към Безпределността, вече е на свобода. Не се отклонявайте от понятието за Безпределност, тъй като в нея е всичко.

1970 г. 139. (Гуру). Когато съзнанието се устремява нагоре и влезе в контакт със сферата на устрема, се получава магнитно притегляне на светлоносни елементи, привлечени от сферата на устремяването. По този път съзнанието се обогатява с нови мисли и се оплодотворява с нови енергии. Устремената мисъл, подобно на магнит, извлича от съзвучните ѝ слоеве на пространството родствени на нея елементи.

1970 г. 140. (27 февруари). Разстоянията се преодоляват чрез съзвучие на сърцата. Също и асимилацията на Лъча се постига чрез съзвучие. Човекът в своето съзнание постоянно съзвучи с нещо. Съзвучието може да се вземе под контрол. Възможно е да гледаш предмета и да не го виждаш - няма съзвучие на съзнанието с това, към което гледа окото. Но, може гледайки предмета, да виждаш само него и да не виждаш нищо от обкръжаващото. Степента и характерът на съзвучието определят полето на видимост на съзнанието. Умението да се настройва съзнанието в желана тоналност представлява голямо достижение. Желанието се осъществява от волята. Волята е огнен атрибут на духа. Степента и силата ѝ са различни при различните хора. Безволието е голям недостатък. Волята може да се развива и укрепва, и предели тук няма. Волята на Планетния Дух вече достига космически размери. Можете да упражнявате волята, когато поискате и във всички условия, и възможностите на човека в това отношение са много големи. Започвайки с малкото, може да се постигне много голямо. Много важно е взетите решения да се довеждат до край и вече да не се отстъпва, докато те не се осъществят. Постоянството и ритъмът са помощници на волята. „Който е сигурен в своята воля, може да влезе“ - такъв е бил надписът над входа в областта на Съкровеното Знание.

1970 г. 141. (М. А. Й.). Обликът на духа е индивидуален. Няма еднакви. Както няма две еднакви листа на всички дървета на планетата, така няма и два

еднакви духа. Има подобни, има сходни, има родствени и близки, но няма еднакви. В това е неизчерпаемостта на разнообразието на природата. Осъзнаването на неповторимостта на индивидуалните натрупвания на духа позволява да имате свой път, без да навлизате в чуждия, и да плувате в своята собствена лодка. Даровете на пространството са за всички, но овладяването им е индивидуално.

1970 г. 142. (Гуру). Владиката е Фокусът, обединяващ устремите към Него духове в едно духовно цяло. Колкото по-висок е планът на проявяване, толкова това обединение е изразено по-явно. Войнството на Светлината представлява такова обединение. То въвлеча в своята орбита все по-голямо и по-голямо количество духове според това как се задълбочава Великото Разделение на човечеството на двата противоположни полюса – полюса на Светлината и полюса на тъмнината. Обединението на силите на светлия полюс ще укрепва все повече и повече, докато участниците му не почувстват своята сила и превъзходство над последователите на заминаващата си раса и привържениците на полюса на тъмнината. Великото Разделение ще завърши с пълна победа на силите на Светлината над тъмнината.

1970 г. 143. (1 март). Ние Даваме възможност на всяко отрицателно явление да се изяви в цялата си пълнота и безобразие, за да го унищожим и да пресечем всеки опит за неговото повторение в бъдеще. Тъй като Новият Свят върви по нови пътища и за това, което би могло да се случи в стария свят, вече няма да има място. Манифестацията на тъмнината на планетата, бидейки антитеза на Светлината, позволява по нейния размах да се съди за великолепието на Светлия Град. Законът за противоположностите проявява своята сила във Величието на Светлината на идващата Епоха на Майтрейя. Трудно е да си представите това сред последния разгул на разпасалата се тъмнина, но на света е отсъдено сияйно светло бъдеще. Никакви земни сили не могат да спрат течението на Космическата Еволюция. Светлината на бъдещето е огромна.

1970 г. 144. (М. А. Й.). Как да се примири мрака на настоящето със Светлината на бъдещето? Само с разбиране на противоположностите. Живеем в свят на светлосенки и определяме височината на предмета по хвърляната от него сянка. Но в тъмнината на нощта се виждат звезди, ако земната, крайна тъмнина, събрала се над планетата, не закрива във вид на облаци нощната видимост. Хаосът на непроявеното и Светлината на проявеното Мироздание са противоположните аспекти на Космическия Живот, но наличието на тъмни на нашата Земя е само временен израстък или тумор, подлежащ на бързо и пълно унищожение. Тази тъмнина е крайна и временна, но Светлината е безкрайна.

1970 г. 145. (2 март). В дните с особено нагнетяване на събитията ще запазваме особено спокойствие. Иначе организмът няма да издържи напрежението. Ние постоянно се Намираме в такова напрежение. При Нас цари спокойствие, ненарушавано от нищо. Мощта на действието може да се прояви само при пълно спокойствие. Ето че настъпва дългоочакваното време, когато натрупаните качества на духа ще бъдат особено нужни и когато без тяхно наличие ще бъде невъзможно да се удържи равновесието. Имало е случаи когато от неочаквано сполетялото щастие е получаван разрыв на сърцето. Нека това да послужи като предупреждение за необходимостта спокойствието да се удържа с всички сили. Подготвям за вълните на събитията отрано, за да можете да ги посрещнете в пълно равновесие и

и въоръжени с владееенето на своите чувства. Още отдавна Предупредих съзнанието да бъде готово за това. Не е нужно мъжество, за да се мечтае за заповяданата приказка, но то ще бъде много нужно когато приказката започне да става огнена действителност. Аз Предупредих.

1970 г. 146. (М. А. Й.). Сега въпросът за достойното облекло на духа се изправя с цялата си сила. Тъй като по цвета на духовната дреха и нейната светлоносност се определя и бъдещата дейност на духа и близостта му до Йерархията на Светлината. Засега все още има време да се подготви това облекло и не трябва да се губи нито миг, за да се направи то още по-светлоносно и да се приключи вече завинаги с всичко, което може да затъмни тази светлоносност. Може да се встъпи в бъдещето само безжалостно и неотвратимо отхвърляйки целия ненужен свой товар от минали натрупвания. Ще влезем в бъдещето свободни от тях и светли.

1970 г. 147. (Гуру). И е добре, че не знаете в подробности отсъденото ви бъдеще. Ако знаехте и мислехте, и говорехте за това помежду си, вражеските уши биха подслушали вашите беседи и биха се възползвали от това знание, за да разрушат вашите възможности. Така че понякога е добре да се знае по-малко за това, което е съкровено и се нуждае от особена охрана.

1970 г. 148. (3 март). Както сянката следва човека, така го следват неговите дела, добри или лоши. Добрите - за утвърждаване, лошите - за изживяване и освобождаване от тях. Всичко добро може спокойно да се вземе в бъдещето, но лошото ще бъде като гири на краката. Изживяването се заключава в пълен и изчерпателен отказ от нежелателното свойство, и при това такъв, че в дълбините на съзнанието да не остане никакво притегляне към него, даже подсъзнателно. Това не се постига лесно. Но когато човешкият микрокосмос гори с всички огньове, ненужната черупка отпада и дори не се сещате за нея. Сънищата могат да бъдат добра проверка. Контролът над сънищата може да служи като показател за освобождението или, в краен случай, за искреността на желанието да се освободите. Победителят встъпва в отсъденото бъдеще свободен от веригите на миналото.

1970 г. 149. (М. А. Й.). Обединяването на световите ще изтрие границите между Невидимия и видимия светове. Сътрудничеството с невидимите помощници ще бъде реално и явно осезаемо, както и с Ръководителя и другите Високи Духове. Невидимото ще стане неотречимо и ще навлезе в областта на реалността, достъпна за познаване. Завесата на Тънкия Свят ще се приповдигне. И двете естества ще получат пълни права на гражданство. Човешкият дух ще полети към бъдещето на две крила.

1970 г. 150. (Гуру). Ако стражът заспи на поста, смисълът на неговата стража ще бъде сведен до нула. Дозорът трябва да бъде постоянен. Ако дозорът бъде прекъснат в течение на деня или нощта, входът ще бъде отворен за врага. Затова само постоянният дозор оправдава своето предназначение. Ако духът прекарва част от времето в бодърстване, а останалото време – в безгрижие, забравяйки за всичко, то ще има ли полза от такава половинчатост? И може ли при такова отношение да се защитите от тъмнината и нейното влияние? Само пълният устрем и пълнотата на действието ще дадат желаните следствия. Половинчатостта е осъдена.

1970 г. 151. (4 март). Тече разлагане на основите на стария свят. Предоставяме му пълна свобода да се саморазруши. Старият свят ще затрепери и ще се разтресе и неговото рушене ще бъде огромно. Който е с него и за него, ще се саморазруши заедно с него.

1970 г. 152. Съмнението или колебанието, или неверието на отделни съзнания не могат да нарушат Решенията на Космическата Воля, но съзнанията могат да навредят на себе си, лишавайки се от пълнота на възприятията и възприемчивост на идващата Светлина. За пълнотата на осъзнаването на величието на бъдещата Светлина е нужна пълна отвореност на сърцето и съзнанието за посрещане на идващото щастие. И трябва нищо да не прегражда това осъзнаване. Отдавна бяха дадени думите: „Според сърцето и животът ще се превърне в чудесна и приказна действителност“.

1970 г. 153. (Гуру). Разделеността на времето и пространството е условна. В духа такива разделения няма. Затова връзката, общуването и контактът с тези, които са близки на сърцето, върви над земните ограничения, земната очевидност и илюзорността на плътния свят. Простото ясновиждане вече разрушава тези граници. Огнената действителност, приета в съзнанието, ще помогне да се открихне завесата на Невидимия Свят.

1970 г. 154. (5 март). Сънят е подобен на смъртта. Когато човек умира, последните мисли го отнасят в сферите, съответстващи на тези мисли. Също и в процеса на съня духът посещава сфери, съзвучни на предшестващите заспиването мисли. Затова съзнателното утвърждаване преди сън на едно или друго направление на мислите е много важно. Възможно е сутрин да се събудате с радостно усещане, което е резултат на неосъзнатото в бодърстващо състояние посещение на Светлите Сфери. Човек не може да си спомни всичко за това, къде е бил духът по време на сън. Частичните откъслечи от сънни спомени не дават правилна картина, но общото усещане обикновено е правилно. Постепенно тези спомени ще започнат да придобиват стройност, но за това се изисква грижливо и внимателно отношение към това състояние, което заема една трета от човешкия живот, тоест към състоянието на сън. Дневното психическо състояние на човека налага на сънищата своя отпечатък, но решаващо значение все пак имат последните мисли преди заспиване. Добре е преди това да се освободите от дневния нагар, да отхвърлите обикновените впечатления от деня и да отивате в Тънкия Свят свободни от земните преживявания. И, разбира се, добре е да бъдете свободни от всякакви изкушения. И ако земният живот е сън, то най-добре от всичко е да се откъснете от този сън и, откъсвайки се, да се облечете в светли духовни дрехи. Хората преминават в Тънкия Свят заспивайки в огорчение, злоба, помрачение, страх, недоволство и безпокойства. Можете да си представите какви сфери посещават, докато в същото време биха могли да прекарат това време с полза и да извличат твърде интересни и поучителни впечатления.

1970 г. 155. (М. А. Й.). Светлата аура на човека служи като мост, съединяващ го със сферите на Светлината, тъмната – с тъмнината. Затова е важно да се следи постоянно за състоянието на своите излъчвания и да не се допуска нищо затъмняващо аурата. Затъмняват и осветляват преди всичко мислите. И затова главната грижа е за тях. Отново и отново достигахме до необходимостта от най-суров контрол над мисълта. При здраво утвърдени положителни качества на

духа този контрол не е чак толкова труден, но ако едно или друго качество куца, тогава се налага да бъдете особено бдителни. Но при всички случаи се изисква постоянен дозор, за да се охранява светлоносността на аурните излъчвания. Тъй като освен собствените настроения на съзнанието въздействат силно както пространствените мисли, така и мислите на обкръжаващите хора.

1970 г. 156. (Гуру). Мисълта е слуга на човека. Слугата може да бъде изпратен за нещо, давайки му определено поръчение, същото е и с мисълта. Изпратената в пространството мисъл ще се върне обратно, натоварена с ново съдържание и обогатена с нови елементи. Трябва да се разбере, че мислите растат и понякога до гигантски размери. И силата на привичката, с която човек вече не е в състояние да се бори, не е нищо друго освен нарасналата във времето сила на мисълта. Затова можете да се порадвате на всяка добра мисъл, породена от човека и растяща в пространството, и да се предпазите грижливо от негодните мисли.

1970 г. 157. (6 март). Удивително е колко бързо се променят пространствените токове, оставяйки след себе си радост или скръб. Настроението на момента се променя под тяхно въздействие. Знаейки тяхната изменчивост няма да им се поддаваме твърде. Нервната система на човека не може да не реагира на тези въздействия. И колкото по-изтънчена е тя, толкова те са по-осезаеми. Говорейки по същество, човешкият апарат трябва да регистрира и отбелязва твърде много неща, запазвайки равновесие. Именно при условие на запазване на равновесието са възможни най-широки и разностранни възприятия. Наче системата няма да издържи. Спокойствието е качество, твърде нужно за ученика. Трябва да се учите на спокойствие постоянно и във всичко. Трябва да се научите реакцията на всевъзможните въздействия да не нарушава състоянието на спокойствие. Всяко силно огорчение може да се посрещне с беснее на астрала, несдържано от волята, а може и при пълно спокойствие. Струва ли си да се преживява толкова ярко каквото и да било, ако след известно време ще се забрави и огорчението, и причината, която го е предизвикала, както това се е случвало неизменно винаги. След като ще се наложи да се остави всичко, струва ли си да се допуска нарушаване на спокойствието на духа заради каквото и да било?

1970 г. 158. (Гуру). В подножието на Светлината всички най-добри стремежи на духа се претворяват в отлагания на кристали светлоносни енергии. Затова Учителят Казва: „Устремете се“. Устремете се към най-Висшето, което само можете да си представите. Магнитът на устрема действа мощно. По каналите на устрема, прокарани в пространството през земния живот, в Надземния Свят се осъществява всичко, което е било заложено в стремежите на духа, осъществява се по Закона за съзвучието и съответствието.

1970 г. 159. (7 март). Най-неприятните прояви на рецидиви (случващи се по време на сън) ни служат от полза, тъй като позволяват да се види врагът в целия му ръст. Врагът е опасен не тогава, когато се води борба с него, а когато той надделява. Много са причините за това, че по време на сън миналото се събужда или възникват нови съчетания на основата на предишните и считани за заспали и изживени натрупвания. Но каквито и да са те, това е сигнал да се заемете с нова чистка на дълбините на съзнанието от предишния боклук, останал още някъде там. Господар на своето съзнание и на всичко това, което е в него, е самият човек. Той има право пълновластно да се разпорежда с него и да изхвърля всичко, което не

съответства на достигнатата от него степен на съзнание. Всичко, което по-рано е било добро или допустимо, сега е недопустимо. Над всичко това се утвърждава контролът на волята и не се дава свобода на астрала да се проявява така, както той иска. Малко ли неща може да иска низшето „аз“. Неговите желания се обуздават с твърда и решителна ръка. Той иска да удовлетворява всички свои желания. Всички те са от Земята и всички го влачат назад. Да им се даде воля - значи да се върви назад. На астрала се надява юзда и се затваря с катинар. Може внимателно и критично да се разглеждат движенията, ставащи в него, но да не им се дава свобода. Юздата, наметната върху тях, се държи здраво в ръка. Движенията, протичащи в астрала, могат да се наблюдават при всички, но едни ги владеят и подчиняват на себе си, други, обратно, им се подчиняват и се намират в тяхна пълна власт. Важно за напредъка на духа е да владее своите обвивки и особено астралната. Да отидеш в Тънкия Свят във властта на астрала, значи да станеш безволна жертва на всевъзможни астрални въздействия и вихри, с които вече няма да ти е по силите да се бориш.

1970 г. 160. (М. А. Й.). Само при съдействие на мислите може да се управляват своите проводници и да се държат под контрол. Но за това и самите мисли трябва да бъдат под контрол. Затова ударението се поставя върху мисълта и овладяването на другите обвивки започва с овладяването на мисълта. Сдържаната сурово мисъл вече няма да даде възможност на астрала да се проявява така, както той иска. Мисълта ще му постави ограничения. Мисълта ще разруши всички негови хитроумни комбинации. И мисълта също ще създаде и очертае границите, в пределите на които се позволява на тази непокорна обвивка да проявява своята активност. Сдържаността, самоконтролът, самообладанието, властта над себе си са нужните качества.

1970 г. 161. (Гуру). Да се върви неотклонно „по линията на Лъча“ означава, че никакви събития и произшествия в обикновения живот не трябва да спират вървящия. По пътя могат да се срещнат всякакви задръжки, препънки и препятствия, и особено подхвърлени от тъмните, но нека нищо и никой да не накара да се забави крачката. Каквото и да се случва вън или вътре, движението не се прекратява нито за миг. И волята не позволява да се отделя на тези привидни препятствия такова внимание, че те да задържат напредъка.

1970 г. 162. (8 март). Тялото старее, но духът не старее. Когато духът се освободи достатъчно от властта на тялото, старостта не се усеща. Усещането на старостта е физическо явление. Духът не познава тези усещания. Духът е вечно млад. Да отхвърли старото тяло е радост и освобождение за духа, тъй като старото тяло има своите ограничения. Знаете, че Нашите хора и остаряват, и боледуват, но, достигнали до известно стъпало, вътрешно не се подчиняват на тези явления, запазвайки яснота на съзнанието и бодрост на духа.

1970 г. 163. (М. А. Й.). Ще отбележим Деня на Жената 8-ми март като явление, имащо всепланетно значение. Епохата на Майтрейя е Епоха на Жената и именно на жената предстои да има решаваща роля в нея. Тази решаваща роля ще се прояви в духовната активност на жената. Тя ще бъде лидер в духовната сфера. Ще се наложи да се преодоляват много трудности по пътя към тази победа. Но еволюцията има свои задачи и свои пътища за тяхното осъществяване. На мъжкото начало ще се наложи да отстъпи за някои неща и да се откаже от някои привилегии.

Но всичко това ще послужи за благо на човечеството. Когато жената върне своето право на участие във всички страни на обществения и държавен живот, много недопустими явления ще изчезнат и преди всичко – войните. Епохата на Жената ще внесе благи изменения в живота на човечеството.

1970 г. 164. (Гуру). И при най-голяма вътрешна свобода е невъзможно да се изолирате напълно от външните въздействия. Магнетизмът и характерът на местността, височината над морското равнище, близостта на човешки струпвания, чистотата на въздуха, психическата атмосфера, влиянието на обкръжаващите хора - всичко това въздейства на организма и физически, и психически. Ето защо се налага да се говори толкова много за самозащита и охрана на съзнанието от всички тези въздействия. И много сили отиват, за да се опази неотклонността на движението по веднъж и завинаги избрания път.

1970 г. 165. (М. А. Й.). Колко често човек си казва: „Аз ще бъда щастлив, ако се изпълни моето желание“. Но ето че желаното се случва, а не се изпитва общо усещане за пълно щастие. Мъдрият се стреми към това да не желае нищо, тъй като знае, че желанията са безкрайни, и колкото повече има човек, толкова повече иска. Най-добре от всичко е да се задоволяваме с това, което имаме и по възможност да не желаем нищо, във всеки случай отнасящо се към обичайните земни желания. Умението да се задоволявате с малко е също изкуство. Добре е в Тънкия Свят да се преминава свободен от всякакви желания от земен порядък.

1970 г. 166. (Гуру). Устремът се запазва непрекъснат във всички състояния на съзнанието и при всички условия на живот. И състоянието на съзнанието, и условията на живот са временни и преходни, но пътят на духа към Владиката е неизменен, тъй като е решен завинаги. Така непреходното вътре получава власт над всичко преходно, което се случва в обвивките и което постоянно протича през тях. Така духът се утвърждава здраво и постоянно върху Камъка на Вечната Основа на Живота.

1970 г. 167. (10 март). Моят Свят да бъде обект на вашия устрем. Той е необятен! Прагът към него Съм Аз. Чрез Мен и ще влезете. Просто ще влезете и просто ще тръгнете, тъй като Аз Съм Пътят. Бъдете постоянно в съзнанието с Мен. Без любов (това) е невъзможно. Ненавистта също може да бъде магнит, но това е път на тъмнината, а Моят е на Светлината. В Моята Светлина ще видите Моят Свят, съществуващ в Безпределността. Това е Моето Царство, което няма край. В него влизат всички, които Ме следват. Това Царство не е от този свят. Но Искам неговата Светлина да се утвърди в този свят и да свети на хората. Откъде се вземат думите за Моето Царство? От Мен. В тях е Моята Светлина. Затова те достигат до човешките сърца явно. Ще Разруша видимостта на Майя, за да издигна на нейно място Храма на Вечния Дух. Тя се стреми да замени вечната правда на битието с парцалите на земните мисли, украсявайки ги и правейки ги желани и привлекателни за съзнанието. Но зад тях няма нищо, само пустота, поредната измама и самозалъгване, тъй като Вечното не може да се строи върху временното, тъй като всичко временно е ограничено в малкия отрязък на своята проява, тоест обречено е на разрушение от вихъра. Всичко временно е допустимо, но единствено само като стъпало към сферата на непреходното: през земното към Надземното, през преходното към извънвременното, през плътното към огненото, през временното към Вечното, през ограниченото към Безпределността.

1970 г. 168. И ако някой има възможност широко и свободно да черпи от пространствената мисъл, то това съвсем не значи, че това е лесно достижимо за всеки желаещ. Може да седиш с часове и да не възприемеш нито една мисъл. Зад привидната лекота на постижението са скрити толкова многогодишни усилия и стремежи и при това не на един живот, че само достигналият знае колко не е лесно и не е просто да се постигне всичко това. В пространственото хранилище са натрупани истински съкровища на мисълта, но възможността за широк достъп до тях, за съжаление, е отворена само за малцина. Между другото, право на вход има всеки проявил достатъчно устрем и настойчивост за разширяване и развиване на своето съзнание. Тъй като и поетите, и художниците, и музикантите - всички са черпили от същия източник. И само пазарната очевидност закрива тези възможности. Но звездите са винаги на небето и винаги може да се вдигне глава към небето.

1970 г. 169. (М. А. Й.). Сред това, което го има, утвърждаваме това, което го няма, но което ще бъде и което ще озари човечеството със своята светлина. Огнената действителност се утвърждава въпреки очевидността. Отначало трябва да се повярва в нея със сърцето, после да се усети и почувства и само след това да започне да се утвърждава. Провъзвестителите на Огнената действителност, провъзгласявайки я на обикновените хора сред обикновения живот, вземат върху себе си тежкия труд на борбата с очевидността на Майя, която упорито се изправя срещу тях. Да се разрушат илюзиите на земния живот не е лека работа, тъй като в тях са потопени всички. А провъзвестителите са единици. И трябва да се притежава огромна вяра в окончателната победа на Светлината над всепланетното невежество, за да се утвърждава тя пред лицето на яростните отрицатели и на всички тези, които не признават нищо извън видимостта на плътния свят. В това е величието на подвига на Носителите на Светлината.

1970 г. 170. (Гуру). Знанието на духа трябва да подсказва как да се ориентирате в едни или други сложности на живота, разчитайки на това, че Учителят Води. В случай на действителна необходимост или опасност помощта идва. “Водещата Ръка пребивава над духа”. Няма да я отблъснем с недоверие и съмнение. **1970 г. 111. (Гуру).** За да бъде кулата здрава защита не е достатъчно да се заложи само здрав фундамент, нужно е още да се издигнат и здрави стени. Кулата на духа също изисква стени. Дори Твърдината е оградена със здрави стени. Имащият уши нека да слуша и да приложи незабавно.

1970 г. 112. (17 февруари). Даваме импулса, предоставяйки останалото на свободната воля. Бъдете като огледало, отразяващо действителността. Но даже и огледалото отразява само това, към което е насочено или към което е обърнато. Затова толкова много зависи от това накъде и към какво е обърнато съзнанието.

Светът е толкова огромен и в него има толкова предмети, вещи и явления, че без точно оформен устрем неговото възприемане няма да бъде планомерно и целеустремено. Ако вземем за пример десет души, то няма да е трудно да се убедим доколко се различават възприятията на обкръжаващия ги свят у всеки от тях. И обикновено тези възприятия са хаотични, тъй като хората не знаят къде накъде вървят и защо, за какво живеят и какво е това живот на духа. Има много безцелно блуждаещи духове. Но даже поставилите пред себе си определена цел като кариера, охотен живот или нещо друго от този род, ги ограничават в краткия срок от няколко години или един живот. Оттук всички нелепости и противоречия на живота. Невярната предпоставка поражда също такива следствия и хората попадат в задънена улица. Само приемането на Основите дава възможност да се осмисли земното пребиваване и да се разбере великото значение на живота.

1970 г. 113. (М. А. Й.). Колко просто и леко свири музикантът на цигулката, колко свободно бягат пръстите по струните и прекрасната мелодия се излива без задръжки. Време е да се разбере колко труд, усилия и настойчивост се крие зад всяко достижение на човека. Такова разбиране напълно освобождава от завистта към чуждите достижения и даже към чуждото щастие и благоденствие, тъй като всичко има своята заслуга в миналото. В света на причинността всичко донася своите следствия. И е толкова важно умението да се творят причини, донасящи добри следствия.

1970 г. 114. (18 февруари). Въздействието на цветята върху човека се осъществява посредством аромата, цвета и аурните излъчвания на цветето. Степента на въздействие зависи от чувствителността на възприемащия апарат. Тези въздействия биват положителни и отрицателни. Има цветя отровни, има и лечебни. Маслата от цветя тепърва ще намират широко приложение в медицината именно в смисъла на въздействие върху психиката на човека. Изкуствените масла, разбира се, нямат такава сила, тъй като, ако са от минерален произход, те са лишени от прана. Науката още не признава скритите свойства на вещите, предметите и явленията и не вижда разликата между въжето, на което се е обесил човек и въжето, на което сушат бельо. В същото време аурното насищане на всяко от тях е различно и не би попречило на скептиците да поставят под възглавницата си въжето, прекъснало живота на човека и да отбележат своето усещане. Ще дойде време, когато най-тънките апарати ще позволят да се правят снимки на аурите не само на човека, животните и растенията, но и на предметите. И тогава скритата страна на вещите ще стане достъпна за изучаване. Живеем в свят изпълнен с явления, скрити от очите, слуха, обонянието, осезанието и вкуса, докато в действителност тези явления съществуват и въздействат на човека. И чувствителните натури усещат тези невидими и нечувани докосвания на вещите. Само сърцето може безпогрешно да каже: “Тази вещ ми е приятна, а тази отблъсква”. Но за това е нужно сърцето да се събуди.

1970 г. 115. (М. А. Й.). Природата на вещите е недостъпна за съзнателно разбиране от обикновения човек, макар че несъзнателно хората отлично се ориентират в атмосферата на жилищата, старите замъци, градовете казвайки, че едни им харесват, а други не. Необходимо е само понякога да се обръща особено внимание на тези усещания, за да започнете да си давате сметка защо те имат място и възникват в съзнанието. Докосването на Учителя често просто отваря очите на

ученика. Предварителното допускане в мислите на възможността за явлението му отваря входа. Само отричането е като врата, заключена с тежка ключалка. В това отношение утвърждаването е винаги положително, тъй като винаги дава нещо. Отричането винаги е мъртво, тъй като убива възможността.

1970 г. 116. (Гуру). Ненадминатата красота на истинските произведения на изкуството е получила своята сила от Висшите Сфери. Да! Има Сфери на Невидимия Свят, наситени с красота и хармонични във всички форми на своята изява. Красотата и безобразието са също така антиподи, както Светлината и тъмнината. И ако Светлина и Красота са синоними, то синоними ще бъдат и безобразието и тъмнината. Орбитите на тези два антипода на проява на земния свят може да се разширяват, включвайки във всяка от тях съответстващи явления. И ако в орбитата на Светлината се включи хармонията, съзвучието, вдъхновението, добросърдечието, великодушието, мъжеството, подвига и всички други положителни и светли качества на духа, то в орбитата на тъмнината ще влязат противоположните им и преди всичко злобата, жестокостта и човеконенавистничеството. Определили орбитата на тези антиподи, вече не е трудно съзнателно да се присъедините към тази, която привлича към себе си съзнанието. Трябва само да се добави, че ако орбитата на тъмнината е ограничена в кръга на своята проява, то орбитата на Светлината няма граници.

1970 г. 117. (19 февруари). Когато миражът на личността се разсее и представата за себе си като за малкото земно „аз“ в даденото въплъщение изчезне, човек почти не забелязва това, тъй като той усеща своето голямо „Аз“ и самия себе си също така ярко или даже по-ярко, отколкото по-рано. И дори той да забравя всичко от последното въплъщение, то това не се отразява на пълнотата на неговото осъзнаване на своето „Аз“, на своята вече не личност. И какво остава от земната личност на всяко определено въплъщение? Физическото тяло се отхвърля и се превръща в прах. Ефирният двойник се разтваря. Низшата триада изчезва напълно. Низшата дуада, състояща се от четвъртия и петия принципи, става черупка, съсредоточила в себе си всички психическите и астралните свойства на земната личност, но лишена от яснота и пълнота на съзнанието и способността да мисли свободно, тъй като смътното, рефлексно и автоматично мислене на черупката, подобно на папагал, може само полусъзнателно да бърбори това, което човек е вършел съзнателно, когато е живял на Земята в тяло. „Аз-ът“ на човека се издига нагоре, отнасяйки със себе си представата за себе си, не нарушена в своята пълнота от загубата на своята земна личност. Много важно е да се разбере кое в човека умира и кое именно подлежи на смърт. Елементите на непреходното не умират и остават с него завинаги, а всичко земно, свързано с личността, е обречено на смърт. Астралната черупка също постепенно се разтваря в пространството. Но Безсмъртната превъплъщаваща се Индивидуалност продължава да живее съзнателен и пълен живот, ако отхвърлената и изчезнала земна личност е събрала и натрупала за Нея достатъчно материал за Нейния съзнателен живот в Надземното. Ако не, Тя се въплъщава отново и отново поражда нова личност, за да събира с нейното посредничество в новия земен живот елементи на безсмъртието, толкова нужни ѝ за живот на Висшите Планове на Битието. Затова е много важно живеейки на Земята в плътно тяло да се научите да отделяте в своето съзнание преходното от непреходното, временното от вечното, телесното от духа и да помните, че можете

да вземете със себе си в бъдещето само това, което е от духа, което е от непреходното, а всичко останало ще се наложи да оставите. При това може да се разбере какъв ярък, силен и плътен свят на илюзиите живее човек на Земята, в света, който е обречен на пълно разрушение веднага щом смъртта разруши физическото тяло. „Моето Царство не е от този свят“ - може ли по-ясно да се изрази в какво именно се заключава светът на Надземната действителност, в който духът може да живее вечно и който не изчезва със смъртта на плътното тяло.

1970 г. 118. (М. А. Й.). Това Царство, което не е от този свят, има свои закони, свои особености и условия, при съблюдаването на които може да се приобщи към него. Те се отличават от законите и правилата, създадени от човека. Това са неписани закони. Обаче тяхното съблюдаване дава право на вход в това Царство. Човекът, облечен с всички знаци на земно могъщество и власт, може да не бъде допуснат там, а лишеният от всичко и нямащ нищо може да получи свободен достъп. Причината не е във външното, а в състоянието на съзнанието. Само духовността на съзнанието дава право на вход в това Царство. Всеки може да се устреми към него и не само да се устреми, но и да достигне, ако постави това достижение над всичко: над всички земни дела, интереси и над земното благополучие.

1970 г. 119. (Гуру). Животът на ученика съвсем не се състои в отказ от всичко земно и убиване на плътта, а в хармонично съчетаване на Небесното и земното, тоест на изискванията на духа и необходимостите на тялото. Тъй като земния живот се дава за да се преживее и да се изживее, и да се извлече от него всичко, което той може да даде. Убиването на плътта осакатява духа. Соломон не е бил аскет и не е изтезавал своето тяло и въпреки това е бил на такава висока степен на духовните достижения, които са били напълно недостъпни за който и да било аскет.

1970 г. 120. (Гуру). Целият ни живот и цялата ни дейност са проникнати от несломима вяра в крайната несъмнена и отсъдена победа на Силите на Светлината над силите на тъмнината. Поражението е немислимо. Немислимо е отстъплението на Небесното Войнство пред натиска на войнстващата тъмнина. Победата е предрешена. Но това съвсем не значи, че тя ще бъде добита на лека цена. Сами виждате колко яростно се надига цялото зло, всички отпадъци на човечеството от дъното на живота, за да встъпят в това последно, решаващо състъпкование със Силите на Светлината. И какво от това? Толкова по-славна ще бъде победата. Днес говорим за победата, тъй като пространството вече започва да звучи с вибрациите на Светлината, вече запечатани в свитъците на бъдещето.

1970 г. 121. (21 февруари). Труден е пътят на възхождащия дух. И трудностите не само не намаляват и не изчезват, но обратно, растат. И край им не се вижда. Силата и съпротивлението на обкръжаващата среда нарастват по закона за ускорението. От разбирането на това не става по-леко. И Висшата Помощ не бърза. Един срещу друг и лице в лице с яростното противодействие на тъмнината. И ти се струва, че си оставен на разкъсване от обстоятелствата. “Защо си ме оставил, Владико”. Тези думи може да се приемат като формула, неизбежна при възхода на духа и именно в момент на най-трудни изпитания, които трябва да се приемат като нещо, което не може да бъде избегнато. Но всяко изпитание има край. И колкото по-труден е бил животът, толкова по-светла и по-лека е неговата

противоположна страна. Това не е утешение, а действителност. Законът уравновесява противоположностите. Пострадалите тук имат компенсация там. Гледайте на всяко страдание като на заплащане за входа в отсъдените Светли Сфери. Някой би искал да влезе безплатно. Но такова не се случва. Колкото по-голям е духът, толкова по-тежко заплащане внася той за входа в още по-високите сфери. А когато са достигнати най-високите, Той Поема вече доброволно върху Себе Си тежестта на Бремето на този свят, тъй като се Намира на Велико Служене на хората. Принасяната Жертва се измерва със степента на Величие на Духа.

1970 г. 122. (М. А. Й.). Смирението пред неизбежността на страданията по пътя на възхода на духа не е нещо друго, а разбиране, че друг път няма, тъй като Сам е Казал: “В света ще имате скръб”, но това смирение, или по-точно, разбиране, не означава нито безволие, нито инертност, нито безизходица, нито отчаяние, нито слабост, а по-скоро концентрация на всички сили на духа, толкова нужни за съхраняване на равновесието и вътрешната сила, необходима за успешното преодоляване на изпитанията. Телесните сили могат да бъдат изчерпани, но силите на духа са неизчерпаеми. Призовавайки тях, Великите Духове са Преминавали през всичко, през което Им е било съдено да преминат и са Преминавали победно.

1970 г. 123. (Гуру). Светът отхвърля разпънатия Спасител и хората са забравили за разпятието, макар и всекидневно да са разпъвани на кръста на живота и ще бъдат разпъвани дотогава, докато не се осъществи възкресението на духа и докато не разберат, че само осъзнаването на духа може да ги освободи от затворения кръг на плътната очевидност и да ги изведе на простора на пространствените измерения.

1970 г. 124. (22 февруари). При несъответствие на вибрациите Лъчът не може да даде желаните следствия. Следователно за пълнота на следствията е необходимо излъчванията да се издигнат до степента на светлоносност. Приемникът на Лъча на Йерарха трябва да бъде в пълен порядък. Но недоволството, помрачаването, недоверието, съмнението и страхът правят възприемащия апарат нечувствителен към изпращаните вибрации. И ако е останал още някакъв боклук пред прага, като нечисто мислене, приемникът не може да действа пълнозвучно. В добавка към това тъмните, виждайки петната върху аурата, се стремят да се впият в тях и да въздействат чрез тях. Колкото повече са тези петна и колкото по-силно са се вкоренили те в аурата, толкова по-силно и по-продължително въздействат тъмните и толкова по-трудно е да се очертае и прокара защитния кръг на Светлината. Получава се пълно подобие на крепост, оградена от стени, но с врата отворена за врага. Затова Учителят Изисква пълно очистване на съзнанието от всякакъв боклук. Той (боклукът) е много магнетичен и привлича към себе си от пространството отровени частици по своето сродство с тях. Очистването на съзнанието трябва да бъде пълно и искрено, тоест желанието да се отхвърлят негодните мисли не може да бъде половинчато. Малко ли иска астралът и малко ли всякакви склонности е успял да придобие. Всичко се отхвърля без всякаква жалост или снизхождение, или желание да се удържи нещо в дълбините на съзнанието. Всичко неочистено отново ще изплува на повърхността и ще поиска внимание към себе си и съчетаване на съзнанието с тези негодни мисли. Не е нужно да се отричате от нищо, но се изисква освобождаване от всякаква мръсотия и всичко, което не е съзвучно с разбирането за Светлина. Победата в това направление е

абсолютно необходима, тъй като призраците на миналото като вампири се впиват в аурата и пречат на придвижването, лишавайки Лъча от достъп, а съзнанието – от възможности за пълна асимилация на изпращаните вибрации на Светлината.

1970 г. 125. (М. А. Й.). Воинът, стоящ на пост, трябва да бъде въоръжен. Невъоръженият воин вече не е воин, а обикновен човек. И докато борбата не е прекратена, оръжието на Светлината винаги трябва да бъде подръка, даже нощем, даже по време на сън. Да се озовеш в Тънкия Свят обкръжен от врагове и при това без оръжие е твърде неприятно. Трудно е да се отбранявате от тъмните с юмруци. Не трябва да се оказвате без оръжие и следователно незащитен пред лицето на врага. Мислите за Красотата, Хармонията, Любовта към Учителя са мощна защита срещу натиска на тъмнината.

1970 г. 126. Борба с миналото и освобождаване на съзнанието от негодните наслоения – така може да се нарекат някои периоди от живота, през които се налага да премине ученикът. Много от това, което е могло да дойде в миналото, е напълно недопустимо в настоящето. Оттук и борбите на духа. Всички преминават през тях. А косматите ръце подхвърлят към това още и своето, стремяйки се да задълбочат и усилят нежеланите свойства и слабости. Те лесно вършат това, когато има към какво да приложат. Но когато няма към какво и, приближавайки се, нямат нищо в ученика, тогава са принудени да отстъпят в безсилие. Помнете формулата: “Ето, идва Князът на този свят и няма нищо в Мен”.

1970 г. 127. (23 февруари). Утвърдили се здраво в решението да не се потапяте с мислите в миналите нежелани мислени образувания, може да се подготвите за времето, когато те започнат да чукат на вратата на съзнанието и да изискват допуск, в никакъв случай да не ги пускате, да им давате нова храна и да не встъпвате в съчетание с тях. Не получили храна и не поддържани от по-новите мисли, те ще започнат да съхнат и линейат, докато не загубят сила и не изчерпят напълно своите енергии. Но приети в съзнанието, подхранени с нова сила и получили ново признание и, така да се каже, право за продължаване на своето съществуване, те, изпълвайки и помрачавайки съзнанието, ще си отидат, за да се върнат отново и ще се усилят все повече и повече с всяко ново завръщане, докато не израснат до гиганти, поробващи човека до степен на невъзможност да се бори с тях. Така растат негодните мисли, получаващи подкрепа и признание от страна на техния породител. Тъмните при това се стараят да раздухат всяка недостойна мисъл и да потушат всяка искрица Светлина, можеща да пламне в съзнанието. Повратният и решаващ момент настъпва тогава, когато човек вече не е в състояние да се справя със своите тъмни мисли и да ги прогонва. Тогава той става тяхна безволна жертва, обречена на пребиваване в Надземния Свят в съответстващите на такива мисли низши слоеве на астралния свят и губи връзка със своите висши принципи. Така малкото отстъпление пред негодните мисли израства в нещо голямо, решаващо съдбата на духа.

1970 г. 128. (М. А. Й.). Не само че се налага да се борите с мислените наслоения, натрупани в даденото възплъщение, необходимо е още да изтръгнете и самия корен на злото, укрепил се в дълбините на миналото в продължение на много векове. Тъй като именно неговите разклонения са давали кълнове на плевели и в последното възплъщение. Всички свойства и вродени черти на характера са наследство от миналото. Всеки човек или върви нагоре по стълбата на живота, или

се спуска надолу и като магнит за притегляне нагоре или надолу служат светлите или тъмните натрупвания. В този случай решаващо условие може да бъде волята на човека, съзнателно избираща посоката и даваща си ясна сметка за това, какви следствия влачи след себе си този избор. Каква посока ще избере зависи от самия човек, решаващ е той самият и никой не може да реши неговото бъдеще вместо него.

1970 г. 129. (Гуру). Колко рязко е обособен пътят на всеки дух! Могат да седят на една маса, могат да живеят в една стая, в една къща, но колко различна може да бъде съдбата на всеки от участниците в живота. И страданията, и преживяванията, и щастието носят строго личен характер, правейки живота поле за индивидуален опит и находки. И седящите един до друг, или стоящите на едно стъпало могат рязко да се различават по това, че единият в духа е устремен нагоре и се издига, а другият се спуска безнадеждно и безвъзвратно надолу. Различието на човешките характери наистина е изумително и кой ще се реши да поеме върху себе си смелостта да бъде съдия на това, което не може да знае в цялата пълнота, за да има правото да съди.

1970 г. 130. (24 февруари). Причините не могат да бъдат унищожени, но следствията могат да се посрещат в пълно въоръжение на съпротивата, решителна и необратима, докато те не изчерпят върху съзнанието своите енергии, вложени в тях от техния творец. Колкото по-силен е енергетичният заряд, вложен в причината, толкова повече противене изискват следствията. Призраците на миналите деяния, като живи същности, могат да обкръжат съзнанието и да му затворят изхода нагоре. Но това е измама на Майя - изходът нагоре е винаги отворен, стига само да се устремите нагоре, тъй като Аз Съм винаги с вас, но не долу, а над вас. И затова не надолу и не в миналото трябва да се гледа, а нагоре и в бъдещето. „Светлината на бъдещето е голяма“, и нейният магнетизъм действа мощно. И освобождението от миналото и неговите деяния е само в бъдещето. Животът на съзнанието се настройва в ключа на бъдещето. Материалните условия нямат значение, тъй като за какво е всичко, ако духът пребивава в робство на миналото. По-добре да бъдеш лишен от всичко, но на свобода, отколкото да имаш всичко, но в робство. Външното е нищо, ако духът побеждава. И всички земни блага са за нищо, ако той е победен или побеждаван от своите натрупвания. Всичко се пренася в областта на духа. Така животът на духа се поставя в главата на тъгъла. И тогава вече не е важно какво ядеш и какво пиеш, и в какво се обличаш, и как и къде живееш, и какво е обкръжението, тъй като духът е над всичко. Така духом и в духа се разрушава миражът на земната Майя. Животът в духа е по-важен от живота в тяло, тъй като тялото ще умре и земната приказка ще свърши, но духът пребивава вовеки. Да се разруши илюзията на времето, пространството и вещите е задължение на духа пред себе си. Да не разрушиш - значи да умреш в духа, да разрушиш - значи да победиш. Призовавам ви към победа, тъй като „Аз Победих света“.

1970 г. 131. (Гуру). Каквото и да се случва във външния свят, пътят на индивидуалния възход на духа остава решаващ и определящ неговото бъдеще в световите. Външното ще си отиде, вътрешното ще остане, за да обкръжи духа със Светлина или тъмнина според това, което е вътре.

1970 г. 132. Ако искате Аз да Вляза във вашите сърца, очистете сърцата от всякакъв боклук. По силата на желанието да се очисти сърцето и степената на действителното му очистване не е трудно да се съди за искреността и напрежението на устрема. Словесните уверения или най-прекрасните намерения, неутвърдени в приложение, са безплодни и няма да дадат резултати. В това е вредата на прекрасните, но неосъществени, макар и благи намерения. Те представляват самоизмама, прикриваща безволието и безсилието да се борите със себе си за изкореняване на нежелателните натрупвания. Колко даже и малкото очистване на съзнанието е по-полезно от най-възвишените, красиви, но не съпроводени с дела думи! Кого искат да измамят сладкодумците? Когато и да искат, но мамят само себе си, тъй като те трябва да се разплащат за измамата и ще заплатят напълно. Ценим думата, родила се в резултат на приложение на Учението в живота. Всъщност човек има право да говори за това, а главно, да поучава за това, което е утвърдил със своята ръка и своя крак, тоест за това, което е извършил сам и за този път, по който е преминал със своите крака. Лесно е да се поучава с чужди думи. Но такива поучения не достигат до сърцето. Но словото, запечатано с дела, се връзва в съзнанието. Очистването на сърцето, утвърдено със съответни постъпки, придава на духа несломима сила за противене на злото и обуславя неотклонното му и твърдо придвижване по неговия път.

1970 г. 133. (М. А. Й.). Да! Ние продължаваме да вървим напред по веднъж и завинаги приетото направление. И тези, които не искат да изостават от нас, трябва да запазят същата непреклонност на движението по веднъж и завинаги избраната цел. Тази цел е Йерархията на Светлината и нейното средоточие – Великото Сърце. Тя остава неизменна във вековете. Тя се определя и избира за цялото време, което е и което ще бъде. Тя, подобно на пътеводна звезда, води устремения дух към достигането на това, което обикновено се счита за невъзможно и недостижимо.

1970 г. 134. (Гуру). Всяка победа над себе си, всяко завоевание означава също и получаване и разширяване на познанието. По такъв начин знанието се придобива чрез победата над себе си. Мястото, освободило се от изхвърления недостатък, не остава празно, а се запълва вече не с недостатък, а с достойнство или полезно качество. А тъй като качествата на духа са в същото време и оръдия на познанието, то с техния растеж и натрупване се натрупват и знания. Така например любовта служи като най-добър познавач на това, към което тя е устремена; или постоянството, непременно довеждащо до целта; или спокойствието на ума, откриващо възможности за познание, необременено от пречещите на процеса емоции. Утвърдените качества на духа отварят широко вратата за опознаването на обкръжаващия ни свят.

1970 г. 135. (25 февруари). Даже отминалото лято не може да се повтори, даже вчерашният ден е невъзвратим. Така и даденият живот на човека в текущото му възплъщение не може да се върне отново. Човекът ще се върне отново на Земята и ще живее отново, но ще бъде друг: и тялото, и хората, и обкръжението, и даже неговите способности ще претърпят изменение. Основните качества на духа ще останат същите, но в малко по-други форми на проява. Всички дни се състоят от едни и същи елементи на утро, пладне и вечер. Всеки ден изгрява едно и също слънце, но нито един ден не е точно повторение на другия, тъй като е винаги нов и

наситен с нови възможности. Нищо в природата не се повтаря, независимо от външното сходство на явленията. В това е щедростта на природата. И е добре да се разбира, че животът и възплъщението на човека са неповторими, независимо че той идва на Земята много, много пъти. Вярно, възможностите се повтарят, но вече в нови съчетания. Затова животът оправдава себе си само тогава, когато даваните на духа възможности се използват напълно, защото изпуснатата възможност е невъзвратима.

1970 г. 136. (Гуру). От изминалия ден в съзнанието на човека не остава нищо, освен спомените. Много от изминалите дни той изобщо не помни, при това без да губи нищо от пълнотата на осъзнаване на своето „аз“ или на своята личност. Същото се получава ако човек не помни своите възплъщения, при което той не престава да се усеща като център на самосъзнание. Затова една или друга степен на загуба на паметта по време на пребиваването на човека в различните сфери на Надземния Свят, след освобождаването му от тялото, не му пречи да продължава да се счита за себе си и даже да не забелязва как отпадат земните наслоения и спомена за тях.

1970 г. 137. (26 февруари). Сърце изпраща вест на сърце. Връзката преминава не през мозъка, а през сърцето. А мозъкът е само фиксатор на това, което казва сърцето. Но трябва да се научите да слушате сърцето. Твърде много място в съзнанието се отделя на мозъка, докато в същото време сърцето е в немилост. А то може, получавайки свобода, да дава това, което мозъкът не е в състояние да даде. Отделяйте повече внимание на сърцето! А мозъкът и мислите, раждащи се в него, трябва да се придържат на юзда. Често те са за нищо, защото настъпва векът на сърцето. А сърцето изисква внимание и грижа. Иначе то ще замлъкне.

1970 г. 138. (М. А. Й.). Светлината на Висшите Сфери е над низшата сфера и не достига там. За да се докосне до нея съзнанието се издига над блатото на ежедневието. Ежедневното и всичко лично, земно и малко са свързани в едно. Не е лесно да се излезе от кръга на ежедневността. Учението помага, но излизайки, трябва още и да се удържите на висота. Ежедневието като тресавище засмуква съзнанието. И ти се струва, че няма изход. Но Безпределността е неотречима, тъй като е навсякъде и наоколо. Мисълта, устремена към Безпределността, вече е на свобода. Не се отклонявайте от понятието за Безпределност, тъй като в нея е всичко.

1970 г. 139. (Гуру). Когато съзнанието се устремява нагоре и влезе в контакт със сферата на устрема, се получава магнитно притегляне на светлоносни елементи, привлечени от сферата на устремяването. По този път съзнанието се обогатява с нови мисли и се оплодотворява с нови енергии. Устремената мисъл, подобно на магнит, извлича от съзвучните ѝ слоеве на пространството родствени на нея елементи.

1970 г. 140. (27 февруари). Разстоянията се преодоляват чрез съзвучие на сърцата. Също и асимилацията на Лъча се постига чрез съзвучие. Човекът в своето съзнание постоянно съзвучи с нещо. Съзвучието може да се вземе под контрол. Възможно е да гледаш предмета и да не го виждаш - няма съзвучие на съзнанието с това, към което гледа окото. Но, може гледайки предмета, да виждаш само него и да не виждаш нищо от обкръжаващото. Степента и характерът на

съзвучието определят полето на видимост на съзнанието. Умението да се настройва съзнанието в желана тоналност представлява голямо достижение. Желанието се осъществява от волята. Волята е огнен атрибут на духа. Степента и силата ѝ са различни при различните хора. Безволието е голям недостатък. Волята може да се развива и укрепва, и предели тук няма. Волята на Планетния Дух вече достига космически размери. Можете да упражнявате волята, когато поискате и във всички условия, и възможностите на човека в това отношение са много големи. Започвайки с малкото, може да се постигне много голямо. Много важно е взетите решения да се довеждат до край и вече да не се отстъпва, докато те не се осъществят. Постоянството и ритъмът са помощници на волята. „Който е сигурен в своята воля, може да влезе“ - такъв е бил надписът над входа в областта на Съкровеното Знание.

1970 г. 141. (М. А. Й.). Обликът на духа е индивидуален. Няма еднакви. Както няма две еднакви листа на всички дървета на планетата, така няма и два еднакви духа. Има подобни, има сходни, има родствени и близки, но няма еднакви. В това е неизчерпаемото разнообразие на природата. Осъзнаването на неповторимостта на индивидуалните натрупвания на духа позволява да имате свой път, без да навлизате в чуждия, и да плувате в своята собствена лодка. Даровете на пространството са за всички, но овладяването им е индивидуално.

1970 г. 142. (Гуру). Владиката е Фокусът, обединяващ устремите към Него духове в едно духовно цяло. Колкото по-висок е планът на проявяване, толкова това обединение е изразено по-явно. Войнството на Светлината представлява такова обединение. То въвлеча в своята орбита все по-голямо и по-голямо количество духове според това как се задълбочава Великото Разделение на човечеството на двата противоположни полюса – полюса на Светлината и полюса на тъмнината. Обединението на силите на светлия полюс ще укрепва все повече и повече, докато участниците му не почувстват своята сила и превъзходство над последователите на заминаващата си раса и привържениците на полюса на тъмнината. Великото Разделение ще завърши с пълна победа на силите на Светлината над тъмнината.

1970 г. 143. (1 март). Ние Даваме възможност на всяко отрицателно явление да се изяви в цялата си пълнота и безобразие, за да го унищожим и да пресечем всеки опит за неговото повторение в бъдеще. Тъй като Новият Свят върви по нови пътища и за това, което би могло да се случи в стария свят, вече няма да има място. Манифестацията на тъмнината на планетата, бидейки антитеза на Светлината, позволява по нейния размах да се съди за великолепието на Светлия Град. Законът за противоположностите проявява своята сила във Величието на Светлината на идващата Епоха на Майтрейя. Трудно е да си представите това сред последния разгул на разпасалата се тъмнина, но на света е отсъдено сияйно светло бъдеще. Никакви земни сили не могат да спрат течението на Космическата Еволюция. Светлината на бъдещето е огромна.

1970 г. 144. (М. А. Й.). Как да се примири мрака на настоящето със Светлината на бъдещето? Само с разбиране на противоположностите. Живеем в свят на светлосенки и определяме височината на предмета по хвърляната от него сянка. Но в тъмнината на нощта се виждат звезди, ако земната, крайна тъмнина, събрала се над планетата, не закрива във вид на облаци нощната видимост. Хаосът

на непроявеното и Светлината на проявеното Мироздание са противоположните аспекти на Космическия Живот, но наличието на тъмни на нашата Земя е само временен израстък или тумор, подлежащ на бързо и пълно унищожение. Тази тъмнина е крайна и временна, но Светлината е безкрайна.

1970 г. 145. (2 март). В дните с особено нагнетяване на събитията ще запазваме особено спокойствие. Иначе организмът няма да издържи напрежението. Ние постоянно се Намираме в такова напрежение. При Нас цари спокойствие, ненарушавано от нищо. Мощта на действието може да се прояви само при пълно спокойствие. Ето че настъпва дългоочакваното време, когато натрупаните качества на духа ще бъдат особено нужни и когато без тяхно наличие ще бъде невъзможно да се удържи равновесието. Имало е случаи когато от неочаквано сполетялото щастие е получаван разрыв на сърцето. Нека това да послужи като предупреждение за необходимостта спокойствието да се удържа с всички сили. Подготвям за вълните на събитията отрано, за да можете да ги посрещнете в пълно равновесие и и въоръжени с владееенето на своите чувства. Още отдавна Предупредих съзнанието да бъде готово за това. Не е нужно мъжество, за да се мечтае за заповяданата приказка, но то ще бъде много нужно когато приказката започне да става огнена действителност. Аз Предупредих.

1970 г. 146. (М. А. Й.). Сега въпросът за достойното облекло на духа се изправя с цялата си сила. Тъй като по цвета на духовната дреха и нейната светлоносност се определя и бъдещата дейност на духа и близостта му до Йерархията на Светлината. Засега все още има време да се подготви това облекло и не трябва да се губи нито миг, за да се направи то още по-светлоносно и да се приключи вече завинаги с всичко, което може да затъмни тази светлоносност. Може да се встъпи в бъдещето само безжалостно и неотвратимо отхвърляйки целия ненужен свой товар от минали натрупвания. Ще влезем в бъдещето свободни от тях и светли.

1970 г. 147. (Гуру). И е добре, че не знаете в подробности отсъденото ви бъдеще. Ако знаехте и мислехте, и говорехте за това помежду си, вражеските уши биха подслушали вашите беседи и биха се възползвали от това знание, за да разрушат вашите възможности. Така че понякога е добре да се знае по-малко за това, което е съкровено и се нуждае от особена охрана.

1970 г. 148. (3 март). Както сянката следва човека, така го следват неговите дела, добри или лоши. Добрите - за утвърждаване, лошите - за изживяване и освобождаване от тях. Всичко добро може спокойно да се вземе в бъдещето, но лошото ще бъде като гири на краката. Изживяването се заключава в пълен и изчерпателен отказ от нежелателното свойство, и при това такъв, че в дълбините на съзнанието да не остане никакво притегляне към него, даже подсъзнателно. Това не се постига лесно. Но когато човешкият микрокосмос гори с всички огньове, ненужната черупка отпада и дори не се сещате за нея. Сънищата могат да бъдат добра проверка. Контролът над сънищата може да служи като показател за освобождението или, в краен случай, за искреността на желанието да се освободите. Победителят встъпва в отсъденото бъдеще свободен от веригите на миналото.

1970 г. 149. (М. А. Й.). Обединяването на световите ще изтрие границите между Невидимия и видимия светове. Сътрудничеството с невидимите помощници

ще бъде реално и явно осезаемо, както и с Ръководителя и другите Високи Духове. Невидимото ще стане неотречимо и ще навлезе в областта на реалността, достъпна за познаване. Завесата на Тънкия Свят ще се приповдигне. И двете естества ще получат пълни права на гражданство. Човешкият дух ще полети към бъдещето на две крила.

1970 г. 150. (Гуру). Ако стражът заспи на поста, смисълът на неговата стража ще бъде сведен до нула. Дозорът трябва да бъде постоянен. Ако дозорът бъде прекъснат в течение на деня или нощта, входът ще бъде отворен за врага. Затова само постоянният дозор оправдава своето предназначение. Ако духът прекарва част от времето в бодърстване, а останалото време – в безгрижие, забравяйки за всичко, то ще има ли полза от такава половинчатост? И може ли при такова отношение да се защитите от тъмнината и нейното влияние? Само пълният устрем и пълнотата на действието ще дадат желаните следствия. Половинчатостта е осъдена.

1970 г. 151. (4 март). Тече разлагане на основите на стария свят. Предоставяме му пълна свобода да се саморазруши. Старият свят ще затрепери и ще се разтресе и неговото рушене ще бъде огромно. Който е с него и за него, ще се саморазруши заедно с него.

1970 г. 152. Съмнението или колебанието, или неверието на отделни съзнания не могат да нарушат Решенията на Космическата Воля, но съзнанията могат да навредят на себе си, лишавайки се от пълнота на възприятията и възприемчивост на идващата Светлина. За пълнотата на осъзнаването на величието на бъдещата Светлина е нужна пълна отвореност на сърцето и съзнанието за посрещане на идващото щастие. И трябва нищо да не прегражда това осъзнаване. Отдавна бяха дадени думите: „Според сърцето и животът ще се превърне в чудесна и приказна действителност“.

1970 г. 153. (Гуру). Разделеността на времето и пространството е условна. В духа такива разделения няма. Затова връзката, общуването и контактът с тези, които са близки на сърцето, върви над земните ограничения, земната очевидност и илюзорността на плътния свят. Простото ясновиждане вече разрушава тези граници. Огнената действителност, приета в съзнанието, ще помогне да се открихне завесата на Невидимия Свят.

1970 г. 154. (5 март). Сънят е подобен на смъртта. Когато човек умира, последните мисли го отнасят в сферите, съответстващи на тези мисли. Също и в процеса на съня духът посещава сфери, съзвучни на предшестващите заспиването мисли. Затова съзнателното утвърждаване преди сън на едно или друго направление на мислите е много важно. Възможно е сутрин да се събуждате с радостно усещане, което е резултат на неосъзнатото в бодърстващо състояние посещение на Светлите Сфери. Човек не може да си спомни всичко за това, къде е бил духът по време на сън. Частичните откъслечи от сънни спомени не дават правилна картина, но общото усещане обикновено е правилно. Постепенно тези спомени ще започнат да придобиват стройност, но за това се изисква грижливо и внимателно отношение към това състояние, което заема една трета от човешкия живот, тоест към състоянието на сън. Дневното психическо състояние на човека налага на сънищата своя отпечатък, но решаващо значение все пак имат последните мисли преди заспиване. Добре е преди това да се освободите от

дневния нагар, да отхвърлите обикновените впечатления от деня и да отивате в Тънкия Свят свободни от земните преживявания. И, разбира се, добре е да бъдете свободни от всякакви изкушения. И ако земният живот е сън, то най-добре от всичко е да се откъснете от този сън и, откъсвайки се, да се облечете в светли духовни дрехи. Хората преминават в Тънкия Свят заспивайки в огорчение, злоба, помрачение, страх, недоволство и безпокойства. Можете да си представите какви сфери посещават, докато в същото време биха могли да прекарат това време с полза и да извличат твърде интересни и поучителни впечатления.

1970 г. 155. (М. А. Й.). Светлата аура на човека служи като мост, съединяващ го със сферите на Светлината, тъмната – с тъмнината. Затова е важно да се следи постоянно за състоянието на своите излъчвания и да не се допуска нищо затъмняващо аурата. Затъмняват и осветляват преди всичко мислите. И затова главната грижа е за тях. Отново и отново достигахме до необходимостта от най-суров контрол над мисълта. При здраво утвърдени положителни качества на духа този контрол не е чак толкова труден, но ако едно или друго качество куца, тогава се налага да бъдете особено бдителни. Но при всички случаи се изисква постоянен дозор, за да се охранява светлоносността на аурните излъчвания. Тъй като освен собствените настроения на съзнанието въздействат силно както пространствените мисли, така и мислите на обкръжаващите хора.

1970 г. 156. (Гуру). Мисълта е слуга на човека. Слугата може да бъде изпратен за нещо, давайки му определено поръчение, същото е и с мисълта. Изпратената в пространството мисъл ще се върне обратно, натоварена с ново съдържание и обогатена с нови елементи. Трябва да се разбере, че мислите растат и понякога до гигантски размери. И силата на привичката, с която човек вече не е в състояние да се бори, не е нищо друго освен нарасналата във времето сила на мисълта. Затова можете да се порадвате на всяка добра мисъл, породена от човека и растяща в пространството, и да се предпазите грижливо от негодните мисли.

1970 г. 157. (6 март). Удивително е колко бързо се променят пространствените токове, оставяйки след себе си радост или скръб. Настроението на момента се променя под тяхно въздействие. Знаейки тяхната изменчивост няма да им се поддаваме твърде. Нервната система на човека не може да не реагира на тези въздействия. И колкото по-изтънчена е тя, толкова те са по-осезаеми. Говорейки по същество, човешкият апарат трябва да регистрира и отбелязва твърде много неща, запазвайки равновесие. Именно при условие на запазване на равновесието са възможни най-широки и разностранни възприятия. Наче системата няма да издържи. Спокойствието е качество, твърде нужно за ученика. Трябва да се учите на спокойствие постоянно и във всичко. Трябва да се научите реакцията на всевъзможните въздействия да не нарушава състоянието на спокойствие. Всяко силно огорчение може да се посрещне с беснеее на астрала, несдържано от волята, а може и при пълно спокойствие. Струва ли си да се преживява толкова ярко каквото и да било, ако след известно време ще се забрави и огорчението, и причината, която го е предизвикала, както това се е случвало неизменно винаги. След като ще се наложи да се остави всичко, струва ли си да се допуска нарушаване на спокойствието на духа заради каквото и да било?

1970 г. 158. (Гуру). В подножието на Светлината всички най-добри стремежи на духа се претворяват в отлагания на кристали светлоносни енергии.

Затова Учителят Казва: „Устремете се“. Устремете се към най-Висшето, което само можете да си представите. Магнитът на устрема действа мощно. По каналите на устрема, прокарани в пространството през земния живот, в Надземния Свят се осъществява всичко, което е било заложено в стремежите на духа, осъществява се по Закона за съзвучието и съответствието.

1970 г. 159. (7 март). Най-неприятните прояви на рецидиви (случващи се по време на сън) ни служат от полза, тъй като позволяват да се види врагът в целия му ръст. Врагът е опасен не тогава, когато се води борба с него, а когато той надделява. Много са причините за това, че по време на сън миналото се събужда или възникват нови съчетания на основата на предишните и считани за заспали и изживени натрупвания. Но каквито и да са те, това е сигнал да се заемете с нова чистка на дълбините на съзнанието от предишния боклук, останал още някъде там. Господар на своето съзнание и на всичко това, което е в него, е самият човек. Той има право пълновластно да се разпорежда с него и да изхвърля всичко, което не съответства на достигнатата от него степен на съзнание. Всичко, което по-рано е било добро или допустимо, сега е недопустимо. Над всичко това се утвърждава контролът на волята и не се дава свобода на астрала да се проявява така, както той иска. Малко ли неща може да иска низшето „аз“. Неговите желания се обуздават с твърда и решителна ръка. Той иска да удовлетвори всички свои желания. Всички те са от Земята и всички го влачат назад. Да им се даде воля - значи да се върви назад. На астрала се надява юзда и се затваря с катинар. Може внимателно и критично да се разглеждат движенията, ставащи в него, но да не им се дава свобода. Юздата, наметната върху тях, се държи здраво в ръка. Движенията, протичащи в астрала, могат да се наблюдават при всички, но едни ги владеят и подчиняват на себе си, други, обратно, им се подчиняват и се намират в тяхна пълна власт. Важно за напредъка на духа е да владее своите обвивки и особено астралната. Да отидеш в Тънкия Свят във властта на астрала, значи да станеш безволна жертва на всевъзможни астрални въздействия и вихри, с които вече няма да ти е по силите да се бориш.

1970 г. 160. (М. А. Й.). Само при съдействие на мислите може да се управляват своите проводници и да се държат под контрол. Но за това и самите мисли трябва да бъдат под контрол. Затова ударението се поставя върху мисълта и овладяването на другите обвивки започва с овладяването на мисълта. Сдържаната сурово мисъл вече няма да даде възможност на астрала да се проявява така, както той иска. Мисълта ще му постави ограничения. Мисълта ще разруши всички негови хитроумни комбинации. И мисълта също ще създаде и очертае границите, в пределите на които се позволява на тази непокорна обвивка да проявява своята активност. Сдържаността, самоконтролът, самообладанието, властта над себе си са нужните качества.

1970 г. 161. (Гуру). Да се върви неотклонно „по линията на Лъча“ означава, че никакви събития и произшествия в обикновения живот не трябва да спират вървящия. По пътя могат да се срещнат всякакви задръжки, препънки и препятствия, и особено подхвърлени от тъмните, но нека нищо и никой да не накара да се забави крачката. Каквото и да се случва вън или вътре, движението не се прекратява нито за миг. И волята не позволява да се отделя на тези привидни препятствия такова внимание, че те да задържат напредъка.

1970 г. 162. (8 март). Тялото старее, но духът не старее. Когато духът се освободи достатъчно от властта на тялото, старостта не се усеща. Усещането на старостта е физическо явление. Духът не познава тези усещания. Духът е вечно млад. Да отхвърли старото тяло е радост и освобождение за духа, тъй като старото тяло има своите ограничения. Знаете, че Нашите хора и остаряват, и боледуват, но, достигнали до известно стъпало, вътрешно не се подчиняват на тези явления, запазвайки яснота на съзнанието и бодрост на духа.

1970 г. 163. (М. А. Й.). Ще отбележим Деня на Жената 8-ми март като явление, имащо всепланетно значение. Епохата на Майтрейя е Епоха на Жената и именно на жената предстои да има решаваща роля в нея. Тази решаваща роля ще се прояви в духовната активност на жената. Тя ще бъде лидер в духовната сфера. Ще се наложи да се преодоляват много трудности по пътя към тази победа. Но еволюцията има свои задачи и свои пътища за тяхното осъществяване. На мъжкото начало ще се наложи да отстъпи за някои неща и да се откаже от някои привилегии. Но всичко това ще послужи за благо на човечеството. Когато жената върне своето право на участие във всички страни на обществените и държавен живот, много недопустими явления ще изчезнат и преди всичко – войните. Епохата на Жената ще внесе благи изменения в живота на човечеството.

1970 г. 164. (Гуру). И при най-голяма вътрешна свобода е невъзможно да се изолирате напълно от външните въздействия. Магнетизмът и характерът на местността, височината над морското равнище, близостта на човешки струпвания, чистотата на въздуха, психическата атмосфера, влиянието на обкръжаващите хора - всичко това въздейства на организма и физически, и психически. Ето защо се налага да се говори толкова много за самозащита и охрана на съзнанието от всички тези въздействия. И много сили отиват, за да се опази неотклонността на движението по веднъж и завинаги избрания път.

1970 г. 165. (М. А. Й.). Колко често човек си казва: „Аз ще бъда щастлив, ако се изпълни моето желание“. Но ето че желаното се случва, а не се изпитва общо усещане за пълно щастие. Мъдрият се стреми към това да не желае нищо, тъй като знае, че желанията са безкрайни, и колкото повече има човек, толкова повече иска. Най-добре от всичко е да се задоволяваме с това, което имаме и по възможност да не желаем нищо, във всеки случай отнасящо се към обичайните земни желания. Умението да се задоволявате с малко е също изкуство. Добре е в Тънкия Свят да се преминава свободен от всякакви желания от земен порядък.

1970 г. 166. (Гуру). Устремът се запазва непрекъснат във всички състояния на съзнанието и при всички условия на живот. И състоянието на съзнанието, и условията на живот са временни и преходни, но пътят на духа към Владиката е неизменен, тъй като е решен завинаги. Така непреходното вътре получава власт над всичко преходно, което се случва в обвивките и което постоянно протича през тях. Така духът се утвърждава здраво и постоянно върху Камъка на Вечната Основа на Живота.

1970 г. 167. (10 март). Моят Свят да бъде обект на вашия устрем. Той е необятен! Прагът към него Съм Аз. Чрез Мен и ще влезете. Просто ще влезете и просто ще тръгнете, тъй като Аз Съм Пътят. Бъдете постоянно в съзнанието с Мен. Без любов (това) е невъзможно. Ненавистта също може да бъде магнит, но това е път на тъмнината, а Моят е на Светлината. В Моята Светлина ще видите Моят

Свят, съществуващ в Безпределността. Това е Моето Царство, което няма край. В него влизат всички, които Ме следват. Това Царство не е от този свят. Но Искам неговата Светлина да се утвърди в този свят и да свети на хората. Откъде се вземат думите за Моето Царство? От Мен. В тях е Моята Светлина. Затова те достигат до човешките сърца явно. Ще Разруша видимостта на Майя, за да издигна на нейно място Храма на Вечния Дух. Тя се стреми да замени вечната правда на битието с парцалите на земните мисли, украсявайки ги и правейки ги желани и привлекателни за съзнанието. Но зад тях няма нищо, само пустота, поредната измама и самозалъгване, тъй като Вечното не може да се строи върху временното, тъй като всичко временно е ограничено в малкия отрязък на своята проява, тоест обречено е на разрушение от вихъра. Всичко временно е допустимо, но единствено само като стъпало към сферата на непреходното: през земното към Надземното, през преходното към извънвременното, през плътното към огненото, през временното към Вечното, през ограниченото към Безпределността.

1970 г. 168. И ако някой има възможност широко и свободно да черпи от пространствената мисъл, то това съвсем не значи, че това е лесно достижимо за всеки желаещ. Може да седиш с часове и да не възприемеш нито една мисъл. Зад привидната лекота на постижението са скрити толкова многогодишни усилия и стремежи и при това не на един живот, че само достигналият знае колко не е лесно и не е просто да се постигне всичко това. В пространственото хранилище са натрупани истински съкровища на мисълта, но възможността за широк достъп до тях, за съжаление, е отворена само за малцина. Между другото, право на вход има всеки проявил достатъчно устрем и настойчивост за разширяване и развиване на своето съзнание. Тъй като и поетите, и художниците, и музикантите - всички са черпили от същия източник. И само пазарната очевидност закрива тези възможности. Но звездите са винаги на небето и винаги може да се вдигне глава към небето.

1970 г. 169. (М. А. Й.). Сред това, което го има, утвърждаваме това, което го няма, но което ще бъде и което ще озари човечеството със своята светлина. Огнената действителност се утвърждава въпреки очевидността. Отначало трябва да се повярва в нея със сърцето, после да се усети и почувства и само след това да започне да се утвърждава. Провъзвестителите на Огнената действителност, провъзгласявайки я на обикновените хора сред обикновения живот, вземат върху себе си тежкия труд на борбата с очевидността на Майя, която упорито се изправя срещу тях. Да се разрушат илюзиите на земния живот не е лека работа, тъй като в тях са потопени всички. А провъзвестителите са единици. И трябва да се притежава огромна вяра в окончателната победа на Светлината над всепланетното невежество, за да се утвърждава тя пред лицето на яростните отрицатели и на всички тези, които не признават нищо извън видимостта на плътния свят. В това е величието на подвига на Носителите на Светлината.

1970 г. 170. (Гуру). Знанието на духа трябва да подсказва как да се ориентирате в едни или други сложности на живота, разчитайки на това, че Учителят Води. В случай на действителна необходимост или опасност помощта идва. “Водещата Ръка пребивава над духа”. Няма да я отблъснем с недоверие и съмнение.

1970 г. 171. (12 март). Непрекъснатостта на съзнанието е трудно да се запази, защото условията на Тънкия Свят напълно променят привычното обкръжение и се изисква време, за да се приспособите към тях. Архатът не се Нуждае от това приспособяване, тъй като Тънкия Свят Му е близък и добре познат, а размишляването за неговите закони и тяхното познаване привежда тънките явления в сферата на осъзнатите. Стремешът да се удържи съзнанието в момента на прехода в Надземното помага това да се осъществи. Но трябва това да бъде стремеж нагоре, тъй като ако се задържите в низшите слоеве ще е трудно да се издигнете. При устременост нагоре е добре съзнанието да се запази, но не е добре оказвайки се долу. По-добре е през това време да се изчака, бидейки потопен в сън, отколкото да се изпълвате с впечатления, идващи от низшите сфери. Насън човек често се държи безконтролно, попадайки под нежелани въздействия. Същото може да се случи и в развълнувано състояние, ако вследствие на някои неизживени свойства човекът магнитно се поддава на привличане в съответствие с тези свойства. Ето защо решението да се освободите от всякакъв боклук трябва да бъде окончателно и необратимо. Всяка неустойчивост, половинчатост и частично очистване могат да въвлекат духа в твърде нежелано обкръжение и много неприятно съседство. И ако половинчатостта въобще е осъдена, то по отношение на очистването на съзнанието от всякакъв боклук тя е убийствена.

1970 г. 172. (М. А. Й.). Личният малък свят на всеки човек е нереален дори само заради това, че е ограничен от това, което обкръжава носителя на този малък свят. Непосредственото обкръжение се отразява на вътрешния свят на човека и го изпълва. Жителят на пустините, горите, планините, градовете и селата по силата именно на тези условия отразява в себе си съвсем различни впечатления. И само синтетичният ум се издига над личната ограниченост и помества в себе си много неща, лежащи извън нейните предели. Мислейки и грижейки се за другите се потапяме в света на техните преживявания и излизаме извън пределите на личното „аз“. Този, който мисли за благото на цялото човечество, разширява своя кръгозор до всепланетни размери и обогатява съзнанието си с нови находки.

1970 г. 173. (13 март). Умението да се управлява мисълта се нуждае от воля, а волята - от желание, желанието - от импулс на сърцето. И ако волята ръководи сърцето, а импулсът се поражда от мисълта, то мисълта управлява даже сърцето. Става дума не да се унищожат желанията, а за това те да се управляват с помощта на мисълта. Ако те не бъдат управлявани, ще управляват те. Да бъдеш роб на желанията е най-лошият вид робство, тъй като от него няма къде да се избяга. Понякога затворниците бягат от строгата тъмница, но къде да бягаш от самия себе си? Освобождението е в мисълта. „Желанията се заменят със заповедта на чистата мисъл“, именно чиста, очистена от боклука и нагара на земните възжеления, свободната и светла мисъл, мисълта твореща светлоносни форми от веществото на стихийната материя. Светлоносното мислетворчество със сърцето е радост за Архата. От съкровището на (Своето) сърце Той Изнася Светлина в света, обвит от покривалото на Майя. Светлината се твори с мисъл, както и тъмнината. „Да бъде Светлина“ е безмълвната заповед на светлоносното сърце на Носителя на Светлина, носещ спасение на света.

1970 г. 174. От една страна е ограничеността на личния „кокошарник“ на еснафа, от друга - неповторимостта на индивидуалните натрупвания на духа,

именно на индивидуалните, тъй като само при условието на индивидуалност тези натрупвания не се разтварят в пространството. Индивидуализацията на духовната монада ѝ позволява да еволюира, натрупвайки опит. В Дома на Отца има безброй форми на живот и всички те са индивидуализирани в нея, и няма сходни и повтарящи се, тоест напълно еднакви. Всеки Планетен Дух Има своя ярко изразена Индивидуалност, което не Му пречи да бъде част или бисер от Венеца на Космическия Разум, неразривна, неотделима част, член на Великия Небесен Колектив, съхранявайки при това своята Индивидуалност. Тайната на единството в множествеността представлява Основа на живота. Отчасти тя се изразява във формулата „Аз Съм във вас, вие сте в Мен, Аз Съм в Отца и Ние сме едно“. Това обединение се осъществява без загуба на индивидуалността. Още веднъж ще прокараме определена граница между понятията за личност и Индивидуалност. Животът на личността се разпростира в едно vyplъщение, после тя като такава престава да съществува и всички нейни обвивки се разпадат, докато в същото време Индивидуалността, от същността на която, подобно на многогодишно цвете, се е разтворила и живяла определената личност, продължава да съществува, пораждайки от време на време нови цветове. Цветовете загиват, растението остава. Цветовете са личностите, растението е Индивидуалността. Затова Великите Индивидуалности, идвайки на Земята във вид на определена личност, толкова малко са се Съобразявали именно с интересите на своята личност, отдавайки я на разкъсване от хората, стига само да запечата възможно по-дълбоко в човешките умове донасяния на Земята Завет. Величието на човека лесно може да се определи по забравянето на самия него и на своите лични интереси и отдаването на себе си в служене на хората. Личността обикновено служи на себе си, побеждащата или победилата в нея Индивидуалност - на хората. Личността умира, Индивидуалността е безсмъртна. Безсмъртието се утвърждава чрез пренасяне на съзнанието в сферата на Безсмъртната Индивидуалност.

1970 г. 175. Трябва да се осмисли колко полезно е да се научите да намирате в себе си, да различавате, да забелязвате и отделяте елементите на временното и преходното от елементите на непреходното, елементите на безсмъртието. Всички вещи, които притежаваме, са запечатани в съзнанието във форми, а също и настроенията, както и всички обичайни радости и огорчения, и всичко това, което се случва в обикновения живот. Всичко това е временно. Но има и качества на духа, донесени от миналите животи, има стремежи от висок порядък, има знания, свързани с живота не на тялото, а на духа, има много, отнасящо се към елементите на непреходното, но отнасяно от човека със себе си в бъдещето, отвъд пределите на даденото vyplъщение. Обогащвайки и нараствайки тези елементи и умножавайки ги съзнателно, човек си събира на Земята това богатство, неотнимаемо даже при смъртта на тялото, което ще го съпровожда и по-нататък и което ще му даде възможност вече за съзнателно пребиваване във Висшите Сфери на Надземния Свят. Това са и елементите на безсмъртието, довеждащи го до осъзнаване на вечния живот в духа, вечния живот на духа.

1970 г. 176. (Гуру). Животът на Земята във vyplътено състояние е оправдан само тогава, когато представлява събиране и натрупване на опит и знания, пригодни за бъдещето, не ограничено от едно дадено vyplъщение. Действително тогава човек се смята за пътник, пътник по Пътя, нямащ край. Тогава

идва разбирането, че нищо не свършва, а всичко продължава в Безпределността. Идва разбирането за непрекъснатостта на процесите, а също и за това, че и сам „човекът е процес“. „Всичко тече“. Великата река на живота тече в Безпределността.

1970 г. 177. (14 март). „Дори при най-големите сътресения трябва да се запазва спокойствие“. На това твърдение и трябва да се посвети своето време, когато се появяват вълни. Едно от постоянните старания на тъмните е именно да нарушат равновесието. По-добре е да загубиш някакви земни преимущества или изгоди, или права, или въобще нещо, отколкото, придобивайки ги, да загубиш равновесие. Мъдростта не търси своето, във всеки случай не го постига с цената на загуба на равновесието. Усещането за подтиснатост, разбира се, е от присъствието на тъмните търсачи, опитващи се да въздействат чрез някого. Използват всички и всичко, когато и каквото могат. В тези случаи е по-добре да се отдалечиш на спокойствие, отколкото да встъпваш в изнурително стълкновение с тях заради дреболии. Наистина би могло да се водят записки за всички тези опити и да се напише цяла книга, твърде поучителна за невярващите. Не трябва да се вълличате в заложените мрежи. Мълчаливият отпор може да бъде много действен. Действията без думи понякога са много ефективни. Тъй като на тях са им нужни именно захватки, за да могат, вкопчвайки се в аурата, да тормозят. Но равновесието, чийто символ е кълбото, не дава тези възможности на тъмните. Огромна е силата на равновесието и е неуязвима от тъмнината. Пазете го на всяка цена.

1970 г. 178. (М. А. Й.). Известни са много характерни случаи, когато някои много лоши хора са се опитвали, нанасяйки удар, да се вкопчат в аурата, за да могат вкопчвайки се, да тормозят психически съзнанието. Решението да се откъснат от тях и да се защитят от зловния вампиризъм е изисквал огромни усилия. Усещането на това недобро въздействие е било почти физическо. И само плътно ограждайки се от тях са парализирали зловните енергии. Нека този пример да послужи като урок за всички времена как да се пазите от тъмните. Не трябва да се позволява на съзнанието да влиза в орбитата на притегляне на тъмните енергии, тъй като ще увлекат и ще дълбаят подобно на кълвач, докато не предизвикат толкова желаната за тъмнината реакция на разновесие. От съзнанието се изхвърля всичко, което може да даде на тъмните възможност да проникнат в него (съзнанието).

1970 г. 179. (15 март). Ако, завършили даденото въплъщение на Земята, може да не се връщате отново на нея, а да се въплътите на друга планета, то не трябва ли оттук да се извади извода доколко е нужно да се откъснете от земните притегляния, доколко нужно е да оставите земните грижи за себе си, за своята личност и за всичко, което временно ви обкръжава. Заветът против скъперничеството и за това да не си събирате съкровища на Земята, е пълен с най-дълбоко значение. Често хората по силата на необходимостта се потапят във вихрите на грижите, преживяванията и напрегнатите дела и работа, но ако при това те не разбират тяхната бързопреходна природа и се свързват здраво с тях, то на техния дух ще е трудно да се освободи от тези вериги, даже освободил се от тялото. Всеки полезен труд трябва да се изпълнява по най-добрия начин, влагайки в него цялата душа, да се изпълнява радостно и в напрежение на силите, но в същото време помнейки постоянно за преходната същност на земния труд на човека и за

това, че само резултатите на този труд във вид на опит, знания и способности остават завинаги с човека. Така временното и непреходното се хармонизират в съзнанието на човека и трудът придобива дълбоко и вече извънвременно значение. Толкова по-важно е да се разбере това, защото полагането на труд продължава и в Тънкия Свят и всички светли духове, до Най-Височайшите, се намират в постоянен труд независимо от това в какво тяло се намират и в какви сфери проявяват своята активност. Право на отдых имат всички, но съзнателното активно пребиваване в Надземното винаги се съпровожда с труд за строителството на живота. Даже най-висшето огнено творчество на духа не е нищо друго, освен труд.

1970 г. 180. (М. А. Й.). Пълнотата на съзвучието позволява сливането на съзнанията и дава възможност да се запечатат мислите в пълно съгласие с Основите на Учението на Живота. Колкото по-пълно и по-дълбоко е съзвучието, толкова по-съвършена е и съгласуваността с Основите. Тя се постига със съвместни усилия в продължение на много животи. Връзката се утвърждава над всички житейски дела и продължава далеч в бъдещето, извън пределите на текущото време. Тази връзка може да се укрепва и усилюва с постоянно помнене за нея и постоянство на делата, чувствата, постъпките и мислите, творими в името на Светлината. И когато тя бъде поставена над всички земни, преходни дела и когато бъде съзнателно продължена в далечното бъдеще, наистина, тогава се утвърждава огнената действителност на непреходното. И тогава Сребърните Нишки Светлина вибрират светлоносно в пространството, съединявайки съзнанието на устремения към Светлината дух с тези, които стоят по-високо от него на Стълбата на Йерархията на Светлината и с които той е свързан с пряка непосредствена връзка по Лъча на Йерарха и с Неговото най-близко звено.

1970 г. 181. (Гуру). В изопачените религии се взема заплащане за молебени, панихиди и други молитви. Така се извращава същността на явлението. Да! За Общуване със Светлината и Висшите Сили се налага човек да плаща, но тази цена е съвсем друга. Колкото по-силен е устремът към Светлината, толкова по-яростно се стоварва тъмнината върху устремения дух. Това е и неговата цена за Общуването със Светлината. И доколко тя е висока и тежка знае само духът, усилил своя устрем. Но плащането е неизбежно. Сам Спасителят е Казал: „В света ще имате скръб“, именно скръб вследствие приемането на Светлината.

1970 г. 182. (16 март). Един човек може да управлява своите мисли, друг - не. С какво се управляват мислите? С волята. Какво е волята? Огънят на духа, призован за действие. Огньовете могат да бъдат различни и те се управляват по различен начин от мислите. Слабата воля не може да управлява мисълта. И тогава мисълта, ако е силна, овладява човека. Докато съзнанието създава мисълта, то властва над процеса, но когато мисълта е оформена и наситена с огъня на породителя, тя става самостоятелна същност, завинаги свързана с породилия я човек. И тогава за нейното неутрализиране, ако тя е нежелателна, се изисква мисъл противоположна по характер, но с по-голям потенциал, тоест импулсът на волята, твореща мисълта, трябва да съдържа в себе си повече огън, отколкото предходната мисъл. Мисълта е особено силна, ако в нея е вложен огънят на сърцето. Ако мисълта от мозъка встъпва в конфликт с мисълта, идваща от сърцето, то побеждава сърдечната мисъл. Погрешно мислят, че мисълта се създава само от мозъка, тъй като при отделяне на тънкото тяло мозъкът бездейства, но мисълта живее и може

да бъде много активна, а също и сърцето живее и се усеща. Мисълта, идваща от мозъка, не може да действа на големи разстояния, но идващата от сърцето не познава прегради. Волята може да управлява мисълта. При запалени центрове мисълта притежава особена сила, тъй като тя става тогава огнена мисъл.

1970 г. 183. (М. А. Й.). Главното е да не се променя ритъмът на крачката и да не се отклонявате от един път и завинаги избраното направление, независимо от това, което се случва наоколо. А се случва твърде много и яростно противодействащо именно на напредъка: има много отвличащо, много препятстващо, много тласкащо настрани, назад и в тъмнината. Тези въздействия не трябва да се пренебрегват, тъй като понякога тъмните от високи степени излизат на сцената и прилагат своята многоопитност и изтънченост в борбата с тези, които вървят по Пътя. Не трябва да отстъпвате, не трябва да се отклонявате, тъй като тъмнината е готова жадно да приеме залитащия в своите обятия. Трябва да се обърне особено внимание как тя прави зовящо и привлекателно това, което съвсем не е такова, а по-скоро обратното. В това е извънредната изтънченост на тъмните изкушения. Колко радост има в хазартната игра на карти? Но колко много хора са обсебени от тази пагубна страст! Колко са изобщо обсебените от всевъзможни пороци и страсти. А кои са обсебителите? Струва си да се помисли над това, за да можете само при едната мисъл за това да придобиете сила за постоянно противодействие на всякакви опити на тъмните поробители. Огромно е числото на нещастните, поробени и поробвани от тъмните духове и съдбата на тези паднали същества е печална.

1970 г. 184. (Гуру). Дръжте се, дръжте се, дръжте се, събрали всички сили на духа, тъй като настъпват последните дни, дните на заминаващия си завинаги черен Век, дните на Кали Юга. Те са преброени. Но толкова по-свирепо ще се проявява и беснее заминаващата тъмнина. Погледнете какви страшни неща се случват на планетата! Убийства, насилие, отравяне с газове и бактерии - целият арсенал на тъмните е в приложение, всички сили са в действие. И вече открито се извършват огромни престъпления, потъпкващи правото на живот на народите. Апотеоз на човеконенавистничеството! Дръжте се, приятели, тъй като тъмнината тръгва в настъпление.

1970 г. 185. (М. А. Й.). Арфата на духа, настроена в съзвучие с Йерархията на Светлината, възприема и предава основната нота на момента, вибрираща в пространството. В нея трябва да се вслушате внимателно и да не позволявате яркото звучене на суетата да я заглуши. Нужна е именно сънастроеност, тъй като земните звуци могат да заглушат беззвучните вълни на пространството. Не е толкова просто да се отделиш от мъртвия живот, тъй като той е мъртъв в духа и в суетата на плътната очевидност той е много гръмогласен, толкова гръмогласен и настойчиво шумен, че е необичайно трудно да се улавят трудно доловимите вълни на тънките сфери. Но уловили ги, ще ги отбележим. Неотбелязани те се забравят бързо и потъват в шума и суматоката на обикновения живот. Тънките възприятия изискват много внимателно и грижливо отношение. Иначе те секват за Земята.

1970 г. 186. (18 март). Обитателите на Девачан са потопени в субективно състояние, преживявайки във всевъзможни вариации най-добрите и най-силни впечатления на своето последно въплъщение. Но някои обитатели на

Висшите Сфери се намират в друго състояние на съзнанието и активно се трудят, изпълнявайки различни поръчения на Йерархията. Много силните духове, притежаващи голям запас от психическа енергия, се отказват от Девачан, посвещавайки се на служене на Общото Благо. Когато Земята е болна, когато свършва Кали Юга те не могат да избягат от труда за спасение на планетата, потапяйки се в блаженото състояние на субективните преживявания. В края на краищата това състояние също е известен вид Майя, наистина, Майя на Надземния Свят. В този въпрос много зависи от съзнателния устрем на духа към труд за обща полза. За мнозина звучи странно твърдението за желанието за труд на човека в развълнувано състояние, но Братството и цялата Йерархия на Светлината пребивават в постоянен труд. Радостният и доброволен труд представлява светлоносно състояние на духа, в каквато и обвивка да е той. Всеки труженик заработва за себе си именно с труд правото на вход в светлото бъдеще. Но участието на лентяите и мързеливците е незавидно. Трудят се не само хората. Трудят се пчелите и мравките, трудят се бобрите, трудят се много видове птици и животни, труди се ябълката, донасяйки богат урожай. Труди се всяко семенце, давайки урожай. Трудът е универсално и космическо явление. Огромно е трудът по преобразяване на земната кора и много продължителен. Говорейки по същество, животът е непрестанен и непрекъснат труд на всичко съществуващо по развитие, изтъняване и усъвършенстване на всички форми, проявени в света.

1970 г. 187. (М. А. Й.). Ако наблюдавате внимателно изражението на портретите или изображенията на лицата, имащи за вас особено значение, то може да забележите, че тяхното изражение постоянно се променя и всеки ден в това отношение е нов и не прилича на предишния. Това са вече явления от Тънкия Свят. Те могат да се усилят включително до това, че лицето сякаш оживява и контактът става съвсем конкретен. Така може да се получи нещо твърде полезно за вас и за заобикалящите ви близки.

1970 г. 188. (19 март). Тялото е затворено в ограничеността на плътните условия като птица в клетка и е привързано към това външно ограничение, в което се намира. Но духът е свободен, но мисълта е свободна. Тази свобода на духа и на мисълта трябва да се осъзнае преди да се ползват от нея. Полетите на мисълта са безусловно полезни, тъй като откъсват от плътното обкръжение, вслушването в тишината - също, тъй като изолира от външните условия. Трябва да се разбере, че тялото е тъмница, в която е затворен духът. И как ще се освободят от тъмницата, ако не разбират, че духът се намира в затвор? Но болшинството от хората не разбират и затова не мислят за никакво освобождение. Освобождава мисълта. Няма такива условия, затвореният кръг на които да не може да бъде преодолян от освободената мисъл, тъй като и освобождението е в духа. А духът, осъзнал своята вечна, извънвременна същност, е над всичко и над всичко временно и преходно. Решаваща роля играе това като кого или като какъв счита себе си човекът. Много названия и етикети са измислили за себе си хората според положението, произхода, заеманата длъжност, специалността, професията и така нататък без край не разбирайки, че духът няма всички тези отличия, освен едно, обикновено изпускано от внимание, а именно светлоносноста. Вече в Тънкия Свят отпадат всички отличия и земни различия, и към човека се прилагат други мерки за определяне на неговото положение върху стълбата на живота. Можете да започнете да

разрушавате в съзнанието си значението на всички земни човешки отличия и да прилагате към себе си мерките на духа. Не трябва да се говори за това, тъй като мнозина няма да разберат, както не са разбирали, а са преследвали и гонили всички носители на духа, но трябва да се мисли. Човекът, влизащ в Тънкия Свят под знака на духа, е свободен, но под товара на човешките отличия представлява роб на Майя и земните преживявания. Наистина, Царството на Духа не е от този свят, света на илюзиите на плътната очевидност, и то не е от илюзиите на астралния свят, а от по-нагоре. Това е Царството на Светлината, където Зовем всички, родени от духа.

1970 г. 189. (М. А. Й.). Свързваме се в духа, пристъпвайки границите на обикновеното. Времето не е властно над духа, макар и да подчинява на себе си тялото. Усещането, при което времето престава да съществува, е твърде знаменателно. Времето е от тялото и земните усещания. Земният свят живее по часове и не можете да си го представите без време, но в Тънкия Свят обичайната представа за време изчезва. Клетвата на Ангела в Апокалипсиса за това, че време няма да има, е твърде символична и пълна с най-дълбок смисъл.

1970 г. 190. (Гуру). Горещото сърце усеща приближаването на отсъдения срок. Дават се и знаци и се изпращат щедро мисли. Лъчът е усилен, а пространството - напрегнато. И тъмнината се напруга в пространството в последно отчаяно усилие да противостои на Светлината. Страшно време, трудно време, но изпълнено с духовен подем и радост за тези, които го посрещат под Лъча на Владиката.

1970 г. 191. (М. А. Й.). Натрупването на различните качества и свойства на духа се осъществява в течение на много родължително време. Затова и за освобождаване от нежеланите качества се изисква определено време. При неотклонност на устрема те отпадат от само себе си. При огнен подем тяхната тежест не се чувства изобщо. Огнят е освободител. Грижата е за това как да се разпали пламъка. По огньовете на сърцето се определя Близостта, която решава и пътя.

1970 г. 192. (Гуру). Ще съберем според предаността и устрема. Ще намерим място за всекиго. Никой няма да бъде забравен. Полето за прилагане на енергиите е огромно. Работа има за всички в излишък. Огромна е нуждата от знаещи и подготвени. Всяка частица знание ще послужи. Да се озелени пустинята със знание е подвиг.

1970 г. 193. (21 март). По един или друг начин Новият Свят влиза в съзнанието на човека, дори той да е против него. Преследващите, следвайки преследвания се въвличат в магнитното поле на притегляне на неговата аура и свършват с това, че започват да му подражават. Хората се опитват да се борят срещу Великия План не разбирайки, че са безсилни против Космическата Воля. И тъй, набеязаният от Владиците План се осъществява. Добре е още сега да навлезете в неговата орбита и да се утвърдите в него. Доброволното и съзнателно участие е много ценно. Основен принцип на Братството е свободата на човешката воля. Огромна е разликата между действието на роба, извършено по принуда, въпреки неговото желание и напълно свободното действие. Нашето творчество е свободно. Моето Царство е Царство на Свободата. Свободата се разбира като действие в пределите на Космическите Закони, в пълно съзвучие с тях, а не въпреки тях.

1970 г. 194. (М. А. Й.). Въображението е важно още с това, че с помощта на мисълта то ще очертае кръга и пределите на възможностите на развъплътения дух. Но е добре те да се отбележат сега, без да се ограничавате от плътната очевидност. Въображението няма граници, освен тези, които са очертани от мисълта. Мисълта в своя потенциал е неограничена. Владиката ни Зове в сферите на безграничната свобода на светлоносната сияйна мисъл.

1970 г. 195. (Гуру). Всяко положение на Учението на Живота може да се разглежда като отправна точка за мислене или трамплин за устремяване на мисълта в бъдещето, в света на безграничните възможности. Да не се спирате на застиналите формули, а именно да се движите с мисъл, да я разширявате, да нараствате нейните елементи, устремявайки я творчески, ще бъде правилното решение на въпроса, пресичащ проявите на догматизъм или задържане на едно място. Ние се радваме, когато виждаме растяща, самородна мисъл вместо повторението на чужди думи. Така се утвърждават самородните лъчи, зараждащи се при свободна проява на огнения потенциал на духа. Ето защо Учението на Живота не дава завършени формули, давайки по този начин импулс за самостоятелен напредък на мисълта.

1970 г. 196. (22 март). Няма да оцеляваме себе си с подценяване на своите възможности. Те са безгранични, но не във физическото тяло. Духът е безграничен. Считайки себе си за тялото, ограничаваме себе си до неговите възможности, а считайки се за дух не се ограничаваме от нищо. За какъвто се считаме, такъв и ставаме. „Вие сте богове“ – как още по-ясно да се изразят възможностите на духа? За да се разкрепости духът трябва да се даде свобода на мисълта, тъй като мисълта сковава, но тя също може да даде свобода. Вярващият в Мен има вечен живот и свобода. Вярата в Учителя трябва да се прояви пред лицето на плътната очевидност и въпреки всичко. Тъй като хората са загубили вяра във величието на духа и човек счита себе си за тяло, а не за дух, за личността, удостоверена с паспорт и със свидетелство за образование, за личността, заемаща определено положение. Човек се е затворил в клетката на всевъзможни представи, не желайки да признае, че всички те са временни. Но духът е свободен от тях, тъй като няма паспорт, нито земен дом, нито даже име, по-точно – има ново във всяко ново въплъщение. Вярно, всеки дух има съкровено име, но кой го знае? То става известно при огненото кръщение. А човешките се забравят във времето. Когато се постига властта над съзнанието и първенството на духа е признато, Прометей разбива земните вериги.

1970 г. 197. На какъв огромен препъни-камък беше духът? Името му е себелюбие. За него няма място в Нашата Обител. Колкото и да е строг Нашият устав, винаги Отговаряме на зова. Значи всеки може да се приближи, ако се отвърне от себе си.

1970 г. 198. Когато в главата на тъгла се постави животът на духа, а не на тялото, може да се очакват богати находки. Тогава магнитното притегляне на мисълта започва да действа мощно. Впрочем и всяка мисъл привлича, но по съзвучие. По обкръжението на човека не е трудно да се съди за характера на неговите мисли. Под обкръжение Подразбираме преди всичко невидимото психическо обкръжение на човека. Всички го имат. Разнообразието им е необичайно - от светлоносно сияйни до тъмни. Всяко е съединено с невидимите

нишки на притеглянето със съзвучните му слоеве на пространството, които на свой ред поддържат и подхранват това обкръжение. То може да се изгражда и съзнателно, устремявайки мисълта в една или друга орбита на притегляне. Учителят и Неговият Свят ще бъдат Орбитата на Светлината. Средоточие на Светлината ще бъде Фокусът на Йерархията. Изборът накъде да се устрем зависи от човека, стига само да не е в тъмнината. Ценна е всяка добра и светла постъпка и всяка светла мисъл, тъй като те са светлоносно магнитни. Искане се да кажем на всички: имайте в себе си поне искрица Светлина, за да има към какво да се приложи.

1970 г. 199. (М. А. Й.). Добре е когато има какво да раздадете и какво да споделите. Болшинството няма нищо. Не се смущавайте, че няма идващи. Ще дойдат, и то множество. Дайте време. За всичко си има време. Вашето сега е да натрупате, за да има какво да раздавате. Трябва да се натрупа достатъчно, за да се удовлетворят всички, които ще дойдат. По натрупаното количество семена може да се съди за величината на полето за посев. Запасявайте се в излишък. Вървете със съзнанието, че всяка частица може да послужи. Гладът на духа е огромен. Благо на вас, очакващите Пришествието.

1970 г. 200. (Гуру). Как ще се извърши всичко? Няма да гадаем. Пътищата са неизповедими. Но трябва да бъдете готови да посрещнете вълните на събитията именно в пълно въоръжение и готовност. Готовността е магнитна. Ще дойдем при тези, които са готови и ще призовем тях. Които не са готови трябва да се подготвят дълго и може и да закъснеят. Но вие ще очаквате в готовност, а ние ще усиляваме вашата готовност според степента на вашия устрем към бъдещето.

1970 г. 201. (23 март). Достижението се твори с мисъл. „Битието се пренася в мисълта“, и съзнанието се преобразява с мисъл. Грижата е за мисълта. Преображението се осъществява в Лъча. Осъзнаването на себе си в изпратения Лъч прави процеса неизменен. И всички недостатъци се прераждат в положителни свойства по линия на родствените противоположности. Когато има какво да се преобразява, можете уверено да се движите. Само топличките нямат утеха, тъй като няма какво да трансмутират (в положителни качества на духа). При пламенен устрем може да не се смущавате от своите недостатъци, тъй като това е материалът, от който се творят достойнствата. „Елате при Мен всички“, които и да сте и с каквито и несъвършенства да сте обременени. Само елате, само се устремете. В Моята Кула ще ги Преотлея, ще ги Претопя всичките в скъпоценен метал, но при условие на огнен, ярък, несломим устрем. Преображението на духа е двустранен процес, той върви и от Моя страна, и от страна на вървящия към Мен дух. Зовът под Моето Знаме е насочен към всички, към всички, към всички, с изключение на йерархията на тъмните и тези, които безвъзвратно са се предали на тъмнината. Но на всеки обърнал се към Мен, дори той да е тъмен, Давам надежда (за спасение). Тъй като Слънцето на Света изгрява и над добрите, и над злите. Неговата Светлина е достъпна за всеки дух.

1970 г. 202. (24 март). На устремяващия се към Мен Давам дара на вечния живот. Но е нужна възприемчивост, тъй като от приемането или отричането на тази идея в съзнанието зависи и животът. Нека това твърдение да не изглежда странно. Тъй като когато тялото умира, животът се пренася в съзнанието, но ако то отрича живота и счита, че е умряло, то със силата на своята собствена мисъл човек

се лишава от живот. Затова утвърждаването и отричането имат такова огромно значение за живота в Надземния Свят. Простата вяра в това, че духът не умира, дава на човека там право на живот. Но за това е нужно да се повярва. Трябва да се повярва не в никакви обреди или догми или да се приобщите към външните форми на религията, а да се признае безсмъртието на духа и възможността за съществуване извън тялото. За този, който още приживе е пребивавал в Тънкия Свят в своето тънко тяло, не са нужни никакви доказателства. Но яростните отрицатели няма да повярват на такова свидетелство. За щастие науката определено върви към това да се убеди в реалността на Тънкия Свят вече по чисто научен път. Така обединяването на световите се приближава неотвратимо. Не са много тези, които биха се осмелили да възразят срещу научните доказателства. Впрочем има и такива глупци, които все още не вярват, че Земята е кълбо. Невъзможно е това да се докаже на нежелаещия да приеме нещо. Затова не приканвайте никого в своя двор, но посрещайте грижливо идващия. Той попива като гъба всяка дума на Учението на Живота.

1970 г. 203. (Гуру). Този празник винаги преминава под знака на обединяването на всички признаващи Великите Учители на Изтока. Ще се обединим и ние с всички, които са близки на сърцето и които са устремени така, както и ние, към Великия Фокус на Светлината. В единението има огромна сила. Ще се обединим, помитайки преградите на разстоянията и всички други условия. Духът няма прегради и единението в духа е винаги възможно. Да се обединим в духа с всички, които вървят натам, накъдето вървим и ние.

1970 г. 204. (25 март). Любовта дава право на духовна близост. Любовта разрушава преградите на времето и пространството. Любовта не познава разделящите разстояния. Любовта изтрива границите между този свят и другия. Любовта дава импулс да се борите със своите недостатъци и да ги побеждавате. Любовта устремява мощно към тези, които обичаме. Любовта е велика сила, раждаща непосредствено общуване с Йерархията на Светлината. Любовта не познава смъртта.

1970 г. 205. (М. А. Й.). Причините за сънищата могат да бъдат много. Мислените контакти, особено новите, могат да нахлуват. Тъмните могат да подхвърлят своето, възползвайки се от удобните за тях канали. Невъзможно е винаги да разчитате на сънищата.

1970 г. 206. (26 март). Когато добрият актьор изпълнява прекрасно своята роля на сцената, той сякаш се възплъщава в изобразявания от него образ и сам преживява, и кара и зрителите да преживяват определени чувства и емоции. Но в същото време той постоянно помни, че това е всичко на всичко само игра, че истинският живот върви извън пределите на сцената. По същия начин и в земния живот трябва да се знае, че животът е сцена. Актьорът ще изпълни своята роля и ще си отиде от сцената. Трябва да се научите да гледате сякаш отстрани на себе си и на жизнената сцена. Само при това условие можете да бъдете не от този свят, от света на земната суета и преходните явления. Но трябва добре да изпълнявате своята временна роля, а също и всяка работа, и своя дълг пред хората. Всички Носители на Светлина са Живели в света, но носейки Своя богат, чудесен вътрешен свят с всичките негови възможности, Те са Били не от този свят, тъй като са Разбирали, че всичко земно Им е дадено само временно и че истинският живот е

извън пределите на плътния свят. При това Те са Познавали и ценността на земните възплъщения и това, че само използвайки изцяло земния опит, Могат да се придвижват все по-нагоре и по-нагоре по Стълбата на Светлината. Те са Намирали решението на живота в мъдрото уравновесяване на земното и Надземното.

1970 г. 207. (М. А. Й.). Готвейки се за живота в Надземното, може да се утвърдят цял ред намерения и задачи, подлежащи на изпълнение в условията на извънплътното съществуване. Пределите на възможностите на последното се разгръщат много нашироко и са ограничени единствено само от широтата на мисълта и границите на вместимост на съзнанието. Затова могат да се поставят много широки задачи, без да се съобразявате с това какво е било възможно или невъзможно на Земята, през живота във физическото тяло. Увереността в това, че животът продължава след смъртта на тялото, дава живот. Увереността и знанието, че невъзможното на Земята е осъществимо в Надземния Свят, разтваря широко вратите към всички достижения, тъй като напред носи мисълта. Но трябва и е най-добре от всичко докато сте още на Земята да утвърдите посоката на мислене и да набележите сферите на надземната активност на духа. Трудно е за неподготвения дух да започне да съставя своя светоглед в Надземния Свят, в света на следствията на земния живот, когато там ще се наложи вече да се жънат плодовете на посева на земните зърна, тоест на психическите зърна, заложили от психодуховната активност на човека когато той е живял във физическото тяло. Мислите, обмислени на Земята, стават негови неотменни спътници, увеличащи го в слоевете на пространството, съзвучни на природата и същността на тези мисли. И намеренията, и задачите, и стремежите на духа там получават възможност за осъществяване. По този начин с мислите, намеренията и стремежите от днес човек утвърждава характера и светлоносността на своя надземен живот. Така той там жъне плодовете на това, което е посял във вътрешния си свят със своите мисли, чувства, дела и постъпки.

1970 г. 208. (Гуру). При разширяване на съзнанието потокът на възприеманите мисли не може да се прекрати. Не само четенето на книгите на Учението, но и самият живот при задълбочено аналитично отношение към него дава твърде много полезен материал. Добре е да се учите от живота, използвайки всеки опит, всяко наблюдение. Училището на живота не се скъпи материалът да бъде достатъчно. Трябва само да се помни, че горчивият или тежък опит е по-плодотворен от лекия и приятен. Горчивината се обръща в сладост, а сладостта - обратно.

1970 г. 209. (28 март). Няма да бъде грешка, ако процесът на утвърждаване на Светлината в съзнанието се разглежда като борба с външните противодействия на този стремеж. Именно тъмнината се опълчва срещу дерзаещия, стремейки се да погаси огньовете на сърцето. Степента на разпалената Светлина привлича противодействаща сила в равна степен. Някои са заплашвани от бесове, а други - от йерофантите на злото. Но борбата трябва да се издържи докрай, без да се отстъпва от избрания път. Трудно ли е? Но не Познаваме друг път, освен преодоляването и борбата.

1970 г. 210. (М. А. Й.). Наблюдавайте внимателно редуванията на пространствените вълни. Набъбването на тъмнината се сменя с напрежение на Светлината, при което вълните на Светлината вървят усилвайки се през цялото

време. Много важно е при нагнетяване на тъмнината да се запази равновесие. Тогава духът става неуязвим. Всички стрели могат да се приемат в щита, но при условие на равновесие. Борбата с тъмнината е своего рода изкуство, изискващо и опит, и знания, а главно - устойчивост на духа. Не е трудно да се изпадне в отчаяние от тежестта на упорството на тъмните злодеи. Но не трябва да се отчайвате, тъй като крайната победа е неотменно предназначена за Светлината. Вървете знаейки, че духът е несъкрушим и Светлината – непобедима.

1970 г. 211. (Гуру). На ученика се дава Завета за любовта към хората, но никъде не се казва за това, ученикът да изисква същата любов към себе си или признателност за творимото от него добро. Подобни изисквания биха били несъвместими с природата на човека. Затова се дава Съвет да се твори добро, без да се иска нищо в замяна, тоест не приемайки отплата. При добротворчеството искането на заплащане е недопустимо, тъй като користното добротворчество престава да бъде такова. Учителят не Може да взема заплащане за Учението на Живота. Учението се раздава и доброто се твори безвъзмездно. Това условие е основно.

1970 г. 212. (М. А. Й.). „Количеството преминава в качество“. А ние казваме: акумулирането предизвиква неизбежно следствие. Така всичко натрупано за дългите години труд и стремежи накрая довежда до желаните и очаквани следствия. Ако са заложили зърната на причинности, резултати не може да няма. Така и отсъденото време не може да не настъпи, ако магнитите на причините са заложили от Самия Владика. За сроковете няма да говорим, тъй като не е дадено да се знаят. Те могат да бъдат доверени само на малцина. Но когато те настъпват, оповестяването става неизбежно. И тогава трябва да се прояви готовност в цялата пълнота, тъй като навсякъде ще има много безпокойство. В обикновения живот хората могат да проявяват и храброст, и увереност, и спокойствие, и сила на характера. Но ето че нещо необичайно, излизащо извън реда на нещата, неразбираемо, чудесно е разтърсило света и хората са вече объркани, уплашени, загубили равновесие и спокойствие. Трябва да се помогне. Кой ще може? Само тези, които са удържали равновесието. Към тях ще се насочат всички като към маяци на спасението. Пред лицето на космическите сътресения хората са безпомощни.

1970 г. 213. (Гуру). В преддверието на бъдещето няма да нарушаваме привичното течение на живота и установения ритъм. Именно ритъмът ви пренася през пространството и времето. Не само сега, но и във вихъра на планетните събития, и в Надземния Свят той остава здрава опора за напредъка на духа. Особено важен е ритъмът на Общуването. Него трябва да съумеете да удържите, каквито и промени да стават в живота. Промените ще свършат, но ритъмът ще остане.

1970 г. 214. (2 април). Не е нужно да се гледа на противните обстоятелства като на нещастие, в това трябва да се вижда естественото следствие от нарастването на съпротивлението на средата при всяко ускоряване на движението. При това съпротивлението е правопрпорционално на силата на ускорението. Мощният двигател преодолява всяко съпротивление, така също и пламъкът на сърцето преодолява противодействащите условия. Сърцето, явявайки се средоточие на шестия принцип, в своята същност е извънвременно. И затова за

него всички временни препятствия няма да бъдат преграда именно благодарение на тяхната временност и преходност. Колко такива е имало вече в миналото и колко са отминали, а сърцето, както и преди, бие, устремявайки към нови победи и нови преодолявания. Такова разбиране на сърцето вече осигурява победата. Не може временното да се състезава с извънвременното. Не може духът, осъзнал извънвременната си същност, да изпада в подчинение на временните и преходни условия на обикновения живот. Духът е вечен и нерушим - това е основа.

1970 г. 215. (Гуру). При достатъчна дълбочина на съзвучието с Източника не може да има изчерпаност. Значи то трябва да се задълбочи още повече. Богатството и многообразието на обкръжаващия свят дават неизброимо количество теми. Но не трябва да се върви по утъпканите пътеки. Там действително всичко може да бъде изчерпано. Новината и неповторимостта са съдба на тези, които знаят, че въображението в творчески план не се ограничава от нищо. Именно извън пределите на обикновеното започва необикновеното и зад пределите на изчерпаността – неизчерпаемостта. За да се докоснете до необятността на творческите възможности на съзнанието се налага някак да се откъсвате даже от собственото мислене.

1970 г. 216. (3 април). Мислите, породени в миналото и наситени със силата на огньовете, не умират във времето, а продължават да живеят и да въздействат на своя породител. Ако те са добри и от Светлината, благо на този, който ги е породил. Но ако са от тъмнината и страстите и пороците, те не оставят своя породител, докато не изчерпят върху него своята сила до края. Можете да се борите с такива мисли само противопоставяйки им мисли с по-могъщ потенциал, но противоположни по същност. Трудността е в това, че предишните мисли са възниквали под въздействието на страсти и чувства, и противоположните им чувства трябва да се предизвикват не по привичния път, а със съзнателен, могъщ, волеви импулс. И трябва това огнено усилие на волята да надвишава със своето напрежение напрежението на предишното страстно чувство, породило в миналото силната отрицателна мисъл. Бидейки в тяло е по-лесно да се борите с подобни мисли и да ги обуздавате, не позволявайки им да овладеят съзнанието. Но в Тънкия Свят, където всичко се изостря и затруднява и където мисълта властва безразделно борбата с подобни явления е извънредно трудна. Мислите могат да обхванат съзнанието, да го овладеят и да хвърлят човека в сферата на подобни на тях родствени мисли, които ще го въвлекат в своите вихрени водовъртежи. Борбата с отрицателните мисли, породени в миналото, трябва да бъде приключена още на Земята, докато човек е още в тялото, за да може там, в Надземния Свят, спокойно и властно да каже: „Порождения на стихии, не се боя от вас, не можете да пресечете указания ми път“.

1970 г. 217. (М. А. Й.). Ако човек в живота си не допуска някои нежелателни мисли и действия, а насън им се предава с възжеление, значи тези мисли и чувства още не са напълно изживени. Твърдата и решителна заповед на волята преди лягане за сън пресича подобни явления. Но ако влечението към тях в дълбините на съзнанието още не е напълно изживяно, значи корените на злото все още са живи, значи посевът на негодни зърна очаква благоприятни външни условия, за да разпусне отново своите отровни кълнове. Своенравното животно държат на верига. Астралът, животинското начало в човека е същото животно, ако

не е укротен и обуздан. Значи тогава и той трябва да се държи на верига. Малко ли нещо му се иска: на него му харесва излишеството в яденето и пиенето и да буйства в несдържаността на чувствата и разпуснатостта на психическата енергия. Волята поставя предел на своеволието на астрала и взема всички негови чувства под контрол. Астралът, древният враг, е упорит, изострен и хитър и многоопитен в противодействието на духа. Ненапразно подвижниците са се опитвали да го овладеят и подчинят чрез пост и молитва, с дневни и нощни бдения, с постоянен труд и подвиг. Някои са носели вериги и власеници и даже са изтезавали тялото си с бичуване и други мерки, стига само да обуздаят тази неуправляема обвивка. Но йогът води тази борба с единното начало на духа, тъй като знае, че победата в духа му дава власт над астрала.

1970 г. 218. (Гуру). Абстрактното, теоретично знание и практическото, жизнено знание, основано върху личния опит, се различават едно от друго по това, че първото не е неотменимо достояние на човека, докато второто, приложеното, давайки в Чашата отлагания на кристали от огньове става нетленна и неунищожима придобивка на духа. Затова всяко утвърдено на практика знание, отнасящо се към Учението на Живота, е безусловно полезно. Това е и Пътят на Огнената Йога, Йогата на утвърждаване на знанието с ръката и крака човешки: ръцете оформят делата, краката дават възможност да се движат по Пътя. Йога е път за прилагане на Учението на Живата Етика в живота.

1970 г. 219. (4 април). Дават се знаци в голямо изобилие. Знаците се дават, за да бъде съзнанието напълно подготвено за Начертаните от Сроковете събития. Полезност на действията може да се прояви в равновесие и спокойствие. Поразяването от неочакваността може да лиши от нужното спокойствие. Затова знаците се дават отрано, за да се превърне неочакваността в чакано очакване. В ключа на неочакваността ще потекат потоци от събития, но подготвеният дух ще ги посрещне в готовност, и тогава ще бъде лесно да се избегне шокът на неочакваността, шок, можещ да предизвика парализа на нервите. Даже чудесата, когато те стават очаквани, вече няма да поразяват болезнено съзнанието и ще позволят те да бъдат посрещнати в пълна готовност. Добре е във въображението си мислено да си представяте идващото бъдеще и, така да се каже, да прорепетирате спокойната и съдържана среща с него. Можете да си представяте всички мислени варианти, поддържайки мисленото равновесие. Говорейки изобщо, мисленото поведение пред лицето на възможните явления, установено отрано, ще позволи да се посрещнат достойно и в пълно въоръжение най-поразяващите или сложни обстоятелства. В тези случаи астралът се стреми да изпада в необуздан възторг или объркване, или други крайности, но той може твърдо да бъде поставен в здравите рамки на сдържаността и самообладанието. Само че всичко това трябва да се направи отрано и тогава нежеланото неравновесие ще може лесно да се избегне.

1970 г. 220. (М. А. Й.). Ето, някой е изчерпил всички теми, някой пък очаква вдъхновение, докато в същото време за вдъхновение не е нужно да се ходи никъде. Нужно е само да се утвърди непрекъснат ритъм и тогава така нареченото вдъхновение или способност да се твори ще идва свободно и естествено, без всякакви измъчени усилия. Можете да се учите от слънцето, което изгрыва неизменно всеки ден.

1970 г. 221. (Гуру). Приятели мои, радостно ми е да усетя и да зная вашето постоянство и преданост. Да, ще бъдете приближени според полезността и предаността. Настъпва времето, когато ще можете да пожънете обилно и плодотворно от всички ваши усилия, стремежи и желания да поработите с Владиката и с нас за Общото Благо. Нито едно усилие в това направление няма да пропадне напразно, но всички усилия ще принесат своите добри следствия. Не тези, които са забравили и са седели с отпуснати ръце, а вас, тружениците на нивата на Светлината, първи ще Призоват за действие. И този Зов ще прозвучи в тона на радостта и пламения възторг на духа. Бъдете благословени.

1970 г. 222. (5 април). Еманациите на печал правят печално и обкръжението, а на радост - обратно. Излъчванията на човека въздействат и преобразяват света. По-добре е сам да преобразяваш хората, отколкото да се преобразяваш под техните затъмнени въздействия. Нека дори състраданието да не превръща Светлината в тъмнина. Нима йогът може да бъде ветропоказател за чуждия вятър. Тънка е границата на разпознаване между въздействието на пространствената нота или токове, и астрала на двуногите. И как може да се подчинявате на въздействията на човека, не подчинил беснеенето на астрала на своята воля? Още един път Казвам: пазете равновесието.

1970 г. 223. Искам да издигна съзнанието над бездната на живота и през цялото време да го държа над течението на потока на ежедневието. Тази задача не е лека, особено когато световното нагнетяване е толкова огромно. Но не трябва да бъдете въвлечени във фуниите на земните вихри: ще затъмнят разума и ще лишат от равновесие. Ще бъде грешка да се счита, че отсъденото Царство на Светлината внезапно ще се спусне на Земята. Ще се наложи още много да се преживее, преди то да се утвърди. Съвременното състояние на човека е още толкова далече от това, че без сътресения няма да се влезе в предназначенията бъдеще. И от самото човечество зависи с какви страдания ще се наложи да се плати входа. Но настоящото състояние не може да продължава повече, тъй като води към непредсказуемостта. Където по-бързо приемат бъдещето, там няма да са нужни катаклизми. Където приемат напълно, там Новият Свят ще влезе спокойно и мирно. Но крепителите на тъмнината и противоборството на Светлината ще бъдат принудени да напуснат планетата. Страшно време на планетни размествания и пълно преустройство на целия живот.

1970 г. 224. (6 април). Когато влезете в потока на събитията не забравяйте, че установеният с години ритъм остава неизменен за цялото бъдеще време. Не е трудно във вихъра на събитията да забравите за ритъма и да се поддадете на въздействието на преходните явления. Но ритъмът е по-важен от всичко, тъй като позволява да се удържа постоянството на Общуването. Вълните на събитията ще преминат и ще се заменят с нови, но Сребърната Нишка е над всичко, което преминава покрай съзнанието, над плътния и Тънкия светове. Колко често ви се иска да приемате като нещо здраво утвърдено мяркащите се вълни на външните явления, особено ако те са скъпи на сърцето, но Аз Съм Алфата и Омегата, и само върху Мен може да се строи здраво или да се утвърждава. На пръв поглед напрегнатият, активен и пълен с енергични действия живот е и това, върху което би могло да се опрете. Но Огнената действителност е съсредоточена в невидимостта, в Огнения Свят, а плътната видимост е само слабо, изкривено и невярно отражение

на Висшия Свят. И все пак, независимо на това, плътният свят е свят на причините, а Тънкият – на следствията, а Огненият е синтез на това, което е достигнато от духа в двата първи и което е събрано в тях за съзнателен живот в последния.

1970 г. 225. (М. А. Й.). Нека чудесният облик на бъдещето да не закрие всички трудности по утвърждаването на новото съзнание сред участниците в Новия Свят. Съзнанието не може изведнъж да вмести в себе си всичко това, което е нужно за разбирането и приемането на Учението. Пътят ще бъде прокаран от науката и най-близките открития на бъдещето. Учението на Живота и науката ще тръгнат ръка за ръка. Ще се прекрати вечната борба между двете антагонистични направления - духовното и материалното. Хората ще разберат значението и на материята, и на духа, и невъзможността те да бъдат отделени едно от друго. Всичко ще застане на своето място и всяко явление ще заеме принадлежащото му място в общата схема на нещата.

1970 г. 226. (Гуру). Е какво пък? Това е напълно правилно, в бъдещето трябва да се влезе с добре усвоено знание за човешката природа. Наивното умиление от маски не подхожда за строителството на живота. Но това знание няма да бъде осъждане, а отчет на възможностите на всеки приближил се. И грешките ще бъдат по-малко, а също и очарованията и разочарованията. Ще има просто познаване на човека. Обикновено хората или биват окичени с достойнства, каквито нямат, или пък им отнемат тези, които имат. Получава се изкривяване на действителността. Нужно е непредвзето знание за човека. И тогава вече няма да има възможност някой да бъде обременен с незаслужено доверие или да бъде оскърбен с недоверие.

1970 г. 227. (Гуру). Всяко превозване на картините е безусловно вредно. И все пак понякога ги превозват. Даже е имало художници-передвижници. Ако ползата от тяхното съзерцаване надвишава ущърба, нанесен на платната, то придвижванията са допустими и особено ако опаковката и превозването са в надеждни ръце. Отдалечеността на разстоянията също трябва да се отчете. Близките разстояния не са толкова вредоносни, и по-добре превозването да не е в студено време на годината. Разбира се, това е допустимо като изключение.

1970 г. 228. (9 април). Строим своето бъдеще в настоящето. Такова разбиране изключва грешките и отстъпките пред своите слабости и недостатъци. На нищо преходно не трябва да се отдава своето сърце. Грижата е за непреходното.

1970 г. 229. (10 април). Повтарям: трябва да се отвори възприемчивостта на сърцето към идващото щастие. А тъй като старото съзнание не може да бъде завлечено в отсъденото и настъпващо бъдеще, то се заменя с ново, когато е съблюдавана формулата „отвърни се от себе си“. Това самоотвърщане е безсмислено без приближаване до своята Йерархия. Така че процесът на преображението се изгражда върху отричането от себе си, от своето самолюбие и личност, и плътното присъединяване към Ръководителя. И тогава предишното няма да бъде припомняно и няма да дойде повече на сърцето. Моят Свят и неговите възможности ще заменят всичко това, което по-рано е занимавало съзнанието и е съставлявало вътрешния свят на човека. Именно трябва да бъдете готови да оставите всичко и да последвате Призовалия.

1970 г. 230. (М. А. Й.). Трябва да се почувства колко скъпи са ни верните и предани души, и особено умеещите да обичат. Те са също толкова нужни

на нас, както и ние на тях. Нуждата един от друг е взаимна. Учителят или наставникът без ученици вече не е такъв, точно както и учениците, нямащи Учител. Но според полезността и нужността е и взаимното притегляне. То е законно, тъй като е основано на магнитната взаимовръзка.

1970 г. 231. (Гуру). В тона на пълно доверие към изпращаните думи ще строим своите най-близки планове за бъдещето. Колелото на събитията се търкаля по-бързо от бързото. Да се навлезе в това бъдеще в пълна готовност - значи да се вземе най-дейно и съзнателно участие в него. Ще вземат и други, но не в цялата пълнота на сътрудничеството с Йерархията на Светлината. Нека Очите и Сърцето да бъдат отворени към огнената неизбежност.

1970 г. 232. (Гуру). При приближаването на сроковете количеството на изпращаните знаци започва да се усилва. Но даже основавайки се на тях не може да се назове нито деня, нито месеца, нито годината, тъй като това винаги ще бъде грешно. Същото това обстоятелство задължава да се пребивава в постоянна готовност, при запалени светилници. Ако готовността преминава в активно и дейно очакване, то и това е добре. Най-добре е да не се угасяват огньовете на духа в безразличие и бездействие.

1970 г. 233. (М. А. Й.). Нека съзнанието да бъде отворено към Лъча. Възприемчивостта или откритостта на сърцето е непременно условие за възприемане. Предишните неточности във възприятията не могат да служат като препятствие за новото разбиране. Планът е подвижен. Може да има най-неочаквани изменения. Готовността включва в себе си и разбиране на възможността за най-бързи промени на всички условия.

1970 г. 234. (13 април). Защо едни хора боледуват много, а други не? Всеки до известна степен се явява свой собствен лекар. При съзнателно отношение към силата на своите мисли и възможности да се въздейства на своя собствен организъм могат да се избегнат много отпадания на силите. Содата помага да се поддържа равномерността на горенето и успокоява въставащите центрове. Млечната храна е много полезна. Изпращането на мисли към заболелия орган с цел да се повиши пулсацията и да се предизвика прилив на кръв към него и топлина обновява тъканите и съдейства за възстановяване на равновесието. Първото условие е да не се поддавате на болестта и да се борите с нея докрай, тоест до оздравяването. Мнозина боледуват, надявайки се на лекарите и на лекарствата, но подчинявайки се безволно на болестта, като не мобилизират своята собствена психическа енергия, те не използват напълно ресурсите на своя организъм. Някои заболявания се поддават прекрасно на самолечение, но други са много упорити. Добре е да се утвърди привычката да се борите с болестта дотогава, докато тя не отстъпи. Здравото тяло, както и крепостта, се нуждае от охрана и защита. Психическата енергия и мисълта могат да служат като надеждна охрана на здравето на тялото.

1970 г. 235. (М. А. Й.). Добре е един път и завинаги твърдо да се реши да се върви, без да се променя крачката при всички и всякакви условия: каквото и да се случи, каквото и да стане, каквито и мисли или възприятия да проникнат в съзнанието, крачката на напредъка остава неизменно ритмична и твърда. Иначе всевъзможни отвличащи обстоятелства или неуспехи, или нагнетяването на

тъмнината могат да задържат. Движението по пътя продължава независимо от всичко и въпреки всичко.

1970 г. 236. (Гуру). Близостта на Учителя се постига ако Учителят е поставен над всичко. Отдавна вече е Казано: „Ако някой възлюби някого или нещо повече от Мен, не е достоен за Мен“. Тази формула остава жизнена и сега.

1970 г. 237. (14 април). Хората се привличат към горящото сърце, стремяйки се да получат от него. И получават. Но за запаленото сърце да живее в света е по-трудно, отколкото на спящото. И получаващите не мислят за това, че давайки им Светлина и топлина даващото сърце може би само страда и страда повече и по-дълбоко от тези, които получават от него. И все пак, колкото и да е тежко на този, който е способен да дава, той е длъжен да прави това даже тогава, когато му се струва, че вече няма нищо за раздаване. И е тежко и мрачно наоколо, и няма нищо, даващо радост. Но ето те чакат, те молят, те искат да получат поне малка частица благо. На тях трябва да се даде, отлагайки настрана своите огорчения и тежести. Когато даващият дава, бидейки сам в нужда и страдайки, това ще бъде истинско даване на благо. Но даващият от излишъка и препълнеността на сърцето със Светлина няма тази заслуга. Има я даващият във велика нужда и страдание, и сам нуждаещ се от помощ.

1970 г. 238. (М. А. Й.). Когато е непоносимо тежко помислете за това не приемате ли върху себе си част от Бремето на Владиката и не споделяте ли Неговите усилия. Ако това е така, то знайте и това, че споделящите тежестта на Бремето на Владиката ще споделят и Неговата радост в Дните на отсъдената победа на Светлината.

1970 г. 239. (Гуру). По причините може да се съди за следствията, но при условие, че действително се знаят тези причини. Външно те често не са забележителни с нищо, но вътрешното им значение може да бъде неизмеримо. В Юдея са разпънали трима: двама разбойника и третият - Исус. И дотогава също са разпъвали. Събитието външно е същото като случилите се по-рано. Но следствията от това, на пръв поглед незабележително събитие, не са изчерпани и досега и няма да бъдат изчерпани даже тогава, когато преминат луната и слънцето.

1970 г. 240. (15 април). Ожесточаването на човешките сърца е твърде характерно за края на Кали Юга. Този процес е всепланетен. Невероятна, нечовешка жестокост се проявява на много места и се съпровожда с кръвопролития, безсмислени убийства, мъчения и всевъзможни насилия. А там, където външно всичко е тихо и спокойно, се проявява чудовищно равнодушие към човешката мъка и страдание. А мъката и страданията сега са както никога. Не е добре в света.

1970 г. 241. (М. А. Й.). Утвърждавайте се и вие в Светлината всекидневно, „тъй като тъмнината е огромна“. Тъй като стихииите са излезли от бреговете, тъй като неравновесие разтърсва планетата и мракът я е обвил. И колкото и ярко да се разгаря във вас Светлината, тъмнината настъпва упорито и е нужно да се приложат много сили, за да не се допусне нейното угасване. Всяко добро начинание се обръща откъм неговата сенчеста страна. Всяка светла мисъл преднамерено се гаси от тъмните. Трудно време, изискващо напъгане на всички сили на духа. И на нас също не е леко. Дори може би е много по-трудно, отколкото на вас. Дръжте се, скъпи. Сроковете приближават.

1970 г. 242. (Гуру). Добре е от време на време върху лавицата на опита да се полагат различните уроци на живота. Нищо, че понякога те са много горчиви. Затова пък те прекрасно въоръжават за всички случаи на живота. Особено ценно е познаването на човешката природа. И приятелите, и враговете - всички са се постарали да обогатят опита по познанието на човека. Ще им бъдем благодарни за такава ценна наука, тя в бъдеще ще помогне да се избегнат много грешки. Да се познава човекът - какво огромно достижение!

1970 г. 243. (16 април). Духът иска да се измъкне от железния пръстен на плътното обкръжение, тъй като се изтощава и измъчва в него. “Тъй като всичко е суета и изнуряване на духа”. Зрящият се изнурява, слепият благоденства. Въпросът е: какво е по-добре - да се изнуряваш ли, прозрял, или да бъдеш доволен в слепота? “Тъй като в многото мъдрост има много печал”. Но защо тогава мъдрият се стреми да умножи мъдростта, знаейки, че по този начин “умножава и скръбта”? Но е Казано също, че “радостта е особена мъдрост”, тоест мъдростта принася не само скръб, но и радост. Но тази радост не е от този свят, тази радост е свършена. Висшите Сфери на Надземния Свят звучат с радост, несравнима с нищо на Земята. Докоснал се до нея, вече е невъзможно да я замениш с несвършената, нездрава и преходна земна радост.

1970 г. 244. (М. А. Й.). Колко несбъднали се Обещания! Заради какво? Заради това, че Планът се е изменил ли, или възприятията не са били верни, или Обещалите не са изпълнили това, което е било Обещано? Трябва да се помисли над това. Има и още една причина: Апостолите са очаквали Пришествието, тъй като Сам е Казал, че ще Дойде. Била е дадена надежда. Не затова ли, за да бъде тя Факел на Светлината, устремяващ в бъдещето? А Обещаното Пришествие все едно ще се състои, само че не в тези детайли, в които са го очаквали (в които го очакват) последователите на Христос.

1970 г. 245. (17 април). Говорейки по същество, целият Път се заключава в разширяване на съзнанието, и краката тук нямат връзка, тоест не от външното движение, а от вътрешното състояние се определя напредъкът по Пътя. Това не е толкова трудно да се разбере и все пак, независимо от простотата и достъпността на това разбиране, хората в търсене на Светлината винаги се стремят нанякъде, за да могат да намерят този Път някъде вън, а не вътре в себе си, макар че отдавна вече е Казано, че “Царството Божие е вътре във вас” и не е нужно да се ходи никъде и никъде не е нужно да се търси, освен само в дълбините на своето собствено същество. Всички търсения вън не са довели до нищо. “Аз Съм Пътят, Истината и Живота”, но “Аз Съм във вас, а вие сте в Мен”, и следователно трябва да се търси вътре. Може ли да се търси в книгите? Книгите помагат за разкриване на своята собствена същност. Значи от неизбежността на самопознанието никъде не може да се избяга. Отдавна вече е Казано и за съкровището на сърцето. Сега към него се прибавя “Чашата” - носител и хранилище на всички натрупвания, и като достижение на бъдещето - огнените центрове. Всичко се съдържа в човека. Висшето създание на Космоса съдържа в себе си всичко. Човекът е Алфата и Омегата на Битието. Може да се търси и на Далечните Планети, но няма къде да се избяга от самия човек - носителя на всички постижения и знания, които са били, са или ще бъдат.

1970 г. 246. Много тайни има в живота на Архата. Много Знаят Нашите Посланици. С мярката на съзнанието на обкръжаващите или на тези, които Те Срещат, бидейки в света, не може да се определи и не може да се види Тяхната дълбочина, и няма да се проникне в тайната на Техния живот и на връзката им с Йерархията на Светлината. Едно може да се каже: Техният живот тече под знака на необикновеното и чудесното. Нека зрящите да знаят и да видят, че за Нас няма невъзможно или поне в обичайното разбиране на тази дума.

1970 г. 247. (18 април). Отчетливостта и завършеността на мислите, отнасящи се до Учението, проявени по време на сън, показват доколко са силни в Тънкия Свят мислите, приети и утвърдени в бодърстващо състояние. Те ще съпътстват заминалия от земния план и след освобождението от плътното тяло. Те са негови приятели или врагове в зависимост от природата на тези мисли. Да се съблюдава мисълта е основна задача на ученика. Мислените натрупвания са негово неотнимаемо достояние. Именно не случайните, а обмислени мисли стават спътници на преминалия в другия свят дух. Особено силни са привичните мисли, вкоренили се в съзнанието на техния породител. Те или ще го възнесат нагоре, във Висшите Сфери, или ще го низвергнат в низшите слоеве на астрала. Възнеса и низвежда мисълта. Невидима и отричана на Земята, тя господства в Надземния Свят, тъй като там всичко се движи от мисълта.

1970 г. 248. Напътствените молитви за заминаващия си от Земята говорят за необходимостта от напътствия. И действително, може да се напътства отново преминалия в Тънкия Свят, сякаш набелязвайки неговите първи крачки. Разбира се, истинското напътствие се съобразява с характера и природата на освободилия се от тялото дух. Добри са и молитвите. Събуждайки се от сън (след заминаването в Тънкия Свят) той може да реализира изпратените му мисли и те да облекчат неговия път. Често умрелите показват пълна обърканост и неумение да се ориентират в новата обстановка. Напътствието може да помогне много и много да облекчи.

1970 г. 249. (М. А. Й.). Хората в своето болшинство заминават в онзи свят съвършено неподготвени за неговите условия. Помощта от страна на тези, които знаят, ще бъде твърде нужна. Помагайте навсякъде, където можете да помогнете, където може да прелети мисълта.

1970 г. 250. (Гуру). Отчетливостта, яснотата и краткостта на изразяваните мисли е достъпна за малцина. Това качество на мислите може да се задълбочава още и до такава степен, че мисълта да придобие краткостта на отчетлива формула. Обърнете внимание на отчетливата формулировка на мислите на Христос. Нека много от достигналите до нас да са изкривени, но дори независимо от това се усеща цялата отчетливост и яснота, позволяваща на тези формули сякаш да се врежат в съзнанието. Трябва да се учите да мислите отчетливо, кратко и красиво.

1970 г. 251. (19 април). Не е трудно да си представите с какво е изпълнена обкръжаващата атмосфера психически. Човешките чувства и мисли се вливат в пространството и със своето задушавашо действие действат ужасяващо на самите отровители. Особено тежко действат на чувствителните организми. Самозащитата облекчава положението, но е невъзможно да се изолирате напълно от тези отровни въздействия. Отровен е въздухът, който се налага да се диша.

Човешките стълпотворения са особено опасни с тези наслоения, които се създават около тях от недисциплинираното и тъмно мислене. Колкото по-чувствителен е организмът, толкова по-силно е желанието да избяга от отровената атмосфера. Кръгът на безизходицата е такъв доколкото това се отнася до външните условия и обстановка. Вътрешна безизходка няма, тъй като Общуването с Йерархията я разрушава. Духът не може да бъде затворен в безизходно положение. Мисълта пробива всякакви прегради, но все пак се налага кармичната неизбежност на плътните условия да се изтърпи. Но за всичко си има време и срок.

1970 г. 252. (20 април). Ако можете да се научите да удържате в съзнанието всичко, което духът вижда и чува, потапяйки се в Тънкия Свят по време на сън, това би било много голямо достижение. Това е вече висока степен на ученичеството. Доколко е трудно това, всеки знае от собствен опит. С времето сънищата придобиват стройност и последователност. Нощта и сънят не са за сън, а за работа на другия план. Плътното тяло си почива, тънкото работи. Успехът в това направление се достига бавно, тъй като отсъства координация на проводниците. Напрежението е неизбежно, но не трябва да се напругате прекалено, тъй като това е опасно.

1970 г. 253. (М. А. Й.). Колкото и трудно да се стича животът, все пак трябва да се живее. Тогава не е ли по-добре да се съблюдава достойнството на духа и да се изпълняват условията на ученичеството. Земното съществуване е твърде кратко, за да бъде прекарано безполезно. Последствията и резултатите от целия земен труд се жънат в Надземното. Затова са толкова важни и трудът, и стремежите. Потрудилият се ще пожъне обилно. Устременият ще получи според силата на огньовете на устрема. Желаетият знания там ще придобие това, което не е могъл да постигне в плътния свят.

1970 г. 254. (21 април). Мислените беседи с близките на сърцето духове могат да се водят без да се съобразявате с разстоянията и с много други условия. Такава беседа е безусловно полезна, ако са изключени оплакванията, жалбите и недоволството. И ако реакцията невинаги е явно осезаема, то все пак контактът не може да остане без последствия. Преди всичко той ще укрепи пространствената връзка, после ще донесе отговори на някои въпроси, може би не веднага, след това невидимо ще привлече с магнитната сила на мисълта нужното знание. При такава връзка в съня се случва много поучително. Цялата наука се заключава в това, как да се проведат тънките впечатления в земното съзнание.

1970 г. 255. (М. А. Й.). Любовта дава право на много неща, дава право на това, което не може да се постигне с никаква медитация или упражнения. Тя утвърждава най-близкия подход. Умеещото да обича сърце усеща правилно че близостта, постигната чрез любовта, служи като гаранция за съвместната работа в Надземния Свят. Това право е неотнимаемо, ако се основава на пламенно, здраво и издържало всички изпитания чувство.

1970 г. 256. (Гуру). Ако на Земята се наброяват повече от три милиарда въплътени хора, то колко ли такива се намират в Тънкия Свят в развъплътено състояние! Очевидно е, че много пъти повече, тъй като развъплътеното състояние обикновено е по-продължително от въплътеното. Трудно е даже да си представите тези огромни маси хора, а също и положението на духа, оказал се сред тези тълпи и не знаещ към какво и към кого да се устреми. Действително, не е трудно да се

обърка. Затова е много важно да знаете накъде и към кого отивате и кой именно ще бъде фокусът на притегляне на вашето съзнание. „Вървящият към отците с тях ще пребъде“. „Вървящият към Мен - с Мен“. Но трябва непременно да се знае твърдо, определено, непоколебимо към кого именно е устремено сърцето. Тогава не може да има случайно или нежелателно притегляне. Но този устрем трябва да бъде утвърден на Земята и не случайно и не временно, а един път и завинаги. Дошлият при Владиката идва при Него завинаги. Така човек утвърждава своя надземен път на Земята.

1970 г. 257. (22 април). Ние Насищаме съзнанието на човечеството с близостта и неизменността на настъпващите промени. Те се извършват стремително по Закона за ускорението и нарастване на напрежението. И техният характер ще бъде такъв, че никакво противодействие няма да спре процеса. Старият свят все още може да противодейства на човешките усилия, но пред Космическата Сила помръква. Колко безпомощни пред мощта на изведените от равновесие стихии се оказват хората с всичките свои постижения. Силата на Космическата Воля е непреодолима, мощта на Йерархията на Светлината е непреодолима!

1970 г. 258. (М. А. Й.). Отворете очите и промийте ушите си - възприятията трябва да постъпват не затъмнени от боклук или от каквито и да било лични съображения, съмнения или недоверие. Навлязохте в особено време. И контактът с нас нека да бъде особено здрав. Входът в Новия Свят не е толкова широк, че да могат да влязат всички. Не всички ще влязат. Някой ще остане зад неговите врати, сред заминаващите. Очистването на планетата от последната заминаваща си раса ще бъде етап, предшестваш настъпването на Века на Майтрейя. Напрежението на пространствените енергии е огромно!

1970 г. 259. (23 април). Времето сега не е такова, че да може да се занимавате със странични дела! Съзнанието се подготвя отрано за това, което идва. Ще бъде късно да се готвите, когато огнените вълни се устремят към Земята. Всички постройки, не утвърдени върху Основите, ще се разпаднат. Разрушението ще бъде огромно. Старият свят ще си отиде в невъзвратимото, за да не се върне никога повече.

1970 г. 260. (М. А. Й.). Ние оправдаваме даже грешките, ако се извършват в името на Новия Свят, но не оправдаваме нищо, извършвано в името на стария. Космически старият свят вече е лишен от основа. Гърчовете на заминаващия си свят и всички опити да се удържи на планетата няма да му помогнат да устои. Реакцията на изместването е необратима.

1970 г. 261. (Гуру). Разпространяването на новите идеи и овладяването на човешките сърца се осъществява с посредничеството на мисълта. Мисълта не познава нито прегради, нито разстояния. Тя не може да бъде спряна. Здравината и силата на тези идеи е в това, че техните корени се намират в Надземния Свят, докато в същото време старите, измествани идеи са лишени от тази основа. Те, както се казва, са изживели себе си. Затова и рушенето на всички постройки върху предишните разрушени основи вече е неизбежно. Победата на новите идеи е обезпечена от тяхното съответствие с изискванията на еволюцията.

1970 г. 262. (М. А. Й.). Приближаването на събитията ще позволи да се отнесете вече към всичко с разбиране за случващото се. Нагнетяването на

енергиите върви до известен предел, след който идва разреждане, очистиращо пътя за напредъка на еволюцията. Всяка преграда предизвиква противодействие, което в края на краищата я помита. Никакви интриги на враговете и усилия на стария свят не лишават нашата Родина от нейното щастливо победно бъдеще.

1970 г. 263. (Гуру). Попитайте сърцето си и то ще каже, че не е време да се потапяте в личните интереси, когато световните задачи излизат на сцената, разтърсвайки всички лични постройки и грижи. Не е време и не е място за всичко, което не е съвременно на момента. Сега грижата е една - да се присъедините към Йерархията на Светлината и изцяло да навлезете в Нейните грижи за планетата и населяващото я човечество. Какво можете да направите вие, малките, незабележими хора, живеещи далеч от течението на външните събития? Да се присъедините напълно с мисъл и сърце към нас и да ни помагате със своята психическа енергия в устройването на света. Нужни са ни много помощници, те са толкова малко у нас.

1970 г. 264. (Гуру). Трудът за преобразяване на света е безкраен, тъй като предел на еволюцията на битието няма. Затова трябва да се готвите за труд, нямащ край и продължаващ във всички светове. Мнозина мечтаят за отпих в Надземния Свят. Отпихът е нужен за възстановяване на силите, но Великите Духове не Познават покой. Подражавайки на Тях и следвайки Ги и учениците на Великите Учители не се стремят към покой. Не за покой, а за непрестанен труд мислят те. Съзнателният вдъхновен труд е наградата на героя.

1970 г. 265. (М. А. Й.). Да споделяте своето духовно достойнство е едно, но да опустошавате своето съзнание и неговите натрупвания с неудържимо раздаване е нещо съвсем друго. Учението говори за мъдрост на даването, след което винаги идва възстановяване на изразходваната психическа енергия. Особено трябва да се избягват съзнанията, които приличат на пробита бъчва - колкото и да наливаш в нея, все е малко, тъй като е невъзможно да бъде напълнена. А такива съзнания понякога са много вискателни. Но още по-опасни са психическите вампири. Поглъщачи на чужда енергия. Те трябва да се избягват като чума. Аурите на болшинството хора са мътни и съприкосновението с тях винаги обременява Носителя на Агни. Цитаделата на духа се охранява мъдро. Ученикът, разпилял непредпазливо запаса от своята психическа енергия, няма оправдание.

1970 г. 266. (Гуру). Когато външното започне да влияе силно и обременяването с обстоятелства и с хора се усилива, енергиите на духа се събират вътре. Така се усилива духовният доспех. Обикновено те могат да бъдат разпилени навън и по тях може да изтича Агни. Но събрани вътре и затворени, те ще дадат нужната защита и сила за противостояне на външния натиск. Животът на духа е много сложен. Той изисква голямо внимание си и грижливо отношение към себе. Много е трудно да се придобие духовното съкровище, но още по-трудно е то да бъде задържано.

1970 г. 267. (27 април). Всичко ще премине, но натрупванията на духа ще останат с нас, а също и звената на Йерархичната Верига, с които сме се свързали. В Безпределността на битието е намерена здрава опора и непоколебима основа на живота - Стълбата на Йерархията: по-близка от близкото, по-висока от високото, по-здрава от здравото, по-нужна от нужното и щастие, по-високо от земното.

1970 г. 268. Преходното време от Кали към Сатия Юга е значително с това, че Вратата за приближаване към Йерархията на Светлината са отворени широко. Когато се извърши Преходът, те отново ще се затворят. Тези, които са съумели да се приближат и да установят най-близка връзка, ще запазят тази Близост за цялата Юга, но тези, които не са се доближили, ще бъдат принудени да се приближават и издигат, и завоюват всяка крачка от подхода към Твърдината, нямайки това преимущество. Сега моментът е важен именно с широко отворените и давани възможности. Да се изпуснат те - значи да се изпусне нещо твърде значително и неповторимо. Най-напрегнатият период на Прехода, толкова тежък и труден, е наситен в същото време и с най-чудесни възможности за най-високи достижения. После стихииите ще влязат в брега, животът ще се подреди - щастлив, мирен и светъл, но Вратата в Сферите на Светлината, разтворени сега, напълно ще се затворят за бързо навлизане. Тези, които са били с Нас в минутите на нужда и напрежение, когато земното Бreme е било неимоверно тежко, ще запазят правото си да споделят Нашата радост така, както са споделяли тежестите на заминаващата си Юга. За останалите оставащи на планетата входът ще бъде, разбира се, достъпен и всички ще вземат участие в щастливия и светъл живот, когато мирът ще се спусне на изстрадалата Земя и в човешките сърца, но съкровената Близост с Йерархията на Светлината все пак ще се наложи да се заработва и утвърждава с ръката и крака човешки, тоест със съзнателен труд, устременост и работа над себе си. Никой от останалите няма да бъде отхвърлен, но ще се наложи да се приближават стъпвайки със своите крака и прилагайки усилия в условията на мирно време. Ще има просветление и преображение без край, докато не се затворят Вратата. Но когато те бъдат затворени, процесът на преображение на човешкото съзнание ще влезе в обичайното русло. Небивалото време на Прехода е отбелязано с небивали трудности, а също и с небивали възможности за всеки огнено устремен дух.

1970 г. 269. (М. А. Й.). При преустройството на света и изместването на заминаващите енергии всички отпадъци, всичко тъмно, всичко подлежащо на замяна се напруга за проява на своя потенциал. Но се напругат също и Светлите Сили и всички воини на Благото и Светлината, утвърждавайки противоположните явления. Възможностите се увеличават стократно - както да се издигнеш към Светлината, така и да пропаднеш в бездната. Пътят на подема е облекчен, но затова пък се облекчава и падението. И вече има толкова стремително търкалящи се към пропастта съзнания. Двуполюсността на възможностите е обусловена именно от сблъсъка на полярностите. Никой не се замисля защо понякога е така непоносимо тежко на сърцето. Тъй като сърцето отговаря и носи за всички Бремето на света; но сърцето, слято с Йерархията, носи това Бreme съзнателно, разделяйки по този начин натоварването на Великото Сърце и облекчавайки според силите си Неговото непосилно Бreme.

1970 г. 270. (Гуру). И ако даже водата дълбае камъка, то всекидневният устремен труд в Името на Йерархията на Светлината не може да не донесе своите сияйни достижения. И не сега, в мрачините на часа преди разсъмване, а в блясъка, светлината и сиянието на деня ще бъде видно огромното поле на жътвата. Посялият непременно ще пожъне. Дано само този посев да е бил добър. Семената, посяти в уреченото време, ще дадат особено обилни кълнове. Нощта не може да

продължава вечно. Тя непременно ще се смени със сияйния Ден на настъпване на Новия Век.

1970 г. 271. (М. А. Й.). Тъмнината е противоположният полюс на Светлината, а нещастieto и мъката - на щастieto. По противопоставянето може безпогрешно да се съди за величието и Светлината на настъпващото бъдеще на човечеството. Като се познава Законът за полярността и за мрака в края на Кали Юга, може с увереност и знание твърдо да се каже, че Светлината на бъдещето е огромна, толкова огромна и ослепителна, че в нейното сияние ще потънат и ще се забравят тежките дни на печал и скръб преди отсъденото Разсъмване. Владиката ще Дойде, ще настанат Дни на Щастие. То е в духа. Тези, които са от духа ще изпитат цялата негова дълбочина. Живейте със съзнанието за бъдещето, в него е всичко. Не в миналото, не в настоящето, а в бъдещето е завещан небивалият Чертог.

1970 г. 272. (Гуру). Приятели мои, Владиката ви Нарича воители. Замислете се за смисъла на тази дума. В нея има и мъжество, и самоотверженост, и готовност, и събраност, и признаване на вoждa, и способност да защитавате и да се защитавате, и връзка и единение с всички други воители на Светлината и Владиката Майтрейя, и противостояне на тъмнината. Не може с думи да се изчерпи цялата дълбочина на значението на това понятие и на тези задължения. Твърдостта и устойчивостта на цялата войска се обуславят от твърдостта и устойчивостта на всеки воин поотделно. Всеки е поставен на своето място и всеки има своята задача, и всеки трябва да я изпълни безусловно. В съответното време всеки ще отговаря сурово. И благо на този, който ще може да каже, че е направил всичко, което е било възможно в човешките сили да се направи.

1970 г. 273. (М. А. Й.). Постоянството на нови постъпления от мисли е показател за постоянството на напредъка по Пътя, когато самият процес на движението разкрива все нови и нови гледки. Така потокът от нови възприятия няма да обеднее докато продължава придвижването. Не трябва да се спирате: постъпленията ще се прекратят. В постоянството на движението по Пътя е ключът от към потока на непрекъснати възприятия от пространствени мисли.

1970 г. 274. (Гуру). Всички ще почерпят от Фокуса на Единната Светлина. Друг Източник няма. Черпят и от фокуса на тъмнината, но те не са наши. За нашите Източникът е един - Йерархията на Светлината. И колко здраво трябва да се прикрепите към Нея, за да не се поддавате на въздействието на тъмнината! Двата полюса действат мощно. Притеглянето е по съзвучие. И колко грижливо и твърдо трябва да се очисти съзнанието и сърцето от всякакъв боклук, за да не се проявяват нежеланите привличания. Първо е очистиването, после озарението, и преображението, и постоянното пребиваване в Светлината.

1970 г. 275. (28 април). “Дръжте Моята Ръка като котва. Освен нишките на сърцето няма нищо”. Аз Считам за целесъобразно и нужно да се приемат за неотклонно изпълнение правилата на живота, написани за ученика: постоянно на Лика на Учителя в сърцето, постоянно на контрола над мислите, чувствата и постъпките, постоянното си утвърждаване като пътник по Великия Път в Безпределността и като временен гост в плътния и Тънкия светове, постоянно осъзнаване на Великото Присъствие, постоянно следване на Владиката, осъзнаване на себе си в двата свята.

1970 г. 276. (1 май). От време на време може да се отбелязва как съзнанието неотклонно се разширява и хоризонтът се разгръща. Установеният ритъм носи. Ритъмът обезпечава неотклонност на напредъка. И става вече трудно да си представите, че мнозина не само нямат никакъв ритъм, но дори не се стремят наникъде и не желаят нищо извън пределите на обикновените желания. В това се отличава ученикът от обикновения човек. В главното направление ученикът пребивава в сферите на необичайността. Необичайното го привлича: обединяването в съзнанието на двата свята го въвлича в сферата на необичайното. Възможно е много грижливо да се отбелязва всичко, даже най-малките прояви на Тънкия Свят. Те са толкова много наоколо, ако им се обръща внимание. И колкото повече внимание им се отделя, толкова повече прояви ще има. Трябва да се забелязва всичко. Това не е толкова сложно, ако се отхвърля всичко ненужно и пречещо. Умението да се наблюдава е много ценно и рядко срещано качество. То може да се усъвършенства безпределно. Яснотата на запечатването на образите зависи от развитието на това качество.

1970 г. 277. (М. А. Й.). Колко беден е светът на човека, не знаещ за Невидимите Светове! Колко ограничено е неговото мислене! Колко свързан е той от своето невежество! Той не осъзнава това. Животните също не осъзнават, но все пак живеят. Същото е и при хората. Живеят с половината от своето същество, а другата се намира в летаргия. Но преминават последните дни. Гърмът ще събуди спящите. И тогава събудените ще поискат да знаят. И тогава ще настъпи времето на Великия посев.

1970 г. 278. В Тънкия Свят най-малко от всичко подходящи са съвременните дрехи. Те са нелепи в пространството. В тънкото облекло с съчетават простотата и красотата. Можете да си представите нелепостта на вратовръзките, фраките, цилиндрите и така нататък в Надземния Свят. В Сферите на Светлината духът се облича в Светлина и необходимостта от наподобяване на земните облекла отпада. В по-плътните слоеве облеклото е необходимо. И облеклото, и поведението си трябва да се обмислят отрано. А колко неподготвени навлизат хората в онзи свят, където и най-малката мисъл дава незабавно следствие. Добре е ако тя е от Светлината, а ако е от тъмнината? Така също на първо време значение има и въпросът за храната. Тънкото тяло се нуждае от храна и се храни. Помислете, как и с какво може да се храни то? Разбира се, не със земна храна. Но не знаят това и продължават да се хранят по земному, създавайки с въображението привичните храни. Тънкото тяло се храни с аромати, звуци, цветната гама, а също и със Светлината и музиката на Сферите. Плътното тяло се нуждае от земна храна, тънкото и огненото - от елементите на съответстващите планове или светове.

1970 г. 279. (2 май). Безпределното всеместващо пространство има в себе си достатъчно място за всички духове, които го населяват и всички видове минерален, растителен и животински живот. То дава възможност на всеки дух да еволюира в своето развитие и да увеличава своето могъщество безгранично. То дава неограничено от нищо поле за проява на неговата творческа сила, започвайки от най-началните ѝ степени до създаването на планети и цели звездни системи. И колкото и да са духовете, притежаващи творческата мощ на космическия размах и колкото и широко и космично да е това творчество, всеместващото пространство е в състояние да включи в себе си всичко. Стига само това творчество да е в

съгласие с неизменните Космически Закони за еволюционната същност на проявения свят. Мириадите светове в безпределността на пространството служат като свидетелство за това твърдение. Времето е ограничено от Вечността, а пространството - от Безпределността. А Вечността и Безпределността са това, с което и където се проявява животът на духа, където той може да се развива и усъвършенства безкрай. И в Космоса има много обители за проява на живота в цялото многообразие на неговите форми. Има светове, където човешкият дух е достигнал до такава степен на могъщество и сила, която дава право хората в тези светове да бъдат наречени богове. Но всичко това са духове, които някога са били хора. Има и по-високи светове. В Безпределността няма предел за растежа на могъществото на духа. Ние, дошлите от Далечните Висши Светове, Знаем направлението на течението на еволюцията на земното човечество. Ние го Устремяваме в необходимото русло. Ние Знаем степените на развитие на духа и изтънчване и усъвършенстване на неговите обвивки, на плътната, тънката и огнената апаратура, която облича и ще облича в еоните на времето духа. Ние Знаем накъде се насочва еволюцията на земното човечество и го Ръководим. Миналите свитъци на Акаша са отворени пред Нас и бъдещето е отлято в кристализирани огнени, завършени форми. Пътят на еволюцията на земното човечество в бъдещето е Набелязан ясно и отчетливо и е Очертан от Нас. Можещите да вместят Зовем с Нас в това светлозарно, сияещо с безгранични възможности бъдеще.

1970 г. 280. (М. А. Й.). Съчетаването на противоположностите е изкуство на Архата и задача на ученика. Как да съчетае, примири и уравнилеси малкото, ограничено, невесело и мрачно настояще с огненото великолепие на бъдещето и да намери средния път - ето въпросът, който му е необходимо да разреши практически, жизнено. Именно трябва да се намери пътят на равновесието. Не може да се потопите в земното, да излетите в Сияйните Сфери и да пребивавате в тях също е невъзможно, тъй като земното е на Земята. Но да се намери тясната пътека, водеща в живота, все пак е необходимо. Учението на Живота се дава на този, чийто дух се е събудил и чието разбиране е отворено за признаването на двата свята и Учителя на Светлината. А това вече обезпечава и намирането на пътеката на живота, и придвижването по нея. Търсещият намира, на чукация отварят и устременият се достига до това, към което пламенно се е устремил.

1970 г. 281. (Гуру). От думи - към дела, от мечтания - към действителност, от теория - към практика. Такъв е пътят за претворяване на най-горчивото в най-сладко. Бъдещата Епоха на Майтрейя е Епоха на преобразяване на съвременното човечество в това духовно същество, което ще отхвърли от себе си оковите на несъвършенствата на миналото. Без това преображение няма да се влезе в Новия Свят. Но как да се извърши този процес, ако е неизвестна целта, заради която той се осъществява? Затова преди всичко трябва да се разбере смисълът на ставащите в света промени, тяхното значение и обречеността на безвъзвратно заминаващия в миналото стар свят. Не миналото, а бъдещето; не стария свят, а Новия отсега се поставя като цел на стремежите на пробудилото се за действителността съзнание. И сърцето се влага в този устрем. А това, на което се отдава сърцето, придобива особена жизненост, устойчивост и сила.

1970 г. 282. (3 май). Ще дойде време, когато човекът ще достигне такава степен на могъщество на духа, че всичко, което може да създава в своето въображение, той ще твори и в обкръжаващия го свят. Това време е още далече. Но даже и сега в Тънкия Свят той е в състояние да твори. В Девачан тази възможност не е ограничена от нищо, освен от способността на човека да мисли, тоест от пределите на широтата на неговото собствено мислене. Но тази способност е толкова силна, че създаваните от него форми на мисълта стават за него реалност, реалност видима и усещана единствено за него, в която той живее, без да подозира, че това е само плод на неговото собствено творчество. Но всичко това са илюзии на Тънкия Свят. И средният човек, намирайки се в Девачан и не притежавайки никакво могъщество на духа в точното значение на тази дума, там все пак може да твори своето обкръжение. Но става дума за действителното, огнено могъщество, когато духът не в Девачан, а в пространството както на плътния, така и на Надземния Свят, ще твори обективни форми на предмети, вещи и явления, видими от обитателите на тези светове и действително съществуващи също така реално, както съществуват звездите и различните форми на всички видове живот. Към това творчество ви Зова.

1970 г. 283. (Гуру). На известно стъпало ученикът обикновено овладява трите сфери на действителността, било то изкуство, философия, медицина или областта на техническите знания. Но той е длъжен да ги овладее до съвършенство. Погрешно смятат, че ученикът се потапя само в областта на тънките явления и феномени. Да, потапя се, да, изучава ги, но стоейки при това здраво на Земята и усъвършенствайки своето майсторство на чисто земни и материални предмети и отрасли на знанието. За пример не е нужно да се ходи далеч. Леонардо да Винчи в това отношение е бил достоен пример. С ръката и крака човешки и на Земята се постигат най-високите способности на духа.

1970 г. 284. (М. А. Й.). „В миналото всичко е изгорено за Огнената Йога“. Оказва се, че, отказвайки се от миналото и не мислейки за него, и без да си спомня за него, и отрязвайки паметта за миналото, Агни Йогът не само нищо не губи, но напротив, плодносно насища своето съзнание с нови постъпления. Това обстоятелство позволява да се разбира защо много обитатели на Тънкия Свят не само не мислят за своето минало въплъщение, но даже не желаят да поглеждат към Земята. Тънкия Свят дава такъв богат материал за живот на съзнанието, че към земното се губи всякакъв интерес. Но трябва, разбира се, духът да съответства на това.

1970 г. 285. (Гуру). Отказът от личното минало е възможен, но само при условие, че съзнанието се пренася в бъдещето. Новото стъпало на достиженията е по-широко и по-високо от това, което е било в миналото. И не в миналото, в което нищо не може да се измени, но в бъдещето е възможно да се постигне всичко, което пламенно иска духът. В това е чудесната магнитна сила на бъдещето. Пътникът по Пътя в Безпределността знае, че във времето всичко е постижимо. И ако не се е удавало нещо да се постигне в миналото, то в бъдещето при достатъчно упорство и устрем постепенно се преодоляват и най-стръмните стъпала. Животът е чудесно устроен, когато неосъществените качества на духа при стремеж към тях и работа над тях в Тънкия Свят в процеса на „нарастване“ се претворяват вече в

утвърдени свойства, тъй като непостижнатото тук, на Земята, там става постижимо. Устремете се в бъдещето, тъй като в него е постижимо даже непостижимото.

1970 г. 286. (5 май). Ние Имаме достъп до архивите на природата и свитъците на Акаша не са тайна за Нас. Миналата история на Земята е изучена от Нас достатъчно добре. Така също Ние Можем да виждаме клишето на историческите събития от всяка епоха и всеки народ. Миналото лежи пред Нас като отворена книга. И не това минало е изгорено за Огнената Йога, а личното минало, свързващо с едни или други условия на живот, миналото, привързващо духа към своите собствени несъвършенства или към земното благополучие, или към земната слава и богатство, миналото, приковаващо към земните притегляния и пречещо му да се откъсне от тях и да се устречи в бъдещето, и да възхожда от стъпало на стъпало. От такова минало е необходимо да се освободите, тъй като то може задълго да привързва съзнанието и да задържа напредъка на духа. За такова минало не трябва да се оглеждате. Участи на жената на Лот служи като добро предупреждение за опасността от потапяне в такова минало.

1970 г. 287. (Гуру). Трябва да се прояви пълна готовност, за да се посрещнат вълните на идващите явления в пълно равновесие. Трябва именно вътрешно, психически да се подготвите за всякакви изненади. Духът, проявяващ такава готовност, стои твърдо и здраво като гранитна непоколебима скала сред бурното море.

1970 г. 288. (М. А. Й.). Някои емоции, възникващи в съня, текат самостоятелно, без участието на волята в тях и даже въпреки нея. Това състояние трябва да се избягва и да се достигне дотам, че насън преживяванията и емоциите да се контролират от волята. Ще кажат: това е невъзможно, но ученикът знае, че преди лягане за сън, утвърждавайки в себе си мисли за прекрасното, с това пресича много нежелани явления. Това първо. Второ: твърдо установеният нравствен елемент в поведението в бодърстващо състояние определя в значителна степен и характера на сънищата. Вярно, от дълбините на съзнанието могат да изплуват още не изживени свойства и желания, но тяхното своеволие се пресича с гореуказаната настройка. Трето: общото направление на мислите преди заспиване и пълносърдечният устрем към Учителя и Висшите Сфери отварят вход в съзвучните на устрема области. Има и чисто механични средства: аромати, свеж въздух, музика - с една дума, всичко настройващо съзнанието в съответстващата тоналност. Когато цялото същество на човека е напрегнато и звучи на светлоносната вълна на устрема, сънните, или по-точно, тънките възприятия вървят в съгласие с него. Претовареният стомах внася своите рецидиви в сънищата.

1970 г. 289. (Гуру). Реката на живота тече, променяйки през цялото време своя облик. Наблизо отминават водните струи и мяркащата се пяна на събитията, големи и малки, лични и общи. И реката на живота ще продължи да тече така постоянно, без нито една струя да се повтаря. Но на брега седят Учителят и с него ученикът. Двамата гледат към потока, знаейки, че всичко ще премине, всичко ще отмине покрай тях, но Гледаният ще Пребъде вовеки.

1970 г. 290. (7 май). Единствената Наша цел е претворяването на лошото в добро, на по-лошото в по-добро - трансмутация на злото, или преобразяване на живота. Мир вам.

1970 г. 291. (8 май). Мисълта е психическо действие и като такава дава своите следствия. Тези следствия невинаги са видими, особено за физическото око. Но в Тънкия Свят те са видими явно, във всеки случай там са видими пламванията и излъчванията на мисълта. Мисълта, насочена към живо същество, оказва върху него едни или други въздействия. Ако те не се наблюдават, значи мисълта е срещнала противодействие и съпротивление. Свободната воля и особено волята на силния човек невинаги охотно се подчинява на чуждата мисъл. Но е неизменно едно: силната, тренирана воля на Огнения Дух побеждава всички противодействия. Ние не се Намесваме в човешките карми и не Посягаме на свободата на човешката воля. Но на всеки се дава правото да се защитава от тъмните въздействия.

1970 г. 292. (М. А. Й.). Вашето положение е усложнено с това, че се налага да се борите против очевидността, утвърждавайки огнената действителност. Тази действителност са виждали пророците, виждат я провидците, за нея Говорят Учителите на Светлината. Тя е, тя съществува зад плътната завеса на физическата видимост. Когато проглеждате за нея не трябва да се противите на това най-тънко чувствознание. Трябва просто да записвате усещанията и мислите, но без да ги отнасяте към определен срок. Огнената действителност понякога се чувства така ярко, сякаш още малко и ще настъпи. Съвсем вярно усещане, но отнасянето му към определени срокове почти винаги се оказва погрешно, с изключение на преките и точни Указания на Учителя.

1970 г. 293. (Гуру). Отбелязвайте несъстоятелността на човешкото поведение и постъпки. Ето човек претендиращ, че желае да знае Учението и в същото време нахвърлящ се да чете какво ли не, само не книгите на Учението, които има или може да намери. Ето друг, отдал своите грижи и жертвеност не на хората, а на любимото куче. Или човекът, съсредоточил цялото си внимание в придобиването на вещи. Всичко това носи върху себе си печата на несъизмеримостта на действията. Наблюдавайте и се учете, за да не заприличате на тях.

1970 г. 294. (9 май). Твърде малко са тези, които могат съзнателно да се ползват от безграничните възможности на Тънкия Свят. Пречат отсъствието на знания и бедността на необученото въображение. Жалките напъни за творчество обикновено вървят по обичайните земни канали. И с това е свързано и ограничено въображението. Мисълта твори, но ако тя не отива по-далеч от земните представи и земните възможности, то и продуктите на нейното творчество са много бедни и не излизат извън пределите на земните построения. Всичко се върши както се е вършело по Земята: ходят с краката, когато могат да летят. Движат предметите с ръце, когато могат да правят това с мисъл; разговарят на глас, когато разговорът може да бъде беззвучен - мислен. Ядат обикновена храна, когато от нея няма нужда. И даже боледуват по земному, когато тънкото тяло може да бъде свободно от болести. С една дума вършат всичко така, както са го вършили на Земята, докато тънките условия изискват действие с мисъл, на която се подчинява всичко. Но това обикновено не се знае, тъй като не са желали да знаят на Земята и с това се лишават от чудесните възможности на Надземния Свят.

1970 г. 295. (М. А. Й.). Животът в Тънкия Свят за неговите обитатели е също толкова реален, колкото земният живот за земните жители. Живеейки на Земята хората не си спомнят живота в Тънкия Свят. Така и там забравят плътния

живот и изцяло живеят вече с интересите на този свят, макар и да продължават често да мислят и да постъпват по земному. Знаещият и невежият в своето поведение там се различават като Светлината и тъмнината. Знанието дава свобода и разкрива чудесните възможности на Надземния Свят.

1970 г. 296. (Гуру). За поета и писателя неговото творчество е ограничено от богатството на неговото въображение. Бездарието не може да твори. Същото е и в Тънкия Свят: един пребивава във вълшебно-прекрасен свят, където живее пълен, красив, наситен живот, докато в същото време духовно бедният преживява безсмислено в тъмнина.

1970 г. 297. (10 май). Разстоянието от съвременния човек до човека от Петия Кръг е огромно. И все пак то ще бъде преодоляно. Въпросът не е във времето, а в състоянието на съзнанието. Платон е живял много отдавна, но вече е принадлежал към Петия Кръг. Трябва да се разбере, че макар степените на духа да се преминават във времето, тяхното преминаване зависи и от други условия. Първото от тях е степента на оформяне на менталното и огненото тела. Те са оформени само у много много малцина. Науката за центровете дава представа за устройството на апарата на духа. Сега условията на живот са толкова нехармонични, че човекът с отворени центрове не може да съществува в обикновената среда. Даже тяхното частично отваряне предизвиква изтънчени страдания. Животът на Земята трябва да се измени коренно. Иначе ще загинат най-изтънчените организми. Преображението на планетата е необходимо за целите на еволюцията на човечеството.

1970 г. 298. (М. А. Й.). Малките крилати събратя - птиците по време на прелети покриват големи разстояния. Летят и денем, и нощем, прелитат над пустини и океани, и никакво време не може да спре полета, и те достигат до своята цел. Можете да се учите от техния пример на целеустремен полет. Но има и своя особеност и тя е в това, че духът е нерушим и вечен и в полетите към звездите може да достигне до всяка от тях, даже до най-височайшата.

1970 г. 299. (Гуру). Имайте вяра въпреки всичко и докрай. Така ще достигнете там, където ви Зове Владиката. И как без вяра, когато плътната очевидност застила хоризонта? Не може без вяра.

1970 г. 300. Ние Полагаме много усилия, за да опазим Нашите близки от нахлуванията на тъмнината. Но трябва да се разплатите по сметките и затова Нашите защита и охрана не освобождават от заплащането на кармичните дългове. Освен това трябва да се премине през „досаждането на бесовете“, без да се отклонявате от избрания път. С това се обяснява обстоятелството защо тъмните все пак в известни, допуснати от Нас, граници могат да вредят. Разбира се, Ние бихме Могли да ги пометем както вихърът - сухите листа, но не Правим това поради указаните съображения. Парниковите растения растат добре в парниците. Но на Нас са нужни закалени от суровите и трудни условия духове, преодолели вътре в себе си всички трудности и опити на тъмните да пресекат възхода на духа. И Виждаме, и Знаем, и Чувстваме колко непоносимо тежко е понякога на Нашите близки, но им Даваме възможност да се утвърдят здраво върху собствените крака. Вървете спокойно като знаете, че Ние Сме на Несменен Дозор.

1970 г. 301. (12 май). Да! Това е действително така: Утвърдилият се върху Мен строи дома на своя дух върху Камъка на Вечната Основа на Живота.

Всичко преминава, тъй като е обречено на разрушение от вихъра. Но духът, роден преди началото на времето, пребивава вовеки. Именно в духа трябва да се търси решение на всички въпроси, засягащи съществуването на човека. Но търсят не там, търсят навън, искат да намерят отговор на тези въпроси в плътния свят. И търсят напразно. Плътно няма да разреши тайните на човешкия дух. Корените на живота са скрити в невидимото. Битието е погребано в невидимостта. Този, който живее съзнателно в двата свята, е отворен за познаване на тайната. Медиумът също е отворен за двата свята, но е далече от това познание, тъй като той се докосва да низшите слоеве на Тънкия Свят. Само живеещият в този и в онзи свят, в сферите на сияйната мисъл, е отворен за познаване на Тайната за себе си.

1970 г. 302. (М. А. Й.). Правилно е усещането за огромността на полученото знание. Дадено е за раздаване. Ето идва времето, когато ще започне тежка сеитба. Казвам нарочно “тежка”, тъй като трудът, свързан с даването на духовни съкровища, невинаги се съпровожда с радост, тъй като изисква невероятно напъгане на всички сили на духа. Радостта ще дойде, но по-късно. Тази радост е особена мъдрост и тази радост е свършена.

1970 г. 303. (Гуру). И сега може да се прави посев, но само с мисъл, насищайки с формите на нейното излъчване пространството. Циментирането на пространството представлява най-насъщна задача на Йерархията на Светлината. В този труд може да се помогне на Носителите на Светлина, изпращайки им светлоносни форми на прекрасни мисли.

1970 г. 304. (14 май). Колко индивидуално се възприема обкръжаващия свят от всяко съзнание и от всяко живо същество. Различните условия на живот обуславят и различие в разбиранията. Ширината и дължината на мястото имат значение. Страната, народността, епохата, общото състояние на културата също влияят. Планетата и нейното ниво на развитие също имат значение. Що се отнася изобщо до всички живи същества, то можете да си представите света на орела, делфина, пеперудата и земния червей. С една дума, какъв е светът в действителност Може да каже само Огненият Дух с висока степен на развитие. За всички останали същества ще бъде видима само тази страна от безкрайно разнообразния свят, която те са в състояние да възприемат. Даже хора с еднакво ниво на развитие, живеещи един до друг, го възприемат всеки по своему. С една дума, колкото умове, толкова и светове и всеки е своеобразен и неповторим, както впрочем и човешките лица, както впрочем и всеки миг от живота. Нелепо е да се натрапват на някого своите убеждения, тъй като може да се влага единствено само в готовото за възприемане на мисли съзнание и стремящо се към знание. И как е възможно да се убеди някой в нещо, ако неговото съзнание не е готово? Безнадеждна задача. Затова Ние никого не Каним в Своя двор. Затова Ние не се Намесваме в човешките карми. Затова Ние Съблюдаваме Закона за Свободната Воля и Приемаме само идващите при Нас и откликналите доброволно. Ние се Ръководим от Закона за съзвучието, подчинявайки се на който готовите за възхождане духове звучат в отговор.

1970 г. 305. (М. А. Й.). Особено се проявяват различията в разбирането на обкръжаващото в условията на Тънкия Свят, където всичко се възприема според съзнанието и където всичко се твори от човека индивидуално, в съгласие с неговите стремежи. Там светът на картоиграча, пияницата, убиеца, поета,

философа и подвижника се различават не само по съдържание, но и по външна форма, което го няма на Земята, където стоящите пред дървото картоиграч и поет виждат едно и също дърво или облак на небето, или град. Но в Тънкия Свят човек вижда това, към което е устремена мисълта. Затова там светът на човека е особено индивидуален и субективен. Получава се един вид обективизация на вътрешния свят на човека, проявяваща се в това, че мислите стават за него негово външно обкръжение, съзвучащо с определени слоеве на Тънкия Свят. В това е и благословията, ако тези мисли са светли и прекрасни и осъждането, ако са от тъмнината. А съдия е самият човек, техният творец и породител.

1970 г. 306. (Гуру). Ако от съзнанието се отнеме паметта за миналото, оставяйки на човека способността да мисли и помествайки го в съвършено нови и щастливи условия, то той ще живее в тях без да губи самосъзнание и без изобщо да мисли за това, което е било някога. Човекът, страдащ от загуба на паметта за един или друг период от живота и даже забравил своето име, все пак може да продължи да живее. В Тънкия Свят загубата на паметта за миналото е обикновено явление и това не пречи на обитателите на Извънплътния Свят да живеят ярък и прекрасен живот. Забравяйки някоя дума човек не губи своето “аз”. Точно така е и при забравяне в по-широки мащаби. Не в паметта, а в съзнанието е съсредоточено това, което е по-важно от всичко в човека.

1970 г. 307. (15 май). (М. А. Й.). “Във външната тъмнина ще има плач и скърцане със зъби”. Затова се дава надежда за друго бъдеще. Световното безумие нараства стремително. Може ли да се живее, хранейки се с ужасите, които се случват в света? Затова Учителят Устремява съзнанието в други сфери, където не достигат дисхармоничните вихри на долните слоеве. Колко красиво премина Гуру своя земен път, как пламенно звучеше около него зовящото бъдеще и как вдъхновяваше то не само него самия, но и всички, които влизаха в съприкосновение с него и можеха да съзвучат с него в устрема. Живейте и вие с пламенната надежда за това, че Новото Небе и Новата Земя, отсдени на хората, ще станат действителност за човечеството, тъй като наистина това подлежи да се сбъдне.

1970 г. 308. (Гуру). Ние предпочитаме полета на огнената, устремена в бъдещето мечта, пред мрачното проспиване в призрачната очевидност. Мечтата води, мечтата устремява и вдъхновява за подвиг. Но за какво вдъхновява еснафското бласто? Единственото, което може да спаси еснафа - това е неуморният труд, труд честен, напрегнат и радостен. Пътят на труда е най-сигурният способ за разпалване на огньовете. Сега, когато върви стремително преустройство на света, спасението е само в труда. Учението на Живота говори за безкраен труд, труд във всички светове и на всички планети. Огнените Велики Духове, до Най-Височайшите включително, Пребивават в непрестанен труд. Колкото по-висок е духът, толкова неговият труд е по-величествен и по-огнен. В Космоса няма покой, всички се трудят.

1970 г. 309. (16 май). Каквито и огромни богатства да притежава човек, колкото и велика да е неговата земна власт, той си отива от Земята, оставяйки всичко на нея. Отива с нищо и идва също с нищо. Всичко, с което идва и с което си отива, е съсредоточено в духа, в Чашата на неговите натрупвания. Оттук и нелепостта на земната собственост. Ще настъпи време, когато хората ще разберат

това и освен носените няколко дрехи и също немного лични вещи няма да имат нищо свое. С промяната на местопребиваването трябва да има обезпеченост на новото място и с жилище, и с предмети от първа необходимост. И ще бъде лесно да се пристига и заминава както в пределите на Земята, така и в пределите на Великите Граници. Постепенно хората ще разбират какво обременяване представляват вещите и колко излишно и ненужно е всичко това, което сега алчно притежават хората. В Твърдината се съблюдава подобен порядък. Съзнанието е освободено от вещите. Осъзнато е, че собствеността е един от най-тежките видове робство. Много видове различно робство процъфтяват сред човечеството. Трагедията е в това, че това не се осъзнава. Робство на модата, робство на всевъзможни условности, робство на общоприетите мнения и убеждения, предразсъдъци, суеверия, невежество, страх, страсти, възжеления и така нататък. Всъщност съвременният човек е неосъзнал своите вериги роб на всичко, което го обкръжава. И най-вече роб на своя собствен астрал. Когато се Говори за освобождение от всякакво робство се има предвид твърде обширна област от човешки свойства и особености. Както по-рано, така и сега хората се разделят на роби и свободни, само че свободните от всякакъв вид робство духове са извънредно малко. Не можете да се освободите, ако не осъзнавате сковаващите свободата на духа вериги. Свободата в обичайното разбиране на тази дума не освобождава човека от изброените видове робство. Свободата е в духа. Но кой ще разбере и ще се съгласи с това? Учението на Живота носи свобода на хората и разбиране на призрачността на земната собственост.

1970 г. 310. (М. А. Й.). Когато се Говори за Майя, това понятие трябва да се взема в много широк мащаб, добавяйки към това Майя на Тънкия Свят и илюзиите на Девачан. Майя съпровожда неосвободения дух във всички светове. И само Огненият Свят отваря вратите към истинската свобода. Разширяваме разбирането за свободата до крайни предели. Платон е наричал неосвободените свързани души. От времето на Платон са изминали хилядолетия, но хората все още са далече от разбирането за истинската свобода. Епохата на Майтрейя ще се утвърждава под нейните знамена.

1970 г. 311. (Гуру). Възможностите на мисълта са безгранични, но изискват осъзнаване. След осъзнаването идва опитът по практическото приложение. Опитът обхваща продължително време, по-точно цялото време, което е и ще бъде. Не може да се избяга от контакта с мисълта. Утехата и радостта е в това, че изборът на мисли зависи от човека. Човек сам избира приятелите си, точно така и мислите. От приятелите може да избяга, но от избраните и приети мисли - няма накъде. Добре е да се прояви грижливост при избора на мисли, знаейки, че избраните мисли ще останат с нас.

1970 г. 312. (17 май). Всеки човек има свой таван на полета, по-високо от който не може да се издигне. Но той също има и под, тоест низше ниво, по-ниско от което не може да се спусне. За това последното незнайно защо се говори много рядко. А между другото мнозина тъпчат на нисшата отметка, макар и да имат възможност да се издигнат. Ние Указваме да се върви по върховете - в низините може да затънеш. Но как да се направи това в отровената атмосфера на Земята? Пространствената отрова гаси най-светлите пламвания. И са нужни не едно усилие, а цял ред ритмични, упорити, повторни усилия, за да се удържиш на

висота. В това е цялата трудност на живота на съвременния герой на духа. По-рано подвижниците са могли да се отдалечават в горите и там да намират уединение. Но сега мисълта не е ограничена пространствено в своето разпространение, както това е било по-рано. От пространствените мисли, от отровеното мислене на множеството затъмнени съзнания няма къде да се избяга. Налага се чашата с отрова да се изпива напълно и до дъно. Затова пътят на подвижника на духа е толкова труден.

1970 г. 313. (Гуру). Можете твърдо и непреклонно да си кажете веднъж и завинаги, че няма нищо в обичайния свят, заради което би могло да се загуби равновесието. Нищо не си струва загубата на това ценно качество. Тази мисъл, внедрена в съзнанието, ще помогне да се обуздаят пламванията на астрала. По-добре е съвсем да загубите това, заради което астралът е готов да прояви своето своеволие, отколкото да му се поддадете. Опустошеният от пламванията на астрала човек е жалък и беззащитен. Пазете равновесието на всяка цена. Повтарям: по-добре е да загубите всичко, запазвайки равновесието, отколкото да придобиете или удържите нещо, загубвайки го.

1970 г. 314. (М. А. Й.). Великото очакване. Спомнете си картината „Чакащи“. Започнете да постигате нейния смисъл. Качеството очакване е сложно. В него има и напрежение, и устрем, и действие, и преди всичко действие на мисълта. Инертното очакване е безплодно. На безмисленото очакване няма да израстат крила. И трябва да знаете какво чакате. По канала на устремното, огнено очакване ще потече пространствената мисъл, свързана с отсъденото чудесно бъдеще на човека. Очакването ще се облече в плът и ще се отлее в отчетливи пространствени форми. Сребърният мост към бъдещето се строи по този начин.

1970 г. 315. (18 май). Вчерашният ден не е изчезнал, а съществува в пространството на другите измерения. Достъп до свитъците на Акаша имат Високите Духове. Може да се види клише от миналото от всяка епоха или период на съществуване на Земята. Също и настоящето не е скрито от огненото око с покривалото на външната видимост. Не е скрито и бъдещето. Пределите на битието са разширени във всички посоки. Това е наградата на Архата за всичко, което Му се е наложило да изтърпи преди да победи ограниченията на плътния свят. Но след върха на достиженията, усвоени от Него, следват други върхове, все по-високи и по-високи. И всеки достигнат е по-висок от предишния, а край на възхода няма и никой не може да каже, че е достигнал до най-високия връх, от който няма накъде по-нататък да се изкачва. Безпределността и тук проявява себе си. Буда е бил човек от Шестия Кръг. Но след Шестия следва Седмият. Но и това още не е краят, тъй като след тях идва новата Спирала на Новия Цикъл. Има планети от Седмия Кръг, а има и по-високи.

1970 г. 316. (Гуру). Където и да е човекът и в каквито и условия да се намира, в мислите си той може винаги да пребивава с това, с което иска и там, където иска, и никой и нищо не е в състояние да затвори неговата мисъл в кръга на безизходицата. Тялото може да бъде затворено в тъмница, но не и мисълта. Мисълта е символ на свободата на духа. Да се откъсне мисълта от ограничеността на плътното обкръжение ще бъде победа над него. Осъзнаването на свободата на мисълта предшества освобождението на духа. В духа са и свободата, и робството.

1970 г. 317. (19 май). Краката стъпват по Земята, а главата е вдигната към небето. По този начин човекът е символ на съчетанието между Небесното и земното. Задачата е в това как да се съчетаят мъдро. Да се откъснеш от Земята - значи да се лишиш от опора, от основа; да се потопиш в земното - значи да лишиш от смисъл своето съществуване. Средният път е пътят на мъдростта, така са вървели тези, които са които са напреднали.

1970 г. 318. (М. А. Й.). Ние искаме да приближим до Земята царството на неопикуемата Светлина. Рано или късно, но тя ще обвие цялата Земя и Земята ще засияе в Светлина. Искане да приближим този момент и насочваме своите усилия в негово име. Заради това и живеем. Разривът между настоящето и отсъденото на човечеството бъдеще е огромен. Великото Дело се извършва във времето. Пътят на еволюцията е неизменен. Вървящите към отсъденото бъдеще вървят по пътя на неизменността.

1970 г. 319. (21 май). Когато се пропуска духовен разряд от висше напрежение, обвивките трябва да замлъкнат. Буря и битка, или борба, после затишие и после повдигане на завесата. Моментът на дългоочакваното щастие. То е толкова далече от земния план, че е невъзможно да се съгласува с ежедневието. Можете да желаете, можете да се стремите, но то не може да се съвмести с обикновеността. Затова пътят на духа ще бъде път на необикновеността. Затова следването по шаблона няма да бъде пътека на озарените. И само немного вървят по нея.

1970 г. 320. (М. А. Й.). “И Той Искане да възложи Ръце, и наоколо беше пусто”. Наоколо е пусто. Пустиня на знанието, пустиня на духа, пустиня или отсъствие на духовни стремежи. Това е трагедията на съвременността. И даже не многото светилници гаснат под страшния натиск на тъмнината. Преддверието на проявата на Светлината върви под знака на извънплътното нагнетяване на мрака. Това трябва да се знае, за да се издържи натиска.

1970 г. 321. (Гуру). С Учителя на Светлината трябва да се пребивава в духа. Външно течението на живота не може да се измени, но вътрешно контактът може да се усили и да не се откъсват от Фокуса.

1970 г. 322. (22 май). „Вярваш ли?“ Замислете се над значението на самия въпрос. И ако последва отрицателен отговор, чудесната сила ще се пролее напразно, без да принесе желаните резултати. Мостът на щастieto се строи върху съзвучието на съзнанията, и възприемчивостта се явява основно условие. Гонете съмненията и отрицанието. Мостът, прехвърлен над пропастта, се държи и има опора на двете страни. Искане да прехвърля моста на щастieto на вашия бряг, но дайте на какво да се опира. Законите на психическата енергия трябва да бъдат съблюдавани точно. Дайте нещо, към което да приложи. Обединението изисква наличието на две съзвучащи съзнания. Дори гласът на събеседника няма да бъде чул и да бъде разбирано какво иска да каже, ако няма сънастроеност или внимание към това, което той казва. Колко често, отвлечени от нещо, не чуваме отправените към нас думи. Дръжте сърцето отворено за всичко, към което имате стремеж.

1970 г. 323. (М. А. Й.). Хиляди настроения могат да запушат ушите и да пресекат потока на възприятията. Така също може да бъде затворен и достъп за отсъденото щастие, ако го посрещнем с невежо отричане и нежелание да видим знаците на неговото приближаване. Отвореността или затвореността на съзнанието

допуска или не допуска възможността за много явления. Не отхвърляйте своето щастие с неразбиране, отричане, помрачаване или съсредоточаване не върху това, което идва и което е нужно, а върху това, което е било по-рано и отива в миналото. Щастие е вътре, а не във външните условия, които се унищожават от Светлината, изхождаща от същността на нещата. Проявете вяра в победата на идващата Светлина.

1970 г. 324. (Гуру). Значението на отричането и въздействието на това умъртвяващо начало трябва да се разбере в цялата му дълбочина. Ако хората осъзнаваха какво губят и от какво се лишават, потапяйки се в отричане, човешкият живот би се изменил коренно. Тъмните се стараят много над развиването на това отрицателно качество. И съмнението, и отричането, и недоверието се подхвърлят от тях на пътя на устремения човек, знаейки как убийствено действат те на огньовете на духа. Ако искате да живеете и да следвате Учителя на Светлината, унищожавайте в себе си даже зародишите на тези вредоносни качества. С тях няма да преминете в бъдещето.

1970 г. 325. (23 май). Вървящият в Мое Име върви в Името на Истината и Живота, и върви по Пътя, който се Явявам Аз. Ето какво значи да се върви в Името на Владиката. Мнозина се съблазняват от различни примамки, разпръснати от страни и увлечени с тях и остават, докато не се разсее измамността на тези съблазни. Тясна е пътеката, водеща в живота. Съблазнените от Майя бродят тъпо в мрачината и мъглата на неразбирането. Всичко това ярко и напълно обхваща съзнанието и при това дотолкова силно, че се забравя колко нездрави и бързопреходни са човешките дела. Мисълта за неизбежността на края все още може да вразуми някого, но броят им е неголям. Рушенето на плътния свят, което не може да се избегне при освобождаване от физическото тяло, за неподготвения човек е драматично. Затова упорито и настойчиво Подготвяме присъединилите се към Учението за естествеността и необходимостта от прехода в Тънкия Свят и за особеностите и своеобразието на извънплътното съществуване. Всичко това е много по-просто, отколкото изглежда. Тъй като “смъртта не е по-страшна от остригването на косата”.

1970 г. 326. (М. А. Й.). Борбата е за това да удържите Светлината и да се удържите или да устоите в Светлината. Тя е невероятно трудна поради това, че обкръжаващият мрак се стреми да угаси огньовете на духа и е нужно несломимо упорство, за да не се допуска това. Законът за скачените съдове предизвиква изтичане на психическа енергия, тъй като е твърде голяма разликата в потенциалите на знаещия и невежата. Правилото на живота гласи: можеш да светиш, можеш да споделяш Светлината, но в никакъв случай - самия светилник. Тъй като какво ще остане, ако се отдаде и светилникът? Не трябва да забравяте за това, ако искате да пренесете пламъка неугасен през живота.

1970 г. 327. (24 май). Не един път Ни се е налагало да се занимаваме с твърде разнообразни въпроси, да се връщаме в бъдеще отново към тях и да ги задълбочаваме. Да вземем за пример въпроса за съответствието на елементите, за свойствата и особеностите на различните видове материя, които влизат в състава на тревите, растенията, птиците и рибите, животните и човека, техните връзки с цветовата гама, със звуците и с другите енергии от различен порядък. Аурата на човека е характерна със своите цветове. Цветовете са свързани с минералния състав

на тялото. Тревите могат да допълват при лечение недостигащите елементи. Храненето на тялото се извършва също и с помощта на миризмите, а също и се разрушава от отровните миризми. Магнетизмът на местностите има голямо значение. И накрая, тяхната психическа атмосфера. Огромна е сложността на всички тези условия. Хороскопът позволява да се определят особеностите на организма и неговото съответствие с едни или други видове материя. Метализацията на растенията им придава повишена жизнестойчивост. Също и метализацията на човешкия организъм именно с тези метали, от които той се нуждае, увеличава неговата жизнестойчивост. В медицината металите имат много широко приложение. Лекуват запек с различни способы, изпускайки от внимание най-простия и естествен, а именно: проста хлебна сода с горещо мляко. В дадения случай действа металът натрий. Содата е дадена на хората за широка употреба. Но не знаят това и често прилагат вредни и дразнещи лекарства. Важно е да се установи от какво именно се нуждае организъмът. За това трябва да се познава Законът за съответствията. Понякога простото чувствознание дава точните указания за потребностите на тялото. И миризмите, по-точно ароматите, и цветята силно въздействат на човека. Това е областта на най-близките завоевания на медицината. Билколечението ще се развива и ще донесе много изненади. Предците са знаели много полезни неща в това отношение. Необходим е синтез на всички сведения от това естество. Иначе много полезно потъва в масата от разхвърлени факти и несистематизирани знания.

1970 г. 328. (М. А. Й.). Общопланетните грижи са толкова огромни, че почти не остава време даже за най-близките. Трябва да разберете това и да не се огорчавате твърде, когато нашето внимание е отвлечено към дела от по-голямо значение.

1970 г. 329. (Гуру). От устремения към Светлината човек се изисква голямо търпение, за да навлезе в полосата на Светлината и да се докосне до пламъка. Въплъщавайки се в земно тяло Високите Духове са се Измъчвали, Страдали са и са се Преизпълвали със здраво търпение. Трънлив и труден е пътят, водещ към Светлината.

1970 г. 330. (25 май). Искам да ви видя побеждаващи воители. Искам да видя как нищо няма да ви спре. Обединяването на съзнанията се заключава също и в това, че в моментите на неизмеримо планетно напрежение учениците помагат на Учителя да носи Бремето на този свят, разделяйки с Него цялата тежест. С това се изпитва степента на самоотверженост на ученика. Малко са желаещите да вземат участие в работата по противостоене на тъмната активност. Тук думи вече не са нужни, а са нужни несломима преданост и толкова силна любов, че да забравите за себе си и за своите интереси. Ето защо самотата е съдба на силните, тъй като често в минути на нужда Учителят се изоставя от учениците и остава почти сам. И обичат, и почитат, но тежестта на този свят е твърде голяма за неутвърдилите се в Светлината съзнания, за да я издържат самоотвержено. Готови са да делят възторзите на духа и радостта от вдъхновението забравяйки, че с Учителя трябва да се премине през радост и мъка и че само в този двуроден огън се изковава и закалява светлоносния меч на духа.

1970 г. 331. (Гуру). Възходът на духа се осъществява с надежда за бъдещето и вяра в него. Хората не могат да бъдат лишени от тези двигатели на

еволюцията. Накъде ще тръгне човекът, лишен от надежда и вяра? Опитът и знанието помагат да се разберат и ценят тези двигатели и съзнателно да се усилят. Нужно е много мъжество, знаейки тяхната природа и значение, все пак да не се загуби устремът. Това е възможно само при условие, че мислите, чувствата и постъпките на човека се намират в пълно съответствие с неговият устрем, надежда и вяра.

1970 г. 332. (26 май). Невъзможно е да се отделят тънките и обикновените явления едно от друго, дотолкова тясно са свързани те помежду си. И едните, и другите достигат до съзнанието чрез мозъка и се реализират по обичаен път, независимо от различията. Например тънките облици, понякога виждани от хората, в крайна сметка достигат земното съзнание и се запечатват именно в него, макар и да имат устройство, различно от това на плътните предмети. Двата свята са съединени един с друг като двете страни на един медал. Ако тънкото явление не достига до земното съзнание, то не съществува за него. По такъв начин като място за обединяване на световите служи именно съзнанието, а не нещо друго. Моментът на заспиване е значителен с това, че на тази граница тънките явления стават достъпни даже за обикновения човек. Кали Юга е характерна със силно потапяне на съзнанията предимно в явленията на плътния свят. Сатия Юга ще донесе обединяване на световите. Прозорецът към Тънкия Свят ще бъде отворен и възприемането на битието няма да бъде едностранно, половинчато и ограничено от петте физически чувства. Това коренно ще измени мисленето на човека и неговото отношение към живота. Човекът ще се преобрази, ще се преобрази и планетата. Новото Небе и Новата Земя ще станат осъществена, тоест осъзната действителност.

1970 г. 333. (М. А. Й.). Бяхте предупредени, че крайт на Кали Юга ще бъде отбелязан с яростен, неистов, отчаян натиск на тъмните сили, натиск последен и безнадежден. Усещате небивалото набъбване на тъмнината и яростта на тъмната активност. Ако не бяхте охранявани, би било невъзможно да ги издържите. Но и вие трябва да се привлечете към Йерархията с всички сили и да се държите неотделимо. Не трябва да се търси облекчение в нещо друго, тъй като нищо друго няма да даде облекчение. Мислите са само за бъдещето, само за Учителя. Илюзиите на Майя няма да спасят от тъмнината. В обикновените мисли не можете да намерите убежище. Да бъдете неотлъчно в съзнанието с Владиката ще бъде единственото правилно решение.

1970 г. 334. (Гуру). Основите на стария свят са разтърсени и се люлеят. Люлее се всичко. Велико рушене върви по планетата. Въпросът е: как да се устои? Ще отговоря: присъединявайки се към Йерархията с всички помисли, с целия устрем, с цялото желание и с цялото сърце, присъединявайки се напълно и неотлъчно. С миналото всичко е свършено, няма връщане към него. В настоящето няма утеха, остават величието, Красотата и Светлината на отсъденото бъдеще. С него и вървете.

1970 г. 335. (27 май). Сега за вас трябва да бъде напълно ясно и разбираемо защо толкова упорито и настойчиво ви Устремяваме в бъдещето, погледнете наоколо. Какво имате в настоящето? Колко далечен е идеалът на огнените достижения на Агни Йога от това, с което живеете вие. Но мъдро ли е да тъпчете на едно място, когато цялото бъдеще лежи пред вас като поле на вашите бъдещи достижения. В безпределността на времето невъзможното става възможно,

а недостижимото - достижимо. И ако нещо е недостъпно сега, то при неотклонност и твърдост на устрема то неизменно ще стане достъпно в бъдеще. Бъдещето не е нещо мъгляво-евфимерно, нямащо основа и последствия. Бъдещето е поле за пространствени зърна, даващи неизменно богата жътва от всяко заложено зърно. Хората и така постоянно жънат от миналите си посеви, но направени в неведение и невежество, злоба и други пагубни чувства и мисли. Но Ние Говорим за светлите и чисти посеви на психически зърна на най-богатата нива на пространството, посеви, съзнателно извършвани с разбиране неизбежността на поклъването на пространствените зърна. Именно трябва да се разбере неизменността и неизбежността на развитието във времето на устремите енергии в бъдещето. Когато Казвам, че в бъдещето всичко е достижимо, Имам предвид действието на неизменния Закон. Когато на хората е било Казано: "Вие сте богове", - се е имало предвид не тяхното тогавашно жалко, двуного състояние, а сияйното великолепие на огненото бъдеще, отсъдено им от началото на вековете. В заключение само ще Добавя: дерзайте, деца Мои, тъй като всичко е постижимо.

1970 г. 336. (М. А. Й.). Грижливо, внимателно, благожелателно и любовно забелязвайте всички знаци на настъпващите промени във вашия живот. Всичко видяно ще спомага за растежа на вашите крила и ще ви дава нови сили за подем. С това ще съкрुшим всички хитрости на тъмните и техните старания да ви потопят в мрака на недоверието, съмненията и отричането. Утвърждавайте всичко давано ви въпреки и противно на очевидността и тъмнината. Наближава чудното време, когато богатствата на вътрешните постъпления ще затъмнят безпросветността на външната видимост.

1970 г. 337. (28 май). Затова и Хвърляме напред котвата за далечно плаване, защото в настоящето още много е недостижимо. И колкото по-надалеч е хвърлена котвата, толкова и най-трудното достижение става по-лесно. Възможностите се заключават не в това, да се реализират в дадения момент, а в това хвърляйки далече напред зърното на най-трудната възможност, като по хвърлена котва да се придърпвате към набелязаното и заложено в пространството достижение. Елементът време е несъществен, първо, защото време в действителността не съществува, второ, колкото и далечен да е срокът, рано или късно той все пак ще настъпи. Тайната на времето е много сложна. Помислете за това как библейските пророци са могли да видят железни водни кончета или огнени колесници, летящи в небето, тоест съвременни летателни апарати. Значи бъдещето в някаква форма съществува в настоящето и е достъпно за наблюдение. Помислете и за миналото, но в космически аспект, когато до нашата планета тъкмо е достигнал лъчът на далечна звезда, може би изчезнала преди хилядолетия. Помислете как времето е свързано с бързината на движението, която може коренно да наруши неговото обичайно течение. Отчетете също безвременността и мълниеносността на движението на духа, когато в един миг стават достъпни цял ред тънки възприятия. Още в Тънкия Свят времето губи своето обичайно значение. Остава последователността на явленията и възприятията, но извън рамките на обикновените земни часове. Човек е обкръжен от тайни от всички страни, бидейки самият той Най-великата Тайна, която трябва да разреши сам.

1970 г. 338. (М. А. Й.). Тъй като по израз на Буда "човекът е процес", процес, устрем в бъдещето, то по стремежите на човека може безпогрешно да се

съди за неговия духовен потенциал и възможностите на това бъдеще, което той формира и твори за себе си със своите стремежи. Устремът е характерен с това, че винаги е насочен към бъдещето. Въпросът е само в това, какво бъдеще: далечно или близко, земно или надземно, духовно или материално. Стремежите на болшинството хора обхващат обикновено само много близкото бъдеще, почти никога не излизащо извън пределите на даденото въплъщение. В това е трагедията на въплътените. Късият радиус на действие очертава малък кръг на проявите и с това човек ограничава себе си в пределите на този кръг. Но Учението указва Безпределността като поле за проявите на активност на духа, когато неговите действия са устремени в далечното бъдеще, отвъд границите не само на дадения един живот, но и на многото бъдещи въплъщения. Безсмъртието и вечният живот са ограничени от човешкото невежество и за да се докоснете до тях, трябва да излезете от омагьосания кръг на невежите, лъжливи и нелепи представи за това, че със смъртта на тялото за човека свършва всичко. Със смъртта на тялото не свършва нищо, а започва, по-точно, продължава животът на духа, оживяващ даденото тяло, само че в съвсем други условия вече на Извънплътния Свят.

1970 г. 339. (Гуру). Правилно предполагате, че черната ръка обръща всички добри начинания от обратната страна, изкривява ги и ги насочва към зло. Тъй като всичко има свой противоположен полюс. И тъмните сили насочват всичко най-добро към полюса на мрака. Оттук са толкова изопачавания и изкривявания на много положителни явления. Силите на тъмнината упражняват натиск над всички светли начинания. И тяхната ярост е огромна. Усещат своята обреченост и неизбежен край.

1970 г. 340. (29 май). Ние Смятаме за неизбежно и нужно да се преоценят отново всички ценности, всичко, което е натрупано във времето и, разбира се, своето отношение към живота. В аспекта на Безпределността много неща ще се окажат свършено различни от това, което е изглеждало по-рано. И това, което от досегашната гледна точка на еснафското съществуване е имало своето значение, от новата ще го изгуби. Даже въпросът за храната и дрехите ще се измени коренно. В бъдещето това преображение ще се осъществи лесно и просто, но някой трябва да прокара пътя. Цялата трудност ляга върху плещите на вървящите напред. Сега в света се творят чудовищни неща. Престъпни отровители на посевите, реките и горите с отровни химикали творят страшно, тъмно дело. Нито високото положение, нито материалната сила не ще освободят престъпниците срещу хората и природата от суровата отговорност. Краят на Кали Юга преди всичко означава край за тези чудовища.

1970 г. 341. (М. А. Й.). Погледнете колко много им се иска да притежават. Биха искали да имат не само своето, но да вземат също и вашето. На тях им е нужно повече, отколкото на вас. Тяхната алчност за притежаване е ненаситна. Няма да завиждаме на тези скъперници, тъй като ще останат с това, с което ги е обкръжила собствената им алчност. И накъде и с какво ще тръгнат те, отхвърляйки тялото? С натрупаните земни придобивки? Ето единият е отнел от съседа не принадлежащото му парче земя и... умрял. С какво е преминал той в Тънкия Свят? По-добре е да се изгуби всичко земно, отколкото да влезеш в Надземния Свят обкръжен от него и свързан. Отричането от земната собственост е освобождение на духа от веригите на робството.

1970 г. 342. (Гуру). Мисълта остава неотнимаема собственост на човека и негов постоянен спътник и в този свят и в другия. Формите, в които е вложена мисъл, съществуват видимо и явно в действителността на Тънкия Свят. Те обкръжават човека като пръстен, сега невидим за земното око, но после видим за развъплътения. Във всяка земна придобивка е вложена мисъл, отлята в съответстваща форма. Към всички вещи, които считаме за свои, са опънати нишки, привързващи тези форми към съзнанието. Видимата, физическа собственост става невидима, психическа собственост, затваряйки съзнанието в своя кръг. Лесно е да се освободите от обичайната собственост, ако нищо не считате за свое. Но от психическата собственост вече е невъзможно да се освободите, докато в съзнанието не се е осъществило отричане от земната собственост и докато смисълът на земните вещи не е придобил своето истинско значение. Психическото робство на вещите е сериозна спънка по пътя на еволюцията на духа както в земния свят, така и в Тънкия.

1970 г. 343. (30 май). Щитът на вярата е здрав. Той може да охранява по-добре от броня. Може да служи като гаранция за достиженията и като канал за чудесни възприятия. И как без вяра ще установите Общуване с Нас? На вярата не са нужни доказателства, сърцето чувства без тях. Активността на разсъдъка често пречи на сърцето да възприема по своя канал. Добре е когато разсъдъчното мислене не се намесва в процеса на възприятието. И разсъдъкът, и сърцето имат свои сфери на дейност. Без разсъдък се получава безразсъдство, без сърцето – жестокост и власт на плътната очевидност. Нужно е хармонично съчетание на двете. Но не всяко сърце се стреми към хармония. Сърцата, обраснали в козина, не я допускат. Жестокосърдечие не е нищо друго, освен господство на мозъка при мълчащо сърце. Каменното сърце не е символ, а трагична действителност на съвременността. Черното сърце е въплъщение на злото в плътна форма и най-голяма опасност за света.

1970 г. 344. (М. А. Й.). Грижата е за това как да се запази Светлината сред гасящите я условия на плътната среда. Те пълзят отвсякъде и пропълзяват чрез тези, с които по необходимост се налага да влизате в съприкосновение и често без тяхно знание. Просто ги правят несъзнателни оръдия на своите зли хитрости. Но тъмните твари използват само разположените и склонни към зло. Те не могат да накарат чистото и добро сърце да им служи. По този признак може да се съди за светлоносността на сърцето. Но тъмното сърце се отзовава лесно на злото внушение и даже намира радост в това, да сее около себе си зло. Злобното сърце се храни с недобри чувства и живее с тях, и често търси за какво да се захване, за да предизвика недобри чувства в другите. Стойте настрана от тях, сеячите на зло.

1970 г. 345. (Гуру). В това въплъщение – ново тяло и нови условия на живот. В миналото въплъщения – друго тяло и други условия на живот. И тялото, и условията - всичко това не е наше, всичко е само временно, само за дадения живот. Свършва земният живот и всичко, което не е наше, си отива, отпада от нас, оставяйки ни притежатели на извънплътното достойние. После се отнема и тънкото тяло и даже менталното. И двете се отхвърлят подобно на земното. И само огненото тяло, обличащо Безсмъртната превъплъщаваща се Триада, е неотнимаемо за всички времена. В него е съсредоточен вечният живот на духа. Когато той стане съзнателен, се постига безсмъртие.

1970 г. 346. (М. А. Й.). Когато мракът се съгъстява над Земята ще мислим за това как да удържим равновесието.

1970 г. 347. (Гуру). Какво правите вие, за да удържите съзнанието в Светлината?

1970 г. 348. (1 юни). Сами виждате, че нагнетяването на тъмнината става все по-силно и по-силно. Кога ще е краят? Кога ще свърши заминаващата Юга? Деветият вал е най-големият. Дръжте се неотлъчно.

1970 г. 349. (2 юни). Всеки предмет от плътния свят има своя душа: градовете, селищата, селата, жилищата и постройките, особено старинните; страните, континентите, моретата, реките и така нататък. А също и вещите, създадени от човека: носените дрехи, книгите - с една дума, всичко, което се намира в плътния свят, без да говорим вече за планетите и звездите. За илюстрация вземете река Волга. Душата на тази река се състои от нейната история от момента на нейното възникване и включва в себе си всичко, което някога се е случвало в нея, всички исторически събития, нейния външен облик, променящ се постоянно и водното богатство, рибите и всичко живо, живяло и живеещо в нея и на нея или около нея, включително животните и птиците, цялото растително и животинско царство и даже насекомите. Не може да се изброи всичко, което по един или друг начин се е докосвало и се докосва до великата река, включително до магнитните токове, ветровете и бурите, и въздействията на лъчите на небесните тела. Колко съдове са плавали по тази река. Колко човешки трагедии или щастия са оставили върху нея своите следи. “Нищо в природата не изчезва”, обогатявайки през цялото време съдържанието на душата на предмета и вещта. Камъкът, лежащ на брега на реката, е видял едно, на брега на морето – друго, около старинния замък – трето, на кръстопътя на движението на цели народи – четвърто и така нататък. Ясновидецът може да вижда душата на вещите и я да чете като отворена книга. Всичко е изпълнено с невидимо, но действително съдържание. Волга е видяла лодките на Степан Разин, Волга е видяла рушенето на Казанското царство. Много са видели и знаят историческите места, много е запечатано в душата на старинните предмети и вещи. Бездънни са дълбините на невидимите явления, засега още скрити от обикновеното око. Но те са, те съществуват. И ще дойде време, когато човек ще получи достъп до тях. Тази тема не може да се изчерпи в един или даже много записи, но все пак може да се получи известна представа за нея.

1970 г. 350. (М. А. Й.). Чувствознанието се развива, ако се наблюдава внимателно какво впечатление произвежда на съзнанието аурата на предмета, с който то влиза в съприкосновение. Едни вещи, жилища, места и хора са приятни: такова е въздействието на тяхната аура; други - обратно. Чувствознанието ще подаде своя сигнал. Но сърцето е пренебрегнато, неговите сигнали просто не се забелязват или са изместени от заетостта с други неща. А между другото чувствознанието е най-нужното и най-ценното качество, отварящо достъп в областта на Невидимия Свят. То трябва да се възпитава съзнателно, отделяйки време за това.

1970 г. 351. (Гуру). Колкото и трудно, колкото и обременително да се подреждат обстоятелствата, колкото мрачно и безпросветно да изглежда обкръжаващото и светът, помнете, че “и това ще премине”, токовете ще се изменят

и ще стане по-леко да дишате и да се устремявате, и да усещате отново Високата Близост на Владиката.

1970 г. 352. (3 юни). Мисълта, възприета чрез Мен, е подобна на Светлина. Тя ще бъде свързващо звено между Моя Свят и съзнанието, устремено към него. Действителността на съществуващото е в невидимостта. Плътната видимост е Майя на земния свят. Оковите на плътния свят са здрави. Няма да влезете в Моя Свят, ако не ги изхвърлите. Отказът от илюзиите на Майя е освобождение на духа от властта на Земята. Съкровищата на Моя Свят са за свободните. На робите те не са нужни.

1970 г. 353. Общуването с Мен изисква преди всичко освобождаване от властта на земното обкръжение над съзнанието. И в това е цялата трудност, тъй като това обкръжение действа явно и тежко и през цялото време се усилва с усилването на устрема. Ще попитате защо. За да нараства силата на противостояне на духа в борбата със земните притегляния. Земята трябва да бъде победена. В думите “Аз Победих света” се утвърждава възможността за всеки човек да разкъса оковите на плътния свят. В окови няма да се издигнете към върховете. Колко здраво завладяват човешките умове явленията от земния живот, завладяват ги така здраво, че хората забравят за тяхната бързотечност и за това, че са дошли на този свят нямайки нищо земно, и че ще си отидат без да вземат нищо от земното. Но всички се стремят да придобият и да завладеят колкото може повече от всичко: и вещи, и пари, и власт, и положение. Ако биха разбрали колко преходно е всичко това и че всичко, освен духовните натрупвания, се отнема, че тяхната цел е да умножат, но не земните богатства, а духовните. Ето защо Великите Духове често не са Имали нищо свое, макар и да са Можели да притежават всичко. Ето защо Изкусителят е предлагал всички съкровища и земни царства, за да постигне падението на Великия Дух. Тъй като се изисква даже не отричане от земното, а вместиане и разбиране смисъла на вещите и на земната собственост и тяхното действително място в общата схема на Мирозданието. В това разбиране се заключава и освобождението от земната собственост.

1970 г. 354. (М. А. Й.). Борба и победа над всяка вълна от относителни явления, отново и отново устремяващи се към съзнанието с цел да го потопят. Ето вълната се отдръпва обратно в морето. Кратък отдих и отново трябва да бъдете готови да срещнете вече следващата и да издържите нейния натиск. Докато сте в света не можете да избягате от прибоя на вълните на житейското море. Само мисълта за нерушимостта на духа може да даде сила да се противостои на напора на прибоя на вълните на житейските явления. Те идват и заминават, но духът остава неунищожим в своята стихийна огнена цялост.

1970 г. 355. (Гуру). По човешки така им се иска да се освободят от обременяването с обстоятелства и хора, но при това се забравя, че Учителят е Загрижен как да даде най-краткия път, макар и може би най-трудния. Ако се вярва в мъдростта на Водачеството, то защо трябва да се иска избавление от това, което ускорява напредъка. Искат самолюбието и личността, за сметка на които се извършва възход. Но мъдростта приема без оплакване и недоволство всичко, което се случва с позволение на Водещия Йерарх. Личността ще умре, обогатила със своите страдания, преживявания и опит натрупванията в Чашата и духът ще остане с тях завинаги, ще остане с тези нетленни и неунищожими придобивки,

растящи и умножавани от всяка поредна личност, vyplъщаваща се на Земята с тази цел.

1970 г. 356. (4 юни). А времето върви и всяко биене на неговото махало приближава отсъденото. Времето не може да се спре, приближаването на отсъденото не може да се спре. Разбира се, много зависи от състоянието на съзнанието. Идва време, когато всеки трябва да направи избор: или да приеме това, което идва или да го отхвърли. Да приемеш - това означава да останеш с него, да отхвърлиш - значи да изхвърлиш себе си от Потока на Еволюцията. Така се решава съдбата на всеки дух. Усещането за непосилна тежест е от огнената неизбежност, вълните на която ще решат съдбата на света. При световните катаклизми вече не мислят за обичайните дела, грижите за тях отпадат, също както и интересите на малката личност губят своето самостоятелно значение и смисъл. Решава се съдбата на цялото човечество като цяло. Време на велики дейности.

1970 г. 357. (Гуру). Да се устои в Светлината – ето задачата на текущото време за всеки устремен дух. Тя може да се облекчи ако се утвърдите здраво върху Основите. Самите Основи са непоколебими и неизменни. Колебят се не те, а съзнанието. Но ако то е непоколебимо и твърдо, тогава може да се издържи всичко без ущърб. Затова ще поставим ударението върху непоколебимостта и устойчивостта. Когато се люлее и руши всичко, непоколебима остава Стълбата на Йерархията. Залавяйки се за Нея, може да устоите срещу вихрите и земни, и астрални.

1970 г. 358. (М. А. Й.). Падението винаги се предшества от подеи, но подеиът невинаги се съпровожда с падение. Да се удържиш върху гребена на подеиа ще бъде победа.

1970 г. 359. (Гуру). Приложете и вие своите сили огньовете на сърцето да не угаснат.

1970 г. 360. (Гуру). Ако в началото на пътя кажат на всекиго какво го очаква, то не би останал нито един желаещ да върви по него. И само закалили се духом от противодействиията, страданията и скръбта могат да изработят достатъчно твърдост и сила, за да не свърнат от пътя.

1970 г. 361. (8 юни). Ако от една страна тече строителство, то от друга тъмните сили внасят разрушение с всички възможни и достъпни им способи. Необходимо е да се удържи равновесието. Както физическо, така и психическо. Може да се наблюдава колко неустойчива е психиката на обкръжаващите, колко лесно се поддават те на преживяванията на астрала, когато неблагоприятието нахлуе в живота. Не трябва да се откъсвате от Фокуса. Трябва да се държите неотделимо, иначе няма да устоите. Добре е да се облечете в постоянна молитва, тя ще помогне да се удържи съзнанието върху най-нужното, когато нагнетяването ще нараства. То достига кулминация преди края. Мнозина не издържат напрежението. Дръжте се здраво за Мен. Отхвърлете всичко, което пречи на обединяването на съзнанията. Проявете сдържаност в думите, емоциите, постъпките и мислите. Не давайте в недобрите ръце нищо, за което биха могли да се захванат. Вече е явно забележимо как търсят и най-малката захватка, за да нанесат удар. Тежко е в света. Дръжте се неотделимо.

1970 г. 362. (М. А. Й.). Времето е особено и затова ние не можем да отделяме на нашите близки обичайното внимание, но искаме те да ни отделят

цялото си възможно внимание на нас и да ни помагат. Сега рязко се проявяват в хората както положителните, така и отрицателните свойства. Отрицателните – преимуществено. Това трябва да се има предвид. Хората са много заети със себе си. Вече не остава нито място, нито време за другите. Искаме нашите близки да намерят време за нас, за бъдещето и за Учителя.

1970 г. 363. (Гуру). Пренасянето на съзнанието в бъдещето помага да се издигнете над бездната на настъпващите събития и нагнетяването на момента. Сякаш се прехвърля мост над настоящето. Котвите за далечно плаване се хвърлят в бъдещето. Въпреки очевидността се утвърждава това, което подлежи да се сбъдне. Не в настоящето, а в бъдещето е решението на всичко.

1970 г. 364. (9 юни). Защо смятат, че само отрицателните чувства и емоции трябва да се намират под контрол - под контрол трябва да бъдат всички чувства: и лошите, и добрите. Необуздаността на добрите чувства и емоции също се отразява вредно на организма и като всяка несдържаност разрушава равновесието. Основа на всички чувствания е равновесието. Всяка необузданост означава своеволие на обвивките, което в корена е недопустимо. Властта над себе си се разпростира над всичко ставащо в обвивките. Даже всяко заболяване се нуждае от контрол и от това да се даде на процеса нужното направление, без да се подчинявате на обичайното течение на болестта. И лечението продължава дотогава, докато не се установи нормалното състояние на органа. Не трябва в никакъв случай да се сваля оръжието пред болестта и да се прекратява борбата. Обикновено организмът се бори сам, но е необходимо да му се помага. Сами знаете колко упорство изисква понякога тази борба. И макар че някои болести, особено хроничните, са особено устойчиви, все пак е възможно да бъдат победени или отслабени. Само отмерелите или окончателно парализирани клетки е невъзможно да се възстановят. Не трябва да си позволявате да падате духом, отпускатки ръце и подчинявайки се безволно на болестта, тъй като това ще я усили и ще ѝ позволи да се развива безпрепятствено. Трябва да се разбира, че всяка болест е временна, но духът е вечен и мисълта може и да я надвие, и да я надживее, тоест да се окаже по-продължителна от равновесието на организма, предизвикало заболяването. Господар на микрокосмоса е неговият притежател.

1970 г. 365. (Гуру). Ето тъмните ви обкръжиха и затвориха своя кръг, проявявайки нечувано упорство в стремежа си да ви съкрушат. Вашата борба с тях трябва да бъде несломима и упорита. Но кога ще има край? Когато бъде постигната пълната победа над тях. Разберете, че изходът от този кръг е винаги отворен, но само нагоре, към Владиката. Така че винаги може да се почерпят сили за борба от Него, ако те секнат.

1970 г. 366. (11 юни). Даже физическият огън помага. Добре е да се държи жив огън в стаята както на болните, така и на здравите. Очистващото свойство на огъня е огромно. Значението на горящата свещ или лампа не се разбира от отрицателите на Основите. Основата на Огъня е господстваща. Когато в храма има много жив огън, неговата атмосфера се очиства. Пространственият Огън и земният се съотнасят. Разбира се, горящият восък или чистото растително масло дават чист пламък, различен от горящата животинска мас или минералните масла, лишени от прана. Горящият пламък притежава различна чистота на състава.

Смърдящите димни огньове няма да очистят, а обратно, ще замърсят атмосферата. Трябва да се ориентирате в свойствата на пламъка.

1970 г. 367. (М. А. Й.). Когато се съсредоточаваме добре върху предмета, проникваме в неговата същност. Когато се съсредоточаваме върху човека, отваряме неговия вътрешен свят и влизаме в него. Всяко съсредоточаване изисква самоотричане. За да влезете във вътрешния Свят на Учителя трябва да се откажете от изпълването на съзнанието със себе си, тъй като това пречатства обединяването с Учителя. Причината за отсъствието на контакт от желаната степен трябва да се търси в самоизпълването и заетостта със себе си, със своите мисли и преживявания, а не в устрема към Света на Учителя и желанието да изпълните съзнанието с Него.

1970 г. 368. (Гуру). Магнитната сила на мисълта действа по вложеното в нея направление. Много важно е именно избраното направление. Житейските дела и грижи дават на мислите своето русло, по което те текат. От него може да се излезе само при условие, че съзнателно и намерено се избере друго, желано, не съзвучно на канала на обичайните мисли. Затова ние говорим за необикновено и за необикновеност. Не е лесно да се изтръгне съзнанието от еснафското благо, тъй като то засмуква човека презглава. Но трябва да се отскубнете с умение - иначе ще ви увлече. Житейските попечителства и грижи са неизбежни, но не трябва да им се дава власт над себе си, тъй като на тях се отрежда точно толкова място, колкото е абсолютно необходимо, а цялото останало време се отделя на най-нужното. Може да се добави, че, даже потапяйки се в житейското, главата трябва да се държи вдигната нагоре.

1970 г. 369. (13 юни). Какви още по-поразяващи признаци на разложение на планетата искате да видите за да се убедите, че краят на Кали Юга е именно такъв, както е било указано в древните пророчества и както се говори за това в книгите на Учението на Живота. Но вие знаете за случващото се само частично и непълно. Ако гледахте с отворени очи, наистина, бихте се ужасили от размерите и степента на това разложение. Хората са обезумели в преддверието на края на заминаващата Юга и са отхвърлили Основите. Трудно е да се удържи съзнанието над бурно носещия се поток от всевъзможни явления както от плътен, така и от тънък порядък. Пространствените токове са тежки. Огнените вълни вече прегарят слабите организми, не можещи да асимилират тези огньове и и да ги посрещнат с огньовете на сърцето. Опората се измъква изпод краката на ослепените от отрицанието хора. А на зрящите е тежко, непоносимо да носят Бремето на този свят. Наистина последните времена настъпват. Краят на стария, заминаващ си свят е драматичен.

1970 г. 370. (Гуру). На колко милиона нови жертви оценява човечеството своето възраждане, на колко нови катастрофи, за да намери сили в себе си да се отвърне от стария свят, да отхвърли неговите вериги и освободено да влезе в Новия Свят, свят свободен от войни, насилие, атомни бомби, отровни газове и другите ужаси на заминаващата си Юга. Космическото противодействие на обезумелите сили на стария свят ще нараства през цялото време, докато те не бъдат сломени окончателно.

1970 г. 371. (14 юни). Пред нас стои задачата - да се научим да правим всичко, което се налага да се прави в обикновения живот, без да се отделяме от

Учителя! Това е възможно ако всичко се прави заедно с Мен. Иначе всяка работа или заостановка с нещо ще отвлича и пречи на съвместното действие. В такъв случай как ще се изменят речта, жестовете, постъпките и цялото поведение! В присъствието на Учителя много неща, допускани без Него по-рано, ще станат напълно невъзможни. Опитайте се да водите разговор с някого, представяйки си, че Учителят е до вас, че Той Чува всяка дума и Вижда всяко движение. Колко лесно ще стане тогава да се запазва достойнството на духа, колко свободно и просто ще стане цялото съзвучно на Великото Присъствие поведение. Много е трудно да се удържа тази представа постоянно, но напъгайки цялата воля и цялото желание, и усещайки любов в сърцето все пак това състояние може да се постигне. Но ако в сърцето гори пламенна любов към Учителя, то напъгането на волята и желанието даже не са нужни, тъй като това, което обичаме или когото обичаме, чрез любовта се държи постоянно в съзнанието. Значи трябва да се усили любовта. Това е най-простият подход към най-трудното. И тогава ще изчезне много от това, което пречат общуването. И тогава постоянното Присъствие става осъществено. Разстояния няма, време няма. Препратите на земното пространство са илюзии на плътния свят. В духа Общуването протича над разстоянията и не изисква време, но изисква огнената енергия на сърцето. Трябва да се разрушат в съзнанието земните препрати. Формулата “Аз Съм с вас винаги” е огнена формула на живота. Нейното осъзнаване донася победа над ограниченията на плътния свят и тялото. Огнената действителност се утвърждава въпреки обичайната видимост. Само приемайки това положение с цялото си същество могат да се разберат Великите Думи: “Ето Аз Съм с вас винаги, във всичките дни, до свършека на века”.

1970 г. 372. (М. А. Й.). В общуванията на разстояния се прилагат вече мерките на Тънкия Свят. Така Тънкия Свят навлиза в земния и двата свята се съчетават хармонично. При такова общуване се осъществява обединение на световите. Триизмерното пространство отстъпва място на многомерното. Мерките на духа са над триизмерния свят, както и мисълта. И трябва добре да се усвои, че двата свята са дотолкова тясно преплетени един с друг, че е невъзможно да бъдат разделени. Само че обикновено установеното стандартно мислене пречи да се види действителността. Но приемането в съзнанието на този и другия светове вече облекчава възможността за тяхното обединение. Тъй като съединяването на световите ще се осъществи в съзнанието на човека, а не някъде вън, тъй като фактически двата свята са неотделими и съществуват заедно винаги. За човека с отворени центрове това твърдение е несъмнено.

1970 г. 373. (Гуру). Може да се отбележи как постепенно и последователно всеки път се разкриват все нови и нови подробности и дълбочини на даваното знание. Не е повторение, а задълбочаване на това, което би трябвало да е вече добре известно. Това е стълбата на духа, познаващ обкръжаващия го свят. Наблюдава се явен напредък и разширяване на съзнанията, но двигател на духа все пак е вярата или приемането в съзнанието на явленията, още не станали факти за него, но считани за достъпни за разбиране и възможни, тоест съществуващи засега все още в сферата на необичайното. Много важно е да се разбере положението, че „осъзнаването е вече почти овладяване“. И допускането в съзнанието, и приемането на една или друга мисъл вече магнитно установяват връзка с нея и приближават нейните възможности. Твърдението „По вярата ви ще ви бъде

Дадено“ е дълбоко научно и основано на нерушимия закон за действие на психическата, тоест огнената енергия на духа.

1970 г. 374. (Гуру). Слепи и зрящи! Колко са различни е техните светове. И как нееднакво се възприема от тях всичко ставащо наоколо. Щраусът зарива глава в пясъка, за да се скрие от опасността. Да не заприличваме на него! Подобно на щрауса мнозина съзнателно се стараят да не мислят за положението в света. Но това няма да спаси глупците от действителността. Чашите на Архангела са разляти. Идва страшно време.

1970 г. 375. (16 юни). Живеем постоянно в двата свята, но това не се осъзнава. Затова много не се осъзнава и не съществува за човека, например пространството наоколо е наситено с радиовълни, но без радиоприемник е невъзможно да се възприемат. И целият свят от звуци, а също и телепредаванията са скрити за нас без съответстваща апаратура. Не усещаме нито магнитните токове, нито електронаситеността на атмосферата. А всичко това съществува. Много, твърде много съществува около човека, но не достига до неговото съзнание. Например: светът на мислите във вид на мислени форми или отпечатыци на това, което някога се е случвало в дадено помещение или място. Всичко това са вече явления от тънък порядък, явления от Тънкия Свят, където развъплътените хора живеят не по-малко реален живот, отколкото въплътените в тяло. Нашата цел е „да се въоръжи човекът без нито един механичен прибор или апарат“, тъй като цялата апаратура е в неговия собствен микрокосмос и той може да вижда и чува, мирише и усеща явленията от Тънкия Свят и тънките енергии без обичайната земна апаратура. За това в човешкия организъм има огнени центрове или възли и жлези, при пробуждането и активността на които човек започва да вижда и да чува невидимото и нечуваното с обикновеното око и ухо. Агни Йога дава на човечеството пътя към овладяване на неговата собствена апаратура на духа и отваря възможности за познаване на Невидимия и видимия светове. Много апарати, изобретени от човека, например: телеграфът, телефонът, радиото и фотоапаратът - всички те са груби и несвършени опити да се дублира или подражава на съвършенството на апаратурата на духа. Тъй като за човека, за да фиксира и възпроизведе в съзнанието си някой предмет, не са нужни нито фотоапарат, нито ленти, нито проявители. Той прави в течение на деня хиляди такива снимки, без да се затруднява от това и даже не разбирайки каква забележителна способност притежава. Но всичко това изисква разбиране и осъзнаване. Животните също виждат и чуват, но не разбират нищо. Да не заприличваме на нашите по-млади събратя в отсъствието им на способността да анализират и синтезират явленията от обкръжаващия ни свят.

1970 г. 376. (М. А. Й.). Способността да се синтезира е забележителна с това, че позволява да се обобщават всички явления в едно неразделно, свързано с всички свои части цяло. И всяко явление тогава придобива особен смисъл като част на това единно цяло. Тогава всичко заема принадлежащото му място в общата схема на нещата. И даже човекът, при цялата сложност на неговата организация, се разбира синтетично. При синтез става невъзможно умиленето от маските, тъй като и най-малката черта на характера се възприема във връзка и при обобщаване с цялото. Художникът синтезира цветовете във вид на завършена картина, архитектът – строителните материали във вид на завършено здание, композиторът -

звучите във вид на пълна и завършена симфония. Синтезът е основа на творчеството и строителството. Даже химията има огромен раздел - синтетичен. Но най-трудното е синтетичното мислене, обобщаващо в едно неразривно цяло всички явления на видимия и Невидимия светове.

1970 г. 377. (Гуру). Искаме да ви видим въоръжени със знанието на Учението, прилагащи това знание в живота. Огромна е пропастта между знаещите и незнаещите. Нашите сътрудници трябва да познават добре Учението. Само при сравнение с тези, които не са се доближавали до Учението може да се усети дълбочината на пропастта. Но дори през пропастта може да се прехвърли мост и по него да се премине на другия бряг, и да започнат да се приобщават с познанието. Исканият знание ще го има.

1970 г. 378. (Гуру). Преди началото на действието завесата е спусната и сцената - скрита. Преди началото на буря има затишие. Преди най-високия гребен на вълната – най-дълбоката падина. И преди разсъмване мракът е непрогледен. Редуването на противоположностите се подчинява на законите на диалектиката. Това редуване на времето се превръща в спирала на неизбежността. Така Кали Юга се сменя със Сатия Юга. Така Светлината ще заеме мястото на тъмнината. Така стремително вървящото бъдеще сияе с нечувани възможности. Така Новото Небе и Новата Земя ще заемат мястото на стария свят.

1970 г. 379. (М. А. Й.). Колкото и висок да е полетът на мисълта, се налага да се живее на Земята, подчинявайки се на изискванията на плътните условия. Затова трябва така да могат да се уравновесяват височайшото и земното, че да не страда нито едното, нито другото. Препоръчва се златната среда или Златния път, когато кесаревото се въздава на кесаря, а „божието“ – на Бога. Казано с други думи, възвисявайки се в духа, трябва в същото време да се стъпва твърдо по Земята. Тъй като е заповядано равновесие.

1970 г. 380. (18 юни). Звездите и слънцето са винаги над нас, но не можем да ги видим, ако не вдигнем глава нагоре. „Аз Съм с вас винаги“, но няма да усетите Моето Присъствие, ако не се обърнете с цялото си същество към Мен и не устремите своя поглед към Мен. Защо е толкова трудно да държите постоянно Моя Лик в сърцето си? Не е ли затова, че сърцето е обърнато не към Мен, а към житейските дела - и грижата е за тях! Без тях, разбира се, не може да се мине. Но и за най-нужното трябва да се намери време и да му се отдели внимание, или казано с други думи, да се съчетаят хармонично Небесното и земното. Разбирате колко малко струват преходните дела и все пак в мислите и грижите за тях се губи скъпоценно време. Но някога ще се наложи да съжалявате за загубените възможности.

1970 г. 381. (М. А. Й.). Сега не мога да ви отделим обичайното внимание, тъй като времето е напрегнато както никога и се изискват всичките наши сили и съсредоточаване. Но толкова по-близо трябва вие да се държите за Владиката и нас.

1970 г. 382. (М. А. Й.). Когато Владиката е Казал: „Аз Съм Пътя, Истината и Живота“, - Той по този начин е Набелязал направлението на еволюцията на цялото човечество, указвайки напълно конкретно как трябва да се извършва това движение. Отрицателите могат упорито и неотстъпно да отричат несъмненото, но те нямат силите да изменят посоката на еволюцията и

осъществяването на Великия План. Еволюцията ще продължи, а Великият План ще се реализира според възхода на човешкия дух. Ако възникнат прегради, те ще бъдат разрушени.

1970 г. 383. (Гуру). Само вървящият знае колко трудно е да се върви и колко огромно е противодействието на обръжаващото. Това съпротивление е неизбежно, иначе върху какво ще се закали духът и ще нарастне Агни? И трябва да се помни, че колкото по-висок и по-бърз е подеът, толкова по-силно е и противодействието. Това е закон за растежа на духа.

1970 г. 384. (20 юни). И в Тънкия Свят можете да се окажете “сред нежелани съседи”. В самата дума “нежелани” е скрито вече твърдението, че човек би искал да се освободи от тях, но по силата на кармическите условия не може. Съществува и плътна, и тънка карма, тоест кармата е в двата свята. По-правилно би било да се каже, че във всички светове човек е съпровождан от своята карма. Кармата може да се изживее, но е невъзможно да се отхвърли. Отхвърлена в един вид, тя се връща в друг докато не бъде напълно изчерпана. Това е сила, с която най-обикновеният човек не е в състояние да се бори. Учителят Въвежда ученика в областта на необикновеното и, вървейки заедно с Него, може вече “да се побеждават светилата”. Но за това се изисква обединяване или сливане на съзнанията, което е необичайно трудно. Как да се погаси кармата? Как да се изчерпи? Само напълно разплащайки се със старите дългове и старайки се да не се правят нови. Когато се появява кредитор и причинява зло за отдавнашна задълженост, ударът трябва да се приеме спокойно, без да се пораждат нови причини. Тъй като в противен случай се създава нова верига от нова задълженост и неизбежна разплата. По този начин, не отговаряйки на злото със зло, но неутрализирайки го в себе си и не реагирайки на него съзвучно, човек изчерпва кармичното следствие от нежелано естество. Оплакванията са безполезни. Невъзможно е да се разчувства кармата. Обръщането към Висшите Сили, за да освободят от плащането на предишните дългове, не дава желаните резултати, тъй като самият задължен се разплаща по сметките. Законът на кармата е сложен. Тя може да се облекчи, например с “пожертване за непознати хора” и други подобни деяния, когато чашата на везните на оправданието се натоварва с добри дела. И в една или друга форма, но компенсация за това, което е било сторено някога в миналото винаги се осъществява неотвратимо.

1970 г. 385. (М. А. Й.). Въпреки всичко и независимо от кармата ще утвърждаваме постоянството на Невидимото Присъствие. Каквото и да се случва наоколо, Владиката е винаги с нас и над всичко, което ни обкръжава в плътните условия. Това утвърждаване разрушава кръга на безизходицата и ни свързва със сферата, откъдето е дошъл духът. Сияйната нишка на Светлината преминава над преходността на външните условия и продължава в Огнените Сфери.

1970 г. 386. Някои наистина много редки хора говорят за себе си в трето лице, като за някой страничен. Може също и да се мисли за себе си в трето лице, без да отъждествяват своето висше “Аз” със своите обвивки, но разглеждайки своята личност като същество отделно от себе си, подчинено на това висше “Аз” и изпълняващо в земния живот неговите поръчения. Тогава и страданията, и преживяванията, и кармичните удари, падащи върху тази временна и смъртна личност, ще изглеждат вече отделени от този, който гледа отвътре на външното

течение на живота на земната личност. Безмълвният Свидетел тогава Може да се утвърждава над преходността на външното течение на този живот и над всичко това, което се случва в обличащите го обвивки.

1970 г. 387. (21 юни). Всичко, което е построено върху пясък, тоест всичко, което не е построено върху здрава основа, ще се разруши. Затова Основите трябва да бъдат непоколебими. Учението на Живота дава тези Основи. Те трябва да се приемат в съзнанието и да се строи върху тях. Строителството се заключава в прилагането на практика на даваните Завети. Такава постройка ще бъде здрава. Всичко останало, макар и приятно, но не утвърдено с дела и съответстващо мислене, няма да устои срещу вихрите. Когато такива няма, може да се формира лъжлива представа за въображаемата здравина на основата, но натискът на противоположните и враждебни въздействия ще започне да разклаща неукрепената с прилагане в живота основа, заплашвайки да разруши цялата постройка. Ето защо има толкова клатещи се, съмняващи се и отпадащи. Учението, ако то е само на думи, не дава очакваните следствия. То се нуждае именно от прилагане. Всяко словесно твърдение е нищо, ако не е подкрепено с дела. Словоблудството е разрушително. Умората от съприкосновението със словоблудство е неимоверна. Те говорят толкова много за Учението, без да го прилагат в живота. Те първи ще се отдалечат и те ще попълнят редиците на отстъпниците. В ръцете на неприлагащите го Учението е неустойчиво и нездравно.

1970 г. 388. (М. А. Й.). Краят на Кали Юга е страшен. Ако можехте да си представите това, което виждаме и знаем ние, наистина бихте се ужасили от ставащото на планетата. Личните нещастия и болестите са само слабо отражение на общото неблагополучие. Разложението на планетата и равновесието достигат крайните предели. Тъмнината се е развилняла. Учестват се стихийните бедствия и се разрастват всевъзможни заболявания. И вече не стигат наименования за новите болести. И старият свят се клати, готов да рухне.

1970 г. 389. (Гуру). Когато се оказвате пред неизвестността, когато изглежда, че няма нищо и очакваното не се е осъществило, не се поддавайте на въздействието на Майя. Това е само законното редуване на вълните преди новия подем. Огнената действителност, макар и тя да е скрита от земното око, никога не престава да съществува. Тя е и трябва да бъде утвърждавана пред лицето на плътната очевидност. Когато очевидността се разсее, ще я замени истинската реалност на невидимото битие, скрито в дадения момент от призрачната видимост на външните явления. “Майя, отстъпи”.

1970 г. 390. (22 юни). Когато протичат най-значителните срокове, хората обикновено не забелязват това и само малцина знаят за тях. На свидетелството на тези не много знаещи може да се разчита. И макар че сроковете не се забелязват, техните следствия вече са видими явно. Затова, знаейки за сроковете, може в доверие да се очаква осъществяването на това, което те носят със себе си. Никой не може да спре тяхното действие, тъй като то идва не отвън, а отвътре, от сферата на невидимо съществуващото. И само сърцето безпогрешно ще разбере, че се извършва отсъденото от Нас. На чувствознанието може да се разчита. Няма друг детектор на действителността. И радиото, и вестниците закъсняват, а често и изобщо не отбелязват най-главните планетни събития.

1970 г. 391. (М. А. Й.). Разбира се, главното в човека е съзнанието. То е по-важно и по-високо от тялото, тъй като може да съществува извън него. Не е възможен контакт със същество, лишено от съзнание. При сливането в духа съзнанието се обединява с друго съзнание. Натрупването и разширяването на съзнанието е най-близката цел на човека. Съзнанието може да се разпилее и даже да се изгуби изобщо. Много хора са наполовина и даже повече лишени от съзнание. Чистотата, спокойствието и ширината на съзнанието са най-ценните придобивки. Съзнателно употребявам думата “придобивка”, тъй като всички тези свойства се придобиват с труд, воля и постоянство на стремежа към тях. Пазете съзнанието като най-велик дар на еволюцията. По-голямо съкровище нямате нито на Земята, нито в световите.

1970 г. 392. (Гуру). Безсмъртието се обуславя от непрекъснатостта на съзнанието, тоест от способността да се задържа то при освобождаването от плътното тяло или така наречената смърт. Смъртта е нелепа дума, тъй като тя не съществува. Даже неудържаният съзнанието дух все пак продължава да живее след смъртта. Но ние говорим за безсмъртие. Трудно е да се удържи съзнанието при смяна на обвивките, но все пак е възможно, особено ако към това се стремят упорито и разбират какво грамадно значение има това за човека. Безсмъртието не е хипотеза, не е измислица, а реален факт. Само невежите или хората, умрели със сърцето, могат да го отричат. Интуитивно всеки човек някъде в дълбините на душата знае за своето безсмъртие, но тъпо го отрича, тъй като така е прието от болшинството. А и тези, които го признават, вярват на думи, а не на сърцето. Но безсмъртието е съдба на човека, устремил се съзнателно към него и пламенно желаещ да задържи съзнанието си непрекъснато при прехода на Великите Граници.

1970 г. 393. (23 юни). Спокойствието е оръжие на Архата и непробиваем доспех на духа. Говорейки по същество, в нашето съзнание се съдържа всичко и само то единствено представлява наша собственост и наше съкровище. Хората се стремят да придобиват вещи, дрехи, жилища, пари и много други, докато в същото време забравят за своето съкровище и за това да го преумножат, считайки, че то не си струва грижите за него. Свършва земната приказка и трябва да се премине от Земята в Надземния Свят. Но с какво? Какво може да вземе там човек със себе си, освен съзнанието и неговите натрупвания? Но почти никой не мисли за това как да го удържи, запазвайки неговата непрекъснатост. И остават с нищо. Всички земни придобивки остават на Земята, а духовно богатство няма за вземане, тъй като то не е било натрупано. Остава разбитото корито на илюзиите и заблудите на плътния свят.

1970 г. 394. (М. А. Й.). Какво искаш да вземеш със себе си в Извънплътния Свят? За това е полезно да се помисли. Какво можеш да вземеш със себе си в света, където царства мисълта и където всичко се движи от мисълта? Спомените? Но за какво? Има спомени, които подобно на крила възнасят в Сферите на Светлината, а има и увличащи в бездната, в тъмнината. И за това е полезно да се помисли. Мислите също могат да се вземат със себе си. Но какви мисли? Едни от тях устремяват към върховете и звездите, други - в долините и мрака. Полезно и нужно е да се помисли за това какво можем да вземем със себе си в Надземния Свят, когато оставим земното тяло.

1970 г. 395. (Гуру). Упоритата мисъл, постоянната и съзнателна мисъл се оказва и най-жизнена. Особено се усилва мисълта, ако в нея е вложено сърцето. Да се вложи сърцето в мисълта, значи да се вложи в нея огън. Огнената мисъл не умира в пространството. Огънят е най-жизнеустойчивият елемент, после идват въздухът, водата и накрая - земята. Четирите елемента или стихии винаги трябва да се разбират буквално. Огънят на пространството и пламъкът на горящото дърво се различават по степени, не по същество, а по степен на изтъняване. Скálата на огнените прояви е много широка и се издига нагоре, и няма край. Огнената Основа на Битието е неунищожима.

1970 г. 396. (24 юни). “Спокойствието е венец на духа”. Това велико качество не се разбира. Малко мислят за неговото придобиване. Мислят много за придобиване и отделят много енергия, но на какво? Как да се поясни, как да се втъпни, че целият труд и усилия, насочени към притежаване на земни вещи, са напразни. Тъй като ако крайният резултат от всяко притежаване се проявява в лишаването от това, което човек притежава, то какъв е смисълът от това? Но притежаването на положителни качества и трудът, изразходван за това, са плодотворни и винаги с човека. Спокойствието, утвърдено здраво, донася на своя притежател свобода от властта над съзнанието на явленията, постоянно терзаещи и измъчващи обикновените хора. Ето пред вас са два случая, когато любовта към децата, отровена от безпокойството, е довела майката до болест и е направила живота непоносим. Отравянето на организма с безпокойство винаги довежда до много печални последици. Трябва да можете да отличавате загрижеността от безползното и ненужно безпокойство. Трябва да се изтръгне този отровител от сърцето. Трябва да се научите да не реагирате на това, което обикновено предизвиква в хората безпокойство. С безпокойство не можете да помогнете нито на себе си, нито на хората. Но е много лесно да се отрови атмосферата наоколо и да се заразят с него другите. По-добре е да загубиш това, което предизвиква това чувство, отколкото да загубиш спокойствието. Когато вражеската стрела попадне в бронята на спокойствието, тя като бумеранг се връща към изпратилия я. Утвърденото спокойствие предизвиква в обкръжаващите съвършено особено чувство, някакъв трепет пред необикновеното. Не е допустимо в угода на нелепите условности и желанието да пригласите на хората да загубите чувството на спокойствие и да реагирате на състоянието на обкръжаващите в унисон с тях. Хората губят много заради този лъжлив стремеж да дават вид на безпокойство или вълнение, или преживявания само защото събеседникът се гърчи в проявите на астралните емоции. Твърде огромна е цената за подобно външно съчувствие. С непоколебимо спокойствие вътре и вън може да се помогне много повече на хората, когато те са овладени от подобни чувства.

1970 г. 397. (М. А. Й.). Не се натъжавайте за това, че много качества на духа не могат да се утвърдят така здраво, както би ви се искало. Ако стремежът към това остава неизменен и силен, той ще ви спровожда и по-нататък, и в периода на “нарастване”. Всички тези качества ще станат вродени свойства и духът ще встъпи в новото възплъщение вече с тях. В това се заключава забележителната особеност на устрема. Само се устремете и устремът ще ви доведе до осъществяване на желаното. Във времето всичко е достижимо. Котвите се хвърлят далеч не за един живот. Човекът може да стане всичко, което поиска, ако разбира, че пред него е

Безпределността и че недостижимото сега става напълно възможно и осъществимо във времето, което няма край.

1970 г. 398. (Гуру). Да! Ние сме в постоянен труд и на Земята, и в световите. Това е особеното отличие на сътрудниците на Йерархията - да бъдат труженици навсякъде и винаги. За това трябва да се обикне трудът и да се разбере, че огненото напрежение на организма, предизвикано от работата, разпалва огньовете. С никакви упражнения не може да се постигне това, което се постига със светлоносния труд. Казвам “светлоносен”, тъй като съществува и принудителен труд, помрачен и заразен с недоволство, нежелание и оплаквания. Това е трудът на безправните роби. Но трудът на сътрудниците на Светлината е светъл.

1970 г. 399. (25 юни). Когато знаете, че се намирате под постоянен прицел от страна на тъмните, това ви задължава да бъдете постоянно нащрек. Това развива бдителна зоркост и умението да се защитавате от нападения. Тъмните няма да ви оставят без внимание и новите кроежи следват един след друг. Необходимо е да се отбранявате. Не разбирайки това, тъмните способстват активно за укрепването на духовния доспех и развиват у вас изкуството да водите духовна борба. Войнът, закален в постоянно противостоене на тъмнината, става достоен за Нашите Поръчения. Те няма да нападнат духовното нищожество. Но близките Ни духове никога не са оставени в покой. Няма да завиждаме на тези, които не са отбелязани от тях: значи тяхното огънче е слабо. Наистина, понякога страданията и неприятностите, причинявани от тях, много обременяват съзнанието и често вредят на здравето, но “възходът на духа се нуждае от обременяване с обстоятелства”.

1970 г. 400. (М. А. Й.). Сред безбройните светове, сред безкрайните явления на проявеното Мироздание, сред мириадите нови форми в плътния и Тънкия светове, които ги населяват, сред Безпределността на Битието Владиката остава Фокусът, Центърът, Духовната Опора и Целта, към която се устремява духът и стремежа към която му позволява да не се обърка сред това многообразие. Присъствието на Владиката дава на духа направление и осмисляне на неговото съществуване. По лъча на маяка даже в бурна тъмна нощ корабът благополучно достига спасителното пристанище. Така и по Лъча на Владиката устременият към Него съзнание достига Бащиния Дом, преминавайки през всички трудности на земния път и преодолявайки всички препятствия. По Лъча се преодоляват планинските пътеки над бездънните пропасти, скалите и камъните, бурните потоци, люлеещите се мостчета над дълбоките проломи и всички други препятствия, които възникват по пътя на вървящия към Владиката дух. Продължават земните съблазни и изкушения, хитростите и злобата на враговете, своите собствени слабости и недостатъци и всичко, което пречи на напредъка към далечната цел. Но Ликът на Владиката, “въведен в сърцето”, Служи като постоянна сияеща и водеща звезда по пътя към Безпределността за тези, които са Го приели със своя дух.

1970 г. 401. (26 юни). Бурно време, тежко време, страшно време. Бързайте да се спасите. Спасението е в духа. Може да се счита, че всичко, което не е от духа, е обречено на разрушение от вихрите. И те вече шумят, подобно на ураган и вече помитат постройките на заминаващия си свят. И тъмнината беснее. Особеността на времето е била указана в древните пророчества. Ето че то идва. Какво да правите, за да издържите докрай и да устоите? Обърнете се към Мен с

цялото си съзнание и отворете сърцето към Лъчите от Твърдината. Деца Мои, любими деца, застанете до Мен неразлъчно и бъдете с Мен.

1970 г. 402. (М. А. Й.). Сливането е в духа. Съзнание със съзнание се сливат в духа. Мнозина търсят решение в това телесно да бъдат по-близко, но може да живеете един до друг, под един покрив и да се виждате често един друг, и все пак да бъдете далечни в духа. Затова само духовната близост се явява действена. Нея и ще утвърждаваме с всички мерки, с цялото желание и с всички помисли. Тя се утвърждава над всички ограничения на външните условия и над всички движения на астрала, над всичко, което е временно и преходно.

1970 г. 403. (Гуру). Нека бурното време да бъде и благословия за огнено устремения дух. Тъй като ако напрежението нараства, то и възможностите се умножават съответно. Едни загиват под ударите на вълните, други вълните възнасят на гребена и позволяват да се носят над бушуващата страшно стихия. И ако долу бушува ураган, помитайки всичко, което е нездраве, то в горните слоеве цари пълна тишина и равновесието не се нарушава от буйството на стихииите. Спокойствието ще бъде тази сфера на духа, където няма да достигнат бурните вълни на земните явления.

1970 г. 404. (Гуру). Промените в живота са нужни, за да не прираствате нито към място, нито към условия. Но ако аурата не прираства, тогава вече няма такава срочна необходимост от промени. Макар че все пак се препоръчва да не се остава на едно място дълго, но вече от съвсем други съображения, а именно поради това, че тъмните обкръжават вече твърде плътно и установяват своя здрава стража, усилвайки вредителството. Все пак е по-добре мястото да се сменя. Само огнената крепост на Ашрама позволява да оставате на едно място вече невреждимо за неговия основател.

1970 г. 405. (28 юни). Напредването на духа върви над всички временни явления от всякакъв вид. Това ще бъде неизменният път. Трябва да се знае, че и от Тънкия Свят любители на персонификациите могат да подхвърлят всякакви мисли, стига само да изведат от равновесие и по какъвто и да било начин да нарушат стройността на движението. Затова готовността трябва да бъде за четиридесет по четиридесет различни случаи. Наред с всичко възприятията ще дадат опит за критично и аналитично отношение към тях. Да! Трябва да Ни вярвате. Но и извън Нас има твърде много желаещи да внушат най-разнообразни мисли - от добри до лоши и даже позорни. Изисква се голяма бдителност, зоркост и изтънчване на сърцето, за да се ориентирате безпогрешно във всичко. Но, както е Указано, трябва да имате готовност за най-неочаквани промени както във вашия личен, така и в обществен живот. Смяната на Югите протича под знака на неочакваностите.

1970 г. 406. (М. А. Й.). Пълнотата на сливане на съзнанията предполага и безпогрешност на възприятията, постъпващи в резултат на такова обединяване. Но това обстоятелство не трябва да отслабва дозора. На предната линия на психическия фронт не може да има сладко потапяне в розови мечти. Нужна е сурова, напрегната зоркост и постоянна готовност да се отразяват вражеските нападения. Също така е необходимо да се премахнат и неудържимото желание и всякакви емоции, даже най-възвишените, но не сдържани. Настоятелно е необходимо сурово самообладание и сдържаност в думите, чувствата и всички

движения на астрала. Указанието
изпълнява стриктно.

за овладяване на себе си трябва да се

1970 г. 407. (Гуру). Пребиваването на съзнанието в неутралната точка на равновесие позволява да се управляват енергиите на полюсите. В това е силата на мощта на спокойствието. Отдавна вече е време да се разбере, че равновесието е сила, против която никой не е в състояние да устои. Стремейки се към овладяване на тази мощ я желайте и приложете всички мерки за осъзнаването на това велико качество. И ако в нещо някога сте претърпели неуспех или ущърб, или даже поражение, значи още не сте се научили да действате в състояние на равновесие.

1970 г. 408. (29 юни). Сред постоянно променящото се вътрешно и външно обкръжение на човека ядрото на духа остава неизменно в своята стихийна огнена цялост. Обвивките нарастват, натрупват се наслоения върху ядрото, но неговата неизменна същност пребивава незасегната от тези процеси. При всеки цикъл на възплъщение се отхвърлят едно след друго всички тела, за да се образуват отново при новото възплъщение, но Висшата Триада остава с всички натрупвания на духа, които обличат неговото ядро. Природата не се съобразява с оставените от духа тела, предавайки тяхната материя за преработка. Тя не се съобразява и с личността на човека знаейки, че след като е предала на Висшата Триада своя земен опит, личността е обречена на унищожение. В старите писания хората са наричани с думата “смъртни”. Това е велика Истина. И сега е времето да си спомним думите: “Предоставете на мъртвите да погребват своите мъртъвци, а вие Ме следвайте”, във вечния живот по пътя на безсмъртието на духа, чието ядро е вечно, неунищожимо и нерушимо, стремейки се при това да пренесете своето съзнание в неговата сфера.

1970 г. 409. (М. А. Й.). Ще се връщаме на въпроса за равновесието дотогава, докато то не бъде утвърдено. Трябва да се започва с астрала. Той трябва да се застави да мълчи и именно тогава, когато му се иска да прояви своето своеволие. А той е готов силно да вибрира на всичко, стига само да преживява. Това е неговият живот. На него му е безразлично как страда от това здравето или цялата система, той иска да живее с емоции от всякакъв вид, стига само да удовлетвори своята ненаситна природа. Сребърната юзда на духа се налага преди всичко на тази неуправляема обвивка. Подвижниците са прекарвали години в труд и усилие да обуздаят този звяр в себе си. Той е жизнен и упорит, изменчив и хитър и се нуждае от безусловно подчиняване.

1970 г. 410. (Гуру). Знаете че тези, които са се приобщили към Учението, са готови и жадуват да слушат или четат тези записки. Защо? Не е ли затова, че върху тях е наложен огненият печат на Духа на Владиката! Не е ли затова, че те са съзвучни на Учението на Живота, не е ли затова, че дават отговор на много въпроси от живота? Да, заради това!

1970 г. 411. (30 юни). Няма нищо случайно. Добре е, ако е разбрано какво в живота е най-нужно, за какво живеят, какъв е смисълът на възплъщението, какво може да се събере и натрупа, какво да се вземе със себе си и по-нататък по далечния път. Вещи не можеш да вземеш, но знанията, опита и качествата на духа, утвърдени в прилагане, може. Трябва да се научите здраво да държите Сребърната Нишка на духа, свързваща с Учителя на Светлината. Трябва по-добре да се разбере какви най-чудни възможности се дават от живота. Нека всеки да върви по своя

индивидуален път, който му е по-близък и съзвучен, но да върви, но напред, но натам, накъдето Зове Учителят. Учителят Изпраща Своята Благословия и Благодат.

1970 г. 412. (М. А. Й.). Бъдете спокойни за своето бъдеще, но не се отклонявайте от набелязания път. Знайте, че отсъденото на хората бъдеще ще се сбъдне. Трябва да влезете в него подготвени. Учението дава възможност да се разбере смисълът на случващите се събития. Утвърждавайте се в знанието на Учението, тъй като в живота няма нищо по-важно.

1970 г. 413. (Гуру). Правилно, дисциплината на духа е най-необходимото условие за следване на Пътя. Нека да осъзнаят значението на ритъма в работата и възможността с негова помощ да се постигне това, което по обичайния път е невъзможно да се постигне. Нека да усетят себе си в Лъчите на грижата и любовта на Учителя и да разберат, че е възможно съзнанието да се разширява лесно и свободно и да се израства духом, ако в своя вътрешен свят Учителят на Светлината е поставен най-високо от всичко.

1970 г. 414. (2 юли). Наистина, служенето е жертва и Великото Служене е Велика Жертва. Тази жертва не е лека. Себеслуженето дава самоудовлетворение, то утешава себелюбието. Самозваните учители и наставници, удовлетворявайки своята жажда да наставляват и поучават, се утешават с това. И мислите им и грижите са за себе си, а не за тези, на които те си въобразяват, че оказват помощ. Това е много известен вид служене на своята личност. В него няма самоотверженост и забравяне на себе си. Външно сякаш всичко е добре и са изказани високи думи, но мълчащото сърце не е в състояние да запали огньовете в тези, които се обръщат към него за духовна храна. Те много се стремят да поучават и да дават съвети, и особено силно искат да вербуват ученици, канейки ги “в своя двор”. Тези учители обичат да потискат чуждата воля. И да укоряват с Учението, привеждайки цитати от него как трябва да се държи неуспелият, според тях, човек. Самозвани учители, не сте нужни!

1970 г. 415. (М. А. Й.). Голямото отдаване винаги се съпровожда с опустошаване на съкровищницата, наистина, кратко и временно, но все пак твърде осезаемо и тягостно. Правилно, в тези моменти на изчерпаност на силите е добре физическата изчерпаност да се възстанови макар и с кратък, но пълен покой. Бързото хармонизиране на аурите при случайни и редки срещи изисква много голямо изразходване на силите и то трябва да се избягва, с изключение на случаите на крайна необходимост.

1970 г. 416. (3 юли). При решаването на някои въпроси е добре да се съсредоточите на Ръководителя и да решавате своите въпроси сякаш заедно с Него. Земният ум е твърде ограничен, за да може да разчитате на него във всичко. Учителят Предлага да се действа във всичко съвместно с Него. Себелюбието ще пречи много на такова единение, изисквайки внимание към себе си. Но защо трябва да се отделя внимание на това, което е обречено и което е ограничено в малкия кръг на своята проява. Това е нецелесъобразно. Умът, оседлан от себелюбието и личността, освободен от тяхната тирания става плодотворен. Контактите с Природата са полезни. Полезна е бързината на движението, тя сякаш освобождава аурата от тежките и плътни частици материя. Ще разбираме материята широко, включително до най-тънките ѝ прояви. Обкръжени сме от нея. Тя влиза в състава на всички наши проводници или тела, до тялото на Светлината включително. Но

степените на нейното разреждане и изтъняване са твърде различни. Дори плътната материя на физическото тяло на пианицата и Архата са различни. Трябва да умеете да различавате под еднаквостта на външните форми вътрешното различие на тяхното съдържание. Възходящата дъга на планетния цикъл води към разреждане и изтъняване на материята и на всички живи форми, обитаващи Земята, а също и самата Земя. Човечеството се намира на възходящата дъга. В това се състои самата същност на еволюцията. Всичко несъответстващо на тази задача ще бъде изхвърлено от потока на живота като космически боклук - всички явления от най-великото до най-малкото са включени в тази огнена черта, водеща към далечната цел, завършваща дадения цикъл, за да може да се започне след това новият.

1970 г. 417. (Гуру). Ние казваме, ние повтаряме: бъдете безтрепетно и спокойно в готовност да посрещнете вълните на събитията. Хората, съвсем до неотдавна уверени в нерушимостта на това, което ги обкръжава и в правотата и неотречимостта на своите отричания, ще изпаднат в смущение и ще се объркат. Неверниците, отрицателите, невежите, глупците ще бъдат опровергани. Къде ще отидат разтърсени от това, което вече няма да може да се отрича? Може би и те ще вдигнат глави към Небето, а не като свинете - само към Земята.

1970 г. 418. (4 юли). Всеки притежава резервоар на духа, но неговата дълбочина, обем и съдържание са различни. Резервоарът на Духа на Владиката - трябва да се помисли за това. Неговият център е Чашата с всички нейни натрупвания за всички животи. Съзнанието на Архата има достъп до Чашата. А на обикновените хора са твърде ограничени. Резервоарът на духа е изпълнен също с излъчванията на аурата на всички проводници и с вибрациите на мислите, и особено на доминиращите мисли. Сложен е човешкият апарат. И е толкова малко изучен от науката. Същността на човека е изразена в неговата аура. Миналото е запечатано в Чашата. Резервоарът на духа включва в себе си и миналото, и настоящето на човека.

1970 г. 419. (М. А. Й.). Богатството на вътрешния свят и преживяванията, свързани с него, могат да бъдат дотолкова дълбоки и интересни, че сенките на безпросветното обкръжение отстъпват на заден план и повече не обременяват съзнанието. И тогава вече не е трудно да си представите как йогът-отшелник в уединената пещера, в планините може да живее ярък и напрегнат живот, вземайки най-дейно участие в делата на света и съдбите на отделните хора. Ограниченията на плътния свят не са за него. Пространството е победено и няма разстояния.

1970 г. 420. (М. А. Й.). За привличане и задържане на учениците от наставника се изисква едно условие (сред другите): мислене за ученика, а не за себе си и пренасяне на съзнанието в сферата на неговите стремежи, за да може, навлизайки в нея, да даде правилното направление. Тогава магнитът на духа започва да действа мощно и дошлият за Светлина остава с наставника. Но ученикът няма да бъде задържан, ако мисълта и грижата на самозвания учител текат за себе си. Излъчванията на магнита на неговия дух, насочени към себе си, губят притегателна сила.

1970 г. 421. (7 юли). Съзнанието може да вмести само определено количество впечатления, останалите ще се изливат като от препълнена чаша. Затова ако съзнанието се изпълва до края със своето и със себе си, то вече не остава

място за вместиране на това, което идва от Учителя. Трябва да се избягва себеизпълването и да се оставя място за възприятия от неличен характер. Не е трудно да се видят следствията от себеизпълването наоколо, ако се наблюдава. Всички са заети със себе си, със своите интереси, всички се “носят” със своите неуспехи, всички са завладени от своето призрачно “аз” и от скъперничество, и от натрупването на земни вещи и богатства, всички са привързани към призрачната собственост. Малко са тези, които мислят, че всичко това е ненужно, тъй като е лишено от краен смисъл. Личността с всичко това, което я изпълва, е дотолкова призрачна и временна, че висшето “Аз” я отхвърля и оставя като негодна “черупка”, напълно преставайки да се интересува от всичко, което я е занимавало, но отбирайки и вземайки със себе си всичко ценно, всичко, което е от духа, всичко, което е помагало за разширяване на съзнанието и го е възвисявало. Така например висшето “Аз” няма да вземе със себе си чековата книжка или скъпия сервиз, но спомените за прекрасни мелодии, за крилати мисли или самоотвержени действия и подвиг или частици от Съкровено Знание ще съпътстват Безсмъртната Триада и по-нататък. Затова е важно да се разбере какво именно е ценно и неотнимаемо достояние на човека.

1970 г. 422. (М. А. Й.). Ние живеем ярък, цветист, пълен живот, но нашият труд, нашата работа, нашите грижи текат не са за себе си. За себе си не се налага да мислим, тъй като в сферите, където ние проявяваме своята активност, вече няма място за малкото “аз”. Великата симфония на живота се изпълнява в ключа на любовта. И независимо от непосилното напрежение, сърцето е изпълнено с радост и устременост. И няма думи, които да предадат тези усещания.

1970 г. 423. (Гуру). За познавателното значение на изкуството се мисли малко. А между другото изкуството е път за познаване на тези явления и области от живота, които е невъзможно да се познаят по друг път. Поетът и художникът сякаш прозират същността на вещите и виждат това, което не може да се види по друг начин. Можете да си зададете въпроса: откъде композиторът черпи своите мелодии? От себе си ли? Но те не са в него, те идват отнякъде. Откъде? С какви сфери се свързва той, за да получи материала за своето творчество? Изкуството е пряк път към осъзнаване на Висшите Светове.

1970 г. 424. (8 юли). Когато съзнанието замлъква, то не може да се събуди към звучене с никакви изкуствени мерки. Тогава трябва да се изчака, знаейки, че Пралайята на съзнанието е неизбежно, макар и временно явление по пътя на възходящия дух. Не сте изоставени, не сте забравени, няма отхвърляне, но има редуване на вълните на ритъма, който ще възнесе духа още по-високо на гребена на поредната идваща вълна.

1970 г. 425. (М. А. Й.). Колко променливи са човешките настроения, в какво безизходно робство на своя астрал се намират хората! Няма постоянство, няма равновесие и няма опора под краката. Затова и се мятат, измъчвани от тази неистова обвивка. Ученикът трябва да проявява спокойствие, неразколебавано от нищо. Сребърната юзда на духа се държи в здрава и твърда ръка. Не трябва в угода на някого или на нещо да се отстъпва пред палящото вътре. Постигането на спокойствие трябва да се постави по-високо от всичко, което може да го наруши и толкова често го нарушава.

1970 г. 426. (Гуру). Непостигнатото тук е постижимо там, ако не са угаснали огньовете на сърцето и ако устрема както и преди неотклонно увлича напред.

1970 г. 427. Може би е по-добре, че чувствителността ви не е дотолкова обострена, че да възприема така остро, както би ви се искало. Тъй като е възможно и да не издържите. Само определено количество пространствена отрова може да бъде приета в себе си.

1970 г. 428. (М. А. Й.). Да, да, да - охраната и защитата на Ашрама от тъмните трябва да се поддържа постоянно, без да се отслабва дозора нито за миг. Ако тъмните са постоянно на стража, за да нанесат вреда, то и ние трябва да бъдем на стража винаги. Бодърстването на духа се заключава също и в това. Указът е изразен кратко и ясно: “Нека да не спи копието над дракона”.

1970 г. 429. (10 юли). При съприкосновение на хората един с друг винаги става невидимо взаимодействие на аурите и по-силната аура побеждава. Процесът е невидим за окото, но явно осезаем, ако вниманието се съсредоточи върху него. Нито едно човешко докосване не остава без следствия. Този невидим процес може да се контролира от волята и да не се проявява слабост, подчинявайки се на вибрациите на чуждата аура. Многословието отслабва защитната мрежа. Съзнателното съдържано мълчание я усилва. При това не трябва да се дава власт на астрала да се проявява. Астралната емоционалност нарушава монолитността на волята. Астралът трябва да се държи в железни юзди. Достатъчно сте отстъпвали пред палячото.

1970 г. 430. (Гуру). Двукраките признават само силата, двукраките се съобразяват само с нея. Потъпкват с крак слабостта и я презират. Затова трябва да бъдете силни духом. Иначе ще ви стъпчат. Те ще почувстват мигновено тази сила и страховито ще отстъпят. Но ако почувстват слабост, боязън или страх, или угодничество, или раболепие, или ласкателство и всички други подобни чувства, унижаващи достойнството на духа, няма да изпуснат случая да унижат, ако не явно, то скрито. Но реакцията им на всичко това ще бъде винаги определена и лишена от всякакво уважение към низкопоклонника. И от страна на добрите хора подобни чувства няма да получат похвала, тъй като раболепието е осъдено. Хората не умеят да пазят достойнството на духа, а то е много нужно и в този свят, и в другия. Хората не се стремят да натрупват ценните качества на духа, толкова нужни по далечния път.

1970 г. 431. (12 юли). Можете да се запитате какво е направено вече за утвърждаване на желаните качества на духа. Не пречат ли на това отстъпките пред лукавите ръце и стремежът да се приспособявате към чуждата ограниченост. Да се говори според съзнанието съвсем не означава да се звучи в унисон с невежеството в съзнанието на събеседника. Достойнството на духа изисква други мерки при опита да се въздейства благотворно на хората.

1970 г. 432. (М. А. Й.). Колко добри, колко ценни, колко поучителни и полезни са всички притеснения, идващи от хората! На колко много учат те! Колко бързо карат те да расте съзнанието и го разширяват. Силата на духа се умножава при противодействие на обкръжението. Нараства също и признаването на ценността на добрите приятелски взаимоотношения, толкова редки сред хората.

1970 г. 433. (Гуру). Устремът може не само да се поддържа съзнателно, но и да се разгаря все по-силно и по-силно, докато той сам не започне вече мощно и неотклонно да води към поставената цел. Добре е да се приеме като правило да се отделя на това известно време.

1970 г. 434. (13 юли). Ние ще Съкрुшим всичко, което е от тъмнината и ще Съберем творците на Благо. Продължителният опит позволява да се държим независимо от външните условия. Светът на духа е над тях и в него царства мисълта. Незнаещите са в плен на външните условия. Познаващият се освобождава от тях. И робството и свободата - всичко е в духа. Но робите не осъзнават своето робство. Веригите не могат да се отхвърлят, ако не се види и не се почувства тяхната тежест. Учението на Живота може да се нарече Учение на свободата. Децата на Огъня стават синове на свободата.

1970 г. 435. Външно може нищо да не се случи, но вътрешно човек може да се преобрази напълно и да достигне до висока степен на озарение. Пътят преминава вътре. Ударението е върху съзнанието и мисълта. Великото Дело е незабележимо за обикновеното око. Само тъмнината яростно му противодейства, тъй като Светлината на озарението е видима от астралния свят. Светимостта на духа е непоносима за тъмнината. Имащият власт стига до нея чрез овладяване на себе си. Колко ценно е всяко, даже най-малкото усилие, утвърждаващо тази победа над себе си. Малкото зрънце може да породи огромно дърво. А недостигнатото и неосъществено тук, е осъществимо и достижимо там, където всичко се привежда в движение от мисълта, ако е съхранен устремът. Как да се запечата огнено и неизгладимо разбирането на вседостижимостта! Там, където царства мисълта, всичко се твори от нея и само недостатъчната разширеност и свобода на мисълта могат да поставят предел на достижението.

1970 г. 436. (М. А. Й.). Във всеки даден момент особено силно звучи най-близкото по време качество на духа. През тези дни мисълта за могъществото на духа е най-ярка. Могъществото на духа е мечта на човечеството. То е достижимо, тъй като “на човека е дадена власт над всяка плът”. Но кой вярва в това сега, във века на мощната техника? Невярващият не го постига, тъй като отричането не довежда до нищо. Огненият апарат на човека е чудесен. Функциите на запалените центрове са чудесни. Съзнателната проява в различните проводници е чудесна. Огромни и неограничени от нищо са възможностите на човека и няма предел за растежа на могъществото на духа. Но пътят към него преминава по Земята и по него трябва да се премине с човешки крака и великото дело да се твори с ръце. Така Небесното и земното се съчетават и тяхното обединение се твори от духа и в духа. Пътят на духа е чудесен. Човек прокарва своя път към върховете в живота на всеки ден, върху дребните дела и с мисъл. Тясната пътека, водеща в живота, е намерена и Безпределността се отваря пред очите - Безпределността на Битието и безпределността на възможностите за духа, за неговия растеж и достижения.

1970 г. 437. (Гуру). Може ли да се смущавате от това, че още толкова малко е направено и достигнато, когато пред нас е Безпределността и когато по пътя на непреклонния устрем към нея няма нищо, което човешкият дух да не може да осъществи? Вярно, за един час нищо не може да бъде постигнато. Но нали човекът е извън временен, а времето е само условие, при това временно условие, позволяващо на съзнанието да расте и да се разширява в плътното, земно

обкръжение. Вече в Тънкия Свят времето губи своето самостоятелно значение. Даже на Земята бързината на движението преобръща обичайните представи за време. Неговата относителност е призната от науката. А духът е вечен и извънвременен. Даже сънищата са извънвременни. Обкръжени сме с чудеса от всички страни, само че хората не искат да ги видят, тъй като гледат надолу, а не нагоре. Но пътят на човека е по звездите, а звездите са над главата, а не под краката. Звездният път е съдба на човека.

1970 г. 438. (15 юли). Как може да се очакват големи постъпления, ако съзнанието не съответства. Законът за съответствията действа точно. Цялото същество се привежда в постоянно съответствие с отсъденото бъдеще. То се утвърждава преди всичко в съзнанието на очакващия. Получаването е според съзнанието. Добре е да се научите да привеждате себе си в състояние на съзвучие с Фокуса на Светлината.

1970 г. 439. (М. А. Й.). Говорейки по същество, при хармонични външни условия човек не трябва да боледува. Но даже Архатът не е защитен от тежките въздействия на човешката враждебност. Това показва доколко трябва да се пазите от злите въздействия при съприкосновение с хората. Постоянната охрана на своя организъм до известна степен защитава от вредните въздействия. Но даже Христос се е Отдалечавал в пустинята, за да възстанови силите и равновесието. Заветът на Учителя е да се пази равновесието с всички сили на духа. Силите на духа растат от противодействията на разновесието. Полето от възможности за всестранно развиване на енергиите, намиращи се в разпореждане на човека, е широко.

1970 г. 440. (Гуру). Възможно е така да настройвате своето съзнание, че нито една минута да не отминава без полза. Тогава за скуката вече няма да има място. Покрай всичко и всички упражнения има толкова нуждаещи се от помощ, и върху това винаги може да се упражняват силите на духа. С една дума, да настроите себе си в ключа на постоянната полезност. И пространството също се нуждае от добро насищане. Така че вече не остава време да се занимавате със своето призрачно “аз” и неговите преживявания, тъй като то изцяло се отдава на светлоносните дейности. С това се постига забравяне на своето малко “аз”, отричане от него и пълноустремено, самозабравящо и самоотвержено следване на Владиката.

1970 г. 441. (16 юли). Ще запазваме непоколебимо спокойствие пред лицето на най-неочакваните събития, тъй като бяха дадени предупреждения. Очакването на неочакваното предотвратява шока, способен да парализира нервите. По този начин дори неуправляемата радост може да нанесе вреда. Равновесието е основа на мощното действие. От нашите сътрудници Изискваме запазване на равновесието в бурния водовъртеж на събитията. За какво са тревогите и вълненията, когато Йерархията на Светлината Проявява своята мощ! Подгответяхте се с години за този момент. Ето той настъпва. Проверете своята готовност. Въоръжете се със спокойствие и посрещайте безстрашно, спокойно и в пълно съзнание вълните на събитията.

1970 г. 442. (М. А. Й.). Въпреки неотречимите факти тъмните се опитват да внесат отровата на съмнението и недоверието към това, което се върши от Ръката на Владичите. И това трябва да се отчете, за да не се поддавате на техните

внушения. Тяхната участ е печална. Нека очакването да бъде уверено, ясно, радостно, но спокойно.

1970 г. 443. (17 юли). Разчленяването на съзнанието на “тук и там” е условно. Всичко е “СЕГА и тук”, ако сте в духа. Вездесъщността на духа е негово съкровено свойство. Делимостта е обусловена от това негово качество. Друго негово свойство е извънвременността. Настоящото, миналото и бъдещето също са условни. Всичко е “СЕГА и тук”. Свитъците на Акаша се четат в настоящето, макар и да се отнасят до миналото, тъй като те съществуват “СЕГА”. Далечното бъдеще се прозира от провидците в настоящето, тоест “СЕГА”. В това се проявява извънвременността на духа. Наличието на разстояние също е условно, тъй като в духа може да се вижда и слуша случващото се надалеч. Много зависи от стъпалото на духа върху стълбата на живота. Но в своя потенциал той притежава тези свойства. Твърдението “вие сте богове” служи като свидетелство за това, че духът в своя потенциал съдържа качествата вездесъщност, всевиждане, всемогъщество, с една дума всички тези качества, които хората обикновено приписват на Божеството. Огромно, неизмеримо е разстоянието между това, което човек представлява в сегашно време и това, което той ще стане някога.

1970 г. 444. (Гуру). Нека задълбочените и просветлени съзнания да се научат да виждат в привидно противоречащите си едно на друго твърдения не противоречия, но различните полюси на единната вещ и да умеят да привеждат в хармония проявите на противоположностите. Иначе те ще се объркат в тези привидни противоречия. Разбирането на двойствената природа на нещата е свойство на Архата. В старите школи са наричали това качество “неутрализация на бинарите”. Но въпросът не е в названията и терминологията, а в придобиването на биполарно зрение, когато началото и краят, причината и следствието, миналото и бъдещето, тоест явлението в цял вид става видимо за огненото съзнание. Всяко явление има своята противоположност. Този, който вижда единия край на пръчката, макар и логично другият ѝ край да е неотречим, дори да не се вижда, може да се оприличи на еднокрак човек.

1970 г. 445. (М. А. Й.). Утвърждавайки нас, невидими за физическите очи и далечни, утвърждавате другия полюс на битието - тънката видимост на Извънплътния Свят. Така очевидността се пренася в областта на действителността. Видимостта и невидимостта съществуват едно до друго и са неотделими едно от друго. Така също реално, макар и невидимо, съществува и Светът на Владиката. Устремявайки се към Него и утвърждавайки Го строите дома на своя дух върху Камъка на Вечната Основа на Живота.

1970 г. 446. (18 юли). За достижение може да се счита такова състояние на съзнанието, когато вече нищо - нито външно, нито вътрешно, не може да повлияе на неотклонния напредък на духа. Външните условия не са толкова опасни, колкото вътрешното състояние на съзнанието и това, което се случва в обвивките. Добре е да се научите да гледате на ставащото в тях като на поток, течащ покрай вас и не засягащ със своите струи същността на Гледация. Дори пророчествата могат да не се изпълнят. Но какво от това? Основите остават непоколебими. Настроенията могат да се сменят под влияние на пространствените токове. И какво от това! Те ще отминат, както са отминали и тези, които са били по-рано. Ние Стоим непоколебимо и здраво като канара сред бурно море. Нека

потокът на живота да се носи покрай нас, Гледащият не е засегнат от него и е вечен.

1970 г. 447. (М. А. Й.). Няма да внасяме своите променливи настроения във взаимоотношенията със звената на Йерархията на Светлината, които ни свързват със Стълбата на Светлината. Настроенията ще отминат, а връзката ще остане, ако не е била прекъсвана. Прекъсваната връзка е нездрава.

1970 г. 448. (Гуру). „Владиката е неизменен“. И ние ще се учим на устойчиво постоянство сред всевъзможните движения, протичащи вътре в нашите обвивки и всичко извършващо се вън, тъй като всичко това ще отmine, но ще остане това, което е над бурния поток на живота.

1970 г. 449. (19 юли). Горещината не способства за действието на психическата енергия. Режимът на студ, достъпен на височините, облекчава много. Тънкият Свят там е по-близко и отравянията от сгъстената атмосфера на низините там са по-малко. И не е учудваща тежестта, която се усеща в по-плътните слоеве. Съприкосновението с низшите слоеве на Тънкия Свят при слабост на волята заплашва с обсебване. Сами виждате колко лесно се поддават земните жители на внушенията на тъмните. Нека дозорът да бъде незаспиващ.

1970 г. 450. (М. А. Й.). Колко много е изразено в човешкия поглед. Само че не искат да забелязват, тъй като са препълнени със своето и със себе си. Всяко наблюдение изисква някаква степен на отричане от себе си и от своите лични мисли. Даже в това се проявява необходимостта от отвръщане от себе си. Всяко познаване изисква това.

1970 г. 451. (Гуру). Може ли творчеството да секне? При постоянство на Общуването с Йерархията не може. А ако е секнало, значи контактът е слаб или е прекъсвания. Значи своето, личното заема първо място в съзнанието, а не Учителят и Неговият Свят.

1970 г. 452. (20 юли). Човек забравя често и много, особено към старостта, но не престава да бъде самия себе си. Също и в Тънкия Свят, освободил се от тялото, той може да забрави много, но да запази самосъзнанието си и да не престава да се усеща като самия себе си. По същия начин и отхвърлил тънкото и менталното си тела той запазва и своята Индивидуалност. Обвивките, обличащи човека, не са самия човек, а временно облекло на духа. И е много важно да се пренесе съзнанието в областта на духа, за да не влияе загубата на временните обвивки. Всички обвивки са смъртни, но духът е безсмъртен; отъждествявайки се с тях, човек става смъртен; отъждествявайки се с духа, който не подлежи на смърт, човек става безсмъртен и неговото съзнание се съсредоточава в неговата Безсмъртна превъплъщаваща се Триада. Всичко, което се случва в обвивките, е крайно и смъртно, а всичко, което се натрупва в Чашата, явяващо се достойнство на Индивидуалността, не умира и го съпровожда във всички животи.

1970 г. 453. (М. А. Й.). С желанията на астрала, особено с желанията от невисок порядък може изобщо да не се съобразявате, тъй като те нямат край. Тази неуправляема обвивка трябва сурово да се постави на своето място, иначе тя ще овладее съзнанието и ще го доведе до разоряване. Отъждествявайки се с астрала, човек не може нито да се освободи от него, нито да го подчини на своята воля, тъй като счита, че астралът - това е самият той. Но отделяйки себе си от тази временна обвивка и заставайки сякаш встрани от нея, той вече може да действа независимо и

отделно от нея. В пушача, пияницата и наркомана имаме примери за страшната власт на астрала над съзнанието. Нейните следствия са огромни и разрушителни. Този, който се стреми към първенство на духа, преди всичко трябва да утвърди своята власт над астрала.

1970 г. 454. (Гуру). Пространството на всички измерения включва в себе си всичко. В това огромно вместилище на всичко, което е било, е и ще бъде, духът, освободил се от тялото, може лесно да се обърка. Но за да не се случи това му се дава вярната посока и цел - това е Йерархията на Светлината. Така знаещият накъде и към кого върви не познава объркването в безбрежния океан на пространството. Но нямащите направление духове се мятат и не откриват светлината.

1970 г. 455. (21 юли). Размисълът за могъществото на духа увеличава неговата сила и несъзнателно се усеща от обкръжаващите. Съсредоточаването на мисълта върху своята слабост, безсилие и безпомощност също се възприема от обкръжаващите, предизвиквайки в тях съответната реакция. Затова не трябва да се допускат мисли от втория порядък, тъй като човешкото жестокосърдечие незабавно ще се постарее да използва чуждата слабост или беззащитност в своя полза. Нито едно животно или даже звяр няма да дръзне да се хвърли върху йог. Нито един човек няма да се осмели да засегне този, чиято психическа сила той усеща несъзнателно. Осъзнаването на своята сила е мощен щит. И даже не е нужно да се вдига огнения меч за удар, ако това осъзнаване е достатъчно силно. Трябва грижливо да се оформи и изкристализира тази представа за мощта на воюващия Терос. Той не може да вдигне своя щит, ако тази представа не се е отляла в здрава, устойчива, огнена форма. Нашият ученик не трябва да се проявява като беззащитна овчица.

1970 г. 456. (М. А. Й.). За да получиш, трябва непременно сам да донесеш нещо, за да има към какво да се приложи. Ако няма към какво да се прилага, получаването не може да се състои. Искщите да получат често забравят за това. Но Законът е неизменен и неговото нарушаване е невъзможно. Ако се даде на не донеслия нищо, даваното ще се разлее напразно. Тъй като е Казано, че от нямащия ще бъде отнето и това, което има. Но хората отминават без внимание това, което за тях е нежелателно да знаят. А Законът е точен и ясен. Ако искате да получите, донасяйте всеки път поне мъничко, за да има към какво да се приложи.

1970 г. 457. (Гуру). Приветстваме проявата на самодейност, тъй като това е вече принос. Ще приемем широко разбирането за самодейност, както за външната, така и за вътрешната. Вътрешната самодейност обуславя раждането на самородни лъчи и представлява най-добрият принос за пространството. Малко мислят за пространственото значение на психоактивността на човека и не ѝ придават особено значение, но с нейните продукти се напоява аурата на планетата и се циментира пространството. Колко важно е какво човек изнася от "съкровището на своето сърце"!

1970 г. 458. (22 юли). Сътрудничеството с Нас е винаги доброволно. Против волята на сътрудника и против неговото желание не може да се работи съвместно. Затова необходимо условие за такова сътрудничество е стремежът от негова страна към съвместно творимата работа. При тъмните всичко е основано върху безжалостната тирания и потискането на чуждата воля с посредничеството

на страха и други неблагоприятни способности за подчиняване на съзнанието. В това е разликата. Те се стремят да раздухват страстите и желанията, за да могат чрез тяхното удовлетворяване да вържат ръцете и краката на своята жертва и да я прикрепят към колесницата на злото. Робството на тъмнината е най-лошият вид робство.

1970 г. 459. При настъпването на Сроковете астрохимическите условия на планетата ще се изменят. Също се променя и насищането на пространството. И това, което е било невъзможно до съвсем неотдавна, става изведнъж и възможно, и осъществимо. Тайната на Сроковете не е дадена на хората.

1970 г. 460. (Гуру). Кармата може да бъде изменена с неудържим устрем към сътрудничество с Йерархията на Светлината. Такъв пламенен устрем изгаря сивото натрупване на миналото и освобождава духа от него. Устремяването към Светлината е мощна сила, преобразяваща същността на човека.

1970 г. 461. (М. А. Й.). И ако от една страна растат стремително и се усилват проявите на тъмните страни в човека, което сега е особено забележимо, то от друга се усилват и добрите начала. Разликата е в това, че проявите на злото бият на очи, докато в същото време доброто е малко забележимо. Затова носителите на добри начала засега сякаш остават в сянка, а злите се проявяват открито.

1970 г. 462. (Гуру). Трябва да се достигне до Учителя на Светлината по Земята. Ето вървите, измъчвани от тези, които са умъртвили сърцето си с жестокост и егоизъм. Те са около вас, но вашите пътища са различни. Можете да се намирате един до друг, но те вървят към тъмнината, а вие - към Светлината. Не се заблуждавайте от това, че те са наблизко. Те са се предали на тъмнината и тази близост е временна и измамна. Двама ще вървят един до друг или ще седят на една маса, но единият вече се намира във властта на тъмните и се привлича към тъмния полюс, другият - към полюса на Светлината. Така всеки сам твори своя съд над себе си, предавайки се на тъмнината или на Светлината.

1970 г. 463. (24 юли). Мислейки за голямото е лесно да се изпусне от поглед малкото. Но къде е голямото и къде - малкото, кой може да каже? Малките неща понякога се оказват по своето значение по-големи от големите. Може да се спънете и на малкото камъче. И малката прашичка пред окото закрива целия хоризонт. Затова нека окото да бъде отворено и за малкото, и за голямото, без да се умува над това кое е по-важно. Всичко е важно и всичко трябва да се отчита и взема под внимание. Някой си е счупил крака на портокалова кора. Пренебрегването на малките подробности е донасяло немалко вреда на тези, които не са искали да се съобразяват с тях.

1970 г. 464. (М. А. Й.). Беше Указано, че преди края ще се дават знаци в изобилие. Знаци се дават, следователно отсъденото се приближава неудържимо. С това съзнание и вървете към него.

1970 г. 465. (Гуру). Ще чуете за чудовищни престъпления. Тъмнината проявява себе си в последно беснееие и безумие. Много се върши под въздействие от астралния свят и при пряко и явно обсебване. Слабите обвивки не могат да се съпротивляват. Обсебването достига невиждани форми и сила.

1970 г. 466. (26 юли). Ние Предупреждавахме за тежестта на времето. Ето че то е в апогея. Как да се премине невинно през него? „Отлагайки сега всяко житейско попечителство“, тоест оставяйки грижите за него, но не

позволявайки на съзнанието да попадне под тяхно въздействие и да забрави за това, което е най-важно от всичко. Затова Образът на Учителя в сърцето ще бъде решението.

1970 г. 467. (М. А. Й.). Именно нужно е да се устои до края, претърпявайки всичко и не прекъсвайки Сребърната свързваща Нишка.

1970 г. 468. (Гуру). От дозорната кула на духа, непристъпна за външните явления, позналият гледа всичко, което е наоколо. Основата на кулата е непоколебима и стените ѝ са здрави, и натискът на враговете не е страшен.

1970 г. 469. (М. А. Й.). Разрушението е допустимо и оправдано само тогава, когато разрушеното се заменя с нова и по-целесъобразна постройка. Да разрушиш и да не дадеш нищо в замяна ще бъде едностранчиво и неразумно решение.

1970 г. 470. (Гуру). Разбирането за живота, утвърдено върху Основите, не може да се сравнява с обикновеното разбиране. Затова всичко, за което мисли баналността, подлежи на проверка преди да се приеме или отхвърли.

1970 г. 471. (29 юли). Ако се допитате до по-широк кръг хора, ще се окаже, че трагедиите са много повече, отколкото може да се предположи. Крайните срокове изострят кармичните разплащания за миналото. Затова има толкова нещастия наоколо. Преди влизането в Новия Свят трябва да се приключат всички стари сметки. Страницата от историята се обръща. Всичко - и добро и лошо се изяснява напълно в човека. Лошото - за преодоляване. Как може да се преобрази човекът, ако миналото не е изживяно?

1970 г. 472. (30 юли). Когато огньовете на сърцето горят, очакването губи своята тягостност. Тези огньове правят далечното близко, тъй като позволяват да се осъзнава действителността. Действителността на трите свята, разрушавайки пределите на обичайността, въвежда човека в тези сфери на духа, където се заличават границите на миналото, настоящето и бъдещето и където цари великото вечно „СЕГА“. Правилно е казал Апостолът: „Сега гаданието е като в огледало“. Малките дребни светове на еснафското ежедневие не представляват действителността. Със смъртта на тялото те угасват, заменяйки се с фантасмагорията на земните преживявания и с това, в което се е вълнял човек, преследвайки призраците на Майя. И не е ли странно това, че всеки носи в себе си и със себе си тези призрачни малки светове, търсейки в тях реалността, от която те са лишени. Всеки може да се попита: ако това, с което вие живеете в дадения момент, е реално, то къде е тогава всичко това, което се е случило с вас преди пет, десет или двадесет години? Тъй като и тогава всичко е изглеждало също така реално, обаче е отминало, изчезнало и се е заменило с напълно друго, привидно отново така реално. „Всичко е суета и изнуряване на духа“, всичко е преходни сънища. Действителността на трите свята е съвсем друга. Докоснал се до нея, духът утолява жаждата си от извора на Вечната Истина. Дошлият при Мен ще разбере в Моите Лъчи „Вечната Правда на Битието“.

1970 г. 473. (М. А. Й.). Да се чака е трудно не заради самия процес на очакване, а поради непоносимо тежките условия на края на черния век. Всички, и знаещите и незнаещите, усещат и виждат това необикновено съгъстяване на тъмнината и ожесточаването на човешките сърца, не допускащи Светлината към себе си. Усилва се ускоряването на събитията, а също и напрегането на злото.

Някои държавни глави и правителства вече са въввлечени явно в мрежата на злото и вече не могат да се спрат от откритите престъпления против човечеството и вървят към своя неизбежен край. Нашата Родина е опора на Новия Свят. Нейното бъдеще е лъчезарно.

1970 г. 474. (Гуру). Чакайте независимо от всичко. Чакайте въпреки всичко. Чакайте пред лицето на плътната очевидност утвърждаването на всичко, което се Указва в Учението, тъй като наближава времето за осъществяването на заповяданата приказка.

1970 г. 475. (31 юли). Нещастията се стоварват върху хората, за да събудят духа. И ако не достигат целта и хората продължават да упорстват в своето невежество, настъпват катастрофи или катаклизми. В миналото това се е случвало не един път. В настоящето това заплашва планетата, тъй като сега на Земята се вършат огромни престъпления. Беззаконието трябва да се спре. Как? Хората са глухи и слепи за страшните предупреждения. Продължават да упорстват в злодеянията. Стихийните сили са нарушени. Космическото равновесие може да се нарушава само до известна степен, след което следва непредсказуемостта. Така се е държала Атлантида. Да не повтаряме нейния път. Бурите, наводненията, засушаванията, земетресенията, болестите - всичко това са страшни знаци, за които човечеството трябва да се замисли.

1970 г. 476. (М. А. Й.). Ако на човека му се отнеме надеждата, с какво ще живее тогава? Затова от нас се дава надежда на всеки устремен дух и се дава според размера на неговото съзнание. Ако надеждите не се сбъдват, то какво от това, ако те са му помогнали да напредва и да възхожда. Учителят често Дава надежда, за да помогне да се измъкнете от объркаността на плътните условия. Устременият дух живее с надежда за бъдещето. И то, разбира се, ще настъпи, но може би не в този вид, както си го рисува човекът. Не отхвърляйте надеждата за по-добро бъдеще, тъй като това е могъщ двигател на живота. Вярата, надеждата и любовта са трите основи, преобразяващи съзнанието.

1970 г. 477. (1 август). Биполярното зрение позволява да се виждат двата полюса на единната вещ във всяко явление от живота. Съзнанието е заето само със средната, неутрална точка на равновесие и това дава власт над двете противоположности и знание, че мъката и радостта са едно цяло, но проявяващо се на полюсите. Също и устремът и постижението са едно. Също и тъмнината на настоящето и полето на Светлия Град са противоположности. Стоейки „пред стената на плача“ знайте, че идва радост. Трябва твърдо да се усвои, че всяко условие, даже най-тежкото, има свой противоположен полюс. Тази увереност дава разбиране за двуединната природа на нещата. Във вековете „Осанна“, Ние чувахме „Разпни Го“, а вие в тежестта на текущото време осъзнайте неизменното настъпване на отсъденото щастие. Именно черният век е гаранцията за настъпването на Светлия Век. Биполярността на зрението зависи от способността на съзнанието да вмества двойката противоположности като едно неразделно цяло.

1970 г. 478. (М. А. Й.). Нужно е също да се разбере, че замлъкването на съзнанието е временно явление и да не се умува лукаво в тези моменти. То ще се замени с противоположната вълна на подема и с нови, още по-дълбоки постъпления. „Развитото съзнание не може да няма своя ритъм“, не зависещ от

външните условия. Не сте забравени и не сте изоставени, тъй като вървите по пътя на неизменността и отсъденото щастие вече е близко.

1970 г. 479. (Гуру). Правилно считате, че сблъсквайки се с различните условия на живот и не знаейки с кой от своите полюси те ще се обърнат към вас, трябва да имате вече готово решение за двата случая. От неутралната точка на равновесие може да се управляват явленията на полюсите, но при това е необходимо да се удържа пълно равновесие.

1970 г. 480. (2 август). Пеперудата напуска пашкула и започва да лети. Личното, призрачно „аз“ е също такъв пашкул. Когато дъхът израства, той трябва да го отхвърли, ако иска да лети. В пашкула на себелюбието и малката личност е невъзможно да се полети. Затова основно условие за възход на духа остава формулата: „Отвърни се от себе си и Ме следвай“. Индивидуалността, превъплъщаваща се от живот в живот и използвайки личността, в която тя се въплътява за събиране на нужния опит и знание, е безсмъртна, докато в същото време личността умира и се отхвърлят последователно всички временни обвивки, до менталната включително. Индивидуалността на човека се съдържа в неговата Висша Триада, състояща се от седмия, шестия и петия принципи, явяващи се носители на самосъзнанието. Всичко останало се състои от временни и преходни елементи, обречени на смърт. Затова безсмъртието се постига чрез пренасяне на съзнанието от временните негови тела или обвивки в сферата на Безсмъртната Триада.

1970 г. 481. (М. А. Й.). Постепенно жизненият опит научава на това, че никакви външни обстоятелства, даже най-тежките и трудните, вече не влияят на взаимоотношенията с Този, Който Води и представляват единствено само изпитание за здравината на Сребърната Нишка, която преминава над всичко случващо се в обвивките. Цитаделата на духа се изгражда върху Камъка на Вечната Основа на Живота и нищо временно не може да я съкруши. Вечното и временното - всяко заема принадлежащото му място.

1970 г. 482. (Гуру). И тъй, всичко се съдържа в съзнанието. Външното няма значение. Духът е над всичко. Разбирането на това, че всичко е в духа довежда до осъзнаване на Истината. Как да се утвърди огнено и неизгладимо, че духът е над всичко и по-високо от всичко! Утвърждавайте се със съзнанието върху основата на примата на духа.

1970 г. 483. (3 август). Материята е вечна и животът е вечен, но формите на материята, в които се проявява вечният живот, са временни. Вечният дух се проявява също в тези временни форми, но съдържа в себе си вечния живот. Нужно е да се знае това и да се повярва в него преди да се постигне непрекъснатото състояние на съзнанието, тоест безсмъртието. Беше Казано: „Вярващите в Мен имат вечен живот“. Невярващите и отричащите безсмъртието на духа нямат живот в онзи свят, тъй като там царства мисълта. И този, който в своите мисли отрича живота след смъртта на тялото, се лишава от възможност за съществуване. Разбира се, неговият дух не умира, но съзнанието е мъртво, тъй като отричащият в мисълта си живота лишава себе си от живот. Беше Казано: „Според вашата вяра ще ви бъде Дадено“, тоест според вашите мисли и вашите представи за възможността за живот извън тялото след освобождаването от него ще бъде и вашият живот в Надземното. С това е пагубно отричането - силата на отричащата живота мисъл се проявява в

Тънкия Свят, където всичко се твори и движи от мисълта. Като каменни истукани стоят там отрицателите на живота, убили в себе си живота. На Земята те все още са живи в тялото, макар и да са умрели в духа, но там, където няма тяло, там властва мисълта, която или дава живот, или го убива. Затова е толкова важно да се утвърдят своите мисли за безсмъртието докато сте още на Земята. Великите Учители са Идвали на Земята, за да кажат или напомнят на хората за това, тъй като човешката памет е къса. Но Провъзвестието бързо се е покривало с по-късни наслоения и е потъвало в умъртвените тълкувания, а духът на Учението се е заменял с буквата или догмата. Тъмните йерофанти знаят за безсмъртието, но държат това знание за себе си, стараяйки се да го изтрият от съзнанието на хората. И даже големите умове сред отрицателите не разбират доколко нелеп и безсмислен е животът в тялото ако считат, че всичко се ограничава с него.

1970 г. 484. (М. А. Й.). Няма да търсим съвършенството сред несъвършените хора, но ще посрещнем грижливо и с обич всеки почукал. И ще мислим не за недостатъците и несъвършенствата, а за това как да му помогнем да се измъкне от затворения кръг на плътната безизходност, да се издигне над нея и да се докосне до действителността на всичките три свята. Съвършени хора няма и затова е толкова ценна всяка искрица на искрен устрем, даже и ако тя се е разгоряла в закоравялото сърце на затъмнения от своите недостатъци човек. Ще я подкрепим и ще я раздухаме в пламък, и ще помогнем на устремения дух да намери тясната пътека, водеща в живота.

1970 г. 485. (Гуру). Мисълта царства и в плътния свят, само че следствието на нейната мощ не се вижда от отричащото око. Тъй като кармата на човека не е нищо друго, освен резултатите от неговото мислене, по-точно от постъпките и действията, допуснати от мисълта. Мисълта е по-важна от постъпката, тъй като нейната сила се изчерпва в действията. Но ако мисли са били допуснати, а действие не се е извършило, тази енергия остава в микрокосмоса на човека, за да се прояви в постъпка по-късно. Особено опасни са неосъществените мисли, предизвикани от нечисто мислене - те задълго врастват в кармата и е особено трудно да се изживяват. Да опазим мисълта.

1970 г. 486. (4 август). Радвайте се на възможностите за еволюция на духа. Пътят преминава в духа, над всичко външно. И когато неизменността в духа не може да бъде прекратена от нищо - това и ще бъде победа на духа не само над всичко, което е вън, но и над всичките три: плътното тяло, тънкото тяло и менталното тяло. Явленията от външния свят отминават във времето, но вече нямат власт над съзнанието. Духът усеща своята свобода от оковите на материалния свят. Вън няма нищо. Еволюцията на духа се твори в духа. Разпъването на духа в материята и кръстните мъки също стремително способстват за напредъка в еволюцията, ако е осъзната Великата Цел.

1970 г. 487. Познаването на стъпалата на еволюцията, космически предназначени за човечеството, позволява не само да се видят основното ѝ направление, но и да се намира най-близкия подход за изпълнение на изискванията на текущия момент. С други думи казано, съзнанието се пренася от задоблачните висини на Земята, по която пътят се прокарва с ръката и крака човешки. Учението не допуска абстрактни отвлечености. Възходът на духа се твори СЕГА и тук. В него участва цялото човечество. Всичко неспособно да възхожда се отхвърля като

космически боклук. Неспособните за еволюция растителни и животински видове отмират. Неспособните за еволюция духове стават космически отпадъци и се изхвърлят от потока на еволюцията. Законът за причините и следствията действа неумолимо. На известно стъпало еволюцията става доброволна, съзнателна и целеустремена.

1970 г. 488. (М. А. Й.). Човекът, знаещ къде и защо отива, рязко се отличава от човека, безсмислено и безцелно тъпчещ на място. Можете да си представите две подобни същества в космическото пространство, сред астралните вихри и токове и множеството всевъзможни явления от различен порядък. Там е лесно да се изгубиш, ако направлението е неизвестно и ако Йерархията се отхвърля. Там Йерархът-Ръководител ще Посрещне вървящите към Него. Не отхвърляйте, не знаещи, спасителната нишка, протегната към всеки признаващ Йерархията на духа. Невярващите сами лишават себе си от толкова нужната на всеки помощ, когато тялото е отхвърлено и когато човек осъзнае себе си в напълно различни условия на живот. Тук те са се опирали на нещо и са усещали почва под краката, но там няма на какво да се опрат, когато привичната опора се е изплъзнала изпод краката. Запасявайте се със знание, докато още не е късно и докато има възможност да го получите.

1970 г. 489. (Гуру). Ще попитат: а как да се придобие нужното знание, ако е неизвестно от кого, къде и как може да се получи? Отговорете: стремежът е магнитен. Той е неизменен; ако е достатъчно силен, ще привлече и нужните условия, и нужните хора, и гладът на духа ще бъде заситен. Мисълта е магнитна, тя ще привлече от пространството нужните елементи. Формулата “Хлопайте и ще ви отговорят; търсете и ще намерите; искайте и ще ви се даде” е действителна и сега и даже още по-действителна, отколкото по-рано, когато мисълта е била около човека. Но сега мисълта е придобила пространствено значение и зовът и откликът се осъществяват бързо. Трябва само сърцето да участва в зова и тогава отговорът ще дойде неизменно.

1970 г. 490. (5 август). “Във външната тъмнина има плач и скърцане със зъби”. Напразно се опитват да намерят изход в подобряване на външните условия. Те няма да намерят мир за духа. Увеличава се количеството на всевъзможни нови заболявания, неблагополучието преследва хората и разновесието и хаосът нахлуват във всички области на живота. Най-доброто начинание се насочва към зло и разложението обхваща всички страни на живота. Краят на Кали Юга става край на стария свят. Започва самопоглъщане на тъмнината. Трудно време за изтънчените съзнания. На тях им е трудно сред жестокосърдечните хора.

1970 г. 491. (М. А. Й.). Ние сме загрижени за състоянието в света. Енергиите на Светлината, изливани отгоре, не могат да докоснат закоравелите съзнания. Тъпотата на отричането е довела човечеството до задънена улица. Тъй като ако даже и преди края не се обърнат към Светлината, може да се предвиди как ще свърши това. Положението в света е много сериозно.

1970 г. 492. (Гуру). Светът върви стремително към крайната развръзка. Вече мнозина разбират, че така не може да продължава. Трябва да бъде поставен предел на човешкото безумие. Плановите за разпалване на войни не напускат умовете на вършещите съдбата на човечеството. Отравянето на хората с газове, с бензин и други химически отпадъци, отравянето на атмосферата, реките, моретата,

горите и полята също има своя предел, след който ще последва умъртвяване на всичко живо. Кората на планетата вече умира и пясъците и засушаването заплашват плодородието на почвата. Водата не достига и тя не е чиста. Състоянието на планетата е наистина застрашително. Но хората са слепи и глухи за всичко, случващо се около тях.

1970 г. 493. (6 август). Планетното равновесие действа силно на хората, които са го породили, действа на виновните и на невинните. И в личния живот на всеки човек тези неравновесия се проявяват по един или друг начин. Хората плащат за своите порождения. Особено страдат слабите организми, а също и чувствителните духове. А когато пространственото нагнетяване на тъмнината нараства, въздействието на тъмните върху хората става особено силно. И натискът на тъмнината върху носителите на Светлината се усилва. Тогава е особено трудно да се защитавате от тези въздействия. Усилва се обсебването и всичко слабо и неочистено се поддава на тъмните влияния. Тогава се усеща остро как под въздействието на тъмните постъпките на хората, техните чувства и мисли стават вредоносни. В такива моменти връзката с Йерархията на Светлината трябва да бъде особено здрава и непрекъсната. Можете да се отбранявате с Владиката, когато Той е здраво Влязъл в сърцето.

1970 г. 494. (М. А. Й.). Когато миналите неизживени мисли пълзят натрапчиво, знайте, че някой преднамерено ги подхвърля и раздухва, за да помрачи съзнанието и да го откъсне от спасителната Ръка на Йерарха. Тъмните слуги няма да раздухват и напрегат мислите от Светлината, но те няма да пропуснат да се вкопчат за всяка нечиста мисъл и чрез нея да затъмнят.

1970 г. 495. (Гуру). Много добре е, че натискът на тъмнината е толкова силен. Накъде ви притискат те, не е ли към Твърдината на Светлината? Но когато духът е непоколебим и неговата връзка с Водещия Йерарх е здрава, всички тъмни нападки се превръщат от Владиката в Благо и само приближават още повече към Него. Затова не трябва да униваме и да се наскърбяваме - тъй като всички старания на тъмнината ще послужат на Светлината за Благо и по-бързо ще придвижат и доближат до заветната цел предалото се завинаги на Светлината сърце.

1970 г. 496. Осъзнаването на реалността на движението в мислите довежда до разбирането на това, че мисълта и сферата на нейните прояви е цял свят. В момента на заспиването впечатленията, получавани от този свят, са много

ярки и конкретни. Моментът на този преход е много забележителен със своите възможности. Да проявим внимание и наблюдателност.

1970 г. 497. (Гуру). Отдавна вече е време да се разбере, че всяко движение на мисълта е нещо, засягащо напълно конкретен свят и имащо напълно реални следствия. Смятат, че приетата в съзнанието и оставила го мисъл изчезва безследно в пространството. Това е дълбока заблуда! Мисълта не изчезва и не може да изчезне. Мисълта остава своята следа върху аурата, за да зазвучи отново при съответните условия и да породи нови следствия. Всяка мисъл ни съединява със съзвучните ѝ слоеве на пространството и насища нашия организъм със съответстващите ѝ вибрации. Няма значение, че това не се осъзнава. Невидимата мисъл притежава своя ярка видимост и действа на своя план, донасяйки в плътния свят напълно реални следствия. Затова контролът над мислите е настоятелно нужен, тъй като ще бъде късно да се обуздават мислите, които безнадеждно са овладели съзнанието и са подчинили волята на човека на себе си. Мисълта е нещо далеч по-реално, отколкото е прието да се мисли обикновено и далеч по-могъщо, отколкото се признава от хората.

1970 г. 498. (8 август). Във всяко ново въплъщение човек получава нови тела или обвивки, съставът на които се намира в съответствие със същността на техния притежател. Физическото, ефирното, астралното, тънкото и менталното тела се състоят от съответстваща на същността на човека материя. Тялото на причинността привлича материя именно с нужния състав. Плътната карма настига въплъщения от първите дни на неговия живот в новото тяло и вече не го оставя до края. Свободата на духа се заключава в свободата на избора да се постъпва или мисли по един или друг начин във всеки отделен случай. Ако понякога постъпките могат да бъдат принудени от обстоятелствата, то свободата на мисленето все пак остава неотнимаема. Еволюцията на духа изисква усъвършенстване във всичко и преодоляване на вредните и тъмни натрупвания от миналото. Затова и се въплъщава човек на Земята, за да я остави умножил положителните качества на духа и придобил нови знания и опит. Иначе животът е безсмислен. Иначе няма да се излезе от безкрайното колело от раждания и смърти.

1970 г. 499. (М. А. Й.). Всичко в природата, всички царства на природата се намират в пълна мъдра съгласуваност помежду си и с планетата. И само нейният господар, човекът, нарушава тази хармония със своето безразсъдство. Това не може да се върши безнаказано и затова се налага да се плаща за всяко нарушаване на световното равновесие. Докато хората не се научат да живеят в съответствие със законите на природата и да не нарушават равновесието в обкръжаващия ги свят, обратната реакция на стихии ще въздейства тежко на човечеството, включително до възможностите за различни катастрофи.

1970 г. 500. (Гуру). Преди да се опитваме да отстраним планетното равновесие нека да го премахнем в своя микрокосмос. Безполезно е да се опитвате да въвеждате порядък в Космическия Дом на човечеството, тоест на Земята, ако в своя собствен дом, в който живее въплътеният дух, в тялото, в своя организъм, в своя микрокосмос не е утвърдено равновесието. И нека това да бъде най-първата грижа. Ако всеки човек преди всичко се погрижи именно за това, загубеният мир на Земята би се завърнал, стихии биха влезли в бреговете и сред всички народи на планетата би се възцарило благоденствие.

1970 г. 501. (9 август). Дали всичко ще се случи съгласно даваните знаци или не, биполарното състояние на съзнанието позволява да се запазва непоколебим устрем при всички обстоятелства. Равнодействащата на устрема и неговото равновесие няма да бъдат нарушени от нищо. Пътят на живота ще стане път на неизменността. Така устремът ще движи във всички светове и нищо няма да го разколебае.

1970 г. 502. (М. А. Й.). Великият План остава неизменен при всички условия и подвижността на Великия План не влияе на непоколебимостта на неговите Основи. В това разбиране и ще посрещаме вълните на събитията. И тогава никакви подробности, водовъртежи и различни действия вече няма да въведат в заблуда и няма да закрият със себе си течението на великия поток на Еволюцията на Битието.

1970 г. 503. Психическата енергия ще расте само при нейното прилагане. Затова няма да изпуснем нито една възможност да я усилим. Възможности за това се дават постоянно. Мечът няма да ръжда, ако се държи в постоянна готовност за действие и се действа постоянно с него.

1970 г. 504. (14 август). За Манвантарите и Пралаите на съзнанието беше казано достатъчно ясно и, все пак, когато настъпи Праляя не си давате сметка, че това явление е напълно естествено и законно и че то задължително ще се смени с нов, още по-висок и пламенен полет на съзнанието. Невъзможно е съзнанието насилствено да се накара да звучи. Затова да се въоръжим с търпение и спокойствие.

1970 г. 505. Мрачините в света се сгъстяват. Нечувано престъпление срещу човечеството се извършва вече открито. А колко ужаси се творят скрито и каква чудовищна подготовка се води за унищожение на човечеството. Много изтънчено - с цивилизовани способности!

1970 г. 506. (Гуру). Ще запазим надеждата независимо от всичко и въпреки всичко и ще вярваме твърдо, до края в настъпването на отсъденото бъдеще.

1970 г. 507. (М. А. Й.). В която и област на Съкровеното Знание да се устреми духът, навсякъде неизменно го посреща все тази същата нерушима формула на живота: “Този побеждава всичко, който съумее да победи самия себе си”. От нея не може да се избяга. Ученикът трябва да постигне овладяване на себе си и власт над своите мисли и чувства. Всяка земна власт и всички богатства на света, и всичко, което човек може да придобие на Земята е нищо в сравнение с постигнатото могъщество на духа, неотнимаемо нито в живота, нито след смъртта на тялото. От земното нищо не се взема със себе си в Надземния Свят, но властта на духа и нейните възможности се вземат. В това е разликата между земната власт и земното богатство, и богатствата на духа и неговата власт над материята на всичките три свята.

1970 г. 508. (Гуру). Сега вече е по-лесно да се разбере колко важно е в обикновения живот в течение на всеки ден, всеки час и всяка минута да се утвърждава своята власт над всичко, което става вътре в трите свои обвивки – физическата, астралната и менталната. Постепенно всичко случващо се се взема под контрол. Движенията в астрала и ментала се овладяват по-достъпно, макар и

може би - по-трудно. Но лесно или трудно, сега или по-късно, но ще се наложи те да бъдат овладени. Няма друг път.

1970 г. 509. (16 август). Дисциплината на духа обуславя натрупването на психическа енергия. Съкровището на Агни се добива с огромен труд и нечовешко упорство. Всички искат да притежават могъщество на духа, но са малко желаещите да приложат сили за това и да се потрудат. Някои все още могат да се изнуряват с пост и молитва, с носене на вериги и власеници и даже със самобичуване. Но да се учат на овладяване на себе си и на своите чувства, мисли, действия и цялото поведение са способни много, много малко. Дисциплината, налагана при ученичеството, е много сурова. Издържат я единици. Има много четящи и желаещи, и мечтаещи да станат ученици на Учителя на Светлината, но колко малко сред тях са готови да преминат през всичко, което съпътства това високо звание. Тази сурова школа на ученичество може да се премине сред най-обикновените условия на съвременния живот. Самодисциплината, налагана от ученика върху самия себе си, е доброволна. Импулсът да се утвърди тя изхожда от съзнанието на самия ученик. Никой не принуждава, никой не задължава, но огнено устремното сърце самостоятелно достига до осъзнаването на неизбежността на тази самодисциплина. Нейните резултати започват да се проявяват в растящата огнена мощ. Трудните изпитания и противодействието на плътните условия способстват силно за този растеж. Налага се да се забрави за щастливия, безгрижен, безоблачен живот и благополучие. Труден е пътят на натрупване на огненото съкровище. Дисциплината на духа, водеща към овладяване на себе си, се проявява във всички дреболии на живота. Именно най-малкото има голямо значение. Усмивката, думите, жестовите, мимолетните мисли и отношението към тях - всичко подлежи на най-строг контрол. Но кой ще поиска с решителна и желязна ръка да обуздава своеволието на обвивките и да изкоренява от тях това, което е вложено в тях по-рано. Победата над себе си се дава на нелека цена. Тясна е пътеката, водеща в живота.

1970 г. 510. (М. А. Й.). Самодисциплината на духа, незабележима външно, налага задължението да се утвърждават качествата на духа и не само тези, които са особено желани, а всички и така, че да може да се създаде симфония от качества. Те растат бавно и с огромен труд и се изисква не един живот, за да се утвърдят. Особеност на качеството е способността за неговия безграничен растеж. Този път на утвърждаване на положителните качества на духа няма край, както няма край и растежът на огнената сила и растежът на могъществото на духа. Пътят е безкраен.

1970 г. 511. (Гуру). При новия подем може с нова сила да се пристъпи към преодоляването в себе си на това, което подлежи на неотменимо изживяване. Трудността е в това, че е невъзможно да се подтиснат нежеланото свойство или черта на характера, те се появяват отново, както израства отсечената глава на митичното чудовище. Пътят на подтискане на нежеланите качества няма да даде желаните резултати. Затова се говори за тяхното изживяване, когато лишени от подхранване с мисъл се отронват сами, като отпадащи есенни листа. Когато започнат да гонят кучето, заклещено в оградата, то изпада в още по-голяма ярост. Така е и с нежеланите свойства и неизживените слабости на духа. Пътят на тяхното

изживяване е най-верният. Лишени от подхранване с мисли и чувства, те умират сами, за да не възкръснат повече отново.

1970 г. 512. (17 август). Страшен е пътят на неизживените чувства. Мъчително трудно е да се изживяват те в Надземния Свят. Неочистените духове често се оплакват от тежестта. По-лесно е да се очистите докато сте още на Земята. Но какво пречи? Какво пречи на пианицата да се откаже от виното, на пушача - от тютюна, на играча - от картите, на наркомана - от отровата и на породителя на нечисти мисли - от тях? На незнаещия пречи невежеството. А на знаещия какво? Знаещият, но не искащ или не можещ да вдигне меча на очистването, няма оправдани. С могъщо усилие на волята все пак може да се съберат сили, за да се отхвърлят вековните наслоения. Затова е и трудно да се отхвърлят те, защото са се наслоявали с векове, здраво враствайки в кармата. В тях има малко радост, а тежест има предостатъчно. Не можеш да се изкачиш на върха с техния товар. И не можеш да влезеш в Царството на Светлината. Нима тяхната тежест е по-мила на устремения дух от Съкровището на Светлината? Трябва да си дадете пълен и ясен отчет какво се губи в тези моменти, когато миналите негодни натрупвания надделяват. И защо да се допуска съзнанието да се затъмнява от тях. Негодните кълнове се подхранват от мисълта. С чиста мисъл те могат да се отсекаят под корена, без да им се дава да се разрастват. А после да се изтръгнат и самите корени. Преображението на духа се твори със сила. Този процес може да се нарече подвиг. Познаваме примери за непобедимо противоборстващо състояние на духа, изгарящ миналите несветли натрупвания. Друг изход от кръга на безизходицата няма. Таранът, пробиващ изхода, е в ръцете на волята. Тя може да се нагнетява съзнателно и в по-голям размер, и с по-голяма сила от тази, която е била вложена някога в негодните наслоения на миналото. Нека стремежът към очистване да нараства до степен на непреодолимо, всепобеждаващо, ярко желание да се отхвърлят вековните вериги и да се освободите от тях.

1970 г. 513. (Гуру). Изкушенията на Свети Антоний са известни на света, но все пак го почитат за светец. Няма нищо позорно в това, че на Високият Дух се налага да преминава през борби и изкушения. Даже Спасителят е бил изкушаван от Княза на този свят. Борбата е знак за стремежите на духа. Лошо е, когато тях ги няма, тъй като на Земята няма съвършени хора и ако не протича вътрешна борба, значи напредъкът на духа е спрял и несъвършенствата на миналото го овладяват. Затова само в борбата със самия себе си може да се постигне победа на Светлината над тъмнината.

1970 г. 514. (М. А. Й.). Някои хора се стремят да поучават, наставляват и указват на другите какви трябва да бъдат те, забравяйки, че самите те с целия си живот и със своя пример трябва да показват на хората как да правят това и как да се държат и да усъвършенстват своята природа и своя характер. Да се поучава е лесно, но да показват със себе си как се постига това, на което поучават, е много по-трудно. Всеки поучаващ на това, което той самият още не е преодолял в себе си, се осъжда сам. Така са учили някога.

1970 г. 515. (18 август). Огненото напрежение се отразява на някои функции на организма. В този случай за правилна работа на червата е необходима сода, приемана в горещо мляко. Тя уравновесява това напрежение, разреждайки

нагнетяването. То може да бъде толкова силно, че даже слабите ще действат лошо. Содата е добра с това, че не предизвиква дразнене на червата.

1970 г. 516. (19 август). Нека сега все още очите и ушите да са затворени и тялото на Светлината да не се е събудило за живот в пространството, но всичко това ще бъде в бъдещето достижение на устремения дух. Всичко ще дойде във времето, тъй като всичко е достижимо, и във времето ще се разкрият нови върхове на знанието, и думите “вие сте богове” ще станат огнена действителност. В миналото вече имаше явления, свидетелстващи ярко за реалността на Тънкия Свят, беше премината границата на смъртта и бяха показани някои подробности на извънплътното съществуване на развъплътените хора, и бяха дадени знаци. Ако се събере всичко в едно се получава ярко и убедително свидетелство за съществуване на несъмненото. Но земната очевидност стои пред очите и кара да се забравя тънката и огнена реалност, потапяйки съзнанието в дрипите на плътната очевидност. Затова се налага да се утвърждавате постоянно в необикновеното. Иначе най-чудното, най-неотречимото, най-нужното за напредъка на духа ще потъне в шума и суматохата на материалния свят. Малко е да се завоюва, трябва да се удържи завоюваното знание.

1970 г. 517. (М. А. Й.). Ритъмът на постоянното Общувание създава устойчиви, изкристализирали форми в пространството, които след освобождаването от тялото ще служат като здрава опора за по-нататъшните стремежи и активности на духа. Това е сребърният мост към бъдещето. Именно постоянството и ритъмът съставят неговите устои. Утвърденият ритъм ще понесе по-нататък като на крила. Благо на утвърдилите го в своя живот.

1970 г. 518. (Гуру). Много е важно върху какво ще построите своята твърдина, ще построите дома на духа. Хората обикновено влагат своите енергии в земни дела и постройки и когато настъпи рушенето на феноменалния свят, остават с нищо. Но строящият върху Основите строи дом за духа не подлежащ на разрушаване, тъй като се строи от елементи на непреходното. Това строителство може да се устремява в далечното бъдеще, далеч отвъд пределите на даденото възплъщение и неговите плътни ограничения. Действията на Архата излизат извън пределите на плътната обичайност. Така например, утвърждаването на качествата на духа е нужно не за днес, не за утре, а за цялото време на движението на духа по пътя към Безпределността. И светлите мисли и постъпки, и действия са нужни за същата тази цел.

1970 г. 519. (20 август). „Ние Сме Готови да помогнем на всеки и да се радваме за всеки“. Но готов ли е всеки за Нашата помощ и готов ли е да съзвучи на Нашата Радост? Готовността за съзвучие с Нас се обуславя от много подробности. От нещо трябва да се отстъпи, за нещо трябва да се престане да се мисли, а за нещо съвсем да се забрави и да се положи труд за постигане на целта.

1970 г. 520. (22 август). Ние Напредваме в бъдещето с мисъл за него. Бъдещето съществува в съзнанието на човека. Представата за бъдещето се оформя от мисълта. Борбата за бъдещето се води от мисълта. Мисълта може да се докосва до миналото, но не може нищо да промени в него, но в бъдещето може. Пластичността на бъдещето е във властта на мисълта. Бъдещето се осъществява дедуктивно, ако не се намесва творещата воля. Законът за причините и следствията и веригата от причинности са дедуктивни. Йерархията твори бъдещето по метода

на индукцията. Безволието е дедуктивно. „Плавай, моя лодко, по волята на вълните“ е лозунгът на дедукцията и безволието. Рефлексността на съзнанието и рефлексността на мисленето са дедуктивни. Методът на дедукцията е добър, ако предпоставките са правилни и безпогрешни. Указваме да се утвърждават върху Основите, тъй като те гарантират безпогрешност на предпоставките или отправните точки на мисленето и действията. Породената и пусната в пространството мисъл действа дедуктивно по направлението, вложено в нея от волята. Всеки метод има своите положителни и отрицателни страни в зависимост от свойствата на ползващото се от него съзнание. Дедукцията следва по утъпканите пътища на следствията. Индукцията може да породии редица нови причини, противоположни на миналите, пресичайки с това действията на миналите грешки. Безволното подчинение на течението на болестта е дедуктивно. Борбата с нея изисква намеса на волята и индуктивно мислене.

1970 г. 521. (М. А. Й.). Тактиката *Adversa* позволява да се открива безумието, несъстоятелността или погрешността на човешките действия, за да не бъдат допускани в бъдеще. Ето защо понякога се допускат явления на пръв поглед напълно недопустими и явно вредни. Също и в живота на ученика Учителят понякога Допуска явления от известен порядък, за да може ученикът, виждайки тяхната несъстоятелност, по-лесно да се заеме с тяхното изкореняване.

1970 г. 522. (Гуру). Защо не се пресичат някои неприятни или вредни действия, явно инспирирани от тъмните? Кармата не позволява - нещо трябва да се изчерпи докрай и за нещо да бъде платено напълно. Тъмните служат като оръдие за изпълнение и ликвидация на кармичните следствия, и само когато дълговете са заплатени, те са принудени да оставят тези, които са измъчвали.

1970 г. 523. (23 август). Устремът винаги е насочен в бъдещето - в това е неговата сила и неговата власт. Настоящото вече не може да се измени, но бъдещето може. С настоящето живеят робите на духа, с бъдещето - свободните. Ние Живеем с бъдещето и в бъдещето. В това е Нашата свобода и власт. Отличителна черта на бъдещето е неговата подвижност. Подвижността на Плана е обусловена от това. Еволюцията на Битието е устремена в бъдещето. Мисълта, живееща с миналото и насочена в миналото е лишена от подвижност. Миналото е мъртво. „В миналото всичко е изгорено за Огнената Йога“. Бъдещето е крила за полет. Бъдещето е вълшебен жезъл на устремения дух. В бъдещето всичко е възможно. Бъдещето и настоящето се различават помежду си като Небето и Земята, като Светлината и тъмнината. Миналото има значение само като стъпало към бъдещето, като ос на възходящата спирала. Затова Ние Устремяваме съзнанието в бъдещето, старайки се да вложим в него елементи на еволюционирането, тъй като в противен случай то ще тръгне надолу. Какво може да бъде по-ужасно от бъдеще, низвергващо съзнанието в бездната. Степените на възход в миналото обуславят възхода в бъдещето, тъй като веригата от причини и следствия е непрекъсната. Възможно е животът да се изгражда така, че всеки негов миг да бъде крачка в еволюционното бъдеще. Мисълта се строи съответно, по-точно, настройва се съответно и в тона на бъдещето. „Светлината на бъдещето е огромна“, с нея и вървете.

1970 г. 524. (М. А. Й.). Ако ви се отнеме бъдещето и неговите възможности, какво остава? Нищо. Само по себе си настоящето е лишено от

смисъл, особено взето отделно от бъдещето. Ще се проявява ли свободно духът и ще действа ли във всяка от своите обвивки, до тялото на Светлината включително? Ще се проявява. Къде и кога? В бъдещето. Сами виждате, че вратите в бъдещето са отворени и ключовете са във вашите ръце. Затова вървете смело и стремително към бъдещето - в него е всичко.

1970 г. 525. (Гуру). В подножието на Светлината устремната към нея мисъл разцъфтява с всички цветове на дъгата и може да расте безпределно. Затова е толкова важно накъде и към какво да се устреми мисълта, и защо. Йерархията е най-добрият и най-верен обект за устремяване на мисълта. Мисълта, устремена към Нея, се връща обратно към изпратилия я, но натоварена обилно с елементи на Светлината. Така се осъществява постоянното подхранване на духа, ако обръщането към Йерархията е постоянно. Мислите, насочвани към Водача-Йерарх няма да обеднеят и винаги ще принасят плодородна жътва.

1970 г. 526. Бъдещето безразделно принадлежи на човека и само той е властен над него. В бъдещето за него се съдържа всичко, което позволява силата на неговото творческо въображение, за да се утвърди по-късно то в следващото възплъщение.

1970 г. 527. (24 август). Необузданата стихия на водата може да причинява огромни разрушения. Бидейки обуздана, тя служи от полза на човека. Човек дава направление на силите на тази стихия и ги заставя да работят за него. Стихийните сили на човешкия микрокосмос, изразени с елементите на земята, водата, въздуха и огъня, по същия начин могат да бъдат обуздани и подчинени на неговата воля, а енергиите им - насочени за осъществяване на точно определени задачи, целта на които се състои в това да се преобрази човекът и да се разшири сферата на неговата съзнателна дейност не само на земния план, но и в другите, сега още недостъпни за него слоеве на пространството. Например всички негови органи на чувствата се ограничават до външното обкръжение, докато в своя потенциал всички те са безпределни и човек може да вижда и чува с всички свои чувства извън ограниченията на разстоянието и другите условия. От Нас се Указва общото направление на еволюцията на човечеството. Тя тече много бавно. Но кой ли вярва на това? Нужно е просвещение на умовете, затънали в тресавището на отрицанията и е нужно очистване на умовете, разбиращи вече много и признаващи, но мятаци се в паяжините на злото и служещи на инволюцията. Ние Можем да дадем направлението, Можем да покажем най-близкия път, но Ние не Можем да накараме човека да тръгне по пътя на еволюцията и Благото въпреки неговата свободна воля. Еволюцията е доброволна. Ударите на съдбата и всевъзможните бедствия могат да накарат човека да разбере, че те се пораждат от собствените енергии, устремени не към съзидание, а към разрушение. Ще е добре това пробуждане да не се случи твърде късно.

1970 г. 528. (М. А. Й.). Понякога е трудно високият полет на мисълта да се уравни с действията и поведението в обикновения живот. А е нужно. Иначе се получава разрыв или разрушителен дисонанс. За тази хармонизация може да не се жалят усилия, тъй като техните резултати ще дадат неочаквани и благи следствия. Хората не желаят да признават благата, донасяни им от следването на основните принципи на морала. Той е еднакъв за всички векове и народи и всички слоеве на обществото. Всички Велики Учения дават тези Основи. Хората не са в

състояние да дадат нищо ново. Остава им само да следват и да прилагат в живота. В противен случай разрушението е неминуемо.

1970 г. 529. (Гуру). Огромното здание е построено от дребни тухли, а тухлите се състоят от малки частици, така и общият облик на човека се състои от най-малките детайли на неговите мисли, чувства и постъпки. И на тях именно трябва да се обърне особено внимание, за да стане този общ облик хармоничен и светъл.

1970 г. 530. (25 август). Нашето правило е да не подканваме, а грижливо да посрещаме идващите. Търсецят и чукащият веднага ще отговори на Зова. Но действителната пригодност ще се разкрие само след изпитания. Няма да тъгуваме за случайните минувачи. Тяхното време не е дошло. И изобщо, наоколо е пусто. Положението ще се промени напълно когато ужасът подгони тълпите и когато няма да има изход. Но засега за активността на духа остава пространството. На неговото циментиране може да се посвещава достатъчно време. Тази работа ще даде своите благи следствия. Необходима е също и пространствената помощ на приятелите. На тях е не по-малко трудно, отколкото на вас, ако не и повече. При тези действия планетната мрежа на Светлината се укрепва. При наблюдение на кривите условия на живота е добре всеки път мислено те да се заменят с прави, внасяйки своите корекции. Трудът за утвърждаване на Светлината може да бъде много разнообразен, стига само да не се умножава тъмнината.

1970 г. 531. (М. А. Й.). Дръжте близките, които са далече от вас, около себе си във вашето съзнание, дръжте ги така, сякаш те са до вас, дръжте ги така постоянно, без да позволявате на плътната очевидност да ви разделя. Близостта в духа, ако тя е действително такава, не могат да унищожат никакви външни условия. Винаги ще помним, че духът е над всичко и ще утвърждаваме здраво и нерушимо пространствената връзка с близките по дух хора.

1970 г. 532. (Гуру). Колективът е ценен с това, че неговите членове притежават различни способности и таланти и, събирайки в общ котел разнообразието на своите знания, могат твърде плодотворно да способстват за обогатяване на съзнанията. Енциклопедичният речник е резултат от колективния труд, който изцяло не е по силите на един човек. При съвременното положение на науката принципът на едноличността губи всякакъв смисъл, макар Индивидуалността да запазва цялото свое най-дълбоко значение. Личностното и индивидуалното начало в човека се различават помежду си както тъмнината и Светлината.

1970 г. 533. (26 август). Няма ли да бъде състоянието на вътрешна хармония и мир по-ценно достижение от което и да било друго, но не даващо това усещане? По-добре е то да бъде постигнато нямайки нищо, отколкото да притежаваш всичко, не познавайки това чувство. Затова е добре мисълта да се насочи именно към постигане на мира, който е над всякакво човешко разбиране и вече не зависи от външните условия. Разбира се, те могат да съдействат за това състояние, но неговата висша степен вече не зависи от нищо, което е вън. То предшества състоянието самадхи. Постоянно в сърцето е само това, което му е по-скъпо от всичко. И когато най-нужното е поставено над всичко друго и господства в съзнанието, тогава достижението става възможно.

1970 г. 534. (М. А. Й.). Как все пак да се отслаби яростта на въздействието на непосредственото обкръжение на съзнанието? Само поставяйки Образа на Владиката между себе си и външното обкръжение. Той ще служи като Щит срещу вълните на външните впечатления, позволявайки да се запази вътрешната изолираност и тогава на всичко случващо се наоколо може да се гледа сякаш отстрани, не отъждествявайки се с него.

1970 г. 535. (Гуру). Работата съвсем не е в това да не се мисли за нещо или да не се допускат едни или други чувства, а в това да има контрол над тях и да не им се позволява да звучат въпреки волята.

1970 г. 536. (М. А. Й.). Нека всяко препъване или несветло действие, извършено даже и насън, да предизвиква нов подем на несломима решимост да се очисти съзнанието колкото е възможно по-дълбоко. Старите натрупвания имат много дълбоки корени. Те именно и трябва да се изкоренят напълно. Сънното съзнание понякога показва доколко дълбоко е проведено това очистване и не е ли останал още някъде в най-закътаните ъгълчета на съзнанието ненужен боклук. Добрият ученик използва изцяло всички явления - и добри, и лоши, за да се движи още по-устремено напред.

1970 г. 537. (Гуру). Пригодността на човека, стъпил на пътя на Учението на Живота, се определя не от това доколко той е добър или лош, а от степента на твърдост и несломимост на неговото решение да се освободи от своята лошотия. В това са преуспявали даже разбойниците, оставяйки далеч зад себе си “румената добродетел”. И дори човек да е паднал, трябва незабавно да стъпи на краката си и да продължи по-нататък, без да забавя крачката.

1970 г. 538. (29 август). Усещането на бъдещето е достъпно за изтънченото и устремено съзнание, и при това въпреки очевидността. Действителността и очевидността се борят в съзнанието за признаване и утвърждаване. Новото Небе и Новата Земя са заповядани за хората отдавна. Някой даже ги е прозирал в свитъците на бъдещето. Някъде те вече съществуват, но само със запалено сърце могат да се усетят. Не виделите, не чулите, не усетилите, но вярващи в тях, благо на вас! Планът на Владиците е неизменен, но пътищата са неизповедими. Отсъден е “Чертог небивал”. Но нека очевидността да не закрива действителността.

1970 г. 539. (М. А. Й.). Ако се изпълвате със себе си, ако утвърждавате своето, ако се движите със себе си, къде ще се изкачите? Как ще пробие черупката на собствената аура? Само за Владиката и само за бъдещето - такава заповед дайте на сърцето да се устремява напред. Ние сме силно устремени към бъдещето, побързайте и вие, за да не изостанете. Ако изостанете към кого или към какво ще можете да се присъедините? Може да паднете от лодката на Светлината, и тогава вече не можете да я достигнете. Затова се дръжте здраво за спасителната нишка, свързваща с Йерархията на Светлината. “Освен нишките на сърцето, няма нищо”.

1970 г. 540. (Гуру). По-добре е да боледуваш, но чрез болестта да се доближиш до Йерархията на Светлината, отколкото да бъдеш напълно здрав, без да Я познаваш. Болестта и здравето са временна работа, имаща значение докато сте в тяло, но ето настъпва освобождението от тялото-тъмница и духовната придобивка излиза на преден план. И ако чрез страданието на тялото е настъпило просветление

на духа, то колко ли важно е това за извънплътното пребиваване! Ненапразно духовно настроените хора са считали болестта за “посещение на Господа”.

1970 г. 541. (1 септември). Спасението съвсем не се заключава в това да се освободи човека от страдания, болести и заплащане на кармичните дългове, а в това да се пробуди духът за осъзнаване на Истината и по този път да бъде доведен до Вратите на Новия Свят. Затова всички опити да се измени нечия или собствената карма не могат да дадат желаните резултати. Затова и Ние не Бързаме с помощта, когато кармата не позволява. За да влезеш в зданието на Новия Свят старите сметки трябва да бъдат приключени.

1970 г. 542. (2 септември). Тъмните знаят, че са обречени, затова тяхната злоба е неизмерима. Затова толкова упорито склоняват те недобрите хора на своята страна и ги вдъхновяват за недобри дела, постъпки и мисли, и така упорито притискат и преследват Моите. За съжаление само немногото зрящи разбират творимото зло и неговия източник. И тогава даже неговият, но недобро действие придобива особен смисъл, а борбата със самите дейци става борба с тъмните злодеи. Разделението на човечеството по полюсите на Светлината и тъмнината става все по-дълбоко и по-дълбоко, и горко на присъединилите се към полюса на тъмнината. Сега те могат да бъдат още по-близко и да вредят злобно, но ще настъпи момент и непроходима пропаст ще ги отдели от останалото човечество. Затова Утвърждавам: “Мрачно ще бъде на тъмните” и техните сподвижници. Ако разбираха каква страшна съдба си подготвят противниците, вървящи срещу Светлината и Владиците, на които служите вие. Беснеят, тъй като усещат благодатта на изпращания Лъч.

1970 г. 543. (М. А. Й.). Уроците на живота стават ценни само тогава, когато достигат до съзнанието и донасят нужния опит. Кой казва, че те са леки? Те са тежки, но затова пък колко ценен е донасяният от тях опит. Той учи на много и затова можете само да се радвате на даваните от живота възможности да попълните своите знания. Студената сурова съдържаност също може да служи като добър щит срещу тези, които толкова грижливо търсят за какво да се захванат, стига само да убодат по-болезнено. Защо да им се дава в ръцете тази възможност, когато съдържаността и равновесието няма да позволят да се захванат за нищо. Даже думите, и при това най-безобидните, могат да послужат като захватка за злото съзнание. Затова мълчанието е също защита.

1970 г. 544. (Гуру). Как да обясним най-убедително, че за успешната борба и противостояне на тъмнината е необходима съответстваща поляризация на своето собствено съзнание. Тъй като даже Спасителят е Заповядал на Петър да прибере меч в ножницата и не е Вдигнал ръка в защита на Себе Си, но Той е Победил света. Сам е Казал: “Казвам ви това, за да имате в Мене мир; в света ще имате скръб, но имайте кураж - Аз победих света”.

1970 г. 545. (3 септември). Трудно е да се избегнат чувствата на разочарование, когато се свалят маските, но е трудно още и защото не трябва да се допуска осъждане. Разкритата същност на човека рядко е привлекателна. Но доближилите се до Учението са тези, чрез които през пространството Учението се излива в света. Затова не трябва да бъдете твърде строги към тези малцина. Според характера на съзнанието всички са загрижени по различен начин, но за едно. По-добре да се търсят точки на съприкосновение и взаимно разбиране, отколкото на

разминаване. И е добре да се разбира какво струва на даващия раздаването на даровете на духа.

1970 г. 546. (М. А. Й.). Утвърждаването на едни или други качества е безусловно полезно. И е възможно това да се върши даже по време на пралайя на съзнанието или по време на най-трудните изпитания. И едното, и другото състояние ще свърши, а достиженията ще останат за цялото бъдеще. Няма по-добро занимание от самодисциплинирането на духа.

1970 г. 547. (Гуру). Добре е все пак всекидневно от сутринта да си поставяте някакви определени задачи за утвърждаване в действие на желаните качества на духа. Нека отначало те да не бъдат твърде трудни, но затова пък изпълнявани стриктно. Така се пресича разпуснатостта на психическата енергия. Малко се замислят за това колко нужна е на хората дисциплината на духа.

1970 г. 548. (4 септември). Когато съзнанието мълчи, не са нужни измъчени усилия. Мисълта трябва да тече свободно и плавно, без всякакво насилие. Пралайята на съзнанието е законно явление.

1970 г. 549. (Гуру). Учим никога да не отстъпвате от достойнството на духа и да не го принасяте в жертва на никакви условия или желания да си гарантирате разположението на хората по този начин.

1970 г. 550. (5 септември). Каквито и да са причините, предизвикващи недобри сънища, едно е несъмнено: преди потапяне в сън съзнанието трябва да бъде достатъчно защитено от възможни отрицателни действия, откъдето и да изхождат те. Това трябва да се отчете, вземайки под внимание особеното съгъстяване на тъмнината и особеното напрежение на пространството.

1970 г. 551. (М. А. Й.). „Вик на Змей“ – такъв Змей никой не е виждал на Земята, следователно това е явление от тънък порядък, имащо отношение към астралната Светлина във връзка със състоянието на пространството и предчувствието за настъпващото страшно време за цялата планета като прозрение в областта на бъдещите събития. Тогава, когато е рисувана картината още нищо не е имало, но духът на художника е усещал надигащата се вълна на събитията с общопланетен размах, кармично неотвратими. В дадения случай Змеят е символ на знанието, на дълбокото и Съкровено знание. Хората са оповестени за настъпващото бъдеще, което сега за цялото човечество вече е станало минало, вярно, още незавършено докрай, но завършващо в указания срок.

1970 г. 552. (Гуру). Може да се добави, че форми на змейове конкретно съществуват в астралния свят, че те достигат огромни размери, че те могат да принадлежат както към полюса на Светлината, така и към полюса на мрака и че съткновенията между тях могат да бъдат страшни по своето напрежение. Темата е много значителна и дълбока.

1970 г. 553. (6 септември). Най-трудното условие за следване на Учителя на Светлината е самоотричането. Заветът „Отвърни се от себе си и Ме следвай“ е даден на хората много отдавна. Но колко грижливо го избягват, колко обходни пътечки се намират, стига само да бъде заобиколен! Но ето че след продължителни търсения и много опити започват да разбират, че или това условие трябва да бъде изпълнено, или напредъкът по Пътя спира. Към работата над себе си и утвърждаването на едни или други качества на духа се налага да се

присъедини и качеството самоотричане или самоотверженост, което трябва да се разбира много широко, а не само в аспекта на жертвеността.

1970 г. 554. (М. А. Й.). Добре е че разбирате, че веществената пратка на предмети през пространството от Учителя показва известна степен на Близост на Изпращащия, стига само особени обстоятелства да не изискват подобна пратка. За всеки ученик такива получавания стават възможни, ако това се налага от необходимостта. Но помислете сами какво е по-трудно да получавате - мислени или предметни пратки и направете извод. Разбира се, най-добре е да имате и едните, и другите.

1970 г. 555. (Гуру). Съзнателната съдържаност в речта, жестовите, движенията, мислите и чувствата показва, че енергиите на микрокосмоса се съдържат от волята, тоест извършва се тяхното овладяване. Полезността на такава съдържаност няма цена. Не може да не се забележи как в продължение даже на кратко време започва да се натрупва психическа енергия. Налягането на парата в парния котел не може да се вдигне, ако не се затвори клапанът, тоест ако не се съдържа той, по същия начин е невъзможно да се натрупа и енергията на Агни, ако не се утвърди качеството съдържаност.

1970 г. 556. (7 септември). В микрокосмоса на човека се наблюдават два рода явления: първият се отнася към преходните, смъртни неща, обречени на крайно ограничено съществуване и вторият род явления са непреходни, безсмъртни, съставляващи вечния живот на духа. Съзнанието не може да се потапя в двата рода явления. При потапяне в първите той се свързва с това, което е смъртно и се обрича на смърт. При потапяне във вторите той се приобщава към безсмъртието или вечния живот. Тялото и всички други обвивки са временни и смъртни, Висшата превъплъщаваща се Триада е безсмъртна. На кое ще отдаде предпочитание човек и към какво ще се устреми е необичайно важно, тъй като обуславя неговата смърт или безсмъртие. Така събирането около фокуса на съзнанието на елементи на смъртта или безсмъртието определя съдбата на човека. Тялото е смъртно, смъртни са също и астралното и менталното тела, и само огненото е непреходно. И всичко, което е свързано с живота на съзнанието в неговите смъртни обвивки ще си отиде заедно с тези обвивки и ще бъде отхвърлено, както се отхвърля физическото тяло. Затова да свързваш себе си с тях - значи да се обричаш на смърт. Елементите на непреходното или на безсмъртието се съсредоточават във Висшата Триада и могат през своя живот на Земята да бъдат събирани съзнателно, настойчиво и упорито, за да има достатъчно материал за съзнателен живот в своята Висша Триада. Седейки на брега на реката и наблюдавайки нейното течение, седящият не се отъждествява с нея. Точно така, наблюдавайки всичко случващо се в своите обвивки, може да не отъждествяваш себе си с този непрекъснат и постоянен поток, знаейки, че Гледаният потока не е този поток. Така може в себе си да се отдели Вечното от временното и да се утвърди Вечното, през цялото време умножавайки и нараствайки елементите на непреходното. При това е много важно да се отдели своята земна, временна личност от извънвременната своя Индивидуалност и според силите да се научите да пренасяте фокуса на съзнанието в нейната сфера. Време е вече да се разбира, че Основите на Учението на Живота са елементи на непреходното. Добре е да се усвои, че Йерархията на Светлината е безсмъртна и че всичко, отнасящо се към

Нея, и към Учителите на Светлината, и към Учителя на Светлината на всеки ученик са явления от същия този порядък. Полезно е да се осъзнае, че Агни Йога е Учение за безсмъртието на духа. Така постепенно може да се събере огромен материал, състоящ се от елементи на безсмъртието и да се обогатят с тях натрупванията на своята Висша Триада, отдавайки при това своя дълг на своето физическо тяло, тоест обличайки и хранейки го, и своя дълг на своето семейство, на заобикалящите хора и своята Родина. Събирането на елементи на безсмъртието не само не освобождава човека от дълга пред хората, но напротив, задълбочава осъзнаването на отговорността му за тях и за целия свят, разширявайки при това сферата на приложение на всички енергии на неговия микрокосмос.

1970 г. 557. (М. А. Й.). Беше Казано: „Уважавай живота както тези, които жадуват за него“. Ще добавя: живеете живота, в рамките на който ви е поставила кармата, живеете изпълнявайки това, което тя изисква от вас, но не позволявайки на съзнанието да се потапя твърде в нея и не приемайки миража на Майя за действителност. От вашия живот са си отишли ярките миражи на очевидността, които са ви обкръжавали в миналото. Ще си отидат и тези, които ви обкръжават сега и само елементите на непреходното ще останат с вас, за да ви въведат в потока на непрекъснатост на съзнанието, тоест в областта на безсмъртието на духа.

1970 г. 558. (Гуру). Когато е осъзнато най-нужното, постигнато е безсмъртието и е осъзната целта на живота, могат ли временните условия на земния живот, каквито и да са, да имат такава власт над съзнанието, каквато имат над обикновените хора? Така постепенно, издигайки духа над „бездната на живота“, може да утвърдите своята власт над преходното или, казано по-точно, над способността или силата му да овладява човека, закривайки със себе си тясната пътека, водеща в безсмъртието.

1970 г. 559. (8 септември). „Оставете на мъртвите да погребват своите мъртъвци, а вие Ме следвайте; „вие сте богове“. В тези две противоположности е дадено определението на човека. От една страна - умъртвяване на духа, а след него смърт, от друга - безпределни възможности за развиване на неговия потенциал. И всичко е вътре в човека, тъй като той е и пътят. И че това е действително така, му е даден нагледен пример, запечатан със страдания и смърт. Минало време. Годиците на недоверие и отричане се сменяли с години на просветление, докато човечеството не се е доближило до края на века, до края на стария свят, до края на Кали Юга. Но каквото и да се случва на планетата, даже смяна на Югите, Основите остават непоколебими за всички времена, а също и същността на Великия План за еволюция на цялото Битие. Затова може спокойно да се върви към бъдещето, знаейки, че пътят е един, пътят на преображение на човека и разкриване на неговия вътрешен потенциал и изкачване по Стълбата на Светлината, която няма край. А тъй като пътят преминава не вън, а вътре, то нищо външно не може да го пресече, ако самият човек не допусне това. Пътят е отворен и бъдещето е в ръцете на вървящия по него.

1970 г. 560. (М. А. Й.). Това, през което преминавате вие, ние сме го преминавали, както и през обременяването от хората. Това явление е много мъчително, особено защото е неизбежно. Но се указва зоркост и опитът дава навреме предупреждения, че трябва да се защитите от поглъщане на психическата

енергия. Вече разбирате, че съприкосновението с тези, които четат книгите на Учението често биват много обременяващи, тъй като хората не искат да мислят за внимателност и грижливост по отношение на тези, от които получават. Учителят Цени високо такова чувство на загриженост - да не обременят. Благо на проявяващите я.

1970 г. 561. (Гуру). Суровото познаване на човешката природа се предпочита пред умиленето от маски. Но има още по-лош вид умиление - то е от своята доброта. В заслепението от такова умиление хората не разбират колко могат да обременяват стоящите над тях. Изискват се целесъобразност и съизмеримост, за да принесе дошлият със себе си ценни натрупвания. Тогава Общуването се осъществява животворно.

1970 г. 562. (9 септември). И тъй, всеки човек е път, но накъде? Пътищата могат да бъдат различни. Едни водят към Светлината, други - в тъмнината. Към Светлината води пътят на Истината и пътят на Живота, указван на хората от всеки Учител на Светлината. Бисерите на Единното Велико Съкровено Учение са разхвърлени по страниците на много писания на всички векове и народи. Те могат да се намерят в книгите на различни писатели и поети. Понякога те блестят и в мислите на различни хора. Пространството е изпълнено с тях. В тишината на мълчанието те проникват в съзнанието на мнозина. Човечеството не е оставено без Ръководство. Някои живеят и се ръководят от тях в живота. Но болшинството са глухи за разбиране на най-нужното. Нужно е пробуждане на духа, за да се отворят очите и ушите. Как да се събуди духът? Страданията го събуждат. Затова има толкова нещастие наоколо и толкова неблагополучие. Природата реагира съответно на човешкото невежество, а то на свой ред действа на нарушаването на планетното равновесие. Получава се затворен кръг, изходът от който е само нагоре, натам, където духът се освобождава от плътните телесни натрупвания. Докато това не се осъществи и хората, и планетата, и всичко живо ще страдат в тъмнината на пораждащите от хората следствия. Но настъпват Космическите Срокове, когато условията дотолкова ще се изострят, че надигащите се огнени вълни или ще пробудят човешкия дух към Светлината, или ще съкрушат вървящите против нея. Последният избор ще зависи от свободната човешка воля.

1970 г. 563. (М. А. Й.). Който ни пренесе в съзнанието си през живота, той с нас и ще бъде когато свърши земната приказка. Който върви към бащите - с тях ще пребъде, който към нас - с нас, който към Владиката - ще пребъде с Владиката.

1970 г. 564. (Гуру). Всяка дума, и особено огнената дума, предизвиква реакция в обкръжаващите. И колко грижливо и предпазливо трябва да се подбират думите, за да не се каже нищо, можещо да предизвика нежелателна реакция. Но „мълчанието е злато“, по-добре е да премълчиш, отколкото да кажеш нещо ненужно, немислено и донасящо нежелани следствия.

1970 г. 565. (10 септември). Пространството на висшите измерения се различава от триизмерното, към което принадлежи и в което живее плътното тяло на човека. До другите пространства се докосваме с мисъл. Астралните и менталните тела живеят вече в тях. Когато съзнанието се пренася в Тънкия Свят, то се подчинява на неговите закони. В Тънкия Свят понятието за разстояние се различава от земното: разстояния има, но видоизменени и не се измерват с

километри. Близостта и отдалечеността се определят от мисълта и устрема. Такова видоизменение претърпява и времето. Вярно, земните привички налагат своя отпечатък, тъй като склонността да се мисли още по земному остава. Но това е само в началото. Овладеяването на своите чувства и мисли и очистиането от всякакъв нравствен боклук още през живота на Земята безусловно ще помогне правилно да се ориентирате в условията на Тънкия Свят.

1970 г. 566. (11 септември). Докато вътре тече борбата на двете начала, на Светлината и тъмнината, нищо не е загубено. Борбата означава, че духът е жив. Само безволното подчиняване на неизживените свойства на низшата природа означава поражение. На всички вървящи по пътя се налага да се борят. И противникът винаги е според силите. И изкушенията се изтънчват според изтънчването на съзнанието. И ако ученикът е изкушаван от бесове, то Адептът - от йерофантите на злото. И те винаги залагат на неизживените свойства на характера. Само да има за какво да се захванат и да проникнат вътре в крепостта. А посредници и помощници тъмните си избират от обкръжаващите. Те действат обикновено от Тънкия Свят. Приветстваме борбата като преддверие на победата.

1970 г. 567. Където и както и да е протекъл животът на човека и каквото и да се е случвало с него, най-главният факт от живота е неговата връзка с Йерархията на Светлината, тъй като самият живот като такъв без Учител на Светлината ще прилича на бягане на място, подобно на бягане на катеричка в колело. Трябва да се излезе от колелото, от колелото на раждания и смърти. Въплъщението ще останат, но кръгът ще се разкъса и ще се превърне в спирала на подема, завършвайки всеки път при смъртта в точка по-висока от предходната. Растежът и разширяването на съзнанието съпътстват спиралния възход, а водещ магнит става Ликът на Учителя. Този път преминава в Безпределността и от еснаф човекът се превръща в пътник по Великия Път. Нищо не свършва, всичко служи само като начална точка, донасяща следствия по съзвучие или като продължение на започнатото. Хората като безумни се лутат по планетата, за да завършат живота си с нищо и да си отидат не взели със себе си нищо от своето обкръжение за по-нататък. Но събирачът на Съкровища може да използва всяко свое действие, мисъл или чувство за преумножаване на Камъка, увеличавайки съзнателно неговите кристали. Колко полезно може да бъде всичко, ако целта е известна. Разбира се, растат и те, не познаващите Великия Път, но разликата между тях и тези, които знаят, е като между бебето и възрастния. Мнозина пребивават още в младенческо състояние. Спасителят ги Наричаше слепи, а другите - мъртъвци, тъй като съзнанието им, лишено от огъня на живота, се е разлагало в застой. Владиката е двигателят на еволюцията. Присъединилият се към Владиката се превръща в тласкач за спящите съзнания. Противоречието е в това, че хората, понякога проявяващи кипяща дейност, спят в духа и трудът им е безплоден за духа. Всички земни успехи са нищо, ако духът не се е събудил. Но при събуждане на духа те стават могъщ фактор на живота. Всичко, но с Владиката, ще служи на напредъка и еволюцията. Целта на материалния прогрес на настоящото време се състои в това да се вдъхне в него Учението на Живота и тогава изведнъж да се одухотвори всичко, което сега не е осмислено съзнателно. Въздига се Храмът на Културата, но само длъжният да го изпълни с пространствен огън, обединявайки се със съзнанието на хората, ще му придаде пулсация на живота. Но неговите стени са

материални, както и основата, и той трябва да бъде завършен, иначе идващия огън няма в какво да бъде приет. Неприет съзнателно, ще бъде разрушителен и ще изгори неприелите. Чакаме пробуждане на съзнанията, от това явление се обуславя ходът на събитията. Искам да ускоря, но огненото цвете на духа няма да се отвори по-рано от срока. Очакваме. Очаквайте и вие, усещащите значението на случващото се. Очакваме, за да Призовем в Безпределността. Очакваме, но Подготвяме пътищата и най-близкия подход. Стените трябва да се достроят и да се постави куполът на зданието. Трябва материалното и духовното да се слепят в единно разбиране на живота. Точните срокове са известни на Водещия. Ще Дам знаци за настъпващите срокове, на всекиго - съответните.

1970 г. 568. (М. А. Й.). Мястото на Учителя е в предния ъгъл. Ако Владиката се постави в съзнанието по-високо от всичко, то и животът ще зазвучи по друг начин. И симфонията на живота ще бъде изпълнена в тази тоналност. Много животи звучат в дисонанс. Отделните съзвучни акорди не дават симфония, а главното е, че на изпълнителите е неизвестно заради кого и заради какво се полага техния труд. Владиката ще Внесе стройност във всички случаи на живота и ще му Придаде смисъл, и ще Укаже как да се преживее животът в нужния тон, без отклоняване.

1970 г. 569. (Гуру). Личните чувства са нездрави. Върху тях не може да се строи. Предаността е свръхлична, вървяща напред далеч извън пределите на личността от даденото въплъщение, но преминаваща през всичките в миналото, в миналите въплъщения. И тогава личните чувства стават качества на Безсмъртното „Аз“. Така личните чувства се превръщат в качества, лишавайки се от личното начало. Върху качествата е възможно да се строи. Ценим ги и вярваме на качествата.

1970 г. 570. (М. А. Й.). Гаранцията за успеха и непрекъснатия напредък е в това да не се задържате от нищо, тоест да не се спирате, каквито и неизживени свойства или недостатъци да се проявяват. Ако си паднал, веднага стани и продължи нататък. Не трябва да се обърквате и измъчвате от допуснатите грешки. Те трябва да се претеглят, да се осъдят в себе си и да се продължи нататък, не позволявайки им да задържат напредъка. „Нищо не може да поставя прегоради между Учителя и ученика“. Тъй като пътят се състои в преодоляване на себе си, борба и победа.

1970 г. 571. (Гуру). Ако никакви надежди, мечти и очаквания за бъдещето не са се осъществили, но е постигната победа над себе си, може да се счита, че целта на даденото въплъщение и неговите задачи са изпълнени изцяло. Но ако наоколо се случва така, както би ви се искало, но победата над себе си не е осъществена, каква е ползата от външните промени, даже най-прекрасните, за духа, понесъл поражение. Победеният няма да влезе в Новия Свят.

1970 г. 572. (12 септември). Можете да се учите от обкръжаващите как не трябва да се държите. Не един път бяхте свидетели на празно, безотговорно бърбене, което не донесе на никого никаква полза и само замърси пространството. Нека това да ви научи как трябва да претегляте всяка своя дума преди да кажете нещо. Задача на ученика е да не изразходва напразно енергията.

1970 г. 573. (М. А. Й.). Всяка мелодия може да се изпълнява в определена тоналност. Също и всяко действие може да се извършва при определена

настройка. Насочването на действието може да се извърши в ключа на избрано качество, не допускайки то да върви на самотек. Особено успешно и нагледно се прави това, когато се оказва духовна помощ и когато собствената настройка действа върху човека, нуждаещ се от помощ.

1970 г. 574. (Гуру). Различните качества на духа позволяват да се осъществява своето поведение в различни тоналности, в зависимост от външните условия. Понякога е нужна тоналност на тържественост, понякога на мъжество, понякога на несломимо упорство и устойчивост. Но връх на всички достижения ще бъде симфонията от качества, в тоналността на които се извършва мистерията на живота.

1970 г. 575. Считам за нецелесъобразно да разчитате на нещо вън. Считам, че може да разчитате само на Йерархията на Светлината, но извън зависимостта от случайността на външните условия. Тъмнината не може да служи като опора за разбиране на Светлината. Но разчитайки на Нас с цялото съзнание можете да преуспеете. Преуспяването се заключава не в това как се стича външният земен живот, а в това как растат вътре качествата на духа и огньовете, утвърждавани от тях. Качествата на духа се проявяват във формата на огньове, даващи отлагания на огнени кристали, обединената мощ на които се съсредоточава в Чашата. Качествата на духа, бидейки носители на огньове, са неразривно свързани с неговия възход по стълбата на съвършенството. Някои мислят да преуспеят някак по друг начин, но друг път към Светлината няма. Устремът е огън, мъжеството е огън, непоколебимостта е огън. Именно в устойчивостта на равно горящия пламък се проявява неумиращата мощ на духа. Но слабостта се колебае от всеки полъх на земните вихри и огньовете, колебаейки се, гаснат. От това са многото угаснали съзнания. Значи грижата е за качествата на духа, тъй като без тях няма огньове. Без огъня има смърт. От това са толкова много живите мъртъвци и толкова много обсебените. Обсебителите не смеят да се приближат до горящото сърце. Грижата за огньовете е неразривно свързана с грижата за качествата на духа. Така утвърждаването на качествата и тяхното развитие ще бъде огненият път на духа. Смятат, че живеят за да ядат и пият, или да се обличат добре, или да са задоволени и заобиколени от вещи, но животът е даден за да се умножат огньовете, тоест качествата на духа. И ако за цел на живота се постави утвърждаването на качествата, огненият път на духа е намерен. Наличието на утвърдени огньове означава безсмъртие, тъй като е възможно да се умре в духа при живо тяло. Живите мъртъвци са не само евангелско явление, но и напълно съвременно. Хората мислят само за земното и постигат много на Земята, но материалните постижения са нищо, ако няма съответстващ растеж на духа. Растежът на духа е растеж на огньовете. Огънят, спуснал се върху Апостолите, е символ на огненото преображение на човека. Степените на това преображение са много. Напред е Безпределността и растежът на огньовете е безпределен. По този дълъг път съзнателното утвърждаване на качествата води до овладяване на огньовете и всяко, дори и най-малко усилие в това направление дава своите следствия. Всичко дава следствия, но огнените явления - особени. Затова, грижейки се за качествата на духа, може да се преуспее извън обичайните условия. Вземете двама: единият ползващ се от всички земни блага и имащ всичко, освен качества на духа, и другият - нямащ нищо, но натрупал кристали от огньове. Единият, имащ всичко на Земята, ще дойде нищ в

Тънкия Свят, другият, лишен от всичко, но утвърдил огньовете, в другия Свят ще има всичко, тъй като Огънят там е основа за всички прояви на духа. Единият може да стои неподвижно като пън, другият да лети и да вижда, и да чува, и да се ползва пълноценно от всички свои огнени чувства. Така хората утвърждават своя път в Надземното през земния живот, на Земята, но само според силата на натрупаните в телесния живот огньовете. Вземете труженика и лентяя - разликата ще бъде поразителна, тъй като трудът е събирач на огън. На човек се дава възможност да преуспява във всякакви условия на живот и ако той не преуспява вината не е на живота, а на човека.

1970 г. 576. (М. А. Й.). Говорят за свобода, мнозина говорят. Но без огньовете няма свобода. Нима може слабоволният да бъде свободен, когато всяка мисъл, всяка дума, всеки по-силен човек могат да му въздействат? Наличието на огньовете означава свобода на духа. Утвърждавайки тях, човек отхвърля от себе си оковите на привичките, традициите, вярванията, суеверията, мислите, разпространени и приети от всички и много друго, за което той даже и не подозира. Огнената свобода е свобода на духа от условията на времето, епохата и всичко, с което е ограничено космическото разбиране на живота. Струва си да си представите себе си в различни народности, в различни исторически епохи, за да станат разбираеми тези ограничения. Някои поставят пръстен в устните или носата си, други оцветяват тялото, трети бузите и устните, четвърти от детството поставят краката в дървени калъпи и ги изкривяват, пети носят корсети, притискайки дишането, шести изгарят хората на кладбищата защото са свободомислещи и така нататък. И нямат край тупиците и ограниченията, в които отвежда мисълта. Ние говорим за свободната огнена мисъл и нейните носители - огнените духове. И зовем към тази свобода вас, усещащите крилата. Свободата е в духа, разберете, когато растат огнените крила.

1970 г. 577. (Гуру). Когато пътят е съсредоточен вътре, може да се върви и при това независимо от външните условия. Те ще действат, те не могат да не влияят, но все пак те няма да прекъснат пътя, който преминава вътре. Преподобният Сергей е извършвал своя подвиг в горите, йогите - в уединените планини, Христос се е Усамотявал в пустинята. Те черпят отвътре своя творчески огън, тъй като всичко е вътре в човека, даже Царството Божие. А външното е като кремък и ударите на кремъка, извличащи искри и даващи пламък от същността на духа. Човекът преминава през живота с вътрешна сила, разбрал, че огненият извор на безпределни възможности се съдържа в него, вътре.

1970 г. 578. (14 септември). Ако отшелниците-йоги облагодетелстват света със светлоносните излъчвания на своя микрокосмос, то, подражавайки им, същото може да върши и ученикът, следейки зорко състоянието на аурата му да съответства на тази задача. Разбира се, това не е лесно, когато има толкова отвличащи условия и когато обкръжаващата атмосфера е плътна и противодейства силно на всяко добро начинание. Погледнете колко най-добри и съзидателни дела са изкривени от тъмнината и са обърнати наопаки със своята отрицателна страна. Тъмните ще се постараят да извратят и вашите добри начинания. Много пъти вече можеше да отбележим в миналото как тъмните обръщаха най-добрите и светли ваши стремежи срещу вас и се опитваха да изправят срещу вас тези, на които вие искахте да помогнете. Но поддържайки светлоносността на своята аура и

съблюдавайки завета за мълчание и равновесие, ставате неуязвими за тъмните нападки.

1970 г. 579. (М. А. Й.). Ще се връщаме през цялото време към едно и също, към въпроса как да трансмутираме своята същност в тона на Светлината. В бъдещето няма да се влезе в старите дрехи. Най-трудно от всичко е да се трансмутира мисълта. Старите привични коловози пречат, принуждавайки я да върви по привичните направления. Пречат мислите за себе си и своето. Краткият Завет „Отвърни се от себе си“ е толкова труден. Но ако не бъде приет е невъзможно да се следва Учителя.

1970 г. 580. (Гуру). В каквито и близки срокове да се пренася усещането за бъдещето, каквито и разочарования да се получават вследствие на това, едно е несъмнено - чувствознанието е безпогрешно, макар че тълкуването на сроковете, по-точно на тяхната близост, е невярно. Затова не трябва да се отчайвате като знаете твърдо, че отсъденото бъдеще ще се осъществи и че на нашата Родина е заповядан „небивал чертог“.

1970 г. 581. Предпочитаме определеността във всичко: в мислите, погледите, чувствата, постъпките. Особено отчетлива трябва да бъде мисълта. Само отчетливата или ясна мисъл ще полети и ще достигне целта. По-добре една завършена отчетлива мисъл, отколкото десет разлято-мътни. Само такава мисъл може да бъде ясносияйна. Движат ясните, изострени мисли. Огънят им придава светимост и оформянето - отчетливост. С такава мисъл може да се управлява. Мътилката на неоформените мисли няма да прореже пространството и стрелата няма да се забие в целта. Отчетливостта на речта зависи от мислите и им съзвучи. В тренираното съзнание Нашата мисъл, изпратена от Нас, приема определена завършена форма. Така приемникът на съзнанието се установява като възел на планетната мрежа на Светлината. Получавайки Нашите вибрации, ученикът ги оформя в отчетливи мисли и с тях насища пространството наоколо. Мислите на такова съзнание, бидейки изпратени надалеч, достигат своята цел и произвеждат желаното следствие.

1970 г. 582. (М. А. Й.). Бих искала да ти пиша всекидневно, за да бъдат моите мисли запечатани за другите, идващи по-късно. Обичам да говоря за Владиката, тъй като в Него е всичко. Ако Той е Алфата и Омегата на нашето съществуване, то може ли да се мине без Него или да се отмине покрай Него. Не трябва ли да се започва и завършва деня с произнасянето на Неговото Име, насищайки сърцето си с Неговия Лик. Завършвайки така текущия ден с Неговото Име на уста, влизаме в Тънкия Свят и в съзвучните на Великото Сърце Сфери и черпим от тях сили за новия ден. Повтаряйки и в зори Неговото Име, озаряваме с Неговата Светлина идващия насреща ни ден. Бедно и тъмно е без Владиката. Мнозина искат да се приближат, но не знаят как и даже знаещите може да закъснеят. Но всичко е много просто. Любимите вещи пазим. За любимите хора мислим много и често, и нашето сърце е постоянно с тях. Нужна е любов, за да бъдем винаги със сърцето си заедно с Владиката. Когато тя пламти в сърцето към Владиката, Той е много близко, както и всичко любимо за нас. Обичайте Го и Той ще Отговори на зова на любовта на устременото сърце. В това е цялата тайна на Близостта на Великото Сърце до нас. Всичко велико е просто, тъй като простотата е една от Основите.

1970 г. 583. (Гуру). Трябва да се осъзнае цялата сила на мълчаливата, съсредоточена мисъл. Може да се разговаря с хората в мълчание. Ние избягваме многословието. За какво са думите, ако е дадена мисълта. Големите дела се вършат с мисъл. Моите платна нямаше да видят светлина, ако не бяха оформени с мисъл. Също така и мисълта не може да се прояви външно, ако не ѝ е придадена определена форма. Ако мисълта е оформена и пулсира с огъня на живота, неизменно, рано или късно тя ще се въплъти в плътните условия. Затова всички наши постройки, колкото и отвлечени и далечни да изглеждат в настоящите или миналите условия на живот, ще се въплътят в живота и ще станат действителност. Това трябва да се разбира, за да не се загуби надеждата и вярата в безвремието преди разсъмване. Сега над Земята е още много тъмно, но някъде светлее и се чува звън. Не идва ли от погребания под водата невидим град този звън? И какво предвещава той? Не е ли въплъщаване на Земята на заповяданата приказка? Приятели мои, слушайте внимателно!

1970 г. 584. (15 септември). Колко спорове е имало сред църковниците за това в какъв вид ще се осъществи възкресението на мъртвите и в какво тяло. И са си представяли, че умрелите във всички времена хора ще възкръснат в своите предишни физически тела. Представяли са си и още много нелепости. Докато в същото време идеята за възкресението е много проста: ще се осъществи възкресение на духа, както сред въплътените, така и сред развъплътените хора. А за мъртви се считат всички, чийто дух не се е събудил, независимо от това дали се намират на Земята в плътно тяло или пък в Тънкия Свят. Така че думите на молитвата „чакам възкресение на мъртвите и живот в бъдещия век“ трябва да се разбират не в буквален смисъл, както са се тълкували обикновено. Бъдещият век е времето или епохата на настъпващата Сатия Юга. Идеята е вярна, но нейното разбиране е било погрешно.

1970 г. 585. (М. А. Й.). Реалността на Тънкия Свят за хората, намиращи се в него, е още по-ярка и действителна, отколкото реалността на земния живот. Но и едната, и другата представляват вид Майя - земна и надземна. А това, че земният живот е Майя, не е толкова трудно да се разбере ако си представите колко разнообразни са световите на дивака, философа, сарафина, поета, наркомана и подвижника. За животното, растението и рибата светът изглежда или се възприема вече по друг начин. Светът на делфина се отличава от света на моллюската. Затова всички те могат да се разглеждат като разновидности на Майя. И само огненото съзнание може да възприема действителността на Битието. А обикновените хора затъват в илюзиите на Майя.

1970 г. 586. (Гуру). Понякога, наистина рядко, човек насън осъзнава, че спи и че всичко, което вижда е само сън. Това е вече известна степен на прозрение в действителността. Точно така и сред шума и суматохата на земния живот може да се осъзнава, че всичко това са преходни сънища, че всичко това е Майя, а истинският живот е извън нейните предели, в света на огнената действителност.

1970 г. 587. Ако на Мен бъде отделено толкова време, внимание и сърце, колкото се отделя на обикновените неща, резултатите биха били необичайни. Но съзнанието не вмества постоянното Предстоене и затова не бърза. И в сърцевината на земните впечатления Образът на Владиката избледнява и отстъпва, и сърцето се изпълва с обикновените неща. От една страна е явното желание да се преуспее, от

друга - няма нито пълна устременост, нито пълно отдаване на сърцето на Владиката. И се получава половинчато служене. Денят преминава в забравя на Владиката и потапяне в грижите и интересите на текущия час. Няма съгласуваност между желанието и следването на това желание по пътя. Близостта се установява постоянно, непрекъснато помнене за най-нужното. Пълноценният устрем, подобен на верига, не трябва да има разриви във времето, а също и Предстоенето.

1970 г. 588. (М. А. Й.). Нашите животи бяха посветени изцяло и напълно на Владиката. За личното не оставаше място. С тази мярка се измерва висотата на духа и степента на неговото приближаване до Йерархията. Ако искате да знаете къде се намирате вие, изчислете колко време в течение на денонощието отделяте на Владиката и колко - на себе си и на земните дела. Бъдете безпристрастни в разчета. Ученикът трябва винаги да посвещава обичайната работа на Учителя, и тогава той непрекъснато ще бъде в мислите с Него, следователно нито работата, нито делата няма да бъдат пречка на постоянното Предстоене.

1970 г. 589. (Гуру). Култът на себеслуженето е развит широко. Енергиите на човешкия микрокосмос са насочени към самия себе си и не остава място даже за Учителя на Светлината, макар човек да си въобразява, че е в служене на Светлината. Трябва честно да се погледнат нещата. Очакването не е дело, думите не са дело, надеждите не са дело. Делото - това е Светлина, постоянно горяща вътре и осветяваща всичко вътре и вън. И ако тази Светлина гасне, значи няма дела. Мисълта за Учителя е мисъл от Светлината. Ето защо е необходимо непрекъснатото помнене - иначе делата ще потъмнеят. Учителят Указва необходимостта от постоянно Предстоене, ако желанието да се преуспее и да се достигне е твърдо.

1970 г. 590. (18 септември). Не трябва да се допуска земното да нарушава „моста на щастието“, тъй като, ако се наруши, тогава какво? Затова се налага да се напруга волята и да се утвърждава най-нужното въпреки плътната очевидност и противодействията на обкръжението. Повтарянето на свещените възвания помага. Всекидневните мисли биват прогонвани от тях. Тъй като и те трябва да се преодолеят, за да не пречат. Твърде голям е разрывът между Висшите Сфери и плътната видимост. Но „мостът на щастието“ съединява с тях, ако стои нерушимо. Лъчът е над главата и когато е спазена пълнотата на обръщението, неговите вибрации насищат съзнанието.

1970 г. 591. (М. А. Й.). Мисълта е напълно вярна. Плодовете на предишните възплъщения са усвоени между миналите възплъщения. Плодовете на даденото възплъщение ще се усвояват след освобождаване от тялото. И ще звучи това, което в това възплъщение е било най-впечатляващо.

1970 г. 592. (Гуру). Постоянното помнене за най-нужното нека да бъде тона, на който звучи животът. И нека никой и нищо не накара да се забрави заради какво се дава той на човека.

1970 г. 593. (19 септември). Животът сурово поставя пред неизбежността от утвърждаване на качествата съдържаност и мълчаливост. На пръв поглед и най-незначителните думи предизвикват неочаквани и бурни следствия. Трябва да се научите да мълчите, без да произнасяте нито една дума без крайна необходимост от това. Тъй като за мълчанието никой няма да ви накаже, а съображенията на фалшивата вежливост са несъстоятелни. Кой е внушил мисълта,

че трябва непременно да се говори поради вежливост и да се поддържат светските разговори? А вие помълчете и вижте какви ще бъдат резултатите. Нека говорят тези, за които умението да мълчат не е задължително. Дори и със своите, дори в домашното обкръжение това условие трябва да се съблюдава строго и неотклонно, контролирайки всяка дума. През изпитанието за мълчаливост трябва да се премине. Хората толкова обичат да говорят, че вашето мълчание няма да им бъде в тежест. И не се безпокойте, че това ще влоши взаимоотношенията с хората, напротив, ще ги подобри и ще донесе желаните следствия.

1970 г. 594. Утвърждавам идващото щастие. Ние Живеем в бъдещето и с бъдещето. С бъдещето живеете и вие. Ние Живеем в бъдещето и с бъдещето винаги и ще Живеем винаги. Така живеете и вие. Настоящото за Нас е само стъпало, преход към бъдещето. Мостът към бъдещето е настоящето време. Майтрейя е бъдещето и пламъкът, устремен в бъдещето, е вечно устремен. Устременият не може да се задоволи с настоящето, когато всичко е в бъдещето. Нима искате да останете завинаги такива, каквито сте. Но безпределните възможности на духа се съдържат в безпределността на бъдещето. От текущия час не може да се удължи нито минута. Затова всички свои очаквания, всички упования, всички надежди трябва да се вложат в бъдещето. Процентите на всички представи и мисли, вложени в бъдещето, нарастват неотклонно. Това и ще бъде най-изгодното вложение на капитала в съкровищницата на бъдещето, където мислите и делата, и утвърждаваните сега качества на духа растат. Затова Набелязваме Пътищата на еволюцията на духа и на човечеството както на самата планета, така и в световите. Ние Сме Издълбали в сияйното вещество на стихията Пътя на еволюцията на духа. Ние Познаваме набелязания Път. Ние Указваме правилното направление в Еволюцията, тъй като Ние Сме на кормилото на световния кораб. Ако се отнеме това бъдеще, животът на човека ще стане безсмислен.

1970 г. 595. (М. А. Й.). По-добре е мислено да живеете във величието на бъдещите достижения на духа, отколкото в ограничеността на неговите несъвършенства в настоящето. Това ще придаде стремителност на полета в бъдещето. Какво е целият живот на човека, ако не път към бъдещето? И ако то е ограничено от утрешния ден, то е бедно. Последователността на движенията може да зависи от далечината на полета на мисълта в областта на бъдещите векове и даже на милиони години. Духът е вечен. Милионите години пред вечността са като песчинка пред слънцето. Затова и Учителят Казва: всичко е постижимо. И сега е настъпило времето да се осъзнае вседостижимостта.

1970 г. 596. (Гуру). Невъзможното в настоящето е възможно в бъдещето. Трябва да се познават Космическите Закони, за да се очертаят с тях границите на реално възможното. Възможно е да се четат чуждите мисли или да се вижда на разстояние, но в тази раса е невъзможно да израсне паднал зъб. Границата на възможното и невъзможното се установява от целесъобразността, съизмеримостта и познаването на Закона и наличието на утвърдени огньовете. Наричат Тях, овладелите Огъня, Владици на Пламъка. Пътят към това величие преминава през овладяването на всички процеси, ставащи в обвивките и особено в астралната, и през тяхното обуздаване. Подчинявайки трите, може да се прилага огнената мощ.

1970 г. 597. (20 септември). При преселването на ново място, то замества в съзнанието старото, а старото отива в миналото. При прехода в Тънкия

Свят той заменя със себе си плътния свят. Съветваме по-често да се сменя местопребиваването през земния живот, за да не се поразявате твърде при прехода на Великите Граници от промяната на обкръжаващите условия. Скитниците имат голямо преимущество пред уседналите местожители - не са привързани към дома-тъмница и са привикнали към смяната на външните условия. Трябва да притежавате голямо вътрешно съдържание, за да издържите пребиваването на едно и също място в течение на дълго време. Ашрамите в това отношение са значителни с това, че духовните граници са разширени и обхващат голямо пространство. Вече не е тъмница, а средоточие на Светлината, чиито нишки са устремени извън пределите на неговите стени. Всичко е относително и всичко зависи от състоянието на духа. Домът на Учителя е в духа. Където е Той, там е и домът, не ограничен нито от стените, нито от външното обкръжение.

1970 г. 598. Когато плътното обкръжение се замени от тънкото, вътрешният свят и неговото съдържание ще излязат на преден план и в съответствие с тях ще бъде съзвучно и това, което е наоколо. Невидимото ще стане видимо и мислените форми и представи ще придобият характера на външна обективност. Ето защо е толкова важно да се утвърдите в определено направление на мислите, тъй като мисълта ще твори по според своя род всичко, което ще обкръжава развъплътения. И борбата с низшата дуада ще бъде борба с мислите, особено сродните на нея и утвърдили се в нея в плътния свят. Мисълта твори и в Надземното всичко се твори от мисълта.

1970 г. 599. (Гуру). Добре е когато земните привързаности не свързват човека с веригите на робството. Има свързващи привързаности и освобождаващи привързаности. Ще различаваме зорко характера на всяка привързаност и любов. Съзнанието може да се привърже към каквото или към когото му е угодно, и е добре, ако това бъде светлоносна проява.

1970 г. 600. Неуправляемият, необуздан и неподчинен астрал изисква своето и го взема. И никакви добри намерения няма да го успокоят, ако здравата юзда на духа не е наложена властно върху всички негови прояви. Упорството на астрала е равно на неговата възраст, а той е много древен. Вярно, астралното тяло се сменя с всяко въплъщение, но неговата материя бързо се приучва да вибрира в унисон с това, което е заложено в тялото на причинността, тъй като елементите на новото астрално тяло при новото въплъщение се събират в съзвучие с предишните натрупвания. Затова от кармата не може да се избяга, тъй като тя се съдържа в самата същност на човека и се натрупва векове.

1970 г. 601. (21 септември). Когато се приповдигне завесата и Тънкия Свят влезе в съзнанието, двата свята придобиват реалност и възможност да се пребивава на границите на двата. Реалността на Тънкия Свят става очевидна, видима и осезаема. Сферата на видимост се разширява. Тогава преходът в Тънкия Свят става незабележим и смъртта губи своето жило. Разбира се, Тънкия Свят е ярък и цветист, и по-впечатляващ от земния, и необичайно разнообразен. Когато човек влезе в него подготвен, приспособяването към новите условия се извършва достатъчно бързо. Но състоянието на отрицателите е незавидно.

1970 г. 602. (М. А. Й.). За да се състои Общуването, трябва винаги да се донася нещо със себе си, иначе няма към какво да се приложи.

1970 г. 603. Няма по-голяма несъизмеримост от тази, обръщайки се към Владиката да се мисли за своето лично. В тези моменти трябва да се намерят сили да се отречете от своето дотолкова, че екранът на съзнанието да бъде чист. И това не е трудно, стига само целият свой микрокосмос да се изпълни с Лика на Владиката. И тогава вибрациите на Лика ще докоснат сърцето и ще поляризират аурата на своята вълна. Това е лесно, ако сърцето е предано само на Владиката. Могат да се намерят сили в тези минути да се съсредоточи своята същност на Владиката. Извънредно важно е да се постигне успех в това. Ако връзката е здрава, всичко е вътре в човека, но ако я няма, Светлината се заменя с тъмнина, колкото и да е добър човекът. Без Светлина добротата е ненужна, тъй като става тъмна. Заради подобна доброта са загивали цели царства. Йерархичните нишки на Светлината са разположени нашироко и се докосват до много сърца, макар и обикновено да не се осъзнават.

1970 г. 604. (М. А. Й.). Ние сме заети с утвърждаването на Учението на Живота, и противодействието е чудовищно. Но само преодоляването на противодействията може да предизвика мощна огнена вълна, помитаща всички прегради. Ако нашите дела са от Светлината, то противодействието им е от тъмнината. Колко огнища на тъмнината трябва да се разрушат преди да се разгори Светлината. Но ние обичаме борбата, тъй като самият живот е борба за бъдещето. Утвърждаващите се в настоящето и не признаващи бъдещето не са от Светлината. Но даже катеричката се запасява с орехи за зимата, а как човек няма да се погрижи за храната за духа. И дори те, отричащите бъдещето, несъзнателно се трудят заради него. Ако се погледне самата същност на явленията ще се окаже, че хората приемат много неща несъзнателно, без да си дават сметка за това. Така че всички живеят с бъдещето, без да знаят, че без бъдеще няма живот.

1970 г. 605. (Гуру). Въздействието на чуждата воля се преодолява със съзнателно напрежение на своята. И няма воля, можеща да пороби, ако Владиката е близък. Желаети има много, тъй като те се ласкаят, ако поробят отдаденото на Владиката сърце. Как да се устои? Само с Владиката.

1970 г. 606. (22 септември). Продължава опознаването на човека и ако то е, както и преди, горчиво, това значи, че в хората има още много несъвършенства. Трудността е както и преди в същото - в неосъждането. Да знае и да не осъжда е свойство на Архата. Това познание е много полезно и поучително. И способността да си лакмусова хартия за определяне на хората ще се усилва през цялото време. Необходимо е да се отчете също и това, че тъмните се възползват от всеки, за да навредят чрез тях. И не само поради своята недоброта, но даже и нелоши хора стават под внушение вредящи. Също и предателството трябва да свие своите гнезда, а не проявените предатели - да се проявят и да предадат. Предавали са всички: и големи, и малки служители на Светлината. Бронята на равновесието ще бъде защита от всевъзможни изобретения на тъмните.

1970 г. 607. (М. А. Й.). Да преминем заедно и неразлъчно през всичко, което се поднася от живота, ще бъде победа над условията на плътния свят. Плътните чувства говорят за това, че няма нищо, че ние сме умрели, че очевидността царства властно над съзнанието. Но духът и сърцето утвърждават друго. Нека сърцето да бъде и водещо. Ако искате ние да бъдем винаги с вас,

бъдете и вие винаги с нас. Така взаимно ще поддържаме нишките на сияйната връзка.

1970 г. 608. (Гуру). Пред престола на Светлината всички устремени към Светлината съзнания се сливат в едно. Обединението в Светлината е висша цел на човека. То не е лесно, тъй като земните притегляния пречат. Добре е да се научите да ги отслабвате и даже временно да ги прекъсвате. Тъй като всички земни дела може да се вършат без да се привързвате към тях. Направил си го и си го изхвърлил от главата, знаейки, че натрапливото мислене за тях вече не дава нищо. Трябва да се научите да се откъсвате мислено от явленията от плътен вид, тъй като засиленото звучене на суетата връзва крилата на духа. Победата над света съдържа в себе си също и уменията да се откъсвате в духа от плътните условия.

1970 г. 609. Ще минат векове и само тогава смисълът на текущите събития ще бъде ясен на всички. Но на Нас той е ясен сега, тъй като Ние Направляваме техния ход. Много знаци, говорещи за смисъла на идващите събития, са разпръснати навсякъде. Но те трябва да се видят с непредубедено око. Ако те се съберат, ще се получи поразителна по своята убедителност картина. Не може да има отклонение на еволюционния поток. Той носи към завършек и добрите, и злите, към различните им съдби. На Делото на Великия План служат всички: и тъмните, и светлите духове. Първите - не разбирайки, вторите - според степента на широта на своето съзнание. Тактиката *Adversa*, прилагана от Нас, в крайна сметка насочва всички енергии към тази единна цел. От всяко тъмно противодействие израства сила с противоположен характер, унищожаваща това противодействие. Вече знаете, че на известно стъпало на тези, които са с Нас, започват да служат и тъмните, и светлите сили, и всичко се използва за Благото. Също така и в световните събития всички явления служат от полза за бъдещето, няма противни явления. Самата тъмнина става подножие на Светлината, както чудовищата - крака на престола. Затова гледайте светло и смело напред, в бъдещето. Победата над живота в него трябва да бъде и ваша.

1970 г. 610. (М. А. Й.). Грешките са нищо, ако съзнанието и волята владеят мисълта, тъй като тогава мисълта може да бъде насочена по всеки канал и последствията от всяка грешка могат да се неутрализират. Особено силни са ритмичните мисли. Те носят като на крила. Сега ударението се поставя върху мисълта. Не постъпките, не чувствата, а мисълта се превръща в решаващ фактор на живота. Може да се види как една и съща постъпка, но предизвикана от противоположни мисли, бива оценявана не сама по себе си, а според водещата мисъл. В основата на постъпките и чувствата са заложили мисли. Всичко е в мислите.

1970 г. 611. (23 септември). Напредъкът може да се ускори само при условие на пълно отдаване на съзнанието и сърцето на Владиката. Проявете самоотричане и самоотверженост в необходимата мярка.

1970 г. 612. (М. А. Й.). “Всичко е суета и изнуряване на духа”, но духът трябва да се изнурява, за да се устреми към освобождаване от земните притегляния. Ето, някой напряга всичките си сили, за да придобие някакви преимущества от обикновен порядък, вещи или положение, а добил ги, изведнъж умира, за да разбере, че всичко това е напразно. Но знаещият и без това разбира временната

природа на плътното обкръжение. Когато това разбиране се изяви в приложение, духът празнува победата.

1970 г. 613. (Гуру). Огнеността на съзнанието се проявява в това, че то възприема едновременно плътните явления и вибрациите на Висшите Сфери, и това не пречи на остротата на биполярното възприемане. Земното не може да отвлече от надземното, а надземното не пречи да се вижда и усеща земното.

1970 г. 614. (24 септември). Когато светът се намира на границата на взрива, не може да има обикновено състояние на съзнанието. Усещат всички, но всеки по своему и всеки реагира по своему. Едни се опитват да намерят забрива във виното, други - във всевъзможни ексцесии и всички - в съответствие със своята природа. Но децата на Светлината се стремят толкова по-напрегнато да се приближат към Йерархията на Светлината. Полюсите на Светлината и тъмнината усилват своите притегляния. Това страшно време ще премине под знака на неочакваните обрати на събитията!

1970 г. 615. (М. А. Й.). Получаваният жизнен опит при всяко ново прочитане на любимите книги позволява да се подхожда към тях по новому и от страниците на писанията да се почерпят нови мисли. Това е показател за растежа на духа и растящата му способност да извлича все нови и нови съкровища от прочетените много пъти книги.

1970 г. 616. (Гуру). Знаете, че “само натегнатата струна звучи”. И всичките тези трудни условия на живот, които ви заобикалят, са полезни именно с това, че напъят съзнанието и го карат да звучи. Но звученето е огнено явление. Под нагнетяване пламъкът на духа придобива особена устойчивост. Безгрижният и благополучен живот гаси огньовете.

1970 г. 617. (25 септември). Слоеве на Тънкия Свят, близки до Земята, представляват нейно точно копие. Но колкото по-високо, толкова по-отдалечено става сходството и толкова по-явно изпъкват особеностите и своеобразието на извънплътното състояние. За пълнота на битието от човека се изисква осъзнаване на новите условия и разбиране на Законите, царстващи във Високите Сфери. Господството на мисълта над всички явления от Тънкия Свят се явява основно. От мисълта се обуславя обкръжението на развъплътения дух. Мисълта твори или разрушава. Нивото на мисли, обичайно за еснафа и свързано здраво със земните представи, не позволява да се осъзнаят свободата и възможностите на тънкото съществуване. Тогава приспособяването към новите условия протича бавно и болезнено. Даже малката подготовка за тяхното разбиране вече облекчава много. На устремения към познаване дух в обичайните условия на плътния свят се дава възможност да узнае много, тъй като сведенията за Тънкия Свят са разпръснати навсякъде. Но те трябва грижливо да се събират. При неверие, отричане и равнодушие всичко ще отmine незабелязано. Но исканият знание ще го има.

1970 г. 618. (М. А. Й.). Познаването на човека дава право на обсъждане, но не дава право да се осъжда. Тънка е границата между съзидателното обсъждане и осъждането. Трябва много внимателно да се следи обсъждането да не преминава в осъждане.

1970 г. 619. (Гуру). Как може да разчитате на човешките думи, уверения или обещания, когато болшинството хора се намират под властта на астрала и неговите настроения и обикновено лъжат или в момент на словоизлияние сами

вярват на това, което казват. Гримасите на духа са многообразни. Затова са особено ценни тези, които са стопани на своите думи и ги държат здраво. В това отношение всяка дисциплина и подреденост са много полезни. Суровият порядък на живота в някои манастири от миналото и настоящото време е много поучителен. Човечеството се нуждае от дисциплина на духа, но тя трябва да бъде доброволна, и в това е цялата трудност.

1970 г. 620. (26 септември). А най-добре от всичко е да не се реагира никак на човешката лошотия: нито външно, нито вътрешно, отбелязвайки мислено само поредния принос в познаването на човека. Главното е да се избягват помрачаването и осъждането. Това е трудно, тъй като човешката несправедливост, жестокост и безсърдечие раняват и действат на съзнанието. Но през всичко това трябва да се премине, без да се губи равновесие и увереност в крайната победа на Светлината.

1970 г. 621. (М. А. Й.). Когато ученикът се поставя в живота в зависимост от всички и от всичко, и от малки по заеманото положение хора, и когато тази зависимост е неизбежна и е невъзможно да се освободи от нея, значи и през това също трябва да се премине и да се събере нужния опит, знание и умение да владее себе си. Утехата е в това, че колибата на работника се сменя с дворец, за да закалят противоположностите всестранно духа. Не трябва нито да се радвате, нито да се огорчавате твърде много от външните условия. Мъдростта е заповядала златната среда.

1970 г. 622. (27 септември). Съзнанието се преобразява от мисълта. Затова трябва да се отдаде необходимото внимание и грижливост на мислите. А в тези моменти, когато пространственото нагнетяване е особено силно и хаотично, може да се повтаря молитва или мантра, прогонвайки вълните на въздействията. Има неспокойни и тежки моменти, и е трудно да се съсредоточите върху висшите мисли. Повтарянето на молитви тогава помага.

1970 г. 623. (М. А. Й.). Добре е да се научите поне понякога да не реагирате по никакъв начин на външните явления, пропускайки ги покрай себе си и гледайки на тях сякаш от прозореца на движещ се влак. Това ще даде възможност да се освободите от много нежелани въздействия. Разбира се, това е постижимо само при условие на пълно равновесие.

1970 г. 624. (Гуру). Всяка причина принася своите следствия. Светът на мислите може да се разглежда като свят на причините. Законът за съответствията и съзвучията управлява Вселената. Според характера на мисълта и следствието ще бъде съответно. Ясно оформената мисъл ще донесе и съзвучно на нея ясно следствие. Знаейки това, трябва особено внимателно да се следи течението на мисления поток в своя вътрешен свят.

1970 г. 625. Считайте за заслуга удържането на равновесието сред голямата разпуснатост на тъмнината. С това помагате на Мен да я удържа също и в планетен мащаб. Равновесието и неравновесието се борят за господство както в аурата на човека, така и в аурата на планетата. Дайте на аурата равновесие поне за да помогнете на Мен. Равновесието не може да се утвърди извън себе си, тъй като често това не е по вашите сили, но в своя микрокосмос решава собствената воля, каквото и да се случва наоколо, тъй като властта над света вътре принадлежи на нея. Указвам като задача за деня да се удържи равновесието с цялата сила на духа.

Тъй като именно в тези моменти се изпитва силата на духа. Лесно е да се мечтае за геройство, когато всичко е добро и спокойно. Но да се прояви равновесие в тези ужасни дни ще бъде геройство.

1970 г. 626. Мярката на Общото Благо, прилагана към явленията в живота, ще позволи да се определи истинското значение на всяко от тях. Иначе ще останете сред призраците на личния свят. Често интересите на личността и общочовешките интереси са диаметрално противоположни. Личността на разпъвания Христос е страдала и е понасяла мъки, но Духът се е Молел за тях, разпъващите тялото и Духът е Приел позорна за личността смърт, знаейки отрано за предстоящото. Така разпъвайки себе си, своята личност в името на Общото Благо, човек се освобождава от нейната власт над съзнанието. И съзнанието, освободено от връзките на личното, става космическо. И не е беда, ако личността някъде в нещо трябва да претърпи неслоди в живота - духът, умножаващ своите сили и своята светлина под ударите - двигатели на живота, е над личността. И когато положението става особено тежко или смущаващо съзнанието, Ликът на Владиката, поставен между външните явления и духа, ще ги Отпъди и ще ги Накара да заемат принадлежащото им място, без да подтиска съзнанието, но освобождавайки го от властта на външните въздействия. Мощта на Лика е огромна. Постоянното Му усещане в сърцето помага да се преодоляват вибрациите на непосредственото обкръжение, идващи от всичките три свята и да се издигате над тях. Когато логиката на очевидността побеждава и положението става безизходно, Ликът, въведен в сърцето, със своята Светлина Разсейва стъстената тъмнина на плътните комбинации. По време на кошмарен сън човекът волево застава себе си да се събуди - и фантомите на тъмнината изчезват, така също и Ликът, въведен в сърцето, Позволява на съзнанието да излезе от кръга на безизходицата, сякаш от мрачна тъмница, на светлината на деня. Тъмнината очаква, че човекът ще ѝ се съпротивлява с логически доводи, за да ги задуши с логиката на очевидността, но опитният пътник отхвърля триизмерната логика, свързвайки се непосредствено с Учителя на Светлината чрез Неговия Лик. И с това преобръща цялата тъмна планировка. Трябва да се разбере мощта на въздействието на Лика.

1970 г. 627. (28 септември). Без необходимата степен на любов и устременост съсредоточаването върху Избрания Облик е много трудно и почти невъзможно. Но при наличие на чувство то протича естествено и без насилие над съзнанието. Магнитът на любовта е мощен. Чувството на любов се поддава на възпитание. Жестокосърдечния съсед не е обичан, обаче мисълта често се привързва към неговата личност и без всякакво чувство на любов. Свързва не само любовта, но и другите чувства и преди всичко ненавистта. Ненавист може и да не се изпитва и все пак да бъдеш свързан от натрапчивостта на нежеланите ликове, докато желаният Образ се изплъзва от сърцето. Значи трябва да се усили любовта, значи трябва да се подгрее чувството и да се съсредоточите върху него чрез сърцето. В тези тъмни дни на всепланетен мрак любовта ще бъде магнитът, преодоляващ тъмнината.

1970 г. 628. (Гуру). От време на време е добре да се проверявате и да пресмятате колко часове или минути през деня отделяте на най-нужното. Ако забележите, че са малко, времето трябва да се увеличи знаейки, че всеки час, отделен на Учението, е по-плодоносен от всички земни дела.

1970 г. 629. (29 септември). Вървете след Мен, тъй като тъмнината е огромна. Иначе няма да устоите в Светлината. Всичко е потънало в мрак. Последният натиск на тъмните сили е ужасен. И е трудно да се съсредоточите. Хаосът нахлува в мислите. Дръжте се за Мен неотлъчно.

1970 г. 630. (М. А. Й.). Когато е много тъмно ще утвърждаваме неизменността на настъпването на Светлината. Тъмнината ще свърши, Светлината като победител ще заеме нейното място и „царството ѝ няма да има край”.

1970 г. 631. (30 септември). Тържествеността на състоянието на духа най-много съответства на атмосферата на Твърдината. Мнозина се опитват да се доближат, но поради несъответствията не могат. Нужна е сънастройка на аурата. Същото е нужно и при Общуването. Нищо нечисто няма да влезе в Нашия Дом. Аз Съм с вас винаги, но несъответствието на аурните излъчвания не позволява да се влезе в контакт и да се усети Моята Близост. Трябва да се заглуши своето лично, за да зазвучи Моето. Всичко свое служи като преграда на Общуването. Възможно ли е огнената напитка на живота да се налее в чашата, ако тя е препълнена докрай със своето? И за какво е своето, ако сте дошли за Моето? Невъзможно е да се усети и разбере даже другия човек, ако съзнанието е препълнено със своето и със себе си. Отвърщането от себе си е условие за всяко постижение. Облеклото на Светлината изключва парцалените дрехи на себелюбието. Готовност означава също и сурова грижа за облеклото на духа. Всички ли емоции са допустими? Не, само тези, които са от Светлината, а също и мислите. А как може да се надявате на пратки, ако домът на духа не е приведен в пълен порядък. Хаотичното и тъмно обкръжение не е оправдание за вътрешната неподреденост. Страданията, трудностите и изпитанията могат или да очистват и възвисяват, или да хвърлят в тъмнината. Символът на чука, трошащ стъклото и изковаващ острието нека да бъде постоянно напомняне.

1970 г. 632. И тъй, едно и също явление може да свали слабия духом човек, но да укрепи, утвърди и възвиси този, който е силен духом. Значи неуспехът или успехът при напредъка по Пътя се крият не във външните обстоятелства, а в състоянието на духа. Трудно е да се приеме това положение и да се съгласите с него, тъй като себелюбието се стреми да прехвърли своята несъстоятелност на когото и на каквото и да било, само не върху себе си. Причините за успехите и неуспехите, за победите и пораженията трябва да търсят в себе си. Безполезно е да се прехвърлят те на каквото и да било или на когото и да било вън. Ако самият човек е и пътят, то кой или какво вън може да създаде преграда за неговия напредък. Още един път Казвам: никой и нищо не е в състояние да прегради пътя му към Светлината, ако той сам не допусне това. Не трябва отговорността за задържанията и спирането да се възлага на нищо външно. В своя вътрешен свят човек е винаги свободен, ако поиска това. В своя микрокосмос той е господар. Затова победата е обезпечена на този, който разбира, че духът е над всичко и че всички сили, и светли, и тъмни, служат на отсъдения победител.

1970 г. 633. (М. А. Й.). Не трябва да се очаква обикновен живот, когато е налице необичайно силен натиск на тъмнината. Ние Сме напрегнати в активно противодействие. Същата съзнателна активност искаме да видим и в нашите сътрудници. Битката приема все по-силен и по-силен психически характер и се пренася в областта на мислите. Тече борба за човешките души и привличането им

към фокусите на притегляне на полюсите на Светлината и тъмнината. Великото разделение на човечеството придобива дълбоко драматични форми и става все по-дълбоко и по-дълбоко. Скоро пропастта, разделяща хората, ще бъде толкова дълбока и широка, че вече ще стане невъзможно да се премине от единия полюс към другия.

1970 г. 634. (1 октомври). Приветстваме борбата с миналите наслоения ако тя е победна. Но ако това е тъпчене на място без видими резултати, то няма на какво да се радваме. Вярно е, вековните наслоения изискват време за освобождаване от тях, обаче при упорство и твърда решимост да бъдат отхвърлени успехът е обезпечен. Опасността е само в това, че отсечените глави на чудовището отново израстват. Значи е нужно обгаряне с огън. И трябва не да се секат главите, а да се порази дракона в самото сърце. Неочистеното желание ще търси всякакви форми за своята проява. Затова не тези форми, а самото желание трябва да бъде изживяно. Как? С утвърждаване на неговия противоположен полюс. Това и ще бъде трансмутация на качествата по линия на родствените противоположности. Значи трябва да се очисти желанието и да се възвиси до степента на неопетненост от мръсотия. Например възжелението може да се замени от уважение, освободено от елементите на неговия противоположен сенчест полюс.

1970 г. 635. (М. А. Й.). Често кармата ни свързва с други хора чрез неизживените свойства на нашата низша природа. Тогава се налага да изживяваме този човек чрез себе си. И докато той не е изживян, кармата няма да ни пусне и няма да ни освободи от него. Когато низшите чувства са изживени или заменени с противоположните, с човека се установяват нови взаимоотношения и връзката или се укрепва, или се прекъсва изцяло. Тогава може да се счита, че проблемът с дадения човек е разрешен правилно. Съзнателното ликвидиране на кармичните връзки довежда до освобождаване на духа.

1970 г. 636. (Гуру). Всичко, което не предизвиква никаква реакция в съзнанието на човека, не съществува за него. Всичко, което престане да предизвиква една или друга реакция, престава да съществува. Възможно е съзнателно да се стремите някои вещи, обстоятелства и хора да не предизвикват в съзнанието нежелателна реакция. Може да се постигне те изобщо да не предизвикват никаква реакция. Безстрашието се гради върху това. Спокойствието и равновесието се утвърждават върху това явление. Ако микрокосмосът на човека е лаборатория за всички усещания, то този процес може да се управлява чрез волята. С това се постига висша власт над себе си, а после и над света. Този, Който е Казал: “Ето идва Князът на този свят и няма нищо в Мен” е Победил света. Този, Който е Победил света, външно не е Реагирал по никакъв начин и с нищо на страшния натиск на тъмнината. В това се заключава Неговата Победа над света.

1970 г. 637. (2 октомври). Срещата и борбата със стражите на Прага е среща и борба със своите собствени астрални порождения, приели конкретна форма и станали явно видими, сякаш това е един вид обективизация на дотогава невидимите мислени форми, обкръжаващи в плътен пръстен своя породител. Ако през земния живот никога не е водена борба с тези мислени пришествици и съблазни, ако те изцяло и лесно са овладявали съзнанието, то срещата с обективните форми на тези порождения не обещава победа на техния породител. Ето защо е толкова важно, бидейки още в тяло, да се победят те и да не им се дава власт над

съзнанието. Непобедени, те ще придобият особена сила и особена устойчивост, а приели видими форми те стават почти непреодолимо съблазнителни и завладяващи съзнанието в сферата на своето притегляне. Отшелниците и подвижниците са водели сурова и трудна борба с тези съблазняващи образи и са ги побеждавали с устойчивостта и несломимостта на духа. И за ученика няма друг изход, освен да ги победи. Трудно е да се надявате на победа в Надземния Свят, ако те са овладели човека в земния свят, макар и при напрягане на всички сили на духа победата все пак да е възможна. Затова собствените порождения трябва да се победят още на Земята. Трябва да се разбере колко е важно това, по-важно от всичко, което обкръжава въплътения в плътния свят. На Земята изкушението може все още някак да се удовлетвори и да се получи временно и привидно облекчение, но когато е отхвърлено тялото, това вече е невъзможно. Тогава изкушенията се превръщат в мъките на Тантал, безпросветни, безизходни и не даващи удовлетворение, тъй като отсъства физическо тяло. Няма и не може да има друг изход, освен победа над своите порождения, тъй като поражението означава загуба на своето висше "Аз" и потъване в бездната. Победата е задължение на духа пред самия себе си. Разбирането на това, че победата е неизбежна, че трябва да се победи, на всяка цена, облекчава преодоляването на съблазняващата сила на своите порождения и прави победата над тях достижима.

1970 г. 638. (М. А. Й.). Земният свят е свят на причините, Тънкия Свят е свят на следствията. Затова всяко силно преживяване, съпровождано с ярки и силни мисли, ще бъде причина, даваща следствие в Надземния Свят. Отдавна е казано, че за всяка мисъл ще се наложи да се отговаря. Същността на това положение се заключава в това, че ще се наложи енергиите на някога породените свои собствени мисли да се изчерпват върху самия себе си. Мисълта е жива същност от Невидимия Свят и нейното въздействие върху своя породител ще бъде твърде реално. И мисълта няма да го освободи дотогава, докато не изчерпи върху него докрай своя психически заряд. Тя е свързана със своя породител чрез магнитна нишка и затова от нея не може да се избяга. Трябва да се помисли много над неумолимата отговорност на човека за своите мисли.

1970 г. 639. (Гуру). Причината и следствието са явления от един и същи ред, по-точно, явления или двете страни на един и същи медал, или двата полюса на единната вещ. Те са неотделими едно от друго, макар и във времето да изглежда, че това не е така. Причината и следствието могат да бъдат разделени от дълги години, но нали време няма и илюзията на тяхната разделеност няма основа в действителността. А действителността - това са прокажени, уроди, инвалиди, идиоти, обсебени и всички носещи върху себе си следствията на извършените някога в миналото деяния. И времето не е попречило на породената в миналото причина да донесе своите следствия в настоящето, сякаш изобщо не е имало никакво прекъсване във времето. Това е действително така, доколкото самата верига от причинности е непрекъсната и доколкото причината не може да бъде изчерпана в хода на времето, докато не принесе своите следствия, които я изчерпват.

1970 г. 640. (3 октомври). Преображението на човека се твори чрез любовта към Йерархията. Чрез любовта към Владиката се постига победата. Без нея достиженията няма да бъдат здрави. Безусловната любов, тоест любовта без

условия отваря вратите. Притеглянето на любовта е непреодолимо. Приветстваме радостта от победата. Радостта за един човек, преодолял себе си, е по-голяма, отколкото за хиляди праведници. Притчата за блудния син е пълна с най-дълбоко значение. Синът, завърнал се в Бащиния Дом, е победител. Призраците на Майя се побеждават духом веднага щом е осъзната тяхната ефимерна същност, а също и това, че тяхната призрачна власт над себе си им е дадена от волята на човека. И щом е дадена, то може и да бъде взета обратно със същата тази воля. Могъществото на духа и неговата власт се утвърждават от съзнанието. На човека е дадена власт над всяка плът и преди всичко над своята плът. Този побеждава всичко, който съумее да победи самия себе си.

1970 г. 641. Победата над себе си се постига с разбирането на това, че не може да не победиш и че победата трябва да бъде постигната на всяка цена. Говорейки по същество, целият път на човека и целият негов живот не е нищо друго, освен цял ред победи над себе си и завоюване на нови възможности. Разбира се, има се предвид пътя на възхода. За пътя на слизането или падението на духа няма да говорим. Мнозина вървят по този път. Но Царството Божие се превзема със сила, тоест по пътя на непрекъснатите и упорити победи на духа над всичко, което подлежи на преодоляване или на изживяване на низшата природа в себе си. И всяко ново стъпало на възход, колкото и високо да е то, предполага преодоляване на предишното, току що преминато. А това, което е било достижение на едно, на други, по-високи, може да се окаже подлежащо на изживяване.

1970 г. 642. (М. А. Й.). “Обичайте Ме и ще удвоите силата”, и не само ще удвоите, но ще утроите и удесеторите, ако се научите да обичате Владиката повече от всичко. Творящата сила на любовта към Йерархията на Светлината трябва да се усети в сърцето и тогава пътят ще бъде прав и победен. Опитват се да заменят любовта с други чувства без да разбират, че няма по-мощен двигател на духа от любовта. Такава любов е сурова към себе си и самоотвержена. Самоотвержеността и себеотрицанието са непременните условия за преображение на човека. В предишните стари и вехти дрехи не може да се влезе в Новия Свят. Новата Земя и Новото Небе се раждат в мъки. И се изисква пълна забора на старите. Стариият свят трябва да бъде разрушен и да си отиде от съзнанието на човека.

1970 г. 643. (Гуру). Време е вече да се разбере, че докато връзката с Владиката е здрава, пътят не може да бъде прекъснат и временното замлъкване на съзнанието не трябва да се приема за отхвърляне или недостойност заради едни или други осъзнати недостатъци. Несъвършенствата не са причина или повод за това да се спирате или задържате по пътя, по-скоро обратно, те трябва да подтикват към по-бърз напредък. Всеки си има недостатъци, а също и достойнства. Казано е: “Вземи своя кръст - тоест всички свои несъвършенства и недостатъци, а също и своята карма - и Ме следвай”.

1970 г. 644. (4 октомври). Трябва да се прояви загриженост за увеличаване на запаса от психическа енергия. Често огънят се пропилява в дреболии. Необходима е зорка бдителност и съдържаност на чувствата. Знаете за значението на съдържаността и мълчаливостта. Но и много настроения предизвикват изтичане на психическа енергия: унинието, недоволството, оплакванията, осъждането, раздразнението и всички други несветли чувства са разточителни на

Агни. Подобно на въздушен балон, светлоносното състояние възнася духа нагоре. Но ако балонът е пробит, изтичането на газ е неминуемо. Ризницата на духа трябва да бъде здрава във всяко звено. Заградителната мрежа се охранява с постоянство на дозора. Бодърствайте, тъй като не знаете откъде заплашва опасността.

1970 г. 645. (М. А. Й.). Външното обкръжение изисква от ученика бдителност и постоянен дозор, но още по-голяма загриженост и внимание изисква наблюдението на неговото собствено вътрешно състояние. Тъй като ударите на врага, макар и да се нанасят отвън, се целят във вътрешната същност. Затова дозорът трябва да бъде двустранен. При вътрешно равновесие и външно е лесно то да се удържи. И не е толкова важно какво се стоварва върху човека отвън, както това, как той реагира вътрешно на това. В задачата на ученика влиза грижата за своя микрокосмос като непременно условие за неговото преуспяване.

1970 г. 646. (Гуру). Понякога е много полезно да се помисли за значението на дреболиите и за тяхното въздействие на състоянието на духа. Ще бъде грешка да се съобразявате само с големите явления, изпускайки от внимание малките. Въздействат всички - и едните и другите. Затова дозорът на съзнанието трябва да бъде всестранен. И на малко камъче може да се спънете и даже да счупите крак.

1970 г. 647. (5 октомври). (Годишнина от заминаването на М.А.Й. от физическия план). Сред духовете, стоящи близо до Фокуса на Единната Светлина, Тя е една от най-близките. Наша Посланица и Доверена - мисията на Нейния живот беше велика. Поставената ѝ задача беше изцяло изпълнена. Но далеч не всичко, което е минало през Нейните ръце, е видяло свят във вид на печатни издания. Знаеше много, повече, отколкото който и да било от считащите себе си за знаещи. Най-рядък приемник на Огъня и преподавател на Учението на Живота. Отворените центрове са изобщо рядко явление сред хората. Но степента на отвореност на Нейните центрове, техният характер и напрежение не са надминати от никого от земните жители. Затова по Наше решение Тя е наречена Майка на Агни Йога. И това, което е Дадено от Нас и преминало през приемника на Нейното съзнание, ще служи за много векове като духовна храна на човечеството. Дълбините на Учението на Живота са толкова огромни, че е невъзможно да се изчерпи тяхното съдържание при съвременното съзнание на хората. Ще са нужни дълги години растеж на съзнанието и еволюция на духа, за да се разберат тези Истини, които са залегнали в основата на Учението на Живата Етика. Целият Нейн живот беше самоотвержено Служене на Светлината. Такова Служене Ние Наричаме Велико. Смятат, че разкриването на съкровените способности на човека – ясновиждане, ясночуване и всички други ясночувства е леко, радостно и просто, но не знаят какъв труд и свръхчовешко напрежение бяха проявени от Нея, колко битки и колко победи имаше на Нейния път, не мислят за това през какви болки и страдания трябваше да премине Тя, отдавайки себе си на изпитанието на пространствения Огън. На височините Великата Майка беше заплашвана от огнена смърт. Каква сила на духа беше нужна за това, да се издържи всичко. Забравят за това, че ѝ се наложи да живее сред хората и да общува с тях, и с отворени центрове да възприема отровното дихание на вехтия свят. Колко често боледуваше Тя при съприкосновение даже с близките ѝ съзнания. Изпитването на Чашата със земна отрова за високите духове е едно от най-трудните изпитания. Топлината на

Нейното сърце и радостта, която Тя даваше на хората, са добре познати на тези, които са ги усетили върху себе си. На хиляди километри, пронизвайки пространството, огнените токове на Нейното сърце докосваха тези, към които бяха устремени. Наистина може да се каже, че сред земните жители Тя беше най-височайше явление. И тези, които духом влизаха в допир с Нея знаят, че сред милионите хора няма да намерят никой, който да е бил равен на Нея по степен на висота на духа и разкриване на неговите най-съкровени сили и способности. Моята Любима Дъщеря запечата Нашето Учение, дадено на хората за дълги, дълги години. И само в бъдещите векове човечеството ще разбере какво е представлявала Великата Майка на Агни Йога.

1970 г. 648. (6 октомври). Действителността на съществуващото, пречупвайки се през човешкото съзнание, се превръща в Майя. И макар Майя да не е действителността, тя все пак е двигател на еволюцията на духа. Затова се налага да се съобразявате с нея. Тя е полезна и с това, че в калейдоскопа на нейните преходни явления могат да се забележат елементи на непреходното, Основите, върху които се гради действителността и върху тях да се строи новото разбиране за света. Регистраторът, Безмълвно Гледащ на света на преходните явления, не е от тях, а е от Вечността. Вечният живот, безсмъртието на духа не е илюзия, а огнена действителност. Затова е възможно сред носещия се поток на великата река на живота да се научите да отличавате вечното от временното и да намирате и на едното, и на другото неговото истинско място в общата схема на нещата.

1970 г. 649. (М. А. Й.). Колко самотен е човекът сред множеството обкръжаващи го хора! Колко самотен е той във всички свои преживявания, скърби и страдания. Колко самотен е в разбирането на смисъла на нещата. Колективът няма да спаси човека от самотата, тъй като той се ражда и умира сам, сам преживява физическите болки, боледува сам и даже близките същества не могат да изпитат вместо него това, което изпитва той. Самотата на пътя се познава от постигащия живота дух. И само сливането на съзнанието с Водещия Йерарх увенчава тази самотност на пътя с венеца на Светлината.

1970 г. 650. (Гуру). Цялото разнообразие от състояния на човешкото съзнание трябва да се разбере, усети и обхване със сърцето, преди да се придвижите по-нататък нагоре по огнената стълба на духа. А за това трябва да се премине през всичко, което дава животът - през всички изпитания, радости, мъки и страдания. Всичко това обогатява и дава храна на духа. Трябва да се гледа на всичко случващо се в живота като на необходими уроци за опознаване на битието. Тъй като всичко това само по себе си, като самоцел, е лишено от смисъл. Смисълът е в придобиването на знания за живота.

1970 г. 651. (7 октомври). “Мълчанието движи”, мълчанието задължава. Мълчанието е оръжие на Светлината. Мълчаливата заповед е по-силна от словесната. Мълчанието е съзнателно съсредоточаване на силите и охрана, и защита. В състояние на мълчаливост мисълта е особено напрегната. Ако произнасяната дума е отворен клапан, позволяващ изтичането на сила, то мълчанието ще бъде събирач на енергия. Разбира се, има се предвид съзнателното мълчание. Пънът също мълчи, но не е магнит, събиращ огнена енергия. Трябва да се мълчи с умение. Помнете думите на Гуру: “Тишината на мълчанието е присъща на спокойствието на Владиката”. Ученикът трябва да премине през изпитанието с

мълчание и неговото овладяване. Знаете за велики мълчаливци. Този, който е давал обет за мълчание, е знаел за дълбоките свойства на това качество. Антипод на мълчанието ще бъде разюзданата бърливост и разговорливост. Ако всяка казана дума изисква известна загуба на енергия, то можете да си представите как опустошават своята съкровищница бърливите хора. Наистина те са разточителни на Агни. Затова многословието трябва да се съкрати. Трябва десетократно да се съкратят всички официални речи и доклади. Трябва да се научите да влагате повече съдържание в кратки, изострени думи. Трябва въобще хората да се научат да разбират ценността на произнасяните думи и да премахнат празнословието, някога считано за грях, и с основание. По-рано са учили на красноречие, сега трябва да се учи на мълчаливост. Ненапрасно Препоръчваме тържествеността, тя пресича безсмислените словоизлияния. Опитайте се да прекарате поне един ден без да произнасяте нито една излишна и безконтролна дума, и ще видите, по-точно ще усетите благия резултат на съдържаността. Да опазим свещеното понятие за дума.

1970 г. 652. (М. А. Й.). Ако произнесената дума има сила, то я има и всяка записана. Но както произнасяните думи могат да бъдат лишени от съдържание, така също могат да бъдат лишени от него и записаното и печатно слово. Колко празни книги запълват книжните лавици, без да говорим за явно зловредните книги. И устното, и печатното слово подлежат на контрол и охрана. Дошло е вече време да се погрижим и за едното, и другото, иначе много ненужен баласт ще обременява съзнанието на човека.

1970 г. 653. (Гуру). Тържествеността е охрана на съкровено. Как да се удържи събраното съкровище? С тържественост. Тя няма да допусне безотговорно и лекомислено разпродаване на скъпоценната енергия. Тя ще опази от несдържани, необмислени и празни думи и мисли. Тя няма да позволи и недостойни чувства. Тържествеността е щит. Тя ще защити здраво от суетливостта, а също и от безпокойството и вълненията, ще помогне да се удържи достойнството на духа във всички случаи от живота. Тържествеността е качество на духа, намерил освобождение от шума и суматохата на призрачния живот и безпросветното еснафско животуркане.

1970 г. 654. (8 октомври). Когато е много тъмно ще мислим за Светлината. Светлината е храна за духа. И растенията се хранят със светлина. Мисълта за Светлината сама става светлоносна и прави аурата също такава. Аурата може да бъде осветлена от условията отвън, но може да се осветлява и от светлоносно съзнание. Натискът на тъмнината се разбива в скалата на светлоносноста. Просто отхвърляйки всичко мислите се съсредоточават върху Светлината. И те обграждат човека като с пашкул от Светлина. Със силата на мисълта от пространството се призовават Огън и Светлина. Съзнанието се издига от земния мрак нагоре, в Сферите на Светлината.

1970 г. 655. (М. А. Й.). Днес в пространството е много тъмно. Да съберем мислите си около Йерархията, отлагайки настрана личните чувства. В тези трудни моменти усещането на Бремето на този свят е особено тежко. Колкото по-високо е съзнанието, толкова по-голямо е натоварването и колкото по-тежко е то, толкова по-близо е носещият до Йерархията на Светлината. Няма да завиждаме с нищо на не носещите - техният дял е тъмен. Но споделящите Бремето на Владиката вървят заедно с Него към светлоносното бъдеще, отсъдено на света.

1970 г. 656. (Гуру). Ние сме загрижени за състоянието на света. Като абсцеси назряват и се пукат огнищата на тъмнината. Мракът се разраства. Изтърсачите на заминаващата раса беснеят в безумие, усещайки своята обреченост. Колко зло се твори! Тежко време.

1970 г. 657. Ние Считаме, че всяко изследване на неизвестното с мисъл е полезно. Тъй като мисълта е магнитна и благодарение на тази особеност привлича към себе си от пространството елементи, отнасящи се към изследваното явление. Да вземем за пример Централното Слънце на Вселената. Какво знаете вие за Него? Нищо. Но сърцето е център на организма. Такъв център има всичко съществуващо в Космоса: от атома до планетите и системите от светове. Централното Слънце е средоточие или Фокус на Космическия Живот, около който се върти проявената Вселена. В Космоса всичко се намира в движение. Няма неподвижни системи и светове. Пулсира също и атомът - с енергията, съдържаща се в него. Това движение е ритмично и фокусът, който го обуславя, е Централното Слънце. Атомите са огнени и Централното Слънце е Огънят в неговата най-висша проява. Неговата магнитна сила е огромна и не се поддава на никакви изчисления. Ако се премахне слънцето на нашата система, нашата система ще се разруши. Ако би изчезнало Централното Слънце, Вселената би прекратила своето съществуване. Нашата система се носи в световното пространство към Далечна Звезда. Защо? Магнитната мощ на притеглянето я увлича непреодолимо напред. Движат се световите и системите от светове, и целите галактики, но в строен порядък, без да се унищожават едни други и извършвайки това движение в крайна сметка около Великото Централно Слънце. Неговите еманации или магнитна мощ и Лъчи изпълват целия Космос и тяхната сила се усеща навсякъде. В това е единството на Вселената. Пътищата в неизвестното не са затворени, но са нужни дръзновение и устремена мисъл.

1970 г. 658. Давам направление на мисълта, но трябва да я разгръщате магнитно сами. Получава се кооперация от разстояние. За Нас разстоянието не е препятствие. На плътния план предметите и хората са разделени от разстоянията. На невидимия план - по сродство и съзвучие. С когото или с каквото е установено съзвучието, с това или с този е и близостта. Съзвучието създава притегляне, което и обуславя мястото на пребиваване на съзнанието. Разбира се, пространството там има своите измерения и са възможни придвижването и полетите, и при това неограничени от нищо, освен от огъня, натрупан от духа, но там не съществува разстояние в земен смисъл и разстоянието от полюс до полюс на планетата не е повече от полет на мисълта. А мисълта се движи по-бързо от светлината. Говоря за съзнанието на високите духове, тъй като неизживяното себелюбие стъпва тежко по низините на Тънкия Свят, превръщайки се понякога в неподвижни истукани. Огнената мисъл е бързолетна и се проявява на Земята в човека, но земните мисли са бавни, обременени от вибрациите на астрала и ограничени от плътната видимост. Да се разрушат своите собствени мислени прегради не е лесно, тъй като трябва да се издигнете над тях и да застанете сякаш сами над себе си, оставяйки себе си долу. Именно еснафът в себе си, живеец с малкия личен живот, тревоги и грижи на деня, трябва да бъде хвърлен и оставен долу, за да може духът, освободен от него, да облети с мисъл света и с мисъл да се възвиси в пространството. Това условие обезпечава свободата на духа и в Надземния Свят. Свободният в мислите

си тук е свободен и там. Но хората обикновено са свързани в своето мислене с това преходно, което е временно, кратко, но ярко ги обкръжава, приковавайки съзнанието им към себе си и изисквайки цялото им внимание и сили. На Земята може да се живее земния живот, извършвайки делата в робство или свобода от живота. Същината съвсем не е в делата, а в отношението на съзнанието към тях. Наричаме свързани души робите на земните обстоятелства, условия и явления, подчинили съзнанието си на тях и отдали властта над себе си на тях, и сковани от тях, сковаващите мисълта и привързващи я към това, което е наоколо. Може да се върви през всичко това, отдавайки земното на Земята, но в духа трябва да бъдете свободни от тягостната власт на Земята. Аз Утвърждавам свободата на духа от властта на земните условия. Възможно е да бъдеш в света, но не от този свят. Възможно е делата да се вършат по-добре от тях, свързаните здраво със Земята, но да се вършат на свобода. Моята Власт не е от този свят, но Имам Власт над този свят, тъй като Победих света, утвърждавайки Своята свобода от неговата власт над Духа. И Дадох на хората пример как да вървят, и Указах пътя. Деца, вървете към свобода от властта на Земята над вашето съзнание. Тази власт е тежка, макар и да се гради върху призраците, създадени от вас. Не се бойте от нищо, не се тревожете за нищо, не считайте нищо за свое, а всичко - само за временно. Всичко това ще премине - ще останете вие, натрупванията на духа и Учителя на Светлината, водещ към свобода. На какво ще отдадете своята свобода? На това, което утре няма да го има, което ще отmine покрай вас, не оставяйки нищо, освен спомени. Ако мислите, че това не е така, спомнете си какво е било преди десет години, когато също както и сега сте се измъчвали за нещо, за нещо сте се тревожили и сте отдавали и мислите, и сърцето на нещо. Всичко това си е отишло и е забравено. Тогава стрували си заради безпочвени очаквания да предавате своя дух в робство на земното. За земния живот ще настъпи край, но натрупалият дух ще дойде свободен и ще пребъде в свобода в Надземното, докато робът им ще си остане такъв и жертва на астралните вихри, течения и водовъртежи на невидимия низш свят. Свободната, силна воля там е особено нужна. Но волята се кове сега, в условията на плътния свят. Вие, измъчвани, изтерзавани, обременявани от живота, упражнявайте своята воля и я укрепвайте върху превратностите на живота, тъй като само те могат да я укрепят. Възползвайте се от всичко, което върви срещу вас, за да умножите съкровището на волята. Затъващите в благополучието на безгрижния и лек живот не могат да направят това, невъзможно е, тъй като няма върху какво да заострят и заздравят своята воля.

1970 г. 659. (9 октомври). Колко далеч са много хора от познаването на Йерархията на Светлината и Учението на Живота. Наистина ще бъдат обременени от тъмната завеса на съдбата. Но ако те в своето незнание не творят зло, рано или късно сърцето им все пак ще ги доведе на пътя. И където и да е човекът, в каквито и условия да се намира, когато настане часът на пробуждане на духа никой и нищо няма да може да закрие Светлината от него. Но знаещите къде и към Кого отиват, как трябва да ценят те това, което имат. Тежестта на изпитанията и трудностите на живота само служат като свидетелство за правилността на избрания път.

1970 г. 660. (10 октомври). Желанията, чувствата, страстите не трябва да се подтискат, тъй като те само ще се усилват и растат, но могат да се трансмутират по пътя на осветляването, изтънчвайки и възвисявайки всяко от тях

до степен на светлоносната противоположност. Изгоненият бяс на съблазната отново се е върнал и е довел със себе си още седем, по-силни от него. Този символ на потискане на отрицателните свойства е много поучителен. Изживяването на недостатъците трябва да върви не по пътя на потискането, а именно чрез преображение на низшето във висше по линия на родствените противоположности. Преобразява огънят, и именно огънят на устрема. А неговата сила се нагнетява чрез любовта към Призовалия.

1970 г. 661. (М. А. Й.). Няма да бъдем твърде строги към обкръжаващите. Тъй като те не знаят нищо. И за какво могат да се питат незнаещите? Но затова пък е огромна отговорността на този, който знае! С тази мярка ще подхождаме към себе си и към другите.

1970 г. 662. За парния котел е нужно топливо, за стомаха – храна. Лошият огън изхвърля напразно много неизгорели въглища и небрежният хранещ се - много неусвоена храна. Не е нужна много храна, ако се дъвче без да се бърза, а главно, приемът на храна трябва да се съпровожда със съответстващи мисли. Мислите и думите, съпътстващи храненето, сякаш влизат в състава на храната и се усвояват от организма, донасяйки вреда или полза в зависимост от характера на мислите или думите. Думите и мислите са огнени енергии и те прибавят своите вибрации към процеса на приемане на храната. Възможно е да я отровите със зли думи или недобри мисли, или тревога и безпокойство. Както преди сън, така и преди хранене трябва да се установи състоянието на мислите и чувствата и да се приема храната спокойно, в добро настроение. Мнозина се отравят тежко по време на приемане на храна, но се отравят не от храната, а в резултат на дисхармоничното състояние на съзнанието. По-добре смях, отколкото сълзи, по-добре спокойствие, отколкото безпокойство, по-добре светли мисли, отколкото тъмни. И не трябва да се бърза - трябва слюнката да извърши процеса на разлагане на храната, тогава и червата няма да бъдат обременени. Трябва да се помага на тялото да решава задачите, които трябва да изпълняват едни или други органи, а не да се създават пречки и да се оплакват после, че тялото боледува.

1970 г. 663. (М. А. Й.). Острият, трениран поглед на художника вижда това, което е невидимо за обикновеното око. Така също и йогът знае, вижда и усеща неща, недостъпни за обикновените хора. Той и те гледат един и същи свят, който е наоколо им, но виждат различно. Да се измерва чувствознанието на йога със своята мярка ще бъде грешка, той често знае без външни причини. Ние знаехме много в своето време, но малцина ни вярваха, освен приятелите. Но идва времето, когато казаното от нас започва да се въплъщава в живота. Някой ще си спомни за нас и ще каже на някого, и това ще тръгне по-нататък, за да се разпространи. Ще вдигнат нашето Знаме и ще прочетат книгите, и ще приемат Учението, и ще започнат да строят недостроения Храм. Казвам, тъй като идва времето да се продължи строежът. Основата е зложена здраво, но надстройката още не е завършена. Като строители на Храма ще бъдат призвани всички, за да го завършим в плътния свят.

1970 г. 664. (11 октомври). Изчерпаемостта на безпределното познаване се разкрива само тогава, когато сърцето гори и връзката с Владиката е здрава. Но даже в моментите на Пралайя на съзнанието човек се оказва на ръба на незнанието. И му се струва, че всичко си е отишло, че няма нищо и че е оставен от

всички. Знаейки, че тези явления са неизбежни, може спокойно да се преживее редуването на ритъма. Растежът на духа върви вълнообразно и по спирала. Всичко ще се върне отново, и то с по-голяма сила.

1970 г. 665. (Гуру). Даже обикновеният човек, не знаещ нищо, живее с надежда за бъдещето. Ако то бъде отнето, няма да има и надежда, тъй като няма да има на какво да се надява, тоест, казано с други думи, няма да има с какво да се живее. Затова ще считаме бъдещето за неотменимо. В него има Светлина, за знаещите - преображение на живота и край на тъмния век.

1970 г. 666. Неизповедимост на пътищата означава невъзможност за човека да знае бъдещето и неговите срокове. Общото направление на еволюцията може да бъде известно, но не подробностите, и особено от личният живот. Твърденията за бъдещето трябва да бъдат приемани условно. Да, ще бъде, ако... Това "ако" се обуславя от подвижността на плана. Това "ако" присъства във всяко съчетание от очаквани събития. По-добре да не се мисли за него, за да не се разколебава вярата, движеща делата. Низшето "аз" е враг на висшето "Аз". Възходът на духа се осъществява в разрез с интересите на това низше "аз". Миналото е враг на бъдещето. Еволюцията ще помете миналите натрупвания, за да ги замени с ново стъпало на живота. Разрушенията са неизбежни и вехтото в човека е принудено да търпи ущърб. Учителят Дава надежда за личното бъдеще като импулс за напредък. И ако надеждата е помогнала за разширяване на съзнанието и духът се е издигнал по стълбата на нравственото усъвършенстване, то вече няма никакво значение дали тя се е осъществила или не. Нужни са горене на духа и движение на съзнанието напред, но изобщо не е важно какво служи за двигателна сила. Грижим се за напредъка, но това, което движи, не Считаме за главно. Ако тъмните могат да придвижат и да укрепят духа, ги Допускаме до водените. Ако непоносимото обременяване с обстоятелства помага, Утвърждаваме го. Ако болестта изтънчва, не я Прогонваме. И ако смъртта може да даде на духа по-добри условия за напредък, Отваряме ѝ входа. Така всичко Ни служи, за да придвижи водените и близките до Нас сътрудници. Изгаряли са ги на клади и са ги разкъсвали зверове, Ние Виждахме, Знаехме всичко това и Страдахме с тях, и Допускахме всичко, тъй като еволюцията не се съобразява с личните чувства и преживявания там, където това засяга прогреса. Този път не е постлан с рози. Трябва да се направи избор: или нищо за себе си, а всичко за духа, или всичко за себе си и нищо за духа. Отвърщането от себе си е неизбежно условие за следване на Учителя на Светлината.

1970 г. 667. (Гуру). Ако лишен от всичко, даже от надежда, все пак възхождаш, благо на теб. Ако всички свои надежди, всички упования пренасяш в духа и ги съсредоточаваш в него и в него се утвърждаваш с мисъл, умножаваш своята огнена сила неизмеримо. Всичко е в духо-огъня. В неговата мощ, в неговата нерушимост е единственото неотнимаемо твое достойние, опора и сила, и власт над това, от което си се отвърнал в духа - над света на преходните сенки и над себе си. Надеждата е една - еволюцията на света. Очаквайте нея, еволюцията на духа и на света.

1970 г. 668. (12 октомври). Тежести няма да има. Няма да ги има в Надземния Свят. Много строиш и върху Мен съзидателите като на фундамент на Вечната Основа на Живота. Укротявайки яростта на себелюбието, може да се

строи. Всичко Мое се строи огнено. Отговорете на въпроса: възможно ли е сега да се остави бойното поле, потапяйки се в своето? Грижейки се за неизбежно житейското, трябва да не се забравя и за най-нужното - и за Мен. Всичко Мое е наоколо, но трябва главата да се вдигне нагоре, тъй като отгоре се вижда по-добре. Решава се съдбата на планетата и на всеки дух на нея. И тъй, с кого? С Мен или със себе си? Каквото и да правите, ще бъде възможно и нужно да бъдете с Мен.

1970 г. 669. Ако се раздели това, което се върши в Мое Име и в свое име, то своето ще натежи много пъти. А трябва да бъде обратно. Как да се постигне това? С предаване на целия себе си на Волята на Водещия. Духът се отдава в Служене на Светлината. Как? Стремейки се да направи своята аура светлоносна и по този път внася Светлина в тъмнината, обкръжила Земята. При затъмнена аура Служенето е невъзможно. Всичко се извършва в Светлината на излъчващата Светлина аура. Потапянето в своето е опасно с това, че в този момент огньовете на духа започват да гаснат. Свое значи себелюбие, значи лично, егоистично, антагонистично на всичко, което е Мое и което е от Моя Свят. Моят Свят се отваря за духа, освободил се от тиранията на себелюбието. Едни страдат, окачвайки своите тежести на обкръжаващите, други носят своя кръст мълчаливо, без да се оплакват и ожесточават към хората, и само не много носят Бремето на този свят мъжествено и самоотвержено, не мислейки за себе си. Това са Носителите на Светлина. Ще се стремим да приличаме на Тях в този подвиг на духа.

1970 г. 670. (М. А. Й.). Колко лесно и свободно се изпълва съзнанието със Светлината на Лъча, ако е свободно от преживяванията на себелюбието. Лъчът се изпраща, но той може или да се приеме, или да се отхвърли. Приемането се извършва с освобождаване на съзнанието от всичко, което пречи, с отхвърляне на своето и на себе си. Всички човешки дела са за нищо, ако се извършват в свое име. Строителите строят в Името на Владиката и това оправдава целия разход на енергия. Рушили са се царства, без да оставят нищо след себе си, но творимото в Името на Светлината надживява вековете.

1970 г. 671. (Гуру). Не трябва да се опасявате от временните нежелателни настроения. Те могат да бъдат предизвикани от нагнетяването на тъмнината и хаотичните пространствени токове. Те не могат да заглушат това, което се е установявало с години, не могат да отслабят задълго устрема. Трябва да се познава тяхната бързопреходна природа, за да не се смущавате повече от техните въздействия. Чувствителният апарат на духа регистрира всичко и, разбира се, усеща характера на пространствената нота, и трябва да не се огорчава, а да се радва, че приемникът на съзнанието действа.

1970 г. 672. Всяко стъпало на духовното изкачване се съпровожда с плач, преживявания и оплаквания от неподготвените съзнания, но с радост от тези, които възхождат, осъзнали своето място в еволюционния поток.

1970 г. 673. Не трябва да се позволява на злото да се разраства безпрепятствено. Негови прорастъци има почти във всяко съзнание, наред с кълновете на доброто. И едните, и другите растат - това е тяхно естествено свойство. И ако волята не се намесва в процеса и той върви на самотек, може лесно да се наблюдава как тъмното начало расте постоянно, упорито и настойчиво. Затова при всяка проява на нежелателни качества в себе си трябва веднага да се пресича възможността за тяхната свободна проява и да бъдат обуздавани от волята.

Необходимо е постоянно да се води борба срещу растежа на бурена в своето съзнание. Ако градината на съзнанието е запусната и предоставена на самата себе си, тя бързо ще започне да обраства с бурени и с всеки ден ще бъде все по-трудно и по-трудно да се разчистват те. Добрият градинар следи всекидневно за всяко растение в градината.

1970 г. 674. (13 октомври). Кой няма да влезе в Новия Свят? Вършителите на зло и противниците на Светлината. Те не са малко на Земята и в Надземното. Очистването на планетата предполага тяхното заминаване от Земята. За тъмните е приготвен Сатурн. На Земята те действат и злобят сред хората като вълци след овце. Но там ще се наложи да се окажат в обществото на себеподобни - буркан със скорпиони в планетен мащаб, но на Сатурн. А Земята, очистена от космическия боклук, ще продължи своята еволюция в напълно нови условия.

1970 г. 675. (М. А. Й.). Защо се налага да се съдържат разрушителните енергии на някои части от човечеството до настъпването на крайните срокове? Налага се, тъй като когато с настъпването на срока новите Космически енергии достигнат Земята, те ще създадат около планетата такова енергийно поле, при което енергиите на злото и разрушението вече няма да бъдат в състояние да се проявяват, както това е ставало в края на Кали Юга.

1970 г. 676. Човек определя своето бъдеще в настоящето със своите мисли, чувства и действия. Настоящото е полето на творимите причини, бъдещето - на следствията. По характера на причините може да се съди за следствията. Затова е нужно най-голямо внимание към това как се държите и как действате в тези решаващи дни преди Великото Пришествие.

1970 г. 677. (15 октомври). Тялото е смъртно и тялото може да боледува. Плътта е немошна, но духът е вечен и нерушим. Затова битието се пренася в сферата на духа. Това се извършва с помощта на мисълта. Мисълта е явление от пространствено естество. Тялото може да умре, а мисълта продължава да живее. Човешките мисли живеят дълго в света, след като тялото на човека, породил мисълта, е умряло. Такива хора обикновено се наричат велики. Животът на нищожните мисли е краткотраен. Възможно е съзнателно да се хвърлят мисли в далечното бъдеще, за да съпровождат духа при неговото движение в Безпределността. Мислите, своите собствени мисли могат да бъдат приятели или врагове. Профилактиката на мисълта може да има много широко приложение. Във всяка творима мисъл са заложени елементи на съзидание или разрушение. Едни мисли носят със себе си здраве, бодрост и радост, други - униние, помрачение и болести. Ученикът напрегнато се стреми към това, неговите мисли да станат светлоносни. Унинието се е считало за смъртен грях, тъй като унилите мисли са отравяли не само техния породител, но и всичко обкръжаващо. Трябва да се помисли за значението на мисълта и нейната твореща сила да се приложи за благо.

1970 г. 678. (Гуру). Когато човек излага най-прекрасни и възвишени мисли се постарайте да изясните как той прилага в живота това, за което говори. Характерът на човека се проявява в най-дребните подробности на поведението. Бъдете много внимателни и именно към дреболиите, и тогава зад набора от напудрени изречения ще надникне истинският лик на говорещия.

1970 г. 679. (16 октомври). На Новата Страна, на вашата Родина предстои велико бъдеще. Защо? Защото тя първа прие принципите на Новия Свят и

сътрудничеството между народите. Принципът “от позиция на силата” - принципът на стария свят е характерен за свършващата Кали Юга. Той трябва да си отиде от живота на народите заедно с изтърсащите на заминаващата си раса. Но на нея е съдена победата. Дните на стария свят и на всички негови привърженици са преброени. Всички техни привидни победи са временни, цялата им огромна машина работи на празен ход. Всички техни начинания, даже при привиден временен успех, са обречени на поражение. Няма да има хищници - нито големи, нито малки, нито международни, нито вътрешни. Новият Свят върви победно. Радвайте се на всеки знак на това победно шествие. С нищо не може да се спре течението на световната мисъл, съкрушаваща устоите на стария свят.

1970 г. 680. (М. А. Й.). Нека несломимата и твърда увереност в крайната победа на Светлината да не ви напуска нито за миг. Победата е предначертана с решението на Владиците. Тя няма да се достави на хората лесно. Но настъпването на Космическите Срокове ще измени много условия. Болестотворните микроби са безсилни в здравия организъм. Психическото оздравяване на човечеството парализира активността на вредоносните тъмни съзнания. Народите ще се събудят и ще утвърдят колективната си воля за мир, сътрудничество и съзидателно строителство на живота. И Водеща Страна ще бъде нашата Родина.

1970 г. 681. (Гуру). Наближава времето за международни чудеса, тоест за явленията, утвърждаващи настъпването на Сатия Юга. Бъдете готови да съдите за тях непредвзето, но помнейки, че за тяхното отсъдено приближаване са знаели отдавна. Чакащите ще дочакат, искащите да видят ще видят, знаещите за бъдещето и вярващи в него ще влязат първи. Събитията, които ще послужат за преображението на света, се надигат като огромна океанска вълна. Радвайте се вие, приемащите Владиката Майтрея.

1970 г. 682. (17 октомври). Самоотвержеността се съчетава със служене, тоест с отдаване на психическа енергия и тогава служенето става самоотвержено. Да отдаваш самоотвержено огнена сила не значи да раздаваш безсмислено или безумно, без да се съобразяваш с изискванията за целесъобразност. Може да се даде енергия, но ако тя бъде изразходвана от получилите я за удовлетворяване на своите лични желания, може би и не много лоши, то такова даване няма да бъде целесъобразно. Ниските духове, влизайки в допир с аурата на Учителя, започват да изпадат в неистовство и да беснеят. Така тъмнината реагира на Светлината. И дори в бъдещия ученик психическата енергия на Учителя извиква за проява всички негови скрити и неизживени отрицателни качества. И какво тънко разпознаване трябва да се прояви, за да се различи безпогрешно характера на реакцията от страна на приближаващите се. Знаете за случаи на тъмни предателства даже след продължително сътрудничество. Всичко това задължава да се съблюдава пределна предпазливост, за да не се изразходва напразно скъпоценната мощ. При това “много са званите, но малко – избраните”. Тази формула изисква особено задълбочен подход към всеки възможен ученик. Многогодишният опит показва, че доближаващите се до Учението не престават да бъдат хора, носещи обикновени човешки несъвършенства и че е неразумно да се очаква от тяхна страна някакво особено отношение. И само отсъдените ученици не попадат в обикновените мерки. Но те са толкова малко, че не се налага изключенията да се приемат за правило. Ето защо е необходимо да се премине през тежкия и горчив опит на опознаването на

човешката природа. Този опит е необичайно ценен. Огненият Дух на Майката на Агни Йога не познава грешки в определянето на хората.

1970 г. 683. (Гуру). Задача на всеки воин на Владиката Майтрейя е да устои до края, каквито и явления или борба от външен или вътрешен порядък да протичат наоколо или в него самия. Много огорчения, помрачения ще донесат даже приятелите, да не говорим за враговете или минавачите. И през това също трябва да се премине, без да се забавя крачката. И през самотата трябва да се премине, когато сте оставени от всички и при това да се разбере, че когато Владиката е с вас никаква самота не е страшна. И през осъждането, охулването, недоверието също се налага да се премине, но помнейки неизгладимо, че Той е с вас винаги, че Той ви Познава по-добре и по-дълбоко от всички осъдителни, взети заедно и че ваш съдия Може да бъде единствено само Той. Но Той не е съдия, а Застъпник, и Приятел, и Баща. С това разбиране и вървете през живота и ще достигнете до целта.

1970 г. 684. (18 октомври). Всеки доближил се до Учението го приема в размера на своето разбиране. Затова натрапването на собственото разбиране, макар и по-дълбоко и разширено, е недопустимо. Такова натрапване не достига целта. Човек не може да усвои Учението над вместимостта на своето съзнание. Готовият дух ще улавя жадно всяка дума, но при несъзрелия всичко ще отmine покрай ушите. А има още и случаи, когато словата на Учението се възприемат с интерес от слушателите, но не оставят следи върху съзнанието. Много са четящите, но не и желаещите да приложат това в живота. Разбира се, времето сега е много трудно за напредък по Пътя, но затова и възможностите са необикновени.

1970 г. 685. (М. А. Й.). При определяне на хората ние вземаме под внимание това, което казва сърцето. То рядко греши, по-точно, никога не греши. Само че едва чувания негов шепот невинно достига до съзнанието. И тогава се получава грешка. Ще се учим да слушаме какво казва сърцето.

1970 г. 686. (Гуру). Много трудно е да се повярва в това, което не вижда окото и не чува ухото. Но благо на вас, не виделите и повярвали!

1970 г. 687. (19 октомври). Какавидата отхвърля пашкула, става пеперуда и получава крила - това е символ на преобразението на човека, който отхвърля всичко, което го е обкръжавало психически и е съставлявало неговия вътрешен свят, за да получи освободил се крила на духа. Ако нямате крила, няма да полетите; но няма да получите крила, не отхвърлили тежестта на духовните натрупвания. “Ако не станете като деца” няма да влезете в Царството на Светлината. А нали децата идват в света, получавайки ново тяло и нови обвивки. Обновлението е условие, без което озарението е невъзможно. Маймуната, стискайки в дланта си няколко ореха, не може да освободи ръката си от тясното гърло на съда. Така и човек, докоснал се до Светлината, не може да влезе в нея, ако се е вкопчил в миналото и не иска да се освободи от него. Старите, мръсни, износени дрехи му пречат. Даже за да чуеш по телефона далечния глас и да разбереш за какво се говори трябва да се отречеш от себе си и да слушаш звученето на далечния проводник. Същото изисква и личният пространствен проводник. Можеш да летиш, освободил крила от товара.

1970 г. 688. (М. А. Й.). Може да се лети в ядрото на духа, не бидейки обременен от наслоенията на обвивките. Полетите обогатяват натрупванията в Чашата. При освобождаване от несполучливия товар трябва просто да се разбере, че

негодните дрипи и вехтории се заменят за нещо много нужно и много ценно. Съкровищата на духа са безтегловни и невидими. Металът е видим и има тегло, мнозина се изкушават от златото, още повече, че с пари така лесно и просто се придобиват земните блага, които на Земята са толкова желани, но са напълно ненужни след освобождаване от тялото. Ето това и трябва да се осъзнае, за да се намери мястото на земните вещи и да се разбере техният смисъл. При разбиране изчезва свързаността с тях и тяхната власт над съзнанието. И тогава освобождението е близко.

1970 г. 689. (22 октомври). Съзнанието се намира в процес на постоянен растеж и разширяване. Това от една страна, от друга - Основите са неизменни и непоколебими. За да бъде правилен процесът, трябва да се намери равновесието или средния път между изменящото се и неизменното, между временното и Вечното. И тогава пътят на духа ще бъде възходящ път. Той е бил винаги такъв, ако не е било яростното или изтънчено хитро противодействие на тъмните, стремящи се да възпрепятстват напредъка на всеки устремен дух. Ние Виждаме по огньовете на сърцето устремите и Насочваме към тях Нашите Лъчи. Но от Тънкия Свят виждат светлината на сърцето и тъмните твари и насочват към нея своите отровни енергии. И ако чувстват, че са безсилни, призовават по-големи от себе си и даже йерофантите на злото от високи степени. Ето защо борбата с противниците на Светлината е толкова трудна. Противникът е винаги според силите, но е нужно напъгане на всички сили на духа, за да продължи възходът. Всеки силен и искрен стремеж към Светлината предизвиква противодействие на тъмнината, и колкото по-силен е устремът, толкова по-силно е и противодействието. Необходимо е да се следи внимателно и зорко не се ли появяват изведнъж необичайно силен стремеж и повишен интерес към вещи, външно безобиден, но отвличащ от най-нужното. Това са изтънчените хитрини на тъмните, опитващи се да отклонят съзнанието от пътя и разхвърлящи всевъзможни примамки отстрани, само и само да задържат, макар и временно, но да задържат и да отдалечат от Нас. Ще попитате: защо не Препятстваме? Ще Отговоря: духът се закалява само в огньовете на изпитанията. Даже към Височайшите Духове се е приближавал самият сатана.

1970 г. 690. (М. А. Й.). Равновесието е нужно за поддържане на равно горящия пламък на сърцето. "Неудържимото пламтене е недопустимо" - то отнася толкова много сили. Огньовете се нуждаят от тяхното овладяване, иначе ще овладеят те. Пътят на Агни Йога е път на овладяване на всички огньове в микрокосмоса на човека. Указва се съдържаност на всички чувства, тъй като това е първото стъпало към властта над своите огньове. Всички енергии на организма трябва да бъдат под контрол, дори и така наречените нервни движения. Спокойствието не е нищо друго, освен подчиняване на огньовете на центровете на волята. И колкото то е по-дълбоко, толкова по-висока е степенята на тяхното овладяване.

1970 г. 691. (Гуру). Особеността на характера на отсъдения ученик се заключава в това, че той знае своя път и, знаейки, не го натрапва на никого. Знае накъде върви и към Кого. Познава Учението, знае истинската ценност на четените книги, даже с най-крещящи и привличащи заглавия и не се подлъгва по тях, знае за наличието на самозвани учители и не търси земни наставници, тъй като се намира под Лъча и водачеството на Йерарха.

1970 г. 692. (24 октомври). Във всяко ново въплъщение Индивидуалността или Висшата Триада получава ново физическо тяло, а също и цялата низша четворка, включваща в себе си и физическата обвивка. Понякога в люлката на младенца лежат същински дяволчета. Всички натрупвания на духа са отложени в Чашата и всички елементи на новата четворка им съответстват. Там, където Тriaдата е пребивавала преди новото въплъщение, няма нищо, което би позволявало да се проявяват низшите натрупвания на духа, но завърщайки се в плътния свят той получава обвивки, даващи му възможност да прояви своята същност в съзвучие със своите стремежи. В същото време новите обвивки, още не отровени от тъмни деяния, дават на духа и свобода на избора и възможност да избере друга линия на поведение, насочена не в тъмнината, а към Светлината. В това е преимущество на новото въплъщение: няма ги предишните условия на плътното обкръжение и обвивките са нови - всичко може да започне наново и да се бори със старите натрупвания, ако духът го иска. Едни духове, преминавайки през поредните въплъщения, вървят по възходящ път, други - по низходящ. Но и едните, и другите имат свобода на избора и нови възможности да се движат в желаното направление. И само съзнателните служители на тъмнината и тъмните същности от всички степени избират съзнателно посоката по низходящата спирала. Но те се отличават от обикновените духове по това, че в промеждутъците между въплъщенията пребивават в Avitchi, в сферите, съответстващи на техните същности. Невъзможно е да се обхванат всички подробности, тъй като има и отклонения и изключения от общата норма. При това колкото и ниско да падне духът, той винаги може да се обърне към Светлината, ако поиска.

1970 г. 693. (М. А. Й.). Готовността на духа трябва да бъде двустранна, тоест трябва да бъдете готови за всяко отсъдено от Владиците решение: и за най-светлото и радостно, и за всяко най-трудно, най-обременяващо и свързано с безумния, неистов и последен натиск на тъмнината. В това напрежение и твърдост на готовността трябва достойно да се посрещат идващите вълни, запазвайки пълно равновесие и непоколебимост. Така ще посрещаме бъдещето.

1970 г. 694. (Гуру). Именно трябва вътрешно да бъдете готови за най-поражаващи изненади, тъй като загубата на равновесие заплашва със загубата на много възможности. А те всички трябва да се удържат и именно в този момент, когато вътрешната същност може да бъде поразена от неочакваността. Тъй като се случва и така, че хора умират, поразени от шока на изненадата. Затова трябва вътрешно да се подготвите за всичко и да психологирате своето съзнание съответно. За това е говорено не един път.

1970 г. 695. (27 октомври). Очакването на бъдещето в личен аспект няма да донесе желаните резултати, тъй като самата личност и всичко свързано с личните постройки са обречени на изчезване. Еволюцията върви унищожавайки формите, в които се проявява животът и запазвайки само опитните натрупвания около искрата от Космическия огън, носител на живота. Говорят за безсмъртие на духа и се надяват на безсмъртие на личността. Но безсмъртна е не личността, а Индивидуалността или Висшата Триада, събираща резултатите от опита на всяко въплъщение на човека, изразяващо се всеки път в раждането на нова личност, умираща и изчезваща след завършването на това въплъщение. Отхвърляйки тялото и освобождавайки се от низшата дуада, Безсмъртната Индивидуалност на човека

дори не усеща тази загуба, тъй като цялото ѝ битие е пренесено в сферата на Висшата Триада и се проявява на свръхличен план.

1970 г. 696. (М. А. Й.). Ориген се е измъчвал тъмницата. Личността е страдала, а висшето “Аз” е черпило от тези страдания светлоносния опит, нужен на духа за по-нататъшен напредък по пътя към Безпределността.

1970 г. 697. (Гуру). Само пренасянето на съзнанието и мисълта в сферата на свръхличния живот ще позволи на духа да придобие свобода от властта на астралната обвивка, това средоточие на себелюбието, над неговия вътрешен свят.

1970 г. 698. Трябва да съумеете да се издигнете над личните преживявания и страдания толкова високо, че съзнанието да не се отравя от тяхната горчивина и отрова - толкова високо, че да разберете че закалката на меча на духа изисква смяна на горещина и студ и че страданията на личността няма да донесат нищо, освен полза за духа, и че страданията ще отминат, а огнената мощ на духа, придобита чрез тяхното посредничество, ще остане с него завинаги. Мъдрият се радва даже на страданията, разбирайки тяхната несъмнена полза за неговата най-съкровена същност, за неговото висше “Аз”.

1970 г. 699. (28 октомври). Единият страда, а другият вътре гледа. Единият преживява, а другият, пребиваващ вътре в него, наблюдава и регистрира всичко случващо се с този, който е вън. И когато можете сякаш да се отделите и да се наблюдавате отстрани, властта на преживяванията и на всичко обкръжаващо над съзнанието се подкопава в основата; “отвърни се от себе си” е Указ към духа, стремящ се да овладее своите чувства. Дисциплината на духа е неизбежно стъпало по пътя на неговия възход по стълбата на живота. Трябва да се овладее своята личност и да се подчини тя на целите на еволюцията на Индивидуалността. Отказът от личното означава потапяне на съзнанието в свръхличния живот. Този, който живее за благо на хората - на колектива, на обществото, на своя народ или на цялото човечество, живее в името на Общото Благо. Това са наистина велики хора и техните имена често са се запечатвали във вековете и служат като светилници за света. Съзнанието се издига в сферата на Висшата Триада и личното, малко “аз” ѝ служи, вече не поставяйки своите лични интереси над всичко.

1970 г. 700. (М. А. Й.). Какво означава “да се претърпи до края”? Не значи ли да се запази твърдостта и неотклонността на устрема, и несломимата убеденост в неизменността на Основите, и вярата в предначертаното осъществяване на Великия План на еволюцията на Битието? Основите са непоколебими. Знаейки това, може да се върви непреклонно към бъдещето и без да се сменя ритъмът на постъпателното движение пред нищо, пред каквито и да било съчетания на външните, преходни условия. Позналият Истината дух познава неизменността на крачката.

1970 г. 701. (М. А. Й.). Много емоции, преживявани от хората, изобщо не са нужни. Затова е добре да се тренирате да не ги допускате или да ги гасите, ако те са се появили. Особено несполучливо е да се заразявате от чуждите несветли преживявания. Въвличайки се в тях, вече е невъзможно да помогнете на страдащия от тях човек.

1970 г. 702. (Гуру). Вярата трябва да бъде удържана независимо от всичко и въпреки всичко, тъй като “според вашата вяра ще ви бъде Дадено”. Именно вярата в бъдещето ще позволи да заемете достойно място в него.

1970 г. 703. (30 октомври). Необходимо е практически, в жизнено приложение да се разбере състраданието и да се помогне на хората, без да се заразявате от техните преживявания и да се помрачавате от техните настроения. Може и да изпитвате състрадание, и даже да приемате чуждата болка върху себе си, но при условие че не се потапяте презглава в тъмнината на чуждата безизходица и мъка, губейки светлината на собственото си сърце. Това не е лесно, тъй като човешките преживявания са много заразни и е много трудно да се защитавате от затъмнените излъчвания на чуждата аура. Но как да се окаже действителна помощ, ако, загубвайки светлоносността на своята аура, зазвучите в унисон със затъмнените излъчвания на чуждата? Истинското състрадание, при пълно съчувствие и разбиране на чуждата мъка и приемане върху себе си на тежестите на ближния, изключва заразяването на собствената аура с вредоносните еманации на помрачения от страданията човек. Светлината в собственото сърце трябва да стигне за двамата и не само за двамата, но даже и за мнозина. При помощ на другите трябва много да се следи за състоянието на своето съзнание, не допускайки загуба на неговата светлоносност. Това условие е много трудно.

1970 г. 704. (М. А. Й.). Даже не оказвайки съзнателно насочена помощ, всяко съприкосновение с хората обикновено влече след себе си загуба на известно количество психическа енергия по закона за действието на скачените съдове. Светлоносната аура е благо за обкръжаващите, макар и това да не се признава от тях. Рядко съзнателно, но често несъзнателно хората поглъщат психическата енергия на носителя на Светлината. Често става така, че е безполезно да им се помага, тъй като получената от тях енергия ще бъде бързо изразходвана за безсмислени действия или емоции. Трябва да се научите да помагате мъдро, тоест внимателно и целесъобразно.

1970 г. 705. (1 ноември). Противоречията не са нищо друго, освен противоположните полюси на едно и също явление. Те могат да се разберат и съгласуват като бъде намерена средната точка на равновесие и се действа от нея. Пълното приложение (или изпълнение) на Указанията на Учителя привързва изпълнителя към Неговата Светлина. Мисленото докосване до Нашата Аура “трябва да окрилява огнено”. То се утвърждава въпреки плътната очевидност, въпреки разстоянията и въпреки илюзията за отдалеченост. Мерките на духа се утвърждават над триизмерния свят и действа логиката на световите на висшите измерения. Прилагайки я утвърждавате огнената действителност. Със земните очи не Ме виждате, но вярвайте, че “Аз Съм с вас винаги”. Това е вече логиката на висшите измерения, поддържана от чувствознанието на сърцето. Обкръжени сте от стената на плътните ограничения, но тази стена става проникваема и прозрачна под действието на огнената мисъл. И не е толкова трудно да се премине през нея, ако връзката с Мен е здрава. Мир вам и благо, деца Мои.

1970 г. 706. Именно под действието на огнената мисъл, обединена с Аурата на Учителя, се разрушават стените на земната тъмница, в която е затворен духът на въплътения човек. Но за това е нужно напрегнато усилие на духа, тъй като стените на плътната очевидност са здрави. Но трябва да се знае, че те са преодолими. Трябва да се знае, че зад тях е светът на безграничните възможности. С петте земни органи на чувствата съвсем не се изчерпват възможностите на човека. Апаратурата на човешкия микрокосмос е дотолкова тънка и чудесна, че с

нейна помощ, при достатъчна степен на нейното развитие и изтънчване, са възможни много изумителни изследвания. Но трябва да се допусне и да се повярва в това. Тогава светът ще се преобрази и животът на Земята ще стане съвършено друг. Златният век отново може да настъпи на планетата.

1970 г. 707. (М. А. Й.). Да, да, да - обединението в духа със Съзнанието на Учителя донася решение на всичко. Но колко е сложно, все пак, да се преодолее магнитът на притеглянето на всичко, което виждат очите, чуват ушите и чувства и усеща тялото. Преди да се постигне нещо, то трябва да се допусне в съзнанието и да се повярва, че е възможно. Тъй като дори улицата не можете да пресечете, ако не знаете и не сте уверени непоколебимо, че това е възможно. Във всички ежедневни дела вярата и знанието движат всички постъпки на човека. Ако те се приложат към явленията от висш порядък, резултатите няма да се забавят. Сядайки във вагона на влака човек знае, че ще достигне до предназначенията място, но устремявайки се към Учителя на Светлината няма твърдата увереност в това, че ще достигне до Него. И съмненията, и колебанията, и страхът, и неувереността съпровождат неговото придвижване. Но Самият Владика е Казал, че ако имате вяра колкото синапено зърно, то достигането става възможно. Непоколебимата пламенна вяра в безграничните възможности на човешкия дух ще направи недостижимото достижимо и невъзможното възможно.

1970 г. 708. (2 ноември). „Часове на щастието“ - така се нарича времето, прекарано с Нас, когато аурите са в близко съприкосновение. След като аурите са се докоснали достатъчно и са се хармонизирали, ученикът се пуска в света. Сега той може да предизвика „Часовете на щастие“ на разстояние, в духа. Има много способности. Общуването с мисъл е най-достъпно и най-просто от всичко. Образът на Учителя, утвърден здраво в сърцето, помага на общуването. Радостта от непосредственото общуване е несравнима с никакви земни радости.

1970 г. 709. Нощта е тъмна, но идва време и разсъмването настъпва, и тъмнината изчезва. Зимата здраво сковава езерата и реките и покрива със сняг Земята, но идва време и настъпващата пролет побеждава застиналото безмълвие на студа. Бушуват бури, бляскат мълнии, вихри се носят над Земята, но идва време и отново се утвърждава тишина и слънцето сияе ярко. И това тежко време - преддверие на бъдещата Светлина - също ще премине и Светлината ще засияе над обновената Земя, и Новото Небе ще бъде над нея.

1970 г. 710. (М. А. Й.). Противоборството на невежите съзнания трябва да се покрие с купола на такова широко и високо разбиране на живота, което вече да не са в състояние да достигнат и уязвят техните пълзящи по Земята мисли. И отрицанията им ще бъдат безсилни, и противодействието ще бъде обречено на провал. Те не могат да разколебаят утвърждаването на бъдещето, сияйно и светло, тъй като живеят с настоящето и миналото, и не могат да пресекат стремежа към Светлина, тъй като живеят с тъмнината и в тъмнината.

1970 г. 711. (Гуру). Първите пролетни ручейчета предвещават настъпването на пролетта. Първите опити за утвърждаване на моето име предвещават настъпването на времето, когато широко и свободно то ще получи вече всенародно признание, а после и всепланетно. Много се върши вече в това направление и много ще бъде направено.

1970 г. 712. (3 ноември). Мисълта е сила. Но не при всички, невинаги и не всяка мисъл се осъществява във видими форми на плътния свят. Слабите, разхвърляни, неясни мисли, неустойчиви и неуверени, създават пространствена слуг и много замърсяват аурата на Земята. Мислите на злобата, ненавистта, жестокостта и егоизма са разрушителни. Те внасят дисхармония в пространството и нарушават равновесието на сферите. Най-просто от всичко е да се проследи действието на мислите по отношение на тяхната съзидателна или разрушителна сила върху човешкия организъм. На оптимиста, радостно и доброжелателно настроен, е лесно да си представи себе си пълен със здраве и розовобуз, докато в същото време злобният и нараняващ човек обикновено е слаб, жлъчен, жълт и неуравновесен. И ако злобата показва понякога временен вид на здраве, то с изминаването на известен срок тялото все пак ще покаже някакъв вид разрушение и дезинтеграция. Ще кажат: но нали и добрите хора боледуват, боледували са и светците и подвижниците. Отговорете: боледували са от човешката злоба, боледували са от това, че са приемали върху себе си човешкото несъвършенство и са изпивали Чашата с отрова на този свят. И не само злобата, но даже и непрестанното почитане от страна на обикновените хора може да предизвика заболяване на Носителя на Светлина, както това е било в случая с Рамакришна, който е бил разкъсан от своите почитатели и е умрял от болест на гърлото. Мислите на Светлината, доброто и благото не са разрушителни. Равновесието на организма се поддържа от съответни мисли. Всяка мисъл е или от Светлината, или от тъмнината. Мислите на тъмнината са безобразни и представляват нещо сиво, аморфно, пространствена слуг. Мислите на Светлината са прекрасни.

1970 г. 713. (М. А. Й.). С какви прекрасни образи изпълни Гуру пространството и в какви прекрасни платна частично бяха запечатани тези образи в плътни, земни форми. Казвам: частично, тъй като седемте и повече хиляди картини, оставени от него на света, представляват само малка част от това, което той е създал със своята мисъл. Неговите платна правилно са наречени идеограми, тоест картини, ярко включващи в себе си определени идеи, ясно запечатани в цветовете, в изумително хармоничното им съчетание. Ще кажа повече: неговите платна представляват кристали съгъстена Светлина, с която са наситени творенията на неговите ръце. Външната форма на картините, видима със земно око, е изпълнена с вътрешно невидимо съдържание, със съгъстена Светлина, която е неотделима от картината и която въздейства мощно на този, който я гледа. И ако съзнанието позволява и е достатъчно чувствително, то това въздействие е много силно и продължително. Изразявайки се с езика на съвременността, художествените произведения на Гуру са контейнери със Светлина, събрана от него със силата на неговата творческа мощ в неговите изумителни платна. Много са забелязали, че боите на неговите картини светят.

1970 г. 714. (Гуру). Правилно отбелязахте необикновеността, своеобразието и оригиналността на трудовете, посветени на анализа на моето творчество. Разбира се, в това е Ръката на Йерархията на Светлината. Тъй приближава времето, когато формулата на Владиката „Чрез изкуството имате Светлина“ широко ще отвори вратата на Новия Свят и ще позволи да се влезе в него с разбиране. Затова ще съдействат много моите платна и всичко свързано с моето наследство, оставено на човечеството.

1970 г. 715. (М. А. Й.). „Слънцето ще премине и луната, но нито една йота от Закона няма да премине, докато не се изпълни всичко“ - така е Казал Самият Владика. Законът изразява и представлява Основите. Те са непоколебими за всички времена. Този, който залага фундамента на своя мироглед върху Основите, строи своя свят върху Камъка на Вечната Основа на Живота. И каквото и да се случва наоколо, каквито и бури и урагани да бушуват, Основите са непоколебими, даже ако се рушат царства и морета покриват някога цветущи страни, и се изменя лика на Земята. Основите са непоколебими и здрави. Върху тях може да се строи.

1970 г. 716. (Гуру). Нужно е да се покаже и установи пряката приемствена връзка между Учението на Христос и Учението на Живата Етика. И ако Учението на Христос е причина, то Учението на Живата Етика е следствие. И ако Учението на Христос е стъпала, заложили в миналото, то Учението на Живата Етика е продължение на тези стъпала в настоящето и бъдещето, стъпала на все това същото Единно Съкровено Знание, давано на човечеството от Йерархията на Светлината в съответствие с постъпателното движение и разширението на неговото съзнание и изискванията на еволюцията на живота.

1970 г. 717. (5 ноември). Няма следствия без породилите ги причини. И ако нещо се случва наоколо, нещо упорито, продължително и съпротивляващо се на волята, значи и причината е била съответстваща. Не Можем да се освободим от кармичните следствия, докато те не се изчерпят върху своя породител. Единственият път за освобождаване от тях е дотолкова да се издигнете духом над тях, че вибрациите им вече да не засягат съзнанието. Поразителен пример за такъв подем може да се приведе от далечното минало, когато залети със смола и изгаряни, първите християни с просветлени лица и във възторга на озарението са пеели свещени химни, вече не усещайки физическа болка. Но тези случаи са редки и изключителни. И все пак в обикновения живот днес, следвайки този изумителен пример за извисяване на духа над ужасите на външните условия, може да не се поддавате на въздействието на тежките удари на съдбата, сякаш издигайки се над тях и пребивайки със съзнанието в други сфери. Как иначе да се запази спокойствието и равновесието на духа, ако се стряскаме и изпадаме в отчаяние от всяка противна вълна в неспокойното човешко море?

1970 г. 718. (Гуру). Ще отбележим усиляването на знаците и стремежа на разхвърлените по лика на Земята пътници да се обединят. Всичко се извършва своевременно. Бдителната зоркост трябва да се усили. Обърнете внимание също и на това, че хората, влизащи в съприкосновение с вас или стават по-дружелюбни и разположени, или обратно. С това всеки определя за себе си своето място в бъдещето. Формулата остава неизменна: „Мен гонеха, и вас ще гонят; Мен признаваха, ще признаят и вас“. И гонителите, и признаващите са все същите, само че са изменили своя облик и своите дрехи.

1970 г. 719. (6 ноември). Може да станете свидетели на немалки неща. И макар да няма чудеса, но има тайни, още малко достъпни за хората. Светът на Висшите Измерения е вече тайна, а също и самият човек с цялата сложност на неговия психо-огнен апарат. Утвърждаваме пътя на знанието, тъй като само то ще помогне да се разкриват една след друга тайните на Космоса. Човекът е част от Космоса. Човешкият микрокосмос е най-величайшата от всички тайни.

Съкровеното Знание позволява да се приближават до нейното познание. Носителите на Знанието могат да предават част от него на хората. Вървящият по Пътя е събирач на частици от Великото Знание. Познанието не е достъпно за всички, а според съзнанието. Вървящите по Пътя, обединявайки се, многократно умножават възможностите за познание. Магнитът на обединените съзнания нараства значително в своята мощ. „Където са двама или трима събрани в Мое Име, там Съм Аз сред тях“ - тази формула остава огнено действена за всички времена. Всичко е открито, всичко е възможно. Елате всички, жадуващи Светлина, да получите даровете на духа, толкова щедро изливани сега през пронизаното с нови енергии пространство.

1970 г. 720. (М. А. Й.). Ето колко ярко и увличащо стоят от двете страни на пътя те, прелъстяващите и зовящи форми на всякакви земни съблазни, за да смутят, за да отвлекат, за да пресекат устремното, победно придвижване към Светлината. Всички вървящи по Пътя трябва да преминат покрай тях, без да се спират и без да забавят крачка. Целта на тези съблазни е да отвлекат и задържат. Но чудовищата са крака на Престола. Трябва да се знае, че те са безсилни ако решението на духа да върви към Светлината е непоколебимо и твърдо. Илюзията на съблазнта е най-страшната, тъй като зад нейната привлекателна външна форма има тъмнина, и шипове, и бодли, и плъзгавата черна сянка на предателството на духа. “Стражи на Прага, не се страхувам от вас, тъй като не можете да преградите пътя, който ми е предначертан”.

1970 г. 721. (Гуру). Огнено устремното съзнание получава усилен импулс за възход както от всичко, което благоприлича това, така и от всичко, което противодейства. Да обръща силата на противните явления за напредък на духа е присъщо на многоопитния пътник по безпределния Път. Това е такова състояние на духа, когато всички сили - и светли, и тъмни, започват да служат на човека. Това не е измислица, не е приказка, а непреклонна твърдост на духа, научил се да застава да му служат неизменно и попътните, и противните ветрове. Това е и неотклонната крачка на отсъдения победител, вървящ „по линията на Лъча“.

1970 г. 722. Учителят, идващ на Земята и живеещ сред хората, Настройва обкръжаващата Го среда на Своята вълна: тази вълна или вълни на Светлината, излизащи от Него, са наистина Неговият Свят, Неговото Царство не от този свят, тъй като Висшата Светлина е чужда на сферите на плътния свят. Трудността на този подвиг или жертва е в това, че еманациите на хората и тяхното обкръжение действат като задушливи отровни газове. Трудно е да не се задушиш, но Владиката Носи Своята Светлина през живота до края, без да се колебае и да се поддава на задуха, но изпивайки земната Чаша с отрова. И земната тъмнина, устремявайки се към Него, няма в Него нищо, на което би могла да отзвучи в Неговия микрокосмос. Тъмнината и нейните еманации звучат в човешките сърца на това, което още не е изживяно в тях. И ученикът, носещ своята Светлина, е загрижен постоянно да не зазвучи на тъмнината, неговите реакции на въздействието на тъмните да бъдат светлоносни, да отговаря на злото със своята Светлина, с вълната на Светлината. Трансмутатор остава сърцето. Приемайки вълните на тъмнината в сърцето си и трансмутирайки ги със сърцето, ученикът отговаря със своята Светлина. Ако на тъмния удар или въздействие той отговаря с пълно равновесие, запазвайки своята

Светлина, това ще бъде вече светла реакция и победа над тъмнината. Но за да се каже, че „идва тъмнината на този свят и няма в мен нищо“, трябва в себе си да се изработи огнен имунитет за неуязвимост от мръсотията. Противно е всичко, което угасява Светлината или може да я угаси. Така реакцията на съзнанието на въздействието на външния свят има решаващо значение във въпроса за служенето на Светлината, тъй като всяка е или от тъмнината, или от Светлината, потъмняваща или озаряваща аурата. Енергии от различен порядък непрекъснато се устремяват към човека, предизвиквайки в него една или друга реакция. Грижата е за това ответните еманации на аурата да не бъдат тъмни. Всичко обкръжаващо се стреми да помрачи, да угаси и да лиши от Светлина носителя на Светлина, тъй като неговата Светлина не е от този свят и е чужда на този свят. Затова и светът въстава срещу него, задушавайки го със своите отрови. Но Светлината ще победи. На щита на Светлината е начертана победа, и нейният носител въпреки очевидността на тъмнината утвърждава своята победа над тъмнината. „Аз Победих света“ – така Каза Владиката на Светлината, указвайки на вървящите след Него пътя към победата.

1970 г. 723. Мислели са, че получавайки удари и подлагайки и другата буза за удар проявяват непротивене на тъмнината. Но са мислели така поради невежество. Ще разгледаме явлението научно и с разбиране. Получил злобен удар от вълните на тъмните енергии, разпалени от тъмния огън, носителът на Светлината не е длъжен да им отговаря с черна злоба в унисон с тях. Но запазвайки своята Светлина, по този начин той неутрализира злобния пламък и го угасява. И горко на нанасящия удар по незащитената буза, тъй като Светлината, неопетнена с тъмнина, светлият Агни, обгаря тъмната аура на злодея, нанасяйки болезнени изгаряния, ако равновесието е запазено и Светлината не е помръкнала в сърцето на носещия. Това явление е сложно и изисква уменията да владееете себе си, за да не реагирате на злите нападки и да не отговаряте на злото със зло. Цялата работа е в сблъсъка на огньовете - Висши и низши. Високите побеждават, ако не са помрачени. Не е лесно да се запази равновесието на равно горящия пламък и затова тъмните често преуспяват в своите нападки над светлите. Бесовите, тиранизиращи смъртните, няма да се доближат до Владиката, тъй като ще бъдат обгорени от Неговата Светлина. Затова Заповядвам равновесие на духа при тъмните нападки, тъй като тъмнината няма да устои срещу него.

1970 г. 724. (М. А. Й.). Ако ви се удаде да запазите равновесието на духа при всички условия на вашия живот, това ще бъде победа. Ако я постигнете, значи животът не е преживян напразно. Ако запазите всичко, което се боите да загубите, но не утвърдите равновесието, така или иначе ще се наложи да оставите всичко при заминаването от Земята. Но ако, загубвайки всичко, удържите равновесието и своята Светлина, ще влезете в Надземното като победители. Измъчвани сте постоянно от живота за да можете да утвърдите в себе си Светлината пред неговото лице. Имайте всичко, притежавайте всичко, но се откажете от всичко в духа и не свързвайте своя дух с вещите, които притежавате. Дали тях ги има или няма, вашият дух и неговата свобода не зависят от вещите. Това ще бъде свобода на душата от вещите. Свързаните души не познават тази свобода. Те са привързани към вещите с мисълта. Вързаното съзнание се намира в робство на мислите. В крайна сметка не вещите, а мислите овладяват съзнанието. Заминаващият си от

Земята притежател на вещи ги оставя на Земята, но мислите и представите за вещите вървят с него нататък. И тези образи, породени от мисълта, продължават да го управляват. И вече не той владее вещите, а вещите, отразени в образите на мислите, изцяло завладяват съзнанието и го потапят в своето обкръжение. Затова Учителят Отрича собствеността и Приветства освобождението от притежаване на земни вещи. Но освобождението от тях е в духа и мислите, а не във вещите, които притежава човек. В духа и се освобождавайте от тях.

1970 г. 725. (Гуру). Земните мерки и мерките на духа са различни. По земному е загуба, а в разбирането на духа - освобождение. Така загубата или изгубването на земни вещи често са полезни за духа. Като кораб обрасъл с раковини духът, обременен с вещи, не може да се движи. Може и трябва да притежавате вещи, но най-необходимите. Тежко е бремето на ненужните вещи. Освобождавайте се от тях сега, отхвърляйки всичко в духа и не считайки нищо за свое.

1970 г. 726. Трудността е в това, че чудовищата, срещани се по пътя и тъмната глутница ще се опитат по всички начини да откъснат съзнанието и сърцето от Учителя. Ако преуспеят, движението по пътя ще приключи. Изводът е, че не трябва да се откъсвате и че всичко, което отделя или отдалечава от Учителя е извънредно опасно. Логиката на очевидността ще твърди за своето, доказвайки, че Учителя Го няма и че всички усилия на духа са безплодни. И стига само сърцето да започне да се вслушва в тези нашепвания и напредъкът ще се прекрати. Трябва да се върви въпреки очевидността и логиката на мозъка, и да не се забавя крачката пред глухата стена. Ако видите змия, ще я заобиколите отстрани; по същия начин се стремете да избягвате опасните и вредни мисли, отделящи от Мен. Не трябва да им се дава храна, защото ще израснат и ще задушат. Заменяйте ги с Моя Лик. Трудно време, но трябва да се премине.

1970 г. 727. (М. А. Й.). Да, да, да, именно магнитът на бъдещето е двигател на живота. Участниците във Великото Дело прилагат силата на този двигател съзнателно, насочвайки цялата енергия на своя устрем към бъдещето. Можете ли да живеете с настоящето, лишени от бъдещето и можете ли да се задоволявате с неговите несъвършенства? Същността на цялата еволюция на битието е устремена в бъдещето. В състояние ли е човекът да преодолее своите несъвършенства и да стане съвършен в настоящето? Това е невъзможно, нужно е време, време, намиращо се в бъдещето. Всяко усъвършенстване на живота и на човека е достижимо само в бъдещето. Затова Учителят Устремява човешкото съзнание в него. Бъдещето се оформя с мисъл. Мисълта не е ограничена от нищо. Следователно в бъдещето всичко е достижимо.

1970 г. 728. (Гуру). „Назад всичко е изгорено за Огнената Йога“. Изгорено е всичко, с изключение на стъпалата от Стълбата на Светлината, неизменно водещи духа в бъдещето. Изгорено е всичко тъмно, лично, преходно, всички преодолени слабости и недостатъци, но са запазени светлоносните, сияйни натрупвания в Чашата и връзката с Йерархията на Светлината. Нетленните, светлоносни натрупвания в Чашата, събрани в миналите животи, остават завинаги с натрупалия ги дух и не подлежат на изгаряне.

1970 г. 729. (8 ноември). Когато хората видят Новото Небе и Новата Земя, няма да станат съвършени. Но тъмните ще си отидат от планетата и всички

огнища на злото ще бъдат унищожени. Сега всяко добро начинание бива обръщано със своята отрицателна страна. Това се върши съзнателно, упорито и обмислено от тъмните. В бъдещето това няма да го има, няма да има кой да раздува злите мисли и да извращава всичко, което се върши за благо. Несъвършенства ще останат, но тъмната йерархия и нейните слуги няма повече да пречат на подобряването на живота и на еволюцията на човечеството. И животът на Земята ще се преобрази: войните ще се прекратят, разединението и враждата ще се превърнат в кооперация и в сътрудничество на всички и във всичко и ще бъдат основа на взаимоотношенията между хората. И времето на кръв, насилие и тъмнина няма да се върне повече за сърцето и няма да се помни.

1970 г. 730. (М. А. Й). Познаването на човешката природа е нужно за да се помага на хората да се движат по-нататък. Това знание се придобива не за осъждане, а за помощ. Бисерът, намерен в калта, може да се измие от калта. И никакви несъвършенства не могат да препятстват възхода на духа, ако е запален пламъкът на устрема. От всеки път на злото може да се обърнете към добро. Само предателството и оскърбяването на Йерархията са непоправими.

1970 г. 731. (Гуру). Мислили ли са управниците, започнали първата световна война, че тя ще завърши с тяхната гибел? Мислили ли са за това тези, които са разпалили втората световна война? Течението на живота на народите върви по неизповедими пътища, недостъпни за разбирането на обикновените хора. Ето и сега безумието с нови заплахи надвисва над света. В своето заслепление не искат да разберат, че пътят на човеконенавистничеството води към непредсказуеми последствия. Старият свят и всичко тъмно и зло, което се стреми да го поддържа, са обречени.

1970 г. 732. (10 ноември). Постепенно стигате до убеждението, че всяко обременяващо обстоятелство, при правилно отношение към него, донася напълно явна полза и обогатява опита. Само блатната тишина на успокоението и застой не дават нищо. Силният дух се стреми към борба и в преодоляването на себе си и на сложностите на живота намира радостта от победата. Но как да станеш победител, ако не побеждаваш нищо и никого. Външните препятствия се побеждават по пътя на победата над себе си. Преодолявайки себе си, победителят постига победата. Лостът на спокойната, отчетлива, дисциплинирана мисъл е много силен. Такава мисъл не може да не даде следствия. И когато са изчерпани всички свои сили и възможности се обърнете към Нас - ще действаме заедно. И ако Ние не Бързаме с помощта, значи трябва да разберете нещо още по-добре и да действате сами. Мускулът се укрепва с упражнения, психическата енергия - с нейното прилагане. Не трябва да се отстъпва под външното въздействие, колкото и силно да изглежда. След силния натиск то ще отслабне. Повелявам да бъдете постоянно на дозор.

1970 г. 733. (М. А. Й.). Учението на Христос и Учението на Живата Етика са свързани с приемствена връзка. Учението на Живата Етика е един вид негово продължение, но на нивото на по-пълно и широко разгръщане на положенията, които са били дадени в Евангелията, по-точно на всичко това, което е дошло и не е дошло до нас. Не виждаме противоречие в нищо. От гледна точка на Учението на Живата Етика разбирането на Евангелските кратки и отчетливи формули става задълбочено и огнено. Източникът е Един и Съкровено Учение на

Живота е Едно. Трябва да можете да отличавате Учението на Христос от това, което по-късно е създадено от църквата и е наслоено върху него.

1970 г. 734. (Гуру). „Да се претърпи“, тоест да се издържи и устои до края ще бъде залог за победата. Колко неиздържали има сред доближилите се! И колко различни причини за тези задръжки и поражения. Но тяхната същност е една - слабост на духа. Борбата между Светлината и тъмнината е драматична. Нейното поле е широко. Ето някой е пропуснал дадената възможност за приближаване към Учението. Трудно е даже да си представите следствията на този пропуск. Ще се наложи някога да размисли горчиво за изпуснатата възможност.

1970 г. 735. (Гуру). Молбата за помощ без собствена активност няма да донесе желаните резултати. Спомнете си думите: „Ще Помогна, но приложете усилие“. Особено ценно е самородното действие. Затова действайте духом - твърдо, съзнателно и неотлъчно от Йерархията на Светлината.

1970 г. 736. (М. А. Й.). „Вятърът се връща на своя кръг“. Хората, свързани от кармата се разделят, за да се срещнат отново. Затова раздялата не трябва да бъде враждебна. Тогава и срещата ще бъде дружеска. Ще се наложи дълговете или да се заплатят сега, или да останат, и тогава ще бъдете отново заедно, ще се срещате и разделяте, докато не се изчерпи кармата. Болшинството срещи са от миналото. Особено здраво свързват хората любовта и ненавистта. Да се предпазим от ненавистта.

1970 г. 737. (Гуру). “Здравото средоточие е в скалистите Кули”. То се нарича Твърдина. Надеждна и нерушима Опора. В калейдоскопа на мяркащите се събития и промени Тя е като скала сред бурното море. За духа, привързал се здраво към Нея, вълните на житейското море не са страшни.

1970 г. 738. (15 ноември). Златният Век на човечеството, който е бил някога, отново ще се върне. И той ще бъде състояние противоположно на това, което сега съществува в света. Неговата външна форма е единното стадо и Един Пастир. Свят на съгласие, сътрудничество и разцвет. Нова Земя и Ново Небе - отсъденото ще се сбъдне.

1970 г. 739. (М. А. Й.). Тънкият Свят се намира тук, наблизо, около нас, съзвучащ с нас и докосващ ни със своите сфери според сънастройката на нашето съзнание. Всяка мисъл съзвучи и с някой слой от пространството, който ѝ съответства. Така че, бидейки в плътно тяло с вътрешната своя същност човек принадлежи вече към определени слоеве на Невидимия Свят. И когато се казва “синове на Светлината” или “синове на тъмнината” вече се определя принадлежността на човека към едни или други сфери на пространството, с които той е неразривно свързан чрез своето вътрешно състояние. Това състояние е обусловено от Закона - справедлив, безпогрешен и нелицеприятен.

1970 г. 740. (Гуру). Външният свят не се поддава толкова просто и лесно на преустройство, но затова в своя вътрешен свят господар е човекът. Него той може да преустройва и да създава всичко, което иска, тъй като всичко, което е в него, е създадено от самия него. А тъй като след смъртта този вътрешен свят ще обуслови и външното обкръжение на духа, то грижата за този свят придобива много важно и отиващо далече в бъдещето значение. Отдавна е Казано: “Не се грижете какво ще ядете или пиете, или в какво ще се облечете. Душата не е ли повече от храната, а тялото - от дрехата?” Така казаното някога отдавна и

забравено от човечеството остава нерушима основа на еволюцията на духа за всички времена.

1970 г. 741. (18 ноември). Когато е особено тъмно и бушуват вихри, ще се утвърждаваме върху Камъка на Вечната Основа на Живота. Всичко временно и преходно тогава престава да властва над съзнанието. Всичко преминава и всичко ще премине, но Аз Пребивавам вовеки. Строящият на Мен дома на своя дух издига постройка, която никакви урагани няма да могат да разколебаят. Цели континенти отиват под водата и пясъци покриват някога цветущи царства, но човешкият дух надживява всичко това, оставайки нерушим в своето огнено ядро.

1970 г. 742. (М. А. Й.). В действителност е точно така, както е Казал някога Владиката: “Прокарването на по-дълга линия” намалява скърцането и шума на суетата и ръмженето и беснеенето на тъмнината, и ужаса на разпръснатата отрова и всички земни и пространствени натрупвания, толкова напрегнато сгъстени към края на Кали Юга, черният век на насилие, кръв и желязо. Победната мисъл се устремява в сферата на Сатия Юга, в областта на отсъденото светло, сияйно бъдеще и в нея се утвърждава животът на победилия тъмнината дух.

1970 г. 743. (Гуру). Утвърждавам и гарантирам: този, който върви с Владиката неотлъчно и заедно, винаги ще бъде победител. И за него не са страшни никакви злонамерени действия, никакви опити и хитрини на тъмните, никакви нападения и старания да пресекат пътя, предназначен за духа. Спокойно и твърдо гледайте напред и твърдо посрещайте яростните вълни на противните явления. Владиката Майтрейя е непобедим. Войнството на Светлината ще влезе победно в Новия Свят, за да утвърди неговата Светлина завинаги.

1970 г. 744. (19 ноември). Какви бедствия и катаклизми са нужни, за да се опомнят хората и да вдигнат погледите си нагоре? Човешката тъпота и нежеланието да се помисли за ставащото са поразителни. А нали неравновесията на стихиите ще нарастват и бедствията ще се усилват и учестяват. Върху съзнанието е наметнато покривалото на неразбирането. Кой го е наметнал? Не е ли тъмнината? Дори и вие, знаещите и предупредените, дори и вие забравяте за даваните знаци. Съзнанието трябва да се настрои за близостта на стремително надигащите се световни събития и трябва да бъдете готови за тях, запазвайки пълно равновесие и връзка с Йерархията. Само така ще устоите.

1970 г. 745. (М. А. Й.). Незнаещите могат да узнаят, но отрицателите вече са се лишили от тази възможност. Затова отрицанието е по-лошо от незнанието. Отрицанието е оръжие на тъмните. Животните нямат бъдеще, тъй като са животни. Но хората, отричащи бъдещето, са по-лоши от зверовете. Ако звероподобните жестоки хора, човеконенавистниците и убийците знаеха какво готвят те за себе си в бъдещето, което все пак съществува независимо от всичките им отричания, наистина биха се ужасили от съдбата, която сами си сътворяват със собствените си ръце.

1970 г. 746. (Гуру). Ще дочака добро този, който има какво да очаква. Бъдещето съществува, в него е всичко. В него са заложени семената на бъдещите достижения на човечеството. В него от Владиците е издълбана картината на еволюцията на Битието. В него човешкият дух има възможност да осъществи всички свои стремежи и дерзания. Наистина бъдещето е тази заповядана и чудна област, където няма нищо невъзможно.

1970 г. 747. (20 ноември). Формулата “Кесаревото - на кесаря, а Божието - на Бога” може да се разбира много широко. Живеейки на Земята в земно тяло то трябва да се храни и пои, облича и обува, и да се грижите за него. Също така човекът има задължения и пред семейството, обществото и своята страна - всичко това е земно и дългът на човека и гражданина се изпълнява безпрекословно. Но покрай земните дела и задължения човекът е отговорен и пред своя дух, въплътил се в тяло за развиване, усъвършенстване и натрупване на опит и знание. Това е и отговорността пред своята Безсмъртна Триада, пред своето висше “Аз”, пред Божественото Начало в себе си. Било е Казано: “Вие сте богове”, тъй като Бог в човека пребивава в аспекта на неговото висше “Аз” и на него се въздава необходимото, тъй като крайната цел на земните въплъщения е пренасянето на съзнанието в сферата на Висшата Триада. В това се заключава и смисълът на отдаването на земното на земното, а висшето - на Висшето.

1970 г. 748. (21 ноември). Говорим сякаш за едно и също. Но това не е повторение, а задълбочаване. Светът е все същият и явленията са все същите, но разбирането се разширява в посока към Безпределността, тъй като всичко съществува в нея и е свързано с нея. От нея не може да се избяга. Всичко започва в нея и също свършва в нея. Същността на вечния живот се изразява във временни и изменящи се форми. Вечното е във временното и временното е във Вечното. И временното не е нищо друго, освен аспект или разрез на Безпределността, взет в даден момент. Течението на жизнените явления може да се разглежда като поток от последователни събития, протегнати във времето и пространството, и завинаги фиксирани в него. Мяргането на дните и нощите, и привидното изчезване в небитието на вчерашния ден е единствено само следствие от несъвършенствата на възприемащия апарат. Тъй като вчерашният ден не си е отишъл, не е изчезнал, а съществува в пространството с всичките си подробности. Клишето на миналите събития е достъпно за Съзнанието на Учителя. От една страна е стремителното движение към бъдещето, от друга - фиксацията на преминаващите от бъдещето в минало явления. Много тайни има в Космоса. Разширяващото се съзнание постепенно ги вмества една след друга.

1970 г. 749. (М. А. Й.). Великите Духове, идващи в света са Изпивали Чашата със земна отрова. Чашата с отрова изпива и ученикът. Наред с всички обикновени жизнени тежести, огорчения и страдания пространствената отрова е особено силна и е невъзможно да се избегне. Твърде много злоба се издишва с дишането на хората. А пространството попива в себе си всичко във времето, докато не се препълни и докато страшният обратен удар, предизвикан от равновесието на стихииите, не се стовари върху тях с невиджана сила. Считат човека за Божие подобие, но не вярват, че той е снабден с енергиите, способни в случай на злоупотреба с тях да предизвикат катаклизми, катастрофи и стихийни бедствия. Засега не вярват, но скоро ще повярват, трябва да повярват, тъй като въставането на стихииите ще бъде ужасно.

1970 г. 750. (Гуру). Виждате как упорстват хората в своите заблуди. Виждате, че с думи вече няма да ги убедите. Виждате, че са довели планетата до чертата на взрива. И няма изход. Държателите на Земята Сдържат стихииите до срока. Но сроковете приближават и на силите на стихииите ще бъде даден изход. Яростта им ще се стовари върху тези, които са ги предизвикали. Ще пострадат

всички, които са виновни за раждането на злото. Над планетата ще се извърши страшният съд.

1970 г. 751. (22 ноември). “Аз Съм с вас винаги” - даже тази формула не се вмести в условията на триизмерния свят, но изисква разбиране вече с мерките на духа. Тази формула вече не признава разстоянията и другите земни ограничения. При усвояване на Учението е необходимо признаването на условията на Невидимия Свят. Плътният свят е обкръжен от Тънкия свят и двата свята са свързани с неразривни нишки. Не е толкова трудно те да бъдат видени, ако се гледа на всичко с неотричащо око.

1970 г. 752. (Гуру). Трябва да се радвате, че толкова трудно се преодолява съпротивлението и противодействието на тъмнината. Значи противникът е силен, значи той е според силите, значи ще бъде заслуга пред Светлината той да бъде победен. Вървящият с Владиката е непобедим.

1970 г. 753. (23 ноември). Висшият Свят се отличава от дисхармонията и хаотичността на низшия свят с хармонията и съзвучието на своите сфери. При смяната на епохите плътният свят е особено дисхармоничен. По-рано, в предишните години, хармоничните оазиси са се срещали по-често. Имало е даже цели страни с относително благоденствие. Но сега всичко е потънало в мрак. За хората няма нито покой, нито мир. Плачът и скърцането със зъби във външната тъмнина са се усилили до предела. Основната нота на човешкото битие е неблагополучието. И даже при привидно външно благополучие вътрешното състояние не му съответства. Краят на Кали Юга сам говори за себе си.

1970 г. 754. (М. А. Й.). Обикновено в земния свят тъмните сили са се старали да обградят Носителите на Светлина със свои слуги, за да пресекат разпространението на Светлината. Полюсът на Светлината е предизвиквал по Закона за противоположностите проявата на тъмните сили и разкриване на участниците и служителите на тъмнината. Тъмнината винаги е въставала против Светлината както в голямото, така и в малкото. И големите, и малките Служители на Светлината предизвикват противодействие и активна проява срещу тях на тъмнината, съответно на силата на събраната в тяхната същност Светлина. Затова няма да се учудваме, че тъмнината не оставя на спокойствие тези, които вървят след Владиката. Така е било винаги. И ще бъде, докато не завърши Кали Юга и не бъде разрушено наследството на стария свят.

1970 г. 755. (Гуру). Ще се учим да посрещаме и съдържаме ударите на тъмните и техните слуги без загуба на равновесието. Загубата на равновесие понякога е равносилна на поражение. Именно трябва на всяка цена да се удържи състоянието на спокойствие и незасегнатост на собствената светлоносност, независимо от причиняваната от тъмните мъчители болка. Не се забранява да се изпитват страдание и болка от тъмните нападки, но угасяването на Светлината вътре е недопустимо. Вътрешния светлоносен огън се охранява с всички сили.

1970 г. 756. (24 ноември). Напрягането на съзнанието към Владиката не дава веднага видими резултати, първо, защото много от това, което се случва в Тънкия Свят, не достига до земното съзнание и второ, напрежението трябва да бъде продължително, ритмично и непрекъсвано от настроенията. Последното условие е най-трудното, тъй като обкръжаващите и обкръжавашото през цялото време въздействат на съзнанието, нарушавайки неговата хармонична съзвучност. Изисква

се голямо умение от страна на ученика, за да може, живеейки в света обикновен живот, да запазва непоколебима необикновеност на вътрешната хармония. Подвижниците, отшелниците са се отдалечавали в пустини, гори или планини, за да могат там, в уединение да удържат равновесието. Но сега пред ученика се поставя условието да се намира в самата сърцевина на живота и в същото време да запазва равновесие и вътрешно състояние, позволяващо да се удържа контактът с Учителя. Затова посрещайки противните вълни ще се учим да оставаме твърди и непоколебими като гранитна скала в бушуващо море. Това не значи да се загуби чувствителност и да станеш безчувствен и невъзприемчив към всичко. Не! Възприемчивостта се обостря, чувствителността се изтънчва, но заградителната мрежа на аурата като щит защитава организма от всякакви хаотични нахлувания от страни. В здравината и устойчивостта на заградителната мрежа се крие и възможността да се удържа равновесието на духа непоколебимо.

1970 г. 757. (М. А. Й.). Сред земните възвишени мисли е полезно понякога да се помисли за това дали се прави всичко възможно, дали се отдава цялото време на най-нужното, не се ли губят скъпоценни часове напразно?

1970 г. 758. (Гуру). Учителят Указва понякога просто да се попитате „Не съм ли спал твърде дълго?“

1970 г. 759. (25 ноември). Може да има напрежение на спокойствието и напрежение на безпокойството, напрежение на безстрашието и напрегнат страх. Всички чувства и качества са двуполусни. Доктрината на напрежението изисква утвърждаване на положителните качества. И ако човек няма сили да утвърди или да постигне нещо вън, то във вътрешния си свят той може да утвърждава положителните качества на духа независимо от това, което се случва във външното му обкръжение. Сред външния хаос, вълнение, тревоги и безпокойства, когато хората се мятат, той може, задълбочавайки се в себе си, да предизвиква за проява всяко качество. Устойчивостта на пламъка на духа срещу враждебните вихри се утвърждава отвътре. Можете да си представите какъв чудовищен натиск на тъмните сили се е налагало да издържат Носителите на Светлина! Тъмнината е бушувала наоколо, за да угаси пламъка и да унищожи Светлината, която Те са носели в себе си. Но вълните на неистовата тъмнина са се разбивали безсилно в скалата на непобедимия дух. Така стойте и вие, воители на Светлината, срещу тъмнината, опълчила се яростно срещу вас.

1970 г. 760. (М. А. Й.). Колко настойчиви са тъмните в постоянството на своите злонамерени хитрини да нарушат равновесието и спокойствието на духа. Но „вървящият с Владиката е непобедим“. Вълните на настъпващата тъмнина ще се отдръпнат обратно, а духът, устоял срещу нея, ще остане нерушим и непоколебим, и израснал в свята сила и своята мощ. Тъмнината е крайна, но духът е вечен. В това е неговата сила пред тъмнината. Воинът, загубил равновесие, вече е победен. „Пазете равновесието на всяка цена“. То е мощна сила. Никой няма да устои срещу нея.

1970 г. 761. (Гуру). Каква полза от това, ако вместо оказване помощ на човека вие започнете усилено да преживявате с него това, което преживява той и да се потапяте в неговото състояние. На него не са му нужни вашите преживявания, а помощ. Затова трябва да се научите да отличавате състраданието от съчувствието,

може би даже искрено и силно. Състраданието оказва действена помощ и подкрепа, съчувствието обикновено само преживява, без да е в състояние да помогне.

1970 г. 762. (26 ноември). Да! Вярно е. Най-лесно от всичко е да се говори за това как трябва да се държат хората и как да постъпват, особено ако говорещият сам не е приложил върху себе си нищо от своите наставления. Но е известно, че поучаващият на нещо и не приложил го върху себе си осъжда себе си. Това първо. А второ, подобно поучаване е лишено от сила и вътрешна убедителност. По-добре говорещият да излага мисли без всякакви поучения, но така, че логическият извод от чутото да подтиква човека към правилни действия. Ценно е излагането на научен материал от областта на парапсихологията. Но за това се изисква знание. Може просто да се излага Учението, без да се ползвате от думата “трябва” от свое лице. Следва да се отбележи, че думата “трябва” обикновено предизвиква противодействие от страна на този, към когото е насочена. За да имате право да произнесете тази дума е необходимо сам, на практика в своя живот успешно да приложите даваното на другите указание. Иначе всичко казано няма да бъде убедително и няма да произведе желания резултат.

1970 г. 763. (М. А. Й.). Великите Учители по право се наричат такива, тъй като със Своя живот, с цялото Си същество са Утвърдили на Земята това, на което Те Учат хората. Ученията, дадени от тези Носители на Светлина, са запечатани със съответстващи действия, подвиг, а често и с кръвта на Провъзвестителите. Всяка дума е запечатана с действие или страдание. Цената на много положения или твърдения е животът. Имайки тези високи примери, за истински Наставник и Учител, имащ право да поучава, може да се счита само Този, Който със Своите постъпки и мисли, приложени от Него в живота, е Запечатал и Утвърдил това, на което Учи хората. Има много самозвани учители и техни наставници, и вредата от тях е огромна. Поучението в ръцете на неприложилия го в живота няма да бъде убедително. Понякога Учителите Изпращат Своите ученици в света с Указа: „Върви и учи“, и Дават право да се говори от Тяхно Име. Знайте също и това, че казващите „В Името на Отца, и Сина, и Светия Дух“ нямат право на това, думите им са мъртви и лишени от огъня на сърцето. „Аз Утвърдих Агни Йога със стълбовете на Моите стъпки“.

1970 г. 764. (Гуру). Само този, който е приложил Учението на Живата Етика в своя живот, има право да поучава и наставлява на това, на което той учи. От думи не приложени в живота няма да има полза. Те могат да предизвикат само вътрешно противодействие. Приелият Учението утвърждава със своя живот правото на учителство. Впрочем, може да се отбележи, че само наскоро тръгналите по пътя горят от страстното желание да просвещават и поучават. Този, който знае тежестта на учителството, постъпва много предпазливо и не се стреми да поучава никого и раздава мъдро бисерите на истинското знание.

1970 г. 765. (27 ноември). Съзнанието може да се приучва последователно и постепенно към особеностите и своеобразието на Тънкия Свят и разбирането на неговите закони, отбелязвайки неговото различие от плътния свят. На Земята всеки предмет заема своето определено място: дом, скала, дърво. Там понятието за място има друго значение. В съзнанието в течение на няколко минути можете да си представите хиляди различни места и предмети, и всички те ще се вместиат в сферата на Тънкия Свят, без да си пречат един на друг. Техните

ментални образи, съществувайки един до друг, не препълват пространството така, че да не трябва вече да се дават нови образи на вещи и предмети. Човекът, животното, растението имат в Тънкия свят свои тънки форми, а също ги имат и всички плътни тела и предмети, реки, гори, морета и планини, планети и звезди, които съществуват или са съществували в плътния свят. Но освен това там съществуват и всички мислени форми и образи, създадени от човека. И макар че външно те може да не се отличават от тънката форма, да кажем, на действително растящото дърво, обаче създадената от въображението на човека мислена форма на дърво все пак се различава от тънката форма на живото дърво, отличава се вътрешно. Развъплътените хора, особено тези, които знаят нещо, могат да променят своя външен вид и да възприемат всеки облик, което изисква качеството разпознаване от страна на наблюдателя. В началото е много трудно да се различат тънките форми, имащи основание в плътния свят, от тънките форми, създадени от творческото въображение на човека. Героите на много литературни произведения са ярко запечатани в живи и реални образи в Надземния Свят. И за новодошлия не е лесно да се ориентира кои са плодове на човешкото въображение, а кои - истински хора. Отсъствието на перспектива също внася много смущение, а също и новата способност на развъплътения да вижда предмета изведнъж от всички страни и през него. Трансценденталността на състоянието внася нови условия във възприятието на човека и към това се налага да се приспособяват постепенно. Смущава също и отсъствието на разстояния. Мисълта бързо преодолява земните разстояния и далечното става близко под въздействието на мисълта. Придвижването в Тънкия Свят е мигновено. Бързината надминава всякакви земни представи за нея. Където е мисълта, там е и самият мислител. Тук мислейки за нещо съответните мислени образи могат да се виждат само във въображението и само с мисления поглед, а там - лице в лице и също така реално, както тук са видими обкръжаващите ни предмети на плътния свят. А тъй като там тези плътни предмети ги няма, то те се заменят от тънки форми, имащи вече своя особена структура и свойства, например подвижност и лекота, които дават възможност да се привеждат в движение с мисълта. Невъзможно е да се изброят и запишат всички особености на Тънкия Свят и да се изложат законите, които го управляват, но да се привиква към тях постепенно и да се усвояват те според разширяването на съзнанието е много полезно и нужно. Добре е да се влезе в Тънкия Свят подготвен.

1970 г. 766. (М. А. Й.). При опитите да се проникне в условията на Тънкия Свят и да се разберат те трябва твърдо да се запомни, че „човекът е магнит“. Магнитните излъчвания на неговата аура и мисли привличат към него и го привличат към сферите на Надземния Свят, точно съответстващи на свойствата и характера на неговата същност. Именно всеки ще намери според себе си. Желанието и устремът са магнитни и те привличат духа към съзвучни на него по характера си слоеве на пространството. Ако стремежът е прекрасен и желанието е устремено към това да се насити духът с Красота, то и притеглянето на духа ще се осъществи към прекрасните сфери.

1970 г. 767. (Гуру). При устремяване във Висшите Сфери могат да се получат много сложни задръжки, и при това в много нежелателно обкръжение от твърде неприятни съседи. Това се случва тогава, когато не са изживени, а само потиснати някои свойства на низшата природа. Тези свойства, страсти и желания се

обострят особено когато е отхвърлено тялото и заявяват своите права за удовлетворяване. В Надземния Свят е много трудно да се изживяват тези наслоения, задържащи напредъка на духа. Затова освобождаването от тях се състои не в подтискане, а именно в изживяване на всичко, което подлежи на очистване и което като тежък товар ляга върху съзнанието на човека.

1970 г. 768. (М. А. Й.). Ще се учудваме ли, че пръстите на ръката са много за да се преброят учениците - така Казва Учителят. Звани са много, но къде са избраните? Нека това обстоятелство да послужи като импулс към още по-строغو и сурово отношение към самия себе си за утвърждаване на тези качества на духа, които са необходими за да станете ученик. И нека всеки недостатък, забелязан в близките, да послужи като силен подтик той да бъде победен в себе си. Тъй като обикновено е най-лесно в другите да се забелязват именно тези недостатъци, които не са чужди и на нас. И не е толкова важно как се бори със своите несъвършенства другият човек, колкото това, доколко преуспяваме ние самите в преодоляването на своите собствени неизживени свойства.

1970 г. 769. (Гуру). Много поучително е да се наблюдава как вибрациите на аурата на Носителя на Светлина въздействат на тези, с които Той Влиза в допир. Ще отбележим три случая: първият, когато извикват за проява всичко светло и добро, което е съсредоточено в човека; втория, когато предизвикват силно, тъмно противодействие, антагонизъм и злоба; третия, когато, разгорял се и пламнал отначало, човек изведнъж се обръща към Светлината с тъмната страна на своята същност и става враг на Светлината. Този последният случай е особено опасен, тъй като ражда предателство и прави почти невъзможно да се определи човекът по характера на неговата първична реакция, която по-късно се сменя от напълно противоположната.

1970 г. 770. (1 декември). Мисълта на човека е пространствена. Наблюдението върху своите мисли и техният анализ ще покажат тяхната същност - полезни ли са те или вредни за Общото Благо. Даже личното мислене може да бъде полезно когато се влива в общото течение на общочовешката мисъл хармонично, както отделната цигулка - в симфонията на огромния оркестър, обогатявайки го. Тогава личността има оправдание на своето съществуване. Оправданието е в мисълта. Мисълта е дете на духа. Победа е когато мислите заедно с Мен, обединено и неразделно. В мислите си ние можем да бъдем винаги заедно. С обединената с Нас мисъл се побеждава всичко. Мисълта е силна при обединяване с пространствения огън, тъй като става заредена с него. Съзнателното пространствено мислене става огнено и неговите продукти не подлежат на стареене, като например мислите на Платон, Христос, Буда и други. Те са извънвременни. Огненото мислене е залог за безсмъртие, тоест за непрекъснатост на съзнанието. Трудът е ценен като огнено напрежение на организма, тоест ценен е светлоносният труд. Той също внася своя (огнен) дял в Чашата на Общото Благо. Най-добрите сред хората са събиращите и натрупващите енергии на пространствения Огън, отлагащ се във формата на устойчиви кристални образувания. Това са хората, творящи великото дело за благо на планетата и на цялото човечество в съвкупност. С тези енергии човечеството живее и се храни. Еволюцията се движи от тях. Затова е важно съзнателно да се влезе в ритъма на това постъпателно движение и постоянно да се внася своя пространствен принос в

еволюцията на живота. Такива съзнателни труженици на Светлината са малко на планетата, но толкова по-ценен е всеки внасящ своите енергии в това велико Общо Дело. Никой и нищо не може да препятства такова пространствено служене или да го спре, тъй като то е в духа. Противниците на Светлината са се опитвали да правят това, преследвайки и убивайки Служителите и Посланиците на Светлината, но по този начин надземните факели на Техния Дух са се разгаряли още по-силно и по-ярко, осветявайки човешките пътища за много векове напред. Сега, когато разделението на човечеството по полюсите на лагера на Светлината и на тъмнината става особено рязко, явно и окончателно, пространственото Служене на Светлината придобива изключително важно значение и помага на множествата, още не направили своя окончателен избор, да го направят. Огромна е отговорността на човека за неговите мисли не само пред самия себе си, но и пред пространството. Вносители в пространственото хранилище са всички, но колко важно е какво именно внася всеки, и всеки внасящ в пространството своя дял се явява труженик на тъмнината или на Светлината.

1970 г. 771. Всяко стъпало от стълбата на духа е необходимо за по-нататъшния поход. Без стъпала няма да се изкачиш по отвесната скала. Но да не изпускаме от внимание, че мисълта е магнетична и привлича към себе си елементи, подобни на своя устрем.

1970 г. 772. (М. А. Й.). Искам да подчертая, че във външния свят и плътното обкръжение хората могат много да попречат и да поставят хиляди прегради пред осъществяването на всякакви начинания или стремежи, но в сферата на духа, в сферата на мислите те са безсилни да поставят каквито и да било прегради. Затова нищо външно не може да спре пространственото Служене, освен волята на самия служител на Светлината. Правят се и ще се правят опити да се погаси тази Светлина, но силата на духа е над всички земни условия. Знаете от миналото как Великите Светилници на човечеството са Продължавали да носят Светлина на хората, независимо от всички противодействия на тъмните. Тъмните не са имали власт над духа и няма да имат, ако духът е достатъчно силен.

1970 г. 773. (Гуру). В мислите трябва винаги да бъдете заедно с Учителя. Това се постига с постоянно помнене и представяне на Лика в сърцето си. Вярно, житейските дела много пречат и карат да се забравя за най-нужното. Но нали всяко дело може да се изпълнява съвместно, знаейки, че Той е с нас винаги. Не Той се отделя от нас, а ние самите се отдалечаваме. Той е с нас винаги и можем да се попитаме: „А ние винаги ли сме с Него“?

1970 г. 774. (2 декември). Спокойствието и равновесието предполагат съгласуваност на целия микрокосмос, тоест хармонично състояние на неговите обвивки. Трудната карма не пречи на тази съгласуваност, ако съзнанието може да се издигне над своите преживявания и да ги управлява. Прокарването на по-дълга линия позволява да се утвърждава властта над преходността на момента, когато магнитът на бъдещето действа на съзнанието и му дава възможност да се освобождава от действието на текущия час. Колко такива моменти е имало в миналото и ще има и всичко ще си отиде невъзвратно, за да се замени с ново, също отминаващо. Вярно, нищо не изчезва, но са нужни желание и знание, и съсредоточаване, за да се приблизите до архивите на миналото. Огромна мъдрост се съдържа в думите: „Даже и това ще премине“. Ще се възползваме напълно от

всеки момент на обременяване с обстоятелства за сближаване с Йерархията на Светлината. И приятелите и враговете, и радостта и мъката, и борбата и победата, и противодействията и Помощта - нека всичко да съдейства за утвърждаване на Светлината и приближаване към нея. Така всичко започва да служи неизменно на пламенно устремения дух. Не се бойте от обременяванията и натоварванията. Обременяването с обстоятелства не позволява на съзнанието да се откъсва от Земята и да се потапя в безпочвени мечтания. Всяка безпочвеност се заменя с трезв разум. Така се утвърждава сътрудничеството с Нас. Спокойствието и земното благополучие и доволство никога никого не са довели при Нас. Всички са преминавали през трудности и страдания. И най-много страдащите са се оказвали и най-големите получатели. Няма да завиждаме на никого от живеещите в доволство. Те не могат да избягат от своето благополучие. Сред тях няма устремени към Нас. Запомнете: колкото по-трудно, колкото по-непоносимо, толкова по-близо до Владиката.

1970 г. 775. (М. А. Й.). Умението да се извлича от всяко обременяване с обстоятелства преподавания от тях урок ще бъде вече степен на Архата. Оттук и радостта от препятствията и противодействията. Воини на духа, твърдостта и несломимостта и безстрашието ви произтичат от противодействията и се раждат в борбата. Владиката Иска да ви види като побеждаващи воини. Знаете, че победителя не го съдят. На него се прощава всичко, което е победил и преодолял в себе си. А на тези тъмни същности, които ще го обсадят и ще крещят: „Ето той е такъв и такъв“, той, победителят ще каже спокойно и властно: аз победих себе си в себе си и цялото минало е изгорено. А народната мъдрост гласи: „Който си спомни миналото, да остане без око“. Нима искате да останете безоки?

1970 г. 776. (Гуру). Опитът и знанието, получавани в живота, бидейки записани стават достояние на всички желаещи да знаят. В това е ценността на записите. Всичко незаписано отива в пространството и става труднодостъпно. Не е възможно даже да си представите какво би станало със света ако бисерите на знанието не бяха записани, съхранени и не бяха достигнали до нас.

1970 г. 777. (3 декември). Ние Насочваме съзнанието към най-доброто решение. То се състои в това да се отдалечите от себе си и да се погледнете отстрани. Ще гледате заедно с Мен. Това не е толкова трудно, ако устремявайки се към Мен оставите себе си назад, долу, в подножието на планината. С Мен можете да бъдете духом и в духа. Астралът е изпълнен с настроения и преживявания. Той се оставя долу, а също и мислите за земното и земните. Личното „аз“ остава долу, а съзнанието, пренесено във Висшата Триада, се издига към Нашите Висоти. „В Мен имате мир“, но в света има скръб. Но „Аз Победих света“, света на скръбта, издигайки се над него. В света на скръбта Страдах, както страдате вие. Изпиването на Чашата с отрова е съдба на Синовете на Светлината, изпращани в света да донесат Светлина на хората. Вие носите на хората Светлината на Учението на Живота, насищайки с него земните сфери. Това е и пространственото Служене. Носите на пространството Светлина, за да може тя да свети на хората. „Проповедта си отиде, остана животът“. Това е най-трудният вид Служене, когато то се извършва без да се излиза от живота. Правилното решение е в това нищо да не може да го спре, никакви удари на съдбата или преживявания в обвивките. Всичко това е от Земята, от външната тъмнина, „където има плач и скърцане със зъби“.

Съзнанието се пренася в сферата на духа. Само така може да се издържи тежестта на кръста. Единият страда, а другият, Безмълвно Гледаният вътре само Гледа и Знае, че всичко случващо се с първия, страдащ и преживяващ скръбта, ще отmine, но духът пребивава вовеки. Казано е: „Отвърни се от себе си“. Затова е важно да се отдели страдащото „аз“ от Този, Който Гледа Безмълвно, записвайки всичко. Истина ви Казвам: „Слънцето ще премине и луната“, но не Безмълвният Регистратор, Свидетелят, пребиваващ вечно.

1970 г. 778. И победата на духа над самия себе си, по-вярно, над обвивките, които го обличат, се заключава в това те да не го управляват и да определят неговото движение, а той самият, духът, на който е дадена власт над всяка плът, а също и над всички свои обвивки или тела, в които е затворен временно. Тъй като всички те, изпълнили своето предназначение за събиране на нужния за възхода на духа опит, ще бъдат отхвърлени и оставени в световите, към които принадлежи тяхната материя, а духът- Огън, в тялото на Светлината, огнено и непреходно, ще се издигне нагоре в своите сфери, за да продължи отново своя път в Безпределността, обличайки се отново и отново в нови тела или обвивки, необходими му за придобиване на нови знания и нов опит, толкова нужен за съзнателно пребиваване във Висшите Светове. И не щастливия и безгрижен живот на Земята, а именно страданията дават на духа най-ценния опит.

1970 г. 779. (М. А. Й.). Учителят ще Укаже, ако се обърнете към Него за съвет. В какво се състои указването от Учителя решение? То е в това да се намерят сили в себе си спокойно, безстрастно и в пълно равновесие и сякаш стоейки отстрани да се наблюдава как страда и преживява другият, затворен в земно тяло и подлаган на всички опасности, трудности, неблагополучия и нещастия на плътното съществуване. Двама са в един: единият преживява, а другият само Гледа. Преживяващият е смъртен и временен, а Гледаният - вечен. В неговата сфера, на Безмълвно Гледания се пренася съзнанието на човека. И тогава човекът (чело-век) получава оправдание за това наименование „чело, не преминаващо във вековете“.

1970 г. 780. (Гуру). А в какво се заключава Помощта на Учителя? В това да облекчи пътя и да освободи от неизбежните изпитания и обременяване с обстоятелства? Съвсем не. Помощта е в това, че се дават разбиране и пояснение на смисъла на това, което се случва с ученика, както и защо и с каква цел той преминава именно тези изпитания, а не други и на какво учат те. Когато е осъзната целта, може да се премине като победител през най-трудните изпитания. И не само да се премине, но и да се извлече от тях най-ценен опит и знания, заради придобиването на които той е въплътен на Земята.

1970 г. 781. (4 декември). Истината е една, Основите са едни и същи, но формата на тяхното изразяване съответства на века. Затова е безсмислено да се спори за формите на изразяване, ако същността е достъпна за разбиране. Но спорят, тъй като не разбират. Причината за споровете и разногласията е невежеството. Говоря за Ученията на Светлината, а не на тъмнината. Има и такива. Какво неизброимо количество книги се издава! И колко ненужно има в тях. Ценим високо материалите на научната мисъл, ако не са от тъмнината. Много лъжа има и в науката. Примерите за заблуждения от миналото са поразителни, както впрочем и от настоящето. Разбирането на Основите дава здрав фундамент на науката. Всички положения на истинската наука ще станат някога всеобщо достояние.

1970 г. 782. (М. А. Й.). Предчувствието за надвисналите промени е правилно. Светът е навлязъл в задънена улица. Нужен е изход. Той няма да бъде намерен във войните и насилията. Правилен е провъзгласения принцип за мирно съвместно съществуване, тоест за кооперация и сътрудничество. Безсмислено и безумно е продуктите на човешкия труд да се насочват за разрушение. Трябва всички народи да се събудят от съня и да кажат на правителствата си своята твърда дума, че искат мир.

1970 г. 783. (Гуру). Колко остро ще са нужни сътрудници на Светлината, знаещи Основите. И кой ще провежда в живота решенията на Твърдината! Колко труд предстои! Подготвят се кадри - сътрудници на Светлината, за да строят Новото Небе и Новата Земя.

1970 г. 784. (5 декември). Най-трудно преодолимото препятствие пред настъпването на Новата Епоха е липсата на готовност на съзнанията. Настъпващите срокове няма повече да се съобразяват с това и всичко препятстващо ще бъде премахнато от планетата. Готовото съзнание очаква бъдещето и така строи мост към него. А по мост не е трудно да се премине даже над пропаст. Нека никакви пропасти, отделящи от бъдещето, да не послужат като преграда. За мисълта няма прегради, яко тя има крила. Не всички мисли са крилати, някои като чугунени гири теглят човека надолу. Духът намира щастие в полетите. Отначало полетите се извършват в мислите, а после - в съответните проводници. Всичко, което е прието в съзнанието и което съответства на течението на Космическата еволюция на човечеството, е постижимо. Тя е дотолкова величествена и светлоносна, че всички човешки страдания се изкупват с излишък от това, което тя дава на хората. Начертанията на Великия План открехват завесата на бъдещето. То вече е осъществено на Далечните Светове, тези мощни магнити за устремяване на духа. Връзката с тях дава помощ и сила да се движите към тези чудесни възможности. Много условия на живот на Далечните Светове вече са осъществени в Твърдината. Тя служи като мощен светлоносен магнит за устремения в бъдещето дух.

1970 г. 785. (М. А. Й.). Стременията на духа се утвърждават въпреки плътната очевидност и противно на логиката на обичайното еснафско мислене. Трябва да умеете да устоите в тази необичайност, без да се подчинявате на убедителността на плътната видимост. И в това е цялата трудност. Именно налага се да се върви срещу течението. А стандартните мисли са много силни и хората искат да мислят като всички. Дързостта на необичайното мислене не се прощава. Мълчанието предпазва от ненужни удари. Произнасят се думи, когато това е действително нужно. Мълчаливото пространствено Служене на Светлината е много по-трудно от другите му видове.

1970 г. 786. (Гуру). Правилно и мъдро постъпвате, утвърждавайки отсъствието на смърт и отнасяйки се към скъпите заминали като с живи. С това строите здрав мост на връзка, по който и ще отидете при тях и ще бъдете заедно и в духа, и в живота. Да се преодолее страхът от смъртта е вече победа. Отхвърлянето на смъртта е утвърждаване на живота. Не смъртта, а животът царства в Космоса.

1970 г. 787. (6 декември). Аз Утвърждавам неизбежността на еволюцията на проявения свят и на всичко, което е в него, от атома до Галактиките. Вездесъщност, всевиждане, всезнание са атрибути на огнения дух от най-високите

степени. Съзнанието, освободено от властта на смъртната личност над него, преуспява в развитието на всички ясночувства - ясновиждане, ясночуване и така нататък. Низшето „аз“ се побеждава духом и очистеното лично „аз“ се слива с висшето „Аз“, образувайки Безсмъртната Триада, и животът изцяло се пренася в нея. Приемането на една или друга възможност в съзнанието вече я утвърждава. Вярата или вярознанието са двигатели на духа. Сърцето чувствознае, предусещайки възможността за достижения и вярвайки в нея. Безмълвният Свидетел Регистрира тази вяра, устремявайки в пространството магнитните енергии (на притегляне) на приетите в съзнанието възможности. Така духът твори своето бъдеще. Казано е: „Според вашата вяра ще ви бъде Дадено“. Тази огнена формула на Съкровено Знание действа (неизменно със силата на Космическия Магнит. Когато вярата се обединява със знанието, нейната мощ става непреодолима.

1970 г. 788. Обещах Безпределност. Затова и възможностите да се водят записи са неизчерпаеми, ако съзнанието е достатъчно устремено. И не трябва да се боите от привидните повторения: не са повторения, а задълбочаване. Животът е толкова широк, а светът - необятен, че е невъзможно те да бъдат изчерпани с никакви записки. Но трябва съзнанието да съответства и връзката с Йерархията да не се нарушава от никакви явления, нито от плътния, нито от астралния светове. С плътните все още можете да се справите, но с астралните е много по-трудно. Враговете по-често действат оттам, ползвайки се от това, че са невидими за окото, а предупреждаващият глас на сърцето невинаги е чул и невинаги достига до земното съзнание, понякога препълнено с делата и грижите на плътното обкръжение. Присъствието на тъмните се усеща по особената тежест в сърцето и притискащото безпокойство. Не е толкова трудно този телеграф да се различи при внимателно отношение към него и бдителност. Дозорът е необходим, и именно дозорът на сърцето. Мозъкът твърде лесно се въвежда в заблуждение. Затова „ще бъдем на стража и ще следваме Владиката“.

1970 г. 789. (М. А. Й.). Любовта ще бъде ключът към всички достижения. Любовта дава право на съкровена духовна близост. Чрез любовта се завоюват висотите на възхода. Любовта завинаги съединява близките духове. Любовта е съкровено чувство, изискващо огромно внимание. Тя не познава разстояния и не признава смъртта. Наричаме я „огнена победителка“, тъй като побеждава и смъртта, и разлъката, и отдалечеността на разстоянията. Но такава любов ще бъде вече пламенно или огнено чувство. А огънят не познава ограниченията на плътния свят. Достигайте с любов, тъй като за нея няма прегради нито във времето, нито в пространството.

1970 г. 790. (Гуру). Щитът на Владиката е над вас. Той охранява пътищата на духа и защитава от действителна опасност, а също и от нахлувания на тъмните. Но препятствията, борбата и преодоляването остават, тъй като духът расте от тях. Не е мъдро да се изисква от Учителя Той да Отстрани всички прегради и трудности. Много неща трябва да се научите да вършите и изпълнявате самостоятелно, закалявайки върху противните обстоятелства огненото острие на духа.

1970 г. 791. (7 декември). В живота на ученика има моменти когато му се струва, че на силата му да изтърпи мъченията от обстоятелства идва край. И

много неща му се струват неразбираеми и даже несправедливи. И на него му се струва, че от своя гледна точка е прав. Какво е в действителност положението? Отговорът може да бъде само един: Близостта на Призовалия е над всичко, а също и над движенията в менталната обвивка, тоест над мислите, също течащи и преходни, както и всичко, което се извършва в трите - земното тяло, астралното тяло и в тялото на мисълта. И материята на плътното, астралното и ментално тела не само тече и се променя, но и самите тези тела, проводници или обвивки се отхвърлят при всяко възплъщение и се заменят с нови. Но духът пребивава вовеки. Връзката с Учителя е в духа и нищо извън него не може да наруши тази връзка. Легендата за блудния син показва, че външната връзка със своя Космически Баща е била нарушена в обвивките, но в духа тя е оставала нерушима. И когато е настъпило времето, синът се е върнал при Баща си и е бил приет от Него.

1970 г. 792. (М. А. Й.). Мога само да кажа и да потвърдя, че напрежението в пространството и на планетата е толкова огромно и неимоверно, че е немислимо това време да се преживее по обичайния начин. Войните на Светлината разделят земната и пространствена Тежест на Владиката - Бремето на Неговия Свят. В това е тяхната помощ и самоотвержено Служене. Повярвайте, че ако това, което сега така ви обременява в условията на вашия личен живот, си отиде, няма да ви стане по-леко, тъй като пространственото напрежение е твърде високо.

1970 г. 793. (Гуру). Безпогрешността на пространствените възприятия може да се нарушава от света на личните мисли, нахлуващи в пратките. И такива грешки обикновено се отнасят до личността на възприемащия. Те изискват проверка и критично отношение. По този начин можем да възприемаме това, което много ни се иска. Освен това мисли могат да се подхвърлят и от тъмните същности. Трябва да се помни постоянно Законът за подобие, по силата на който Високите Духове Влизат във връзка само с духовете реално напреднали по пътя на духовното усъвършенстване и очистване от духовните язви. В Своето време Спасителят е Казал: „Ще дойде време и светът ще се изпълни с лъжеучители, и горко на тези, които не ги разпознаят“. Връзката с Владиката трябва да бъде много здрава, тогава се намалява възможността за грешки.

1970 г. 794. (М. А. Й.). Не трябва да се допуска колебанията на астрала да се отразяват на Сребърната Нишка на връзката с Учителя. Тъй като ако юздата на духа не бъде наложена на чувствата, нишката ще се намира в състояние на постоянни колебания и неустойчивост. Нека астралът да преживява, ако още не е обуздан, но най-скъпоценното, което има ученикът и може да има в живота, трябва да бъде сигурно, здраво и грижливо опазвано.

1970 г. 795. (Гуру). Разберете, че бъдещето е неотменимо и че неговото настъпване не може да бъде спряно от нищо. Когато настъпят крайните срокове гигантската вълна на прибоя от Космически енергии ще помете всички бентове и прегради като картонени къщички, а заедно с тях и тези, които са ги издигнали.

1970 г. 796. (10 декември). Течението на времето се гради върху редуването на дните и нощите, тоест на противоположните начала. Животът и всичко случващо се в света се гради на редуването на противоположностите. И съзнанието на човека е подчинено на същия закон. Диалектиката на съществуващото представлява основа на битието. Понякога човек се усеща на

върховете на познанието, когато му се разкриват далечни хоризонти, а след известно време всичко изчезва и му се струва, че няма нищо и че той не знае нищо. Възможно е даже почти едновременно да се усеща голямо знание и незнание. Противоположните полюси на единната вещь стават видими по едно и също време. Това е вече стъпалото на биполярното зрение. Не е нужно да се смущавате от тази двойственост на разбиране на явленията, тъй като това е вече степен на мъдрост. Когато Казвах, че „в ликуващите викове „Осанна“ Ми се дочуваха воплите: „Разпни Го“, Чувствах и Виждах двата полюса на проява на същността на човешката природа. Мъдростта се заключава в способността да се виждат двата полюса на единната вещь. И когато ученикът усеща в себе си, в чувствата и разбирането си наличието на двата противоположни полюса на единното цяло, значи биполярното зрение на духа става достъпно за него.

1970 г. 797. (М. А. Й.). Изкушенията на свети Антоний са такива не само единствено за него. Много вървящи по Пътя са били изкушавани по подобен начин. На низшите планове половото влечение може да се проявява по скотски и животното в човека ще надделява. Стъпала по-нагоре това влечение се преотлива вече във формата на любов, чувство вече от по-висок порядък, а после и като самоотверженост. Върху любовта се изгражда семейството и възможността за продължаване на човешкия род. Любовта между половете може да се проявява на много високо ниво. И ако творческата сила на любовта на едно стъпало създава семейство и деца, то на висшите стъпала на духа творчеството на противоположните начала се изявява вече не във физическо, а в духовно творчество - в прекрасни произведения на изкуството, в творчеството на поети и композитори и създаването на шедеври на безсмъртната човешка мисъл. Всяко творчество е основано на наличието на двете начала и тяхното обединение за създаване на нови форми. При движението по Пътя може чувството съзнателно да се сублимира, може земната любов да се възвиси до степен на висшите и прояви вече на творческия план на духа. Това и ще бъде трансмутация на грубите елементи в по-изтънчени. Такава любов способства за развитие на творчеството, вдъхновявайки го и издига човека на по-високи стъпала от стълбата на живота. Не да се борите със своята низша природа, а да възвишавате нейните чувства и стремежи до най-високите стъпала на нейните прояви ще бъде вярното решение. Безполезно е да се подтиска своята природа, но тя може да се възвисява безкрайно. Тъй като даже за създаване на световите е необходимо наличието на Двете Начала. На Висшите Планове творчеството на духа се обуславя от същото това наличие на Двете Начала. Така че съществува земна любов и надземна любов, и всяка твори на своя план.

1970 г. 798. (Гуру). „Топличките“ се изхвърлят от потока на еволюцията като космически боклук. „Студените и горещите“ са ценни с това, че притежават енергията, нужна за еволюцията, при което първите могат да я трансмутират в положителна енергия. В това е тяхната потенциална възможност за напредък. Всяка отрицателна енергия в себе си може да се превърне в положителна. Затова не трябва да се отчайваме от силата на своите отрицателни енергии знаейки, че отрицателната сила може да се насочи към възход на духа, изменяйки нейното направление с противоположното. Великите Учители са Знаели това, затова сред

тези, които са Допускали близо до Себе Си, е имало митари, разбойници и блудница.

1970 г. 799. (М. А. Й.). Удачливостта, успехът и победата в разбирането на ученика понякога се отличават от разбирането на Учителя. И често ученикът се огорчава именно от тези обстоятелства, които Учителят Счита за удачни. Затова ако Учителят Казва, че в нещо има успех, това твърдение трябва да се приеме над личното и ограничено разбиране на тази дума. При успешно и удачно стичащи се условия тялото може да страда и трудностите може да нарастват, но пътят на духа е над усещанията на тялото и личните преживявания на себелюбието.

1970 г. 800. (Гуру). Отношенията с приятелите изискват голяма предпазливост, тъй като от една страна трябва да се поддържат и да се даде нещо, а от друга - да не се допуска вампиризъм и разкъсване, и трябва да се помни, че вдъхновявайки се приятелите понякога преминават чертата, след която започва вредителството. И вместо признателност за полученото, може да се получи удар (под разкъсване се има предвид поглъщането на психическа енергия).

1970 г. 801. (12 декември). Обединяването на съзнанията се осъществява в духа. Духът е невидим и безтегловен, и няма форма. Но всички обвивки имат форма. Астралната е вече подвижна и пластична. Тя може винаги да се измени, ако се познава това свойство.

1970 г. 802. Движението и изменението на формите в Тънкия Свят зависят от силата, яркостта и точността на представите. Художниците в това отношение вървят преди всички, вървят и други, развили тези способности. Възможно е те да се развиват. Това е едно от най-безопасните упражнения, ако не е насочено към зло. Космическото творчество се извършва на същия този принцип. Във Висшите Светове в тънки форми вече е запечатано много, което трябва да се утвърди на Земята вече в плътни форми. Така Творим Ние.

1970 г. 803. (М. А. Й.). Добре е, че понякога се осъзнава в какви тежки окови е затворен духът, намиращ се в плътно тяло. Искате ли да отхвърлите оковите. Това желание е вече предвестник на освобождението. Може да се освободите тогава, когато е осъзнато, че духът се намира в неволя.

1970 г. 804. (Гуру). Чистото желание, възнесено на крилата на Светлината и устремено към Владиката ще расте в пространството и ще бъде залог за неговото осъществяване.

1970 г. 805. (13 декември). Слабостта на духа е недопустима, от каквото и да е предизвикана. Противниците на Светлината искат да сломят духа и злорадстват всеки път, когато това им се удаде. Удържането на равновесието ще бъде победа над тъмнината. При всяко противодействие първата грижа е за това да се запази спокойствието и хармоничното състояние на духа. Това е необичайно трудно, но друг изход няма. Да бъдеш сломен от тъмните въздействия - не означава ли това загуба на много завоевания, постигнати на такава висока цена? Дръжте се с цялата сила на духа, дръжте се. Трябва да се устои, каквото и да ви струва това.

1970 г. 806. (М. А. Й.). Преодоляването на съпротивлението на обкръжаващата среда невинаги означава стълкновение с тъмнината, инертността на материята изисква също немалко усилия, за да бъде преборена. Колко съпротивление се налага да се преодолее от простото зърно, за да прорастват и удържи кълна на живота. И вятърът, и студът, и зноят, и много други условия се

стремят да задушат прорастването. Така също биват задушавани от средата и кълновете на живота на духа, ако той им се поддаде. „Стойте здраво, стойте по-здраво от скала. Чудесният огън се нагнетява от твърдостта на духа“.

1970 г. 807. (Гуру). Не, приятели мои, силите стигат и за това да се устои, и още за много друго. Силите на духа са неизчерпаеми. Ще бъде тежка грешка да се мисли, че им е дошъл краят и че може безволно да се огънете в безсилие пред силата на обстоятелствата. Силата на духа е неизчерпаема, когато е призована. Значи трябва да се призовава с цялото желание, с целия устрем, с цялото напрежение на сърцето. Духът е нерушим и несъкрушим. Какво могат да значат най-големите трудности на отрязъка от някакъв път ако Пътят е безкраен, а всеки негов отрязък, даже най-трудният, е само преходен миг по този безкраен Път в Безпределността.

1970 г. 808. (14 декември). Ако съприкосновението с близки и приятелски разположени съзнания предизвиква изтичане на психическа енергия и болезнено състояние, то не е трудно да си представите какво ще бъде ако такова съзнание е подложено на тъмни въздействия. Необходимо е да се усилва дозора и да се укрепва връзката с Учителя.

1970 г. 809. (М. А. Й.). Разчистването на натрупванията в човешкото съзнание представлява една от най-трудните задачи на носителя на Светлина. И близките, и далечните се нуждаят от това. Задачата става особено сложна когато съзнанието се намира под въздействие на тъмнината, но се привлича към Светлината. В древността в храмовете не са допускали медиумни слуги. Почти невъзможно е да се освободи съзнанието на такива хора от вредните въздействия, тъй като, бидейки освободено от тях, то се подлага отново и отново на повторни въздействия и тази неблагоприятна работа по очистване на съзнанието, склонно към психизъм, няма край. В тези случаи не си струва да се изразходва енергия за тях.

1970 г. 810. (Гуру). Времето и мястото на Общуването изискват здрава охрана от странични нахлувания. Тъмната сила се опитва под всякакви предлози и с всевъзможни способности да се промъкне в заветния кръг. Трябва да можете да забележите опасността и да я отстраните.

1970 г. 811. (15 декември). Във всеки предмет, във всяка вещ и всяко същество има съзидателни елементи (или сили) и разрушителни елементи. Човекът с мислите и огньовете си може да усилва едните или другите. При едни дрехата гори и се износва бързо, тоест разрушава се, при други – обратно. Около едни вещите съществуват много дълго, около други стигат бързо до негодност и машините, и оборудването в ръцете на някои работници. Огнената енергия на човека въздейства съзидателно или разрушително на всичко, което е около него и даже на цялата планета. Състоянието на планетата във всеки даден момент е резултат от въздействието на колективната психическа енергия върху цялото тяло на планетата. Осъждането винаги извиква от светлосенчестата същност на човека за усилената манифестация именно това, за което го осъждат. Осъждането е извикване на тъмнината или злото от двойствената човешка природа. Така с осъждането и особено несправедливото даже от нелюбия човек може да се направи лош. Трябва да бъдеш много силен, за да се противопостави вътрешно на осъждането. „Обичам да излекувам неправите в живота с любов“. Любовта не познава осъждането. Любовта предизвиква от двуполусния вътрешен свят на

човека за утвърждаване елементите на Светлината, доброто начало, най-доброто, което го има в човека. И когато ви причиняват зло, а вие, виждайки това, започнете да мислите за недобрите свойства и злобата на вършителя на зло, вие влошавате неговите тъмни свойства, усилявате ги и си навличате още по-големи нападки. „Нямайте злоба към враговете“. Това е много важно условие за тяхното преодоляване. По-добре е мислено да се утвърждава всичкото, даже малко добро, което е в тях. Тъй като във всеки човек има и Светлина, и тъмнина, и е толкова важно кое ще бъде извикано за проява. И ще са нужни не един и не два, а може би много опити, за да се превърне несъзнателния враг в приятел или поне малко да бъде подобрен. Мислете за хората сътворявайки в тях Светлина, а не тъмнина. Към добре разположения към нас човек ние обикновено се обръщаме с най-добрата страна на своя характер. Обикновено така постъпват и другите хора.

1970 г. 812. (Гуру). Враговете и противодействащите учат на толкова много, че ви се иска даже да им изкажете благодарност за това, че така силно ви тласкат към Светлата Твърдина и помагат практически да се усвояват най-ценните уроци на живота. По-рано за това са били нужни дълги години и даже цели животи, а с тяхната упорита и настойчива помощ може да се усвоят за едно vyplъщение. Много е добре когато се осъзнава полезността на враговете и това, на което именно учат техните зли замисли. Това е най-бързият път към Светлината. Злобни мъчители, ако знаехте колко полезни са вашите старания за възхода на духа.

1970 г. 813. (16 декември). Казвам: „В този свят няма нещастие без щастие, Светлина без сянка, истина без лъжа - двата полюса на единната вещ. Човекът е двуполюсен в своите прояви на Светлината и сянката в себе си. Това е ключ към разбирането на човека - и на себе си, и на другите. По сянката може да се съди за височината на предмета и силата на Светлината, по-точно за нейния потенциал. Слабата Светлина не дава сянка. Определяйки потенциала на духа или Светлината на човека по сянката, може да започне тя да се утвърждава, предизвиквайки я по този начин към проява. Мислете за хората, творейки в тях Светлина, а не тъмнина. Мислейки лошо за лошите хора предизвиквате към проява тъмнината, която е в тях. И обратното, ако знаейки тяхната двуполюсна същност утвърждавате не тъмнината в тях, а единствено само добрите начала. Правилният и верен начален подход към това ще бъде да знаете и да не осъждате, да нямате злоба към тях. И после вече да се започне съзнателна трансмутация, ако това изисква целесъобразността. Но не мятайте бисерите, помнейки при това „Осанна“ и „Разпни Го“. Знайте при това, че съзнателните служители на тъмнината и без „Осанна“ ще викат веднага „Разпни!“

1970 г. 814. (17 декември). Биполярното зрение на двата полюса на единната вещ е достижение на Архата. Биполярен е и животът, основан на редуването на противоположностите: на дните и нощите, топлината и студа, доброто и злото, животът и смъртта, Кали и Сатия Югите. Учителят и ученикът, Изпращащият и приемащият са явление от един и същи порядък. Трябва да утвърдите в сърцето си да не злословите срещу хората, вашите мъчители и да нямате злоба срещу тях, и това ще бъде победа над тъмнината. Утвърждавайте Светлината в тях, ако забележите (в тях) поне искрица Светлина. Това ще бъде внасяне на Светлина в тъмнината. През цялото време трябва да се борите за своето здраве, тоест за хармонията в своя микрокосмос, за равновесието в него. Здравето

или равновесието на духа дава здраве на тялото. Не позволявайте на нищо да нарушава хармонията на духа. Всичко разрушаващо я е единствено само Майя. Моят Мир, който ви Давам, е над Майя. Майя е силна с убедителността на плътната си очевидност. Трябва да я разрушите. Така също убедителна е и астралната Майя. Но битието на духа, който е вечен и неразрушим, се утвърждава над Майя на плътния и Тънък светове, утвърждава се в Огнения Свят, тъй като духът е Огън и от Огъня, от Вечния Пламък на Живота.

1970 г. 815. Светлината, която се разгаря вътре, изявява и осветява тъмнината на натрупаните през вековете грамади, които се изправят с цял ръст и изискват внимание към себе си от страна на своя породител. И той е длъжен да ги приеме и да ги утвърди отново или да ги отхвърли. Това е момент от извънредна важност, тъй като от него зависи свободата или новото робство на съзнанието. Този момент е един вид прообраз на бъдещата среща със стражите на Прага, когато всички неизживени натрупвания на духа, подлежащи на унищожаване ще застанат пред човека в цялата си сила и ще поискат от него окончателно и необратимо решение да ги приеме или да ги отхвърли. От изхода на тази борба зависи понататъшното бъдеще на човека в Надземния Свят. И подготовката за тази драматична среща със стражите на Прага ще бъде борба на разгарящата се в съзнанието Светлина с всички неизживени свойства на своята природа, които трябва да бъдат изрѣгнати с корена.

1970 г. 816. Да, това е действително така - целият живот на обикновения човек не е нищо друго, освен Майя. И всички живеят с нея, заслепени от завесата на съдбата. Прозрението започва от момента на осъзнаване на бързотечната преходност, нездравина и временност на всичко, което обкръжава човека в условията на земния живот. Ето, преминали сте през голям град, видели сте хиляди домове, във всеки има хора и всички са заети със своя личен живот, със своите грижи и преживявания, и всичко това не струва нищо, тъй като всичко това ще се забрави след ден или два, или година. Но това изисква осъзнаване. Но кой ще поиска да се затруднява с подобни мисли, когато трябва да ходи на пазар и да се заеме с пазарната очевидност, или на вечеря с вино и гости. Тук съвсем пък не е до мисли. Живеят и без тях и не умират, или поне в тялото, макар и да са мъртви в духа.

1970 г. 817. (Гуру). А времето тече и неотвратимо приближава към отсъденото бъдеще. И ни се иска да попитаме: „Готови ли сте вие, приятели мои, да го посрещнете така, както подобава на воители на Светлината? Освободили ли сте се от ненужния товар? Запасили ли сте се със знания и опит? Ще можете ли да Ни бъдете сътрудници и помощници в делото по утвърждаване принципите на Новия Свят? Готови ли сте, приятели мои, да посрещнете това, за което сте се готвили така дълго и трудно?“

1970 г. 818. (М. А. Й.). Очакват ви и ще се нуждаят много от вашата помощ. Знаете ли колко гладни духом ви очакват? И само вие можете да занесете помощ на чакащите, тъй като очакването е магнетично и по съзвучие търсещите души се привличат към този, който може да насити техния глад. Сега няма никого. Но ще има много, когато вашето време настъпи и когато всяка частица знание ще се окаже толкова настоятелно нужна. Затова времето, изразходвано за неговото придобиване, ще се окаже най-нужният принос за бъдещето.

1970 г. 819. (18 декември). Твори мисълта. Всичко е творимо от мисълта: и доброто, и лошото. Хирургът отстранява израстъците с нож. Израстъците на духа се отстраняват с мисъл. Най-тънката енергия на мисълта е над всичко. „Мисълта царства с вечния огън“. Стрелите на мисълта достигат обекта както куршумите – мишената. Но мисълта трябва да бъде монолитна в своя устрем като тялото на летящата стрела. И тя трябва да бъде огнена и заредена с несломимата сила на волята. Откъде да се вземе тази сила? От Мен. Как? Със сливане на съзнанията. А това значи да бъдем заедно, обединявайки се мислено, в духа. Казвам - в духа, а не в тялото. Тялото е приковано към мястото, където се намира. А мисълта е свободна и движена от устрема. Затова Казвам: „Устремете се мислено към Мен, където е решението на всичко, и пребъдете в мислите си с Мен“. Пребиваването в мислите с Владиката им придава необходимата степен на подвижност и огненост и води до нарастване на светлоносността. Духът, устремил се към Светлината, но свързан от земните условия, прилича на прикования Прометей. Но при постоянство и несломима твърдост на устрема огънят ще расте, той ще разтопи веригите. Вечният пламък на духа ще проникне през всички обвивки и наслоения, и натрупвания, наслоени върху тях. В цикъла от смърти и раждания при завършване на всяко възплъщение се отхвърлят всички временни, смъртни обвивки, за да може духът, облечен в несменяемото тяло на Светлината, да прояви своите нетленни натрупвания в сферите, където той е получил своята грануляция. По един или друг начин, но при достатъчен устрем целта се достига неизменно. Именно нерушимостта на огненото зърно на духа е гаранция за победата. При това решаващо значение има това, над което трябва да се съсредоточи и с което да се отъждестви съзнанието (и своето „аз“) - с временното в себе си или с Вечното. И този, който отиде към някого или нещо, той с него или в него и ще пребъде.

1970 г. 820. Мястото на пребиваване и обкръжението на човека в Тънкия Свят се определят от неговите мисли. Затова там мисълта има първостепенно значение. Тук, на Земята, може да си седите у дома и накъдето и да се устремява мисълта, физическото тяло ще си остане вкъщи, заобиколено от привычните стени и предмети. Но в Тънкия Свят, където е мисълта, там сме и ние, тоест там е съзнанието. При което движението на мисълта е мълниеносно. Да се научиш да управляваш своите мисли - значи да бъдеш там където поискаш и с този, с когото поискаш. Научилият се да овладява своите мисли ще бъде там, където го увлекат неговите мисли. Натрапчивите мисли са много прилепчиви и упорити. Затворниците на своите мисли в Тънкия Свят са твърде разпространено явление. Но трябва още на Земята да се научите да владеете мисълта. В Надземния Свят, където всичко се движи от мисълта, е вече късно да мислите за това. На чистото сърце не се налага особено да се тревожи, тъй като чистите мисли дават и чиста сфера около духа. Но тези хора, чиито мисли все още не са достатъчно очистени се нуждаят от самоконтрол и не там, в Тънкия Свят, а тук, в земния свят. Няма да се Уморя да повтарям колко нужна е профилактиката на мислите. Мисълта е основа на всичко, а също и фундаментът, на който човек строи дома на своя дух. В него той ще живее в Надземния Свят.

1970 г. 821. (Гуру). Отивам, Отивам да изпълня заповедта на Владиката. Изпълнението на Висшата Воля е заповед за Архата. Изпълнението е доброволно.

Йерархичната дисциплина е сурова, но доброволна. Сам решаваш и сам си съдия на своите решения. Изпълнителят на доброволната мисия се оказва най-много приближен към Владиката.

1970 г. 822. (20 декември). Всички мисли са за победа над тъмнината. Как да се преживее трудния час? В устременост към Учителя на Светлината в духа. Кой ще помогне? Никой. Сам, сам, сам.

1970 г. 823. Колко много се е отдалечило човечеството от разбирането и признаването на Основите. Оттук всички беди и неуредици в живота. Разединението е достигнало до крайни предели. Война има навсякъде и във всичко, даже в семейството. Кали Юга свършва в сгъстилия се мрак. Спасителка на народите ще бъде Новата Страна, Вашата Родина. Независимо от всички нейни несъвършенства, тя е приела основите на взаимоотношенията между народите и на нея ще бъдат дадени най-широки възможности да поведе човечеството към сътрудничество на всички и във всичко. Сега ѝ е невероятно трудно, тъй като наоколо са врагове. Не народите са враговете, а тъмните управници на тези народи, завладели властта с помощта на измама и пари. Но идва краят на властта на тъмните. Принципите на международните взаимоотношения, провъзгласени от вашата Страна, ще навлязат в живота и ще станат негови нерушими основи. Мирното, кооперативно, невраждебно съвместно съществуване ще се утвърди на планетата. Ще се утвърди сътрудничеството на всички и във всичко. Ще има мир на Земята и щастие на народите. Епохата на Майтрейя носи щастие на хората.

1970 г. 824. (21 декември). В кое бъдеще е по-добре да се живее, в далечното или близкото? Но нали близкото скоро ще премине и то няма да даде тези особени чудесни възможности, които са достижими само на високите стъпала на живота. Затова е по-добре да се устремявате в най-далечното бъдеще, където за човечеството е предназначено всичко. А близкото бъдеще може да се разглежда като поредното стъпало, след което следват други, донасящи със себе си все нови и нови възможности, но в реда на последователността и постепенността. Не може изведнъж да се достигне всичко - нужно е време.

1970 г. 825. (22 декември). Вярата и надеждата движат възхода на духа. И ако надеждата е изпълнила своето предназначение и е придвижила съзнанието нагоре, то вече няма особено значение дали тя се е осъществила или не. Колко неосъществени надежди има върху Стълбата на Светлината! Надеждите са останали назад, а духът победно възхожда все по-високо и по-високо. Разбира се, това се отнася до надеждите от личен характер, не свързани с непоколебимите Основи на еволюцията и построяването на Великия План, който ще бъде осъществен в цялата си същност. Упованието на бъдещето, построено върху Основите, се отнася вече към неразрушимите прообрази на Огнения Свят и такова упование е разположено върху здрав фундамент.

970 г. 826. (М. А. Й.). Личният и безличният характер на различните записи има и различно значение. Личните са по-ограничени, безличните се отнасят за всички. Но и записите от личен характер могат да послужат за вървящите по Пътя като силни стимули за напредък на съзнанията, близки по дух на пишещия.

1970 г. 827. (Гуру). Огорчавайки се от постъпките на хората ние често изпускаме от поглед обстоятелството, че всяко огорчение донася много полезен опит и познание за човека. Затова е по-правилно не да се огорчавате, а да се

радват на въоръжаването на съзнанието с опит за бъдещето. Защо са нужни повторните удари от страна на приятелите, удари, донесли толкова много усложнения, огорчения и страдания? Не е ли за да се разбере твърдо и да се усвои, че всеки доближил се до Учението взема върху своите плещи кръста на своите несъвършенства и недостатъци и с тях продължава нататък, като от това още не става съвършен, а известно време остава такъв, какъвто е бил, а понякога става дори по-лош, докато неизживените свойства на неговата низша природа не прегорят в него.

1970 г. 828. Освобождението се осъществява чрез връзката с Учителя на Светлината. Светлината, която е в Мен, е станала част от вашата. Светлината и тъмнината се борят за надмощие в човека. И когато Светлината, която е в него, побеждава, тя се съединява със Светлината на Учителя, и тогава в своята Светлина виждате Моята Светлина. Победата се постига чрез сливане на съзнанията. Формулата „Аз Съм във вас, вие сте в Мен“ става действителност, тъй като Ние сме единни. И тогава вече нищо не разделя. Първо Аз, а после всичко останало. Аз Съм на първо място в съзнанието. Първата мисъл е за Мен. И тогава кой ще е силен срещу Нас, обединени в едно? Така се преодолява тъмнината - отначало вътре, а после и навън. Трябва да се разбере и да се осъзнае каква мощ се ражда от сливането на съзнанията. „Съзнанието, отъждествено с Владиката, като непобедим меч съкрушава всички прегради“. Залогът за победата е в това. Още и още напъгайте всички сили на духа за постигането на това сливане, „тъй като тъмнината е огромна“. Против беснееето на тъмнината е Светлината. Биполярното зрение вижда Светлината, идваща отгоре и обкръжаващата тъмнина. И победилият дух не позволява на тъмнината да тържествува.

1970 г. 829. (23 декември). Ако се провери колко мисли остават за Учителя и колко за това, което е наоколо и за обикновени мисли ще се окаже, че количеството на първите е нищожно малко, а вторите заемат цялото ползрение. Ето защо се дава Съвет Водещия Образ да се държи в сърцето. Ако това е постигнато, обичайните мисли вече няма да закриват най-главното. В това е единствения изход: да се излезе от затворения кръг на обичайното.

1970 г. 830. (М. А. Й.). Тежък е пътят на неизживените чувства в Надземния Свят. Трябва да се изживяват тук, на Земята, докато сте още в тяло. Но как? Изпепелявайки с мисъл непривлекателността на земните притегляния. С мисъл може да се строи и разрушава. С мисъл е създадено магнитното притегляне и желанието да се удовлетворяват чувствата, подлежащи на изживяване, с мисъл се и разрушават. Главното е да не се подхранват те, връщайки се мислено към тях. И те ще угаснат, лишени от храна. Желанията се разпалват и погасяват с мисъл. И ако съзнанието владее мисълта, победата е обезпечена.

1970 г. 831. (М. А. Й.). С тъмните мисли трябва да се борите преди те да са овладели съзнанието. Когато овладеят, тогава ще бъде късно. Най-страшното робство е да се окажете във властта на негодните мисли. Тъй като мисълта води. Накъде ще отведат тъмните мисли? Тъй като и те имат свои сфери, където царстват неограничено - това са низшите сфери на астрала. Това е бездната, притегляща в своите дълбини духовете, които са овладени от мисли, заразени с магнетизма на черните огньове. Овладяването на мисълта е първото условие за победа над тъмнината.

1970 г. 832. (Гуру). Ако срещу мислените форми на тъмнината, опитващи се да проникнат в съзнанието и да го овладеят поне за известно време се постави сияйния Образ на Учителя на Светлината, магнетизмът на черния огън губи своята притегателна сила. Така може да се побеждава тъмнината.

1970 г. 833. (31 декември). Тържествеността е нужно качество. Тържествеността се утвърждава за установяване на съзвучие с Висшите Сфери на пространството. Твърдината е наситена с тържественост. В този ключ е лесно да се установява и поддържа връзката с Нея. Суматоката и суетата на обикновения живот са лишени от тържественост. Еснафът е лишен от нея. Суетливата трескавост на борсата и звездното небе - каква разлика! Духът се задушава в суетливата суматоха на живота и безсмислената пустота на много форми на съвременната цивилизация. И хората, лишени от храна за духа, се хвърлят в пиянство, наркомания и жестокост. Тържествеността си е отишла от живота, останали са пазарът и занданите.

1970 г. 834. (М. А. Й.). Можете ли да Ни помогнете сега? Можете. Как и с какво? Със своя неразделен устрем към Фокуса на Светлината. С това се поддържа Планетната Мрежа, която охранява Земята от събралата се над нея тъмнина. Не може да бъде град без поне един праведник. Светлата аура на човека е опора за Планетната Мрежа на Светлината и има пространствено значение. Служенето на света може да се осъществи при пълно отсъствие на външна активност, ако сърцето е запалено с невидимата Светлина.

1970 г. 835. (М. А. Й.). Бъдещето е неотвратимо, но в него може да се влезе единствено само с очистено от налепите на отминалото време съзнание. Всичко, което не е съзвучно на настъпващата Епоха на Огъня, се оставя без съжаление в миналото. Човечеството ще влезе в Новия Свят освободено от преживяванията на стария свят. Войните, кръвта, насилието, жестокостта, човеконенавистничеството, поробването на слабите народи от силните - всичко ще остане назад. Новият Свят идва в Нови Лъчи.

1970 г. 836. (Гуру). Как ще се извърши преобразяването на света? В буря и гръмотевици, и извънредно нагнетяване на събитията. И така вече всичко е напрегнато до предела. Но за всичко има предел.

